Traktat pomiędzy Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Wspólnot Europejskich)

a

Republiką Grecką

dotyczący przystąpienia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

Preambuła

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW,

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII,

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ,

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

PREZYDENT IRLANDII,

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA,

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW,

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

ZJEDNOCZENI pragnieniem kontynuowania realizacji celów Traktatów ustanawiających Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

ZDECYDOWANI utworzyć w duchu Traktatów coraz ściślejszą unię między narodami Europy na już istniejących podstawach,

UWZGLĘDNIAJĄC, iż artykuł 237 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą i artykuł 205 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej daje państwom Europy możliwość ubiegania się o członkostwo we Wspólnotach Europejskich,

UWZGLĘDNIAJĄC, iż Republika Grecka wystąpiła z wnioskiem o członkostwo w tych Wspólnotach,

UWZGLĘDNIAJĄC, iż Rada Wspólnot Europejskich, po zapoznaniu się z opinią Komisji, opowiedziała się za przyjęciem tego państwa,

ZDECYDOWALI ustalić wspólnie warunki przyjęcia oraz dostosowania w Traktatach ustanawiających Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Europejską Wspólnotę Energii Atomowej i w tym celu wyznaczyli na swoich pełnomocników:

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW,

Wilfrieda Martensa,
Prezesa Rady Ministrów

Henriego Simoneta,
Ministra Spraw Zagranicznych

Josepha van der Meulena,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII,

Nielsa Ankera Kofoeda,
Ministra Rolnictwa

Gunnara Riberholdta,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

Hansa-Dietricha Genschera,
Federalnego Ministra Spraw Zagranicznych

Helmuta Sigrista,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ,

Constantinosa Karamanlisa,
Prezesa Rady Ministrów

Georgiosa Rallisa,
Ministra Spraw Zagranicznych

Georgiosa Contogeorgisa,
Ministra bez teki, właściwego do spraw stosunków ze Wspólnotami Europejskimi

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

Jeana Francoisa-Ponceta,
Ministra Spraw Zagranicznych

Pierre'a Bernarda-Reymonda,
Sekretarza Stanu do Spraw Zagranicznych

Luca de la Barre'a de Nanteuila,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

PREZYDENT IRLANDII,

Johna Lyncha,
Prezesa Rady Ministrów

Michaela O'Kennedy'ego
Ministra Spraw Zagranicznych

Brendana Dillona,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

Giulia Andreottiego,
Prezesa Rady Ministrów

Adolfa Battaglię,
Podsekretarza Stanu do Spraw Zagranicznych

Eugenia Plaję,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA,

Gastona Thorna,
Prezesa Rady Ministrów
Ministra Spraw Zagranicznych

Jeana Dondelingera,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW,

Ch. A. Van der Klaauwa,

Ministra Spraw Zagranicznych

J. H. Lubbersa,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Lorda Carringtona,
Sekretarza Stanu do Spraw Zagranicznych i Spraw Commonwealthu

Donalda Maitlanda,
Ambasadora
Stałego Przedstawiciela przy Wspólnotach Europejskich

KTÓRZY, po wymianie swych pełnomocnictw uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, co następuje:

Artykuł 1

1. Republika Grecka staje się niniejszym członkiem Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej i stroną Traktatów ustanawiających te Wspólnoty, zmienionych i uzupełnionych.

2. Warunki przyjęcia i wynikające z tego przyjęcia dostosowania w Traktatach ustanawiających Europejską Wspólnotę Energii Atomowej są przedmiotem Aktu dołączonego do niniejszego Traktatu. Postanowienia Aktu dotyczące Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej stanowią integralną część niniejszego Traktatu.

3. Postanowienia dotyczące praw i obowiązków Państw Członkowskich oraz uprawnień i właściwości instytucji Wspólnot określone w traktatach, o których mowa w ustępie 1 mają zastosowanie do niniejszego Traktatu.

Artykuł 2

Niniejszy Traktat podlega ratyfikacji przez Wysokie Umawiające się Strony, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone do depozytu Rządowi Republiki Włoskiej, nie później niż do 31 grudnia 1980 roku.

Niniejszy Traktat wchodzi w życie 1 stycznia 1981 roku, pod warunkiem, że do tej daty złożone zostaną wszystkie dokumenty ratyfikacyjne a także, że do tej daty złożony zostanie dokument akcesyjny Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali.

Artykuł 3

Niniejszy Traktat, sporządzony w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach: angielskim, duńskim, francuskim, greckim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne, zostaje złożony do depozytu w archiwum Rządu Republiki Włoskiej, który przekaże uwierzytelniony odpis każdemu z rządów pozostałych Państw-Sygnatariuszy.

Til bekraeftelse heraf har undertegnede befuldmaegtigede underskrevet denne Traktat.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmaechtigten ihre Unterschriften unter diesen Vertrag gesetzt.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

Εις πίστωση των ανωτέρω οι υπογεγραμμένοι πγηρεξοΰσιοι υπέγραψαν την παρούσα Συνθήκη

En foi de quoi, les plenipotentiaires soussignes ont appose leurs signatures au bas du present traite.

Da Fhianu sin, chuir na Lanchumhachtaigh thios-sinithe a lamh leis an gConradh seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszym Traktatem.

Udfaerdiget i Athen, den otteogtyvende maj nitten hundrede og nioghalvfjerds.

Geschehen zu Athen am achtundzwanzigsten Mai neunzehnhundertneunundsiebzig.

Done at Athens on the twenty-eighth day of May in the year one thousand nine hundred and seventy-nine.

Έγινε στην Αθήνρα, στις είκοσι οκτώ Μαϊου χίλια εννιακόσια εβδομήντα εννέα.

Fait a Athenes, le vingt-huit mai mil neuf cent soixante-dix-neuf.

Arna dheanamh san Aithin, an t-ochtu la is fiche de Bhealtaine, mile naoi gcead seachto a naoi.

Fatto ad Atene, addi ventotto maggio millenovecentosettantanove.

Gedaan te Athene, de achtentwintigste mei negentienhonderd negenenzeventig.

Sporządzono w Atenach, dnia dwudziestego ósmego maja roku tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego dziewiątego.

Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Greckiej i dostosowań w Traktatach

CZĘŚĆ PIERWSZA
ZASADY

Artykuł 1

Do celów niniejszego Aktu:

Wyrażenie „Traktaty założycielskie” oznacza Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, uzupełnione i zmienione traktatami lub innymi aktami, które weszły w życie przed przystąpieniem Republiki Greckiej,

Wyrażenia „Traktat EWWiS”, „Traktat EWG” i „Traktat Euratom” oznaczają odpowiednie Traktaty założycielskie uzupełnione lub zmienione,

Wyrażenie „obecne Państwa Członkowskie” oznacza: Królestwo Belgii, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Artykuł 2

Od dnia przystąpienia Republika Grecka jest związana postanowieniami Traktatów założycielskich i aktów przyjętych przed przystąpieniem, postanowienia te są stosowane w Republice Greckiej zgodnie z zasadami określonymi w tych Traktatach i w niniejszym Akcie.

Artykuł 3

1. Na mocy niniejszego Aktu Republika Grecka przystępuje do decyzji i umów przyjętych przez przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie. Zobowiązuje się ona do przystąpienia po dniu akcesji do wszelkich innych porozumień zawartych przez obecne Państwa Członkowskie i dotyczących funkcjonowania Wspólnot lub związanych z ich działaniami.

2. Republika Grecka zobowiązuje się przystąpić do umów, o których mowa w artykule 220 Traktatu EWG oraz do protokołów w sprawie dokonywania przez Trybunał Sprawiedliwości wykładni tych umów, które zostały podpisane przez Państwa Członkowskie Wspólnoty w jej pierwotnym lub obecnym składzie. Do realizacji tego celu podejmuje się ona rozpocząć rokowania z obecnymi Państwami Członkowskimi, prowadzące do dokonania niezbędnych dostosowań we właściwych aktach.

3. Republika Grecka zajmuje tę samą pozycję co obecne Państwa Członkowskie wobec deklaracji i uchwał Rady, jak też innych stanowisk zajętych przez nie, a także stanowisk dotyczących Wspólnot Europejskich przyjętych zgodnie przez Państwa Członkowskie.

Będzie ona stosować się do zasad i wskazówek wynikających z takich deklaracji, uchwał i innych stanowisk oraz podejmie środki potrzebne do zapewnienia wprowadzenia ich w życie.

Artykuł 4

1. Porozumienia i umowy zawarte przez którąkolwiek ze Wspólnot z jednym lub większą liczbą państw trzecich, organizacją międzynarodową lub obywatelami państw trzecich są wiążące dla Republiki Greckiej na warunkach określonych w Traktatach założycielskich i w niniejszym Akcie.

2. Republika Grecka zobowiązuje się przystąpić na warunkach określonych w niniejszym Akcie do porozumień i umów zawartych wspólnie przez którąkolwiek ze Wspólnot i obecne Państwa Członkowskie, a także do porozumień zawartych przez obecne Państwa Członkowskie i związanych z wyżej wymienionymi porozumieniami i umowami. Wspólnota i obecne Państwa Członkowskie udzielają w tym zakresie pomocy Republice Greckiej.

3. Na mocy niniejszego Aktu i na warunkach w nim określonych Republika Grecka przystępuje do wewnętrznych porozumień zawartych przez obecne Państwa Członkowskie w celu wykonania porozumień i umów, o których mowa w ustępie 2.

4. W razie potrzeby Republika Grecka podejmie właściwe działania w celu dostosowania do praw i obowiązków wynikających z przystąpienia do Wspólnot jej stanowiska wobec organizacji i umów międzynarodowych, których członkiem lub stroną jest także Wspólnota lub inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 5

W stosunku do Republiki Greckiej artykuł 234 Traktatu EWG oraz artykuły 105 i 106 Traktatu Euratom mają zastosowanie do porozumień i umów zawartych przed datą przystąpienia.

Artykuł 6

O ile niniejszy Akt nie stanowi inaczej, jego postanowienia nie mogą być zawieszone, zmienione ani uchylone w sposób inny niż według procedury zmiany traktatów przewidzianej w Traktatach założycielskich.

Artykuł 7

Przyjęte przez instytucje Wspólnot akty, do których odnoszą się postanowienia przejściowe zawarte w niniejszym Akcie, zachowują swój status prawny. W szczególności w dalszym ciągu stosowane są procedury zmian tych aktów.

Artykuł 8

Postanowienia niniejszego Aktu, których celem lub skutkiem jest uchylenie lub zmiana aktów przyjętych przez instytucje Wspólnot w sposób inny niż w ramach środków przejściowych, mają taki sam status prawny jak postanowienia, które one uchylają lub zmieniają i podlegają takim samym regułom, jak te postanowienia.

Artykuł 9

1. W ramach środków przejściowych w wypadkach przewidzianych niniejszym Aktem mają miejsce wyłączenia zastosowania Traktatów założycielskich i aktów przyjętych przez instytucje.

2. Z zastrzeżeniem szczególnych postanowień niniejszego Aktu, określających różne daty albo krótsze lub dłuższe terminy, stosowanie środków przejściowych ustaje z końcem 1985 roku.

CZĘŚĆ DRUGA
DOSTOSOWANIA W TRAKTATACH

TYTUŁ I
POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

ROZDZIAŁ 1
Zgromadzenie

Artykuł 10

Artykuł 2 Aktu dotyczącego wyboru przedstawicieli do Zgromadzenia w powszechnych wyborach bezpośrednich, załączonego do decyzji 76/787/EWWiS, EWG, Euratom, otrzymuje brzmienie:

„Liczbę przedstawicieli wybieranych w każdym Państwie Członkowskim ustala się następująco:

Belgia: 24,
Dania: 16,
Niemcy: 81,
Grecja: 24,
Francja: 81,
Irlandia: 15,
Włochy: 81,
Luksemburg: 6,
Niderlandy: 25,
Zjednoczone Królestwo: 81.”

ROZDZIAŁ 2
Rada

Artykuł 11

Artykuł 2 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich otrzymuje brzmienie:

„Urząd Przewodniczącego piastuje kolejno przez okres sześciu miesięcy każde Państwo Członkowskie reprezentowane w Radzie, według następującego porządku: Belgia, Dania, Niemcy, Grecja, Francja, Irlandia, Wlochy, Luksemburg, Niderlandy, Zjednoczone Królestwo."

Artykuł 12

Artykuł 28 akapit czwarty Traktatu EWWiS otrzymuje brzmienie:

„Decyzje Rady inne niż te, do których podjęcia niezbędna jest większość kwalifikowana lub jednomyślność, są podejmowane większością głosów członków Rady.
Uznaje się, że większość ta zostaje uzyskana, gdy obejmuje ona absolutną większość przedstawicieli Państw Członkowskich, włączając w to głosy przedstawicieli dwóch Państw Członkowskich, z których każde produkuje co najmniej jedną ósmą ogólnej wartości produkcji węgla i stali we Wspólnocie. Jednakże dla potrzeb zastosowania artykułów 78, 78b i 78d niniejszego Traktatu, które wymagają większości kwalifikowanej, głosy członków Rady są ważone w sposób następujący:

Belgia: 5,
Dania: 3,
Niemcy: 10,
Grecja: 5,
Francja: 10,
Irlandia: 3,
Włochy: 10,
Luksemburg: 2,
Niderlandy: 5,
Zjednoczone Królestwo: 10.

Decyzje wymagają do ich przyjęcia co najmniej 45 głosów „za", oddanych przez co najmniej 6 członków."

Artykuł 13

Artykuł 95 akapit czwarty Traktatu EWWiS otrzymuje brzmienie:

„Poprawki te są proponowane wspólnie przez Wysoką Władzę i Radę stanowiące większością dziewięciu dziesiątych ich członków i przedkładane Trybunałowi do zaopiniowania. Przy ich rozpatrywaniu Trybunał korzysta z pełnej swobody oceny wszelkich kwestii faktycznych i prawnych. Gdy w wyniku takiej oceny Trybunał dojdzie do wniosku, że propozycje są zgodne z postanowieniami powyższego akapitu, przekazuje je Zgromadzeniu. Wchodzą one w życie, jeśli Zgromadzenie przyjmie je większością trzech czwartych oddanych głosów i dwóch trzecich ogólnej liczby członków."

Artykuł 14

Artykuł 148 ustęp 2 Traktatu EWG oraz artykuł 118 ustęp 2 Traktatu Euratom otrzymują brzmienie:

„Jeżeli przyjęcie uchwały przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, głosy jej członków ważone są następująco:

Belgia: 5,
Dania: 3,

Niemcy: 10,
Grecja: 5,
Francja: 10,
Irlandia: 3,
Włochy: 10,
Luksemburg: 2,
Niderlandy: 5,
Zjednoczone Królestwo: 10.

Uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej:

45 głosów „za", jeżeli niniejszy Traktat wymaga, aby były przyjmowane na wniosek Komisji;
45 głosów „za", oddanych przez co najmniej 6 członków, w innych przypadkach."

ROZDZIAŁ 3
Komisja

Artykuł 15

Artykuł 10 ustęp 1 akapit pierwszy Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich otrzymuje brzmienie:

„Komisja składa się z 14 członków, wybieranych ze względu na swoje ogólne kwalifikacje, i których niezależność jest niekwestionowana."

ROZDZIAŁ 4
Trybunał Sprawiedliwości

Artykuł 16

Po przystąpieniu Republiki Greckiej Rada Wspólnot Europejskich, stanowiąc jednogłośnie, podejmuje decyzję o dostosowaniach pierwszego akapitu artykułu 32 Traktatu EWWiS, pierwszego akapitu artykułu 165 Traktatu EWG i pierwszego akapitu artykułu 137 Traktatu Euratom celem zwiększenia o jeden liczby sędziów Trybunału Sprawiedliwości. Podejmuje także decyzję o wynikających z nich koniecznych dostosowaniach w drugim akapicie artykułu 32b Traktatu EWWiS, drugim akapicie artykułu 167 Traktatu EWG, drugim akapicie artykułu 139 Traktatu Euratom i drugim akapicie artykułu 18 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, artykule 15 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i artykule 15 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

ROZDZIAŁ 5
Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Artykuł 17

Artykuł 194 akapit pierwszy Traktatu EWG oraz artykuł 166 akapit pierwszy Traktatu Euratom otrzymują brzmienie:

„Liczbę członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ustala się następująco:

Belgia: 12,
Dania: 9,
Niemcy: 24,
Grecja: 12,
Francja: 24,
Irlandia: 9,
Włochy: 24,
Luksemburg: 6,
Niderlandy: 12,
Zjednoczone Królestwo: 24.”

ROZDZIAŁ 6
Trybunał Obrachunkowy

Artykuł 18

Artykuł 78e ustęp 2 Traktatu EWWiS, artykuł 206 ustęp 2 Traktatu EWG oraz artykuł 180 ustęp 2 Traktatu Euratom otrzymują brzmienie:

„Trybunał Obrachunkowy składa się z dziesięciu członków.”

ROZDZIAŁ 7
Komitet Naukowo-Techniczny

Artykuł 19

Artykuł 134 ustęp 2 akapit pierwszy Traktatu Euratom otrzymuje brzmienie:

„Komitet składa się z 28 członków, mianowanych przez Radę, po konsultacjach z Komisją.”

CZĘŚĆ DRUGA
DOSTOSOWANIA W TRAKTATACH

TYTUŁ II
INNE DOSTOSOWANIA

Artykuł 20

Artykuł 227 ustęp 1 Traktatu EWG otrzymuje brzmienie:

„ 1. Niniejszy Traktat ma zastosowanie do Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republik Greckiej, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”

CZĘŚĆ TRZECIA
DOSTOSOWANIA W AKTACH PRZYJĘTYCH PRZEZ INSTYTUCJE

Artykuł 21

Akty wymienione w Załączniku I do niniejszego Aktu są niniejszym dostosowane w sposób określony w tym Załączniku.

Artykuł 22

Wymagane w związku z przystąpieniem dostosowanie aktów wymienionych w Załączniku II do niniejszego Aktu zostanie przeprowadzone zgodnie ze wskazówkami określonymi w Załączniku, a także zgodnie z warunkami i procedurą określoną w artykule 146.

CZEŚĆ CZWARTA
ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

TYTUŁ I
POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

Artykuł 23

1. W 1981 roku Republika Grecka wybierze spośród narodu greckiego, w drodze powszechnych wyborów bezpośrednich 24 przedstawicieli do Zgromadzenia, zgodnie z postanowieniami Aktu z 20 września 1976 roku dotyczącego wyboru przedstawicieli do Zgromadzenia w powszechnych wyborach bezpośrednich.
Ich kadencja upłynie w tym samym czasie co kadencja przedstawicieli wybranych w obecnych Państwach Członkowskich.

2. W okresie między datą przystąpienia a wyborami, o których mowa w ustępie 1 24 przedstawicieli narodu greckiego do Zgromadzenia zostanie wyłonionych przez grecki parlament spośród jego członków według procedury określonej przez Republikę Grecką.

TYTUŁ II
Swobodny przepływ towarów

ROZDZIAŁ 1
Postanowienia celne

Artykuł 24

1. Podstawową stawką celną podlegającą stopniowym redukcjom przewidzianym w artykułach 25 i 64, dla poszczególnych towarów, jest stawka faktycznie stosowana 1 lipca 1980 roku.
Wyjściowa wysokość ceł wykorzystywana dla poszczególnych towarów do przewidzianego w artykułach 31, 32 i 64 stopniowego zbliżania ceł do Wspólnej Taryfy Celnej i ujednoliconej taryfy celnej EWWiS to wysokość ceł stosowanych przez Republikę Grecką 1 lipca 1980 roku.

2. Wspólnota w jej obecnym składzie i Republika Grecka informują się wzajemnie o swoich podstawowych stawkach celnych.

Artykuł 25

1. Opłaty celne w przywozie między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Republiką Grecką znosi się stopniowo zgodnie z następującym harmonogramem:
1 stycznia 1981 roku każda opłata celna zostaje zmniejszona do 90% stawki podstawowej,
1 stycznia 1982 roku każda opłata celna zostaje zmniejszona do 80% stawki podstawowej,
Pozostałe cztery obniżki o 20% są przeprowadzane:
1 stycznia 1983 roku,
1 stycznia 1984 roku,
1 stycznia 1985 roku,
1 stycznia 1986 roku.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1:
a) z chwilą przystąpienia z opłaty celnej zwolniony jest przywóz korzystający z przepisów o zwolnieniach podatkowych stosowanych w stosunku do osób podróżujących z jednego Państwa Członkowskiego do innego,
b) z chwilą przystąpienia z opłaty celnej zwolnione są towary przywożone w niewielkich ilościach, o niekomercyjnym charakterze, które korzystają z przepisów o zwolnieniach podatkowych stosowanych między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 26

W żadnym wypadku nie stosuje się w obrębie Wspólnoty opłat celnych wyższych od tych, jakie stosuje się do państw trzecich korzystających z klauzuli najwyższego uprzywilejowania.
W przypadku zmiany lub zawieszenia stawek Wspólnej Taryfy Celnej lub zastosowania przez Republikę Grecką artykułu 34, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może przyjąć środki konieczne do zachowania preferencji Wspólnoty.

Artykuł 27

Republika Grecka może zawiesić w całości lub części pobieranie opłat celnych za towary importowane ze Wspólnoty w obecnym składzie. Informuje o tym Państwa Członkowskie i Komisję.
Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może zawiesić w całości lub części pobieranie opłat celnych za towary importowane z Grecji.

Artykuł 28

Wszelkie opłaty o skutku równoważnym do ceł przywozowych, wprowadzone po 1 stycznia 1979 roku w handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją, zostają zniesione z dniem 1 stycznia 1981 roku.

Artykuł 29

Opłaty o skutku równoważnym do ceł przywozowych między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją znosi się stopniowo zgodnie z następującym harmonogramem:

- 1 stycznia 1981 roku każda opłata celna zostaje zmniejszona do 90% stawki stosowanej 31 grudnia 1980 roku,
- 1 stycznia 1982 roku każda opłata celna zostaje zmniejszona do 80% stawki stosowanej 31 grudnia 1980 roku,

Pozostałe cztery obniżki o 20% są przeprowadzane:
- 1 stycznia 1983 roku,
- 1 stycznia 1984 roku,
- 1 stycznia 1985 roku,
- 1 stycznia 1986 roku.

Artykuł 30

Opłaty celne w wywozie i opłaty o skutku równoważnym między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją zostają zniesione z dniem 1 stycznia 1981 roku.

Artykuł 31

W celu stopniowego wprowadzenia Wspólnej Taryfy Celnej, Republika Grecka zmienia swoją taryfę celną w stosunku do państw trzecich w następujący sposób:
Z dniem 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka stosuje opłatę celną zmniejszającą o 10% różnicę pomiędzy podstawową stawką celną a stawką Wspólnej Taryfy Celnej,
Od 1 stycznia 1982 roku:
a) w przypadku pozycji taryfowych, których podstawowe stawki celne nie różnią się o więcej niż 15% od stawek Wspólnej Taryfy Celnej, stosuje się te ostatnie,
b) w innych przypadkach Republika Grecka stosuje opłatę celną zmniejszającą o 10% różnicę pomiędzy podstawową stawką celną a stawką Wspólnej Taryfy Celnej.
Różnica ta zostanie zmniejszona o kolejne 20% 1 stycznia 1983 roku, o 20% 1 stycznia 1984 roku i o 20% 1 stycznia 1985 roku.
Od 1 stycznia 1986 roku Republika Grecka zastosuje Wspólną Taryfę Celną w całości.

Artykuł 32

1. W celu stopniowego wprowadzenia ujednoliconej taryfy celnej EWWiS, Republika Grecka zmienia swoją taryfę celną w stosunku do państw trzecich w następujący sposób:
a) w przypadku pozycji taryfowych, w których podstawowe stawki celne nie różnią się o więcej niż 15% od stawek ujednoliconej taryfy celnej EWWiS, od 1 stycznia 1982 roku stosuje się te ostatnie,
b) w pozostałych przypadkach Republika Grecka stosuje opłatę celną zmniejszającą o 20 % różnicę pomiędzy podstawową stawką celną a stawką ujednoliconej taryfy celnej EWWiS.
Różnica ta zostanie zmniejszona o kolejne 20% 1 stycznia 1983 roku, o 20% 1 stycznia 1984 roku i o 20% 1 stycznia 1985 roku.
Od 1 stycznia 1986 roku Republika Grecka zastosuje ujednoliconą taryfę celną EWWiS w całości.

2. W przypadku węgla brunatnego, także scalonego, z pozycji 27.02 Wspólnej Taryfy Celnej, Republika Grecka wprowadzi postanowienia Wspólnej Taryfy Celnej dotyczące tych produktów zgodnie z harmonogramem określonym w ustępie 1 i zastosuje stawkę celną w wysokości 5% nie później niż 1 stycznia 1986 roku.

Artykuł 33

1. Jeżeli stawki taryfy celnej Republiki Greckiej mają inne cechy niż odpowiadające im stawki Wspólnej Taryfy Celnej lub ujednoliconej taryfy celnej EWWiS, stopniowe wyrównanie tych pierwszych do ostatnich dokonuje się przez dodanie składników podstawowej greckiej stawki celnej do składników Wspólnej Taryfy Celnej lub ujednoliconej taryfy celnej EWWiS, stopniowo redukując do zera grecką podstawową stawkę celną, zgodnie z harmonogramem określonym w artykułach 31, 32 i 64, a podnosząc stawki Wspólnej Taryfy Celnej lub ujednoliconej taryfy celnej EWWiS od zera do stopniowego osiągnięcia pełnej kwoty, zgodnie z tym samym harmonogramem.

2. Poczynając od 1 stycznia 1981 roku, jeżeli jakiekolwiek opłaty Wspólnej Taryfy Celnej lub ujednoliconej taryfy celnej EWWiS zostaną zmienione lub zawieszone, Republika Grecka równocześnie zmieni lub zawiesi swoje opłaty celne w proporcji wynikającej ze zastosowania artykułów 31, 32 i 64.

3. Od 1 stycznia 1986 roku Republika Grecka zastosuje nomenklaturę Wspólnej Taryfy Celnej i ujednoliconej taryfy celnej EWWiS.
Republika Grecka może włączyć do tej nomenklatury podrozdziały krajowe istniejące w chwili przystąpienia, które są niezbędne do przeprowadzenia stopniowego zrównania jej opłat celnych z opłatami Wspólnej Taryfy Celnej i ujednoliconej taryfy celnej EWWiS, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym Akcie.

4. W celu ułatwienia stopniowego wprowadzenia Wspólnej Taryfy Celnej i ujednoliconej taryfy celnej EWWiS przez Republikę Grecką, Komisja określi, jeżeli okaże się to konieczne, przepisy wykonawcze dotyczące zmian opłat celnych Republiki Greckiej.

Artykuł 34

W celu dostosowania swojej taryfy celnej do Wspólnej Taryfy Celnej i ujednoliconej taryfy celnej EWWiS, Republika Grecka ma swobodę zmiany swojej taryfy celnej szybciej niż przewidziano to w artykułach 31, 32 i 64. O wszelkich zmianach powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję.

ROZDZIAŁ 2
Znoszenie ograniczeń ilościowych i środków o skutku równoważnym

Artykuł 35

Ograniczenia ilościowe w przywozie i wywozie i wszelkie środki o skutku równoważnym między Wspólnotą w jej aktualnym składzie a Grecją zostają zniesione z dniem przystąpienia.

Artykuł 36

1. Niezależnie od postanowień artykułu 35, Republika Grecka może utrzymać do 31 grudnia 1985 roku ograniczenia ilościowe na produkty wyszczególnione w Załączniku III do niniejszego Aktu, przywożone z obecnych Państw Członkowskich.

2. Ograniczenia, o których mowa w ustępie 1 mają charakter kontyngentów. Kontyngenty na rok 1981 wymienione są w Załączniku III.

3. Dla kontyngentów wyrażonych w jednostkach rozliczeniowych minimalne tempo ich stopniowego wzrostu wynosi 25% z początkiem każdego roku, a dla kwot wyrażonych ilościowo wynosi ono 20% z początkiem każdego roku. Wzrost taki dodaje się do każdego kontyngentu, kolejny zaś jest liczony w oparciu o otrzymaną w ten sposób wielkość.
Jeżeli kontyngent wyrażony jest zarówno ilościowo jak i w odniesieniu do wartości, kontyngent ilościowy jest rocznie zwiększany co najmniej o 20%, a kontyngent odnoszący się do wartości co najmniej o 25%, kolejne kontyngenty oblicza się corocznie przez dodanie wzrostu do poprzednich.
Jednakże w przypadku autobusów, autokarów i innych pojazdów wymienionych w podpozycji ex 87.02 A I Wspólnej Taryfy Celnej, kontyngent ilościowy wzrasta rocznie o 15% rocznie, a kontyngent odnoszący się do wartości o 20%.

4. Jeżeli Komisja ustali w drodze decyzji, że przywóz produktów wyszczególnionych w Załączniku III do Grecji jest w ciągu dwóch kolejnych lat niższy niż 90% kontyngentu, Republika Grecka zliberalizuje przywóz tego produktu z obecnych Państw Członkowskich.

5. Kontyngenty nawozów wymienionych w pozycjach 31.02, 31.03 i podpozycjach 31.05 A I, II i IV Wspólnej Taryfy Celnej również stanowią środki przejściowe konieczne do zniesienia wyłącznych praw przywozowych. Takie kontyngenty są w Grecji dostępne dla wszystkich importerów, a produkty importowane w ich ramach nie podlegają wyłącznym prawom zbytu.

Artykuł 37

Niezależnie od postanowień artykułu 35, w handlu między obecnymi Państwami Członkowskimi a Grecją obecne Państwa Członkowskie i Republika Grecka mogą utrzymać ograniczenia na przywóz odpadów i złomu żelaza lub stali ujętych w pozycji 73.03 Wspólnej Taryfy Celnej przez okres dwóch lat, począwszy od 1 stycznia 1981 roku, o ile ustalenia te nie są bardziej restrykcyjne od tych stosowanych przy wywozie do państw trzecich.

Artykuł 38

Niezależnie od postanowień artykułu 35, system poręczenia majątkowego przy przywozie i obowiązkowej zapłaty gotówką obowiązujące w Grecji 31 grudnia 1980 roku w przywozie z obecnych Państw Członkowskich jest stopniowo znoszony przez trzy lata, począwszy od 1 stycznia 1981 roku.
Wysokość poręczenia majątkowego przy przywozie i obowiązkowej zapłaty gotówką są zmniejszane zgodnie z następującym harmonogramem:
- 1 stycznia 1981 roku, 25 %,
- 1 stycznia 1982 roku, 25 %,
- 1 stycznia 1983 roku, 25 %,
- 1 stycznia 1984 roku, 25 %.

Artykuł 39

1. Niezależnie od postanowień artykułu 35, ogólna preferencja 8% stosowana w Grecji do zamówień publicznych jest stopniowo znoszona przez Republikę Grecką, zgodnie z harmonogramem określonym w artykule 25 dla zniesienia ceł przywozowych między Grecją a Wspólnotą w obecnym składzie.

2. Niezależnie od postanowień artykułu 35, Republika Grecka może przez dwa lata, poczynając od 1 stycznia 1981 roku, odraczać dla dostawców Wspólnoty otwarcie swoich list zatwierdzonych dostawców.

Artykuł 40

1. Nie naruszając postanowień ustępu 2 niniejszego artykułu, od 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka stopniowo dostosuje swój monopol handlowy w rozumieniu artykułu 37 ustęp 1 Traktatu EWG, tak aby zapewnić, że najpóźniej 31 grudnia 1985 roku zniesiona zostanie wszelka dyskryminacja pomiędzy osobami posiadającymi obywatelstwo Państw Członkowskich odnośnie warunków nabywania i zbywania towarów.
Obecne Państwa Członkowskie przyjmują jednakowe zobowiązania wobec Republiki Greckiej.
Komisja wyda zalecenia co do sposobu i harmonogramu dostosowań przewidzianych w pierwszym akapicie, przez co rozumie się, że sposób ten i harmonogram są jednakowe dla Republiki Greckiej i obecnych Państw Członkowskich.

2. 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zniesie wszystkie wyłączne prawa wywozu. W tym samym terminie zniesie również wyłączne prawa przywozu siarczanu miedzi wymienionego w podpozycji ex 28.38 A II Wspólnej Taryfy Celnej, sacharyny wymienionej w podpozycji ex 29.26 A I Wspólnej Taryfy Celnej i cienkiego papieru wymienionego w pozycji ex 48.18 Wspólnej Taryfy Celnej.

ROZDZIAŁ 3
Inne postanowienia

Artykuł 41

1. Z poszanowaniem obowiązujących przepisów, zwłaszcza tych dotyczących tranzytu przez obszar Wspólnoty, Komisja określi metody współpracy administracyjnej zapewniające, że od 1 stycznia 1981 roku towary spełniające niezbędne warunki korzystają ze zniesienia opłat celnych, opłat o skutku równoważnym, ograniczeń ilościowych oraz środków o skutku równoważnym.

2. Komisja przyjmie przepisy wchodzące w życie z dniem 1 stycznia 1981 roku i regulujące we Wspólnocie handel towarami, przy produkcji których wykorzystano:
- produkty, na które nie nałożono opłat celnych ani opłat o skutku równoważnym, które stosowano we Wspólnocie w jej obecnym składzie lub w Grecji, lub którym przysługiwał całkowity lub częściowy zwrot takich ceł lub opłat,
- produkty rolne niespełniające warunków dopuszczenia do swobodnego obrotu na obszarze Wspólnoty w jej obecnym składzie lub w Grecji.

Przy przyjmowaniu takich przepisów, Komisja uwzględnia zasady ustalone w niniejszym Akcie i dotyczące zniesienia opłat celnych między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją, oraz stopniowego wprowadzania przez Republikę Grecką Wspólnej Taryfy Celnej i postanowień dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej.

Artykuł 42

1. O ile niniejszy Akt nie stanowi inaczej, przepisy celne dotyczące handlu z państwami trzecimi stosuje się na takich samych warunkach w handlu ze Wspólnotą, tak długo, jak długo w handlu tym opłaty celne są nakładane.
W celu ustalenia wysokości opłat celnych w handlu na obszarze Wspólnoty i z państwami trzecimi, do 1 stycznia 1986 roku należy brać pod uwagę obszar celny, który określają postanowienia istniejące we Wspólnocie i Republice Greckiej w dniu 31 grudnia 1980 roku.

2. Od 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje w handlu na obszarze Wspólnoty nomenklaturę Wspólnej Taryfy Celnej i ujednoliconej taryfy celnej EWWiS.
Republika Grecka może włączyć do tej nomenklatury podrozdziały krajowe istniejące w chwili przystąpienia, niezbędne do przeprowadzenia stopniowego znoszenia jej opłat celnych we Wspólnocie, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym Akcie.

Artykuł 43

1. Jeżeli w handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją stosuje się kwoty wyrównawcze określone w artykule 61 do jednego lub więcej produktów podstawowych uznanych za wykorzystywane w produkcji towarów objętych rozporządzeniem EWG nr 1059/69, określającym system handlu niektórymi towarami wytworzonymi z produktów rolnych, rozporządzeniem EWG nr 2730/75 w sprawie glukozy i laktozy oraz rozporządzeniem EWG nr 2783/75 w sprawie wspólnego systemu handlu białkiem kurzym i białkiem mlecznym, zastosowanie mają następujące środki przejściowe:
- w przypadku przywozu tych towarów z Grecji do Wspólnoty stosuje się kwoty wyrównawcze, obliczone na podstawie kwot wyrównawczych, o których mowa w artykule 61 i zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu EWG nr 1059/69 w sprawie obliczania zmiennego składnika stosowanego do towarów określonych w tym rozporządzeniu,
- jeżeli towary określone w rozporządzeniu EWG nr 1059/69 przywożone są do Grecji z państw trzecich, zmienny składnik określony w tym rozporządzeniu jest w zależności od przypadku podwyższany lub obniżany o kwotę wyrównawczą, o której mowa w pierwszym tiret,
- kwota wyrównawcza określona na podstawie kwot wyrównawczych ustalonych dla produktów podstawowych i zgodnie z zasadami stosowanymi do obliczania zwrotów przewidzianych w rozporządzeniu EWG nr 2682/72 ustanawiającym ogólne zasady przyznawania zwrotów eksportowych za określone produkty rolne, eksportowane w formie towarów nieobjętych Załącznikiem II do niniejszego Traktatu i określającym kryteria ustalania wysokości takich zwrotów, stosowana jest w przypadku wywozu towarów objętych tym rozporządzeniem, z wyłączeniem białka, ze Wspólnoty do Grecji,
- w przypadku przywozu z państw trzecich i ze Wspólnoty do Grecji oraz z Grecji do Wspólnoty produktów określonych w rozporządzeniach EWG nr 2730/75 i nr 2783/75 stosuje się kwotę wyrównawczą obliczoną na podstawie kwot wyrównawczych wymienionych w artykule 61, zgodnie z powyższymi rozporządzeniami w sprawie obliczania opłaty przywozowej,
- jeżeli produkty określone w rozporządzeniach EWG nr 2682/72 i EWG nr 2730/75 eksportowane są z Grecji do państw trzecich, podlegają one kwotom wyrównawczym wymienionym odpowiednio w trzecim lub czwartym tiret.

2. Jeżeli w trakcie stosowania kwot wyrównawczych nastąpi zmniejszenie obrotów handlowych produktami określonymi w rozporządzeniach EWG nr 2783/75 i EWG nr 2730/75, Komisja może przedsięwziąć właściwe środki korygujące.

3. Opłatę celną stanowiącą stały składnik opłaty pobieranej z tytułu przywozu towarów określonych w rozporządzeniu EWG nr 1059/69 z państw trzecich do Grecji określa się poprzez wyłączenie produkcji rolnej z całkowitej ochrony, którą Republika Grecka wprowadzi w dniu przystąpienia przy uwzględnieniu środków przejściowych wymienionych w ustępie 1.
Każdy stały składnik określony na podstawie pierwszego akapitu, stosowany przez Republikę Grecką w imporcie z państw trzecich jest dostosowywany do Wspólnej Taryfy Celnej zgodnie z harmonogramem ustalonym w artykule 31. Jeżeli jednak stały składnik, który Republika Grecka zastosuje po przystąpieniu, jest niższy od stałego składnika Wspólnej Taryfy Celnej, Republika Grecka może do niego wyrównać bezzwłocznie po przystąpieniu. Ponadto stałe składniki określone na podstawie pierwszego akapitu uwzględniają, o ile to możliwe, wszelkie trudności jakie Republika Grecka przewiduje w przypadku poszczególnych produktów.

4. Po przystąpieniu Republika Grecka w pełni zastosuje nomenklaturę Wspólnej Taryfy Celnej do towarów określonych w rozporządzeniach EWG nr 1059/69, 2682/72 i 2730/75.

5. Po przystąpieniu Republika Grecka zniesie wszelkie opłaty o skutku równoważnym do opłat celnych, inne niż przewidziane w ustępach 1, 2 i 3 za produkty określone w rozporządzeniu EWG nr 1059/69 i wszelką pomoc eksportową lub pomoc o skutku równoważnym do pomocy eksportowej na produkty określone w rozporządzeniach EWG nr 2682/72 i 2730/75.
Po przystąpieniu Republika Grecka zniesie wszelkie ograniczenia ilościowe oraz środki o podobnym skutku do ograniczeń ilościowych na produkty określone w rozporządzeniach EWG nr 1059/69, 2730/75 i 2783/75.

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje przepisy konieczne do realizacji postanowień niniejszego artykułu.

Tytuł III
Swobodny przepływ osób, usług i kapitału

ROZDZIAŁ 1
Pracownicy

Artykuł 44

Postanowienia artykułu 48 Traktatu EWG mają zastosowanie wyłącznie do swobody przepływu pracowników między obecnymi Państwami Członkowskimi a Grecją, z uwzględnieniem przejściowych postanowień zawartych w artykułach 45, 46 i 47 niniejszego Aktu.

Artykuł 45

1. Z dniem 1 stycznia 1988 roku artykuły 1-6 oraz 13-23 rozporządzenia EWG nr 1612/68 w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie są stosowane w obecnych Państwach Członkowskich w stosunku do obywateli greckich i w Grecji w stosunku do obywateli obecnych Państw Członkowskich.

Obecne Państwa Członkowskie i Republika Grecka mogą utrzymać w mocy do 1 stycznia 1988 roku, odpowiednio w stosunku do obywateli greckich i obywateli obecnych Państw Członkowskich, krajowe przepisy wymagające uprzedniego zezwolenia na imigrację w przypadku wykonywania pracy najemnej oraz/lub podjęcia i wykonywania zatrudnienia za wynagrodzeniem.

2. Z dniem 11 stycznia 1986 roku artykuł 11 rozporządzenia EWG nr 1612/68 jest stosowany wyłącznie w obecnych Państwach Członkowskich w stosunku do obywateli greckich i w Grecji w stosunku do obywateli obecnych Państw Członkowskich.
Jednak członkowie rodzin pracowników, w rozumieniu artykułu 10 rozporządzenia EWG nr 1612/68, są uprawnieni do uzyskania zatrudnienia w Państwie Członkowskim, w którym zamieszkali razem z pracownikiem, jeżeli mieszkają na tym terenie przez co najmniej trzy lata. Z dniem 1 stycznia 1984 roku ten okres zamieszkania zmniejsza się do 18 miesięcy.
Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają korzystniejszych przepisów krajowych.

Artykuł 46

O ile określonych przepisów dyrektywy 68/360/EWG w sprawie zniesienia ograniczeń w przepływie i zamieszkaniu pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin na obszarze Wspólnoty nie można rozpatrywać oddzielnie od przepisów rozporządzenia EWG nr 1612/68, którego stosowanie odracza się zgodnie z artykułem 45, obecne Państwa Członkowskie i Republika Grecka mogą odstąpić od stosowania tych przepisów, w zakresie w jakim jest to konieczne do zastosowania postanowień dotyczących odstępstwa ustanowionych artykułem 45 w związku z powyższym rozporządzeniem.

Artykuł 47

Obecne Państwa Członkowskie i Republika Grecka podejmują przy wsparciu Komisji konieczne środki, aby zastosowanie decyzji Komisji z 8 grudnia 1972 roku w sprawie jednolitego systemu pod nazwą „Sedoc", ustanowionego na mocy artykułu 15 rozporządzenia Rady EWG nr 1612/68 oraz decyzji Komisji z 14 grudnia 1972 roku w sprawie „planu Wspólnoty" gromadzenia i obiegu informacji, przewidzianego w artykule 14 ustęp 3 rozporządzenia Rady EWG nr 1612/68, objęło także Grecję najpóźniej z dniem 1 stycznia 1988 roku.

Artykuł 48

Do 31 grudnia 1983 roku przepisów artykułu 73 ustępy 1 i 3 oraz artykułu 75 ustęp 1 rozporządzenia EWG nr 1408/71 w sprawie stosowania programów ubezpieczeń społecznych do osób zatrudnionych i ich rodzin poruszających się na obszarze Wspólnoty oraz artykułu 86 i 88 rozporządzenia EWG nr 574/72 ustalającego procedurę wykonania rozporządzenia EWG nr 1408/71 nie stosuje się do pracowników greckich zatrudnionych w Państwie Członkowskim innym niż Grecja, których rodziny mieszkają w Grecji.
Postanowienia artykułów 73 ustęp 2, 74 ustęp 2 i artykułu 75 ustęp 2 rozporządzenia EWG nr 1408/71 i artykułów 87, 89 i 98 rozporządzenia EWG nr 574/72 stosują się odpowiednio do tych pracowników.
Jednakże powyższe postanowienia nie naruszają przepisów Państwa Członkowskiego ustanawiających wypłacanie dodatków rodzinnych pracownikowi bez względu na kraj, w którym mieszkają członkowie jego rodziny.

ROZDZIAŁ 2
Przepływ kapitału i transakcje niewidoczne

Sekcja I
Przepływ kapitału

Artykuł 49

1. Republika Grecka może odroczyć, zgodnie z harmonogramem i zasadami określonymi w artykułach 50-53, liberalizację przepływu kapitału, przewidzianą w pierwszej dyrektywie Rady z 11 maja 1960 roku w sprawie zastosowania artykułu 67 Traktatu EWG i w drugiej dyrektywie Rady z 18 grudnia 1962 roku uzupełniającej i zmieniającej pierwszą dyrektywę Rady z 11 maja 1960 roku w sprawie zastosowania artykułu 67 Traktatu EWG.

2. We właściwym czasie zostaną przeprowadzone odpowiednie konsultacje pomiędzy władzami greckimi a Komisją w sprawie procedur stosowania środków liberalizujących lub łagodzących, których realizacja może zostać odroczona na podstawie poniższych postanowień.

Artykuł 50

1. Republika Grecka może odroczyć:
a) do 31 grudnia 1985 roku liberalizację inwestycji bezpośrednich w obecnych Państwach Członkowskich, realizowanych przez osoby zamieszkałe w Grecji,
b) do 31 grudnia 1983 roku liberalizację transferu przychodów z likwidacji inwestycji bezpośrednich dokonanych w Grecji przed 12 czerwca 1975 roku przez osoby zamieszkałe we Wspólnocie. W okresie stosowania tego odstępstwa czasowego ogólne lub szczegółowe ułatwienia dotyczące swobody transferu przychodów z likwidacji tych inwestycji, istniejące na podstawie przepisów greckich lub umów regulujących stosunki pomiędzy Republiką Grecką a każdym obecnym Państwem Członkowskim pozostają w mocy i stosuje się je w sposób niedyskryminujący.

2. Dostrzegając konieczność dążenia do osiągnięcia, poczynając od 1 stycznia 1981 roku, zasadniczego złagodzenia zasad regulujących operacje wymienione w ustępie 1 litera a), Republika Grecka stara się podejmować w tym celu właściwe środki.

Artykuł 51

1. Republika Grecka może odroczyć do 31 grudnia 1985 roku:
a) liberalizację inwestycji w nieruchomościach w obecnych Państwach Członkowskich, dokonywanych przez osoby zamieszkałe w Grecji a nienależące do kategorii osób emigrujących w ramach swobody przepływu pracowników oraz osób samozatrudnionych,
b) liberalizację inwestycji w nieruchomościach w obecnych Państwach Członkowskich dokonywanych przez osoby samozatrudnione, zamieszkałe w Grecji i emigrujące, w zakresie innych inwestycji od tych związanych z ich osiedleniem.

2. Sprowadzenie przychodów z likwidacji inwestycji w nieruchomościach znajdujących się w Grecji, nabytych przed przystąpieniem przez osoby zamieszkałe w obecnych Państwach Członkowskich, podlega stopniowej liberalizacji poprzez włączenie tych operacji w system liberalizacji wprowadzany dla funduszy zablokowanych w Grecji zgodnie z artykułem 52.

Artykuł 52

Fundusze zablokowane w Grecji i należące do osób zamieszkałych w obecnych Państwach Członkowskich będą stopniowo uwalniane w równych, rocznych ratach od chwili przystąpienia do 31 grudnia 1985 roku, w sześciu etapach, z których pierwszy rozpoczyna się 1 stycznia 1981 roku.
Kapitał, który jest zdeponowany w każdym funduszu zablokowanym 1 stycznia 1981 roku lub który może zostać wpłacony na fundusze zablokowane pomiędzy tą datą a 31 grudnia 1985 roku, będzie uwalniany na początku każdego etapu, kolejno o jedną szóstą, jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i połowę kwoty zdeponowanej na początku każdego z tych etapów.
Z dniem 1 stycznia 1986 roku znosi się fundusze zablokowane należące do osób mieszkających w obecnych Państwach Członkowskich.

Artykuł 53

Republika Grecka może odroczyć do 31 grudnia 1985 roku liberalizację operacji wyszczególnionych w wykazie B, załączonym do dyrektyw wymienionych w artykule 49 i dokonywanych przez osoby mieszkające w Grecji.
Jednak operacje na papierach wartościowych wyemitowanych przez Wspólnoty i Europejski Bank Inwestycyjny i dokonywane przez osoby zamieszkałe w Grecji podlegają stopniowej liberalizacji w tym okresie w następujący sposób:
a) w roku 1981 operacje mogą zostać ograniczone do 20 milionów jednostek rozliczeniowych,
b) pułap ten jest następnie podnoszony na początku każdego roku o 20% w stosunku do pułapu ustalonego na rok 1981.

Artykuł 54

1. Do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka może utrzymać ograniczenia transferów w zakresie turystyki na zasadach określonych w ustępie 2.

2. Z dniem 1 stycznia 1981 roku roczny przydział turystyczny na osobę nie może być niższy niż 400 europejskich jednostek rozliczeniowych.
Poczynając od 1 stycznia 1982 roku przydział ten zwiększa się corocznie o co najmniej 20% w stosunku do kwoty rocznej ustalonej na 1981 rok.

Sekcja III
Postanowienia ogólne

Artykuł 55

Jeżeli okoliczności na to pozwolą, Republika Grecka będzie dokonywać liberalizacji przepływu kapitału i transakcji niewidocznych, o których mowa w artykułach 50-54 przed upływem terminów określonych w tych artykułach.

Artykuł 56

W celu realizacji postanowień niniejszego rozdziału Komisja może konsultować się z Komitetem Walutowym i przedkładać odpowiednie wnioski Radzie.

Tytuł IV
ROLNICTWO

ROZDZIAŁ 1
Postanowienia ogólne

Artykuł 57

O ile żadne z postanowień niniejszego tytułu nie stanowi inaczej, przepisy zawarte w niniejszym Akcie mają zastosowanie do produktów rolnych.

Artykuł 58

1. Niniejszy artykuł stosuje się do cen, w przypadku których rozdział 2 przywołuje niniejszy artykuł.

2. Przed pierwszym etapem zbliżania cen zgodnie z artykułem 59, ceny stosowane w Grecji ustalane są, zgodnie z zasadami rządzącymi wspólną organizacją rynku w danym sektorze, na poziomie pozwalającym producentom tego sektora osiągnąć ceny rynkowe równe cenom określonym za okres reprezentatywny dla poszczególnych produktów w poprzednim systemie krajowym.
Jednak w przypadku braku danych o cenach niektórych produktów na greckim rynku, w danym Państwie Członkowskim stosuje się cenę obliczoną na podstawie cen otrzymanych we Wspólnocie w jej aktualnym składzie dla podobnych produktów, grup podobnych produktów, lub produktów konkurencyjnych.

Artykuł 59

1. Jeżeli efektem stosowania postanowień niniejszego tytułu jest poziom cen różniący się od cen wspólnych, ceny, w przypadku których rozdział 2 przywołuje niniejszy artykuł, zgodnie z ustępem 4, wyrównuje się corocznie do poziomu cen wspólnych, na początku roku gospodarczego zgodnie z postanowieniami ustępów 2 i 3.

2. W przypadku:
pomidorów i brzoskwiń wyszczególnionych w rozporządzeniu EWG nr 1035/72 w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw,
oraz
przetworów z pomidorów i brzoskwiń wyszczególnionych w rozporządzeniu EWG nr 516/77 w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owoców i warzyw,
zbliżanie cen przeprowadza się w siedmiu następujących etapach:
a) jeżeli cena produktu w Grecji jest niższa niż cena wspólna, cena w danym Państwie Członkowskim w pierwszych sześciu etapach zbliżania wzrasta stopniowo o jedną siódmą, jedną szóstą, jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i o połowę różnicy między poziomem cen w tym Państwie Członkowskim i poziomem cen wspólnych, stosowanych przed każdym z etapów zbliżania; cena wynikająca z tych obliczeń wzrasta proporcjonalnie do wszelkich wzrostów cen w następnym roku gospodarczym; cena wspólna jest stosowana od siódmego etapu zbliżania,
b) jeżeli cena produktu w Grecji jest wyższa niż cena wspólna, różnica pomiędzy poziomem cen, stosowanych w Państwie Członkowskim przed każdym etapem zbliżania, a ceną wspólną

stosowaną w następnym roku gospodarczym, jest stopniowo redukowana w pierwszych sześciu etapach zbliżania o jedną siódmą, jedną szóstą, jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i o połowę; cena wspólna jest stosowana od siódmego etapu zbliżania.

3. W przypadku innych produktów, zbliżanie cen przeprowadza się w pięciu następujących etapach:
a) jeżeli cena produktu w Grecji jest niższa niż cena wspólna, cena w danym Państwie Członkowskim w pierwszych czterech etapach zbliżania wzrasta stopniowo o jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i o połowę różnicy między poziomem cen w tym Państwie Członkowskim a poziomem cen wspólnych, stosowanych przed każdym etapem zbliżania; cena wynikająca z tych obliczeń wzrasta proporcjonalnie do wszelkich wzrostów cen w następnym roku gospodarczym; cena wspólna jest stosowana od piątego etapu zbliżania,
b) jeżeli cena produktu w Grecji jest wyższa niż cena wspólna, różnica pomiędzy poziomem cen, stosowanych w Państwie Członkowskim przed każdym etapem zbliżania, a ceną wspólną stosowaną w następnym roku gospodarczym, jest stopniowo redukowana w pierwszych czterech etapach zbliżania o jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i o połowę; cena wspólna jest stosowana od piątego etapu zbliżania.

4. W celu sprawnego przeprowadzenia procesu integracji, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 43 ustęp 2 Traktatu EWG, może zdecydować, niezależnie od ustępów 2 i 3, iż cena jednego lub więcej produktów w Grecji, w jednym roku gospodarczym, może odbiegać od cen wynikających z zastosowania ustępów 2 lub 3.
Różnica ta nie może przekroczyć 10% ruchu cenowego, który ma nastąpić.
W takim przypadku poziom cen w następnym roku gospodarczym jest równy poziomowi wynikającemu z zastosowania ustępów 2 lub 3, jeżeli uprzednio nie podjęto decyzji o odstępstwie. Jednak decyzja o dalszym odejściu od danego poziomu cen dla danego roku gospodarczego może zostać podjęta zgodnie z zasadami określonymi w pierwszym i drugim akapicie.
Odstępstwo określone w pierwszym akapicie nie ma zastosowania do ostatnich etapów zbliżania cen, o których mowa w ustępach 2 lub 3.

Artykuł 60

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 43 ustęp 2 Traktatu EWG, może podjąć decyzję o zastosowaniu w Grecji ceny wspólnej na określony produkt:
a) jeżeli stwierdzono, że różnica pomiędzy poziomem cen danego produktu w tym Państwie Członkowskim a poziomem ceny wspólnej jest minimalna,
b) jeżeli cena danego produktu w Grecji lub na rynku światowym jest wyższa od ceny wspólnej.

Artykuł 61

Różnice w poziomach cen, w przypadku których rozdział 2 przywołuje niniejszy artykuł, są wyrównywane w sposób następujący:

1. Dla produktów, których ceny ustala się zgodnie z artykułami 58 i 59, kwoty wyrównawcze stosowane w handlu pomiędzy Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją oraz między Grecją a państwami trzecimi równe są różnicy między cenami ustalonymi dla Grecji a cenami wspólnymi.

2. Jednak nie ustala się kwoty wyrównawczej, jeżeli kwota wynikająca z zastosowania ustępu 1 jest minimalna.

3. a) W handlu między Grecją a Wspólnotą w jej obecnym składzie, kwoty wyrównawcze pobierane są przez państwo importujące lub nakładane przez państwo eksportujące.
b) w handlu między Grecją a państwami trzecimi podatki lub inne opłaty przywozowe stosowane w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zwroty wywozowe są zmniejszane lub zwiększane, zależnie od przypadku, o kwoty wyrównawcze stosowane w handlu ze Wspólnotą w jej obecnym składzie. Opłat celnych nie można zmniejszać o kwotę wyrównawczą.

4. Dla produktów, dla których stawki celne wspólnej taryfy celnej są skonsolidowane w ramach Układu Ogólnego w sprawie Ceł i Handlu, stosuje się obowiązujące opłaty.

5. Kwota wyrównawcza pobierana lub nakładana przez Państwo Członkowskie na podstawie ustępu 1 nie może przekraczać ogólnej kwoty pobieranej przez to Państwo Członkowskie za przywóz z państw trzecich, korzystających z klauzuli najwyższego uprzywilejowania.
Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może odstąpić od stosowania tej zasady, w szczególności w celu uniknięcia zmniejszenia obrotów handlowych i zakłóceń konkurencji.

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może odstąpić od stosowania artykułu 42 ustęp 1 akapit pierwszy, odnośnie do produktów, do których stosuje się kwoty wyrównawcze, w zakresie koniecznym do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 62

Jeżeli cena światowa produktu jest wyższa od ceny stosowanej do obliczenia opłaty przywozowej, wprowadzonej w ramach wspólnej polityki rolnej, pomniejszonej o kwotę wyrównawczą, która jest odjęta od opłaty przywozowej zgodnie z artykułem 61, lub jeżeli zwrot przy wywozie do państw trzecich jest mniejszy niż kwota wyrównawcza lub gdy nie stosuje się żadnego zwrotu, mogą być podjęte odpowiednie środki mające na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku.

Artykuł 63

Wspólnota finansuje przyznane kwoty wyrównawcze z zasobów Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

Artykuł 64

Do produktów, których przywóz z państw trzecich do Wspólnoty w jej obecnym składzie podlega opłatom celnym stosuje się następujące postanowienia:

1. Opłaty celne w przywozie stosowane między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją znosi się stopniowo w terminach i zgodnie z harmonogramem określonym w artykule 25.
Jednak w przypadku produktów wyszczególnionych w rozporządzeniu EWG nr 805/68 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, opłaty celne w przywozie są

stopniowo znoszone w pięciu etapach, po 20% z początkiem każdego roku gospodarczego po przystąpieniu.
Jeżeli stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej na towary wymienione w ustępie 2 litera b) są niższe od stawek podstawowych, to dla stosowania niniejszego ustępu te ostatnie zastępuje się stawkami Wspólnej Taryfy Celnej.

2. a) W celu stopniowego wprowadzenia Wspólnej Taryfy Celnej, Republika Grecka zmniejszy różnicę między podstawową stawką celną a stawką Wspólnej Taryfy Celnej na zasadach, w terminie i według harmonogramu określonego w artykule 31.
b) Niezależnie od postanowień litery a), w Republice Greckiej od 1 stycznia 1981 roku stawki Wspólnej Taryfy Celnej są stosowane dla następujących produktów:
- produkty wyszczególnione w rozporządzeniu EWG nr 805/68,
- produkty wyszczególnione w rozporządzeniu EWG nr 1035/72, dla których ustalono cenę referencyjną za cały rok gospodarczy lub jego część,
- produkty wyszczególnione w rozporządzeniu EWG nr 100/76 w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybnych, dla których ustalono cenę referencyjną,
- produkty wyszczególnione w rozporządzeniu EWG nr 337/79 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, dla których ustalono cenę referencyjną.

3. Stawkę celną dla celów ustępów 1 i 2 ustala się zgodnie z artykułem 24.
W przypadku produktów wyszczególnionych w rozporządzeniu nr 136/66/EWG w sprawie utworzenia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów, ustala się następujące podstawowe stawki celne:

Pozycja Wspólnej Taryfy Celnej	Opis	Wysokość podstawowej stawki celnej uznanej za faktycznie stosowaną przez Republikę Grecką 1 lipca 1980 roku:	
		w stosunku do panstw trzecich	w stosunku do Wspólnoty w jej obecnym skladzie
12.01	Nasiona i owoce oleiste całe lub w częściach	40%	36%
12.02	ex B. Pozostałe, z wyjątkiem nasion lnu i rącznika		
	Mąka i grysiki z nasion lub owoców oleistych nieodtłuszczone (inne niż z gorczycy):		
	ex b. Pozostałe, z wyjątkiem nasion lnu i rącznika		
15.07	Nielotne oleje roślinne ciekłe lub stałe, rafinowane lub oczyszczane: - olej z nasion lnu - olej palmowy do zastosowań technicznych lub przemysłowych innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi	130%	104%
15.12	Oleje i tłuszcze roślinne i zwierzęce, częściowo lub całkowicie uwodornione,		

	zestalone lub utwardzone w jakikolwiek inny sposób, rafinowane lub nie, ale dalej nieprzetworzone: A. W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniej B. Pozostałe		

4. W przypadku produktów objętych wspólną organizacją rynku, zgodnie z procedurą określoną w artykule 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG lub, zależnie od przypadku, w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych, można podjąć decyzję
a) upoważniającą Republikę Grecką do:
- zniesienia opłat celnych, o których mowa w ustępie 1 lub podjęcia działań zmierzających do zbliżenia cen określonego w ustępie 2 w tempie szybszym niż określono w tym ustępie,
- zawieszenia w całości lub częściowo opłat celnych za produkty przywożone z obecnych Państw Członkowskich,
- zawieszenia w całości lub częściowo opłat celnych za produkty przywożone z państw trzecich,
b) Wspólnota w obecnym składzie:
- znosi opłaty celne wymienione w ustępie 1 w tempie szybszym niż określono w tym ustępie,
- zawiesza w całości lub częściowo opłaty celne za produkty przywożone z Grecji.
W przypadku pozostałych produktów Republika Grecka może przyjąć środki wymienione w pierwszym i drugim tiret litery a) pierwszego akapitu bez upoważnienia. Republika Grecka informuje Państwa Członkowskie i Komisję o przyjmowanych środkach.
Opłaty celne wynikające z przyspieszonego zbliżania nie mogą być niższe od opłat celnych za te same towary importowane z pozostałych Państw Członkowskich.

Artykuł 65

1. System opłat celnych i opłat o skutku równoważnym oraz ograniczeń ilościowych i środków o skutku równoważnym stosowany we Wspólnocie w jej obecnym składzie do produktów objętych, w dniu przystąpienia, wspólną organizacją rynku jest stosowany w Grecji z dniem 1 stycznia 1981 roku, z zastrzeżeniem artykułów 61, 64 i 115.

2. W przypadku produktów nieobjętych w dniu przystąpienia wspólną organizacją rynku postanowienia tytułu II dotyczące stopniowego znoszenia opłat o skutku równoważnym do opłat celnych oraz stopniowego znoszenia ograniczeń ilościowych i środków o skutku równoważnym nie mają zastosowania do tych opłat, ograniczeń i środków, które w dniu przystąpienia stanowią część organizacji rynku krajowego.
Postanowienie to ma zastosowanie tylko do chwili wprowadzenia wspólnej organizacji rynku tych produktów, nie dłużej niż do 31 grudnia 1985 roku i wyłącznie w zakresie niezbędnym do utrzymania krajowej organizacji rynku.

3. Z dniem 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje nomenklaturę Wspólnej Taryfy Celnej do produktów wyszczególnionych w Załączniku II do Traktatu EWG.
O ile nie powstaną trudności w stosowaniu przepisów Wspólnoty, a zwłaszcza w funkcjonowaniu wspólnej organizacji rynków i przejściowych mechanizmów ustanowionych w niniejszym tytule, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może upoważnić Republikę Grecką do włączenia do tej nomenklatury tych podrozdziałów

krajowych, które są konieczne do stopniowego zbliżania do Wspólnej Taryfy Celnej lub znoszenia we Wspólnocie opłat celnych na zasadach określonych w niniejszym Akcie.

Artykuł 66

1. Na towary przywożone z Grecji do Wspólnoty w jej obecnym składzie nakłada się składnik zapewniający ochronę przemysłu przetwórczego, stosowany przy obliczaniu opłaty przy przywozie z państw trzecich produktów objętych wspólną organizacją rynków zbóż i ryżu.

2. W przypadku towarów przywożonych do Grecji wysokość tego składnika ustala się poprzez oddzielenie od całkowitej ochrony stosowanej 1 stycznia 1979 roku składnika lub składników stosowanych dla zapewnienia ochrony przemysłu przetwórczego.
Taki składnik lub składniki nakłada się na towary przywożone z innych Państw Członkowskich. Zastąpią one, w przypadku opłat za towary przywożone z państw trzecich, wspólnotowy składnik ochronny.

3. Artykuł 64 stosuje się do składnika określonego w ustępach 1 i 2, który uznaje się za składnik podstawowy. Redukcje lub zbliżenia przeprowadza się w pięciu etapach po 20%, na początku każdego roku, przez pięć lat gospodarczych po przystąpieniu, określonych dla danego produktu podstawowego.

Artykuł 67

Przy ustalaniu poziomu kwot przewidzianych w ramach wspólnej polityki rolnej, z wyjątkiem cen wymienionych w artykule 58, w przypadku Grecji brana jest pod uwagę, w stopniu koniecznym do właściwego funkcjonowania wspólnej polityki rolnej, stosowana kwota wyrównawcza, lub przy jej braku, różnica w odnotowanych cenach, a w razie potrzeby stosowanie opłat celnych.

Artykuł 68

1. Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do środków wsparcia, premii lub innych analogicznych kwot, ustanowionych w ramach wspólnej polityki rolnej, w przypadku których rozdział 2 przywołuje niniejszy artykuł.

2. W celu udzielenia Grecji wspólnotowych środków wsparcia, stosuje się następujące postanowienia:
a) wysokość pomocy wspólnotowej dla określonego produktu w Grecji z dniem 1 stycznia 1981 roku będzie równa kwocie określonej na podstawie środków wsparcia udzielanych Grecji dla ustalonego okresu reprezentatywnego w ramach poprzedniego systemu krajowego. Kwota ta jednak nie może przekroczyć wysokości przyznanych środków wsparcia w dniu przystąpienia do Wspólnoty w jej obecnym składzie. Jeżeli w ramach poprzedniego systemu krajowego nie udzielano analogicznej pomocy, zgodnie z poniższymi postanowieniami z dniem przystąpienia nie zostaną przyznane Grecji żadne środki wsparcia.
b) następnie albo zostanie przyznana Grecji pomoc wspólnotowa, albo, w przypadku różnicy, wysokość wspólnotowych środków wsparcia dla Grecji zostanie wyrównana do wysokości pomocy udzielanej we Wspólnocie w jej obecnym składzie zgodnie z następującym harmonogramem:

- na początku każdego z pięciu lat gospodarczych, lub przy braku następujących po przystąpieniu okresów udzielania pomocy, sukcesywnie o jedną piątą, jedną czwartą, jedną trzecią i o połowę:
    - kwoty pomocy Wspólnoty przyznanej na następny rok lub okres gospodarczy,
    - albo różnicy pomiędzy poziomem pomocy w Grecji a poziomem pomocy udzielanej we Wspólnocie w jej obecnym składzie na następny rok lub okres gospodarczy,
- pomoc wspólnotowa zostanie Grecji udzielona w całości na początku piątego roku gospodarczego lub okresu udzielania pomocy następujący po przystąpieniu.

Artykuł 69

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 68, Republika Grecka ma prawo zachować środki pomocy państwa na zasadzie przejściowej, zmniejszając je do 31 grudnia 1985 roku. Jednak dopuszcza się odstępstwo od zasady zmniejszania greckich środków pomocy państwa, ustalonych przy uwzględnieniu zakresu dyrektyw społeczno-strukturalnych, wymienionych w Załączniku IV.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje z chwilą przystąpienia przepisy konieczne do realizacji postanowień niniejszego artykułu.
Środki te obejmują w szczególności listę oraz dokładne określenie środków wsparcia wymienionych w ustępie 1, kwoty pomocy, harmonogram ich znoszenia i szczegółowe zasady konieczne do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej polityki rolnej.
Takie szczegółowe zasady muszą ponadto zapewnić, aby środki produkcji pochodzące zarówno z Grecji jak i z obecnych Państw Członkowskich miały jednakowy dostęp do rynku greckiego.

Artykuł 70

1. Do czasu wejścia w życie postanowień uzupełniających, które zostaną przyjęte przez Wspólnotę oraz:
- nie później niż na początku pierwszego roku gospodarczego po przystąpieniu, dla produktów wymienionych w ustępie 2 litera a),
- nie później niż 31 grudnia 1985 roku, dla produktów wymienionych w ustępie 2 litera b),
Republika Grecka ma prawo utrzymać dla tych produktów, w ramach środków obowiązujących w poprzednim systemie krajowym, na swoim obszarze, przez ustalony okres reprezentatywny, te środki, które są absolutnie niezbędne do utrzymania dochodu greckiego producenta na poziomie otrzymanym w ramach poprzedniego systemu krajowego.

2. Produkty, o których mowa w ustępie 1 są następujące:
a) suszone figi wymienione w pozycji 08.03 B Wspólnej Taryfy Celnej,
suszone winogrona wymienione w pozycji 08.04 B Wspólnej Taryfy Celnej,
b) oliwki używane do celów innych niż produkcja oleju, wymienione w pozycjach 07.01 N I, ex 07.02 A, 07.03 A I, ex 07.04 B, ex 20.01 B, ex 20.02 F Wspólnej Taryfy Celnej.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje z chwilą przystąpienia środki, o których mowa w ustępie 1 i które Republika Grecka może utrzymać w mocy.

Artykuł 71

Każdy zapas produktów znajdujący się w swobodnym obrocie na obszarze Grecji w dniu 1 stycznia 1981 roku i przekraczający to, co można uznać za normalny zapas, musi zostać usunięty przez Republikę Grecką i na jej koszt zgodnie z procedurami Wspólnoty i w terminie, który zostanie określony.

Artykuł 72

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje przepisy konieczne do realizacji postanowień niniejszego tytułu.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji ze Zgromadzeniem, może wprowadzić zmiany postanowień niniejszego tytułu, które okażą się niezbędne w wyniku modyfikacji przepisów wspólnotowych.

Artykuł 73

1. Jeżeli okaże się, że potrzebne są środki przejściowe dla ułatwienia zgodnego z warunkami określonymi w niniejszym tytule przejścia Grecji z dotychczasowego systemu do systemu wynikającego z zastosowania wspólnej organizacji rynków, w szczególności, jeżeli dla niektórych produktów zastosowanie nowego systemu w wyznaczonym terminie napotyka na znaczne trudności, środki takie powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w artykule 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG lub, odpowiednio, w stosownych artykułach innych rozporządzeń dotyczących wspólnej organizacji rynków rolnych. Środki te mogą być przyjmowane do 31 grudnia 1982 roku, a ich zastosowanie nie może przekroczyć tego terminu.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji ze Zgromadzeniem, może przedłużyć okres, o którym mowa w ustępie 1.

ROZDZIAŁ 2
Postanowienia dotyczące niektórych wspólnych organizacji rynków

Sekcja 1
Owoce i warzywa

Artykuł 74

W przypadku owoców i warzyw artykuł 59 stosuje się do cen podstawowych.
Z dniem przystąpienia ustala się w Grecji cenę podstawową, uwzględniając różnicę między średnimi cenami producenta w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie, odnotowaną w ustalonym okresie odniesienia.

Artykuł 75

1. Wprowadza się mechanizm wyrównawczy w przywozie do Wspólnoty w jej obecnym składzie pochodzących z Grecji owoców i warzyw, na które ustalono cenę urzędową.

2. Mechanizm ten regulują następujące zasady:
a) Dokonuje się porównania ceny ofertowej produktów greckich, obliczonej według litery b) z ceną ofertową Wspólnoty obliczaną rocznie, na podstawie średniej arytmetycznej cen

producenta w każdym z Państw Członkowskich Wspólnoty w jej obecnym składzie, powiększonych o koszty pakowania i transportu produktów z obszarów produkcyjnych do reprezentatywnych ośrodków konsumpcyjnych Wspólnoty, oraz z uwzględnieniem tendencji kosztów produkcji. Powyższe ceny producenta odpowiadają średniej notowań cen za okres trzech lat poprzedzających datę ustalenia powyższej wspólnotowej ceny ofertowej. Roczna cena wspólnotowa nie może przekraczać poziomu ceny referencyjnej, stosowanej w przypadku państw trzecich. Ta wspólnotowa cena ofertowa zostaje zmniejszona o 3% w pierwszym etapie zbliżania cen przewidzianym w artykule 59, o 6% w drugim etapie, o 9% w trzecim, o 12% w czwartym, o 15% w piątym, a w przypadku brzoskwiń i pomidorów o 18% w szóstym etapie i o 21% w siódmym.
b) Cenę ofertową na produkty greckie oblicza się każdego dnia giełdowego, na podstawie ustalonych notowań reprezentatywnych cen lub zredukowanych do etapu importer-hurtownik we Wspólnocie w jej obecnym składzie. Cena produktów pochodzących z Grecji równa jest najniższemu notowaniu reprezentatywnemu cen lub średniej najniższych notowań dla co najmniej 30% danych produktów sprzedawanych na reprezentatywnych rynkach, z których dostępne są notowania cen. Takie notowanie lub notowania cen zmniejsza się o każdą kwotę korekcyjną, która może zostać wprowadzona na podstawie postanowień określonych w literze c).
c) Jeżeli cena grecka obliczona w ten sposób jest niższa od ceny wspólnotowej, zgodnie z literą a) państwo importujące pobiera kwotę korekcyjną, równą różnicy pomiędzy tymi dwiema cenami, za towary importowane do Wspólnoty w jej obecnym składzie. Jeżeli jednak poziom dziennej ceny ofertowej produktu Wspólnoty, obliczonej na rynkach ośrodków konsumpcyjnych, jest niższy od ceny wspólnotowej określonej w literze a), kwota korekcyjna nie może przekroczyć różnicy pomiędzy średnią arytmetyczną tych dwóch cen a ceną produktu greckiego.
d) Kwotę korekcyjną pobiera się do chwili, kiedy zebrana dokumentacja wykaże, że cena produktu greckiego jest równa lub wyższa albo od ceny wspólnotowej, określonej według litery a), albo, w razie potrzeby, od średniej arytmetycznej cen wspólnotowych, wymienionej w literze c).

3. Mechanizm wyrównawczy przewidziany w niniejszym artykule pozostaje w mocy:
a) do 31 grudnia 1987 roku, dla produktów wymienionych w artykule 59 ustęp 2,
b) do 31 grudnia 1985 roku, dla produktów wymienionych w artykule 59 ustęp 3,

4. Jeżeli na skutek przywozu z obecnych Państw Członkowskich rynek grecki zostanie zakłócony, właściwe środki mogące zapewnić mechanizm wyrównawczy podobny do przewidzianego w poprzednich ustępach mogą zostać podjęte w stosunku do przywożonych do Grecji ze Wspólnoty w jej obecnym składzie owoców i warzyw, na które ustalono ceny urzędowe.

Artykuł 76

Artykuł 68 ma zastosowanie do wyrównania finansowego wymienionego w artykule 6 rozporządzenia EWG nr 2511/69 ustanawiającego specjalne środki na rzecz usprawnienia produkcji i obrotu owocami cytrusowymi Wspólnoty.
Wyrównanie finansowe traktuje się jako środek wsparcia, którego nie udziela się Grecji w ramach poprzedniego systemu krajowego.

Artykuł 77

Cenę minimalną i wyrównanie finansowe stosowane w Grecji, określone w artykułach 2 i 3 rozporządzenia EWG nr 2601/69 określającego specjalne środki wspierające przetwórstwo niektórych gatunków pomarańczy oraz w artykułach 1 i 2 rozporządzenia EWG nr 1035/77 określającego specjalne środki wspierające sprzedaż przetworów z cytryn, ustala się w następujący sposób:

1. Do czasu pierwszego etapu zbliżania cen, przewidzianego w artykule 59, stosowaną cenę minimalną ustala się na podstawie cen płaconych w Grecji producentom cytrusów przeznaczonych do przetwórstwa, ustalonych za określony okres reprezentatywny, w ramach poprzedniego systemu krajowego. Wyrównanie finansowe jest takie, jak we Wspólnocie w jej obecnym składzie, pomniejszone, w razie potrzeby o różnicę pomiędzy wspólną ceną minimalną, a ceną minimalną stosowaną w Grecji.

2. Celem ustalenia kolejnych cen, cenę minimalną stosowaną w Grecji wyrównuje się do wspólnej ceny minimalnej zgodnie z postanowieniami artykułu 59. Wyrównanie finansowe stosowane w Grecji podczas każdego etapu zbliżania jest takie, jak we Wspólnocie w jej obecnym składzie, pomniejszone, w razie potrzeby, o różnicę pomiędzy wspólną ceną minimalną, a ceną minimalną stosowaną w Grecji.

3. Jeżeli jednak cena minimalna wynikająca z zastosowania ustępów 1 lub 2 przewyższa wspólną cenę minimalną, w Grecji może zostać przyjęta ta ostatnia.

Artykuł 78

Do 31 grudnia 1987 roku Republika Grecka ma prawo nakładać na wszystkich producentów owoców i warzyw obowiązek sprzedaży na rynkach lokalnych wszystkich produkowanych przez nich owoców i warzyw, objętych wspólnymi normami jakości.

Sekcja 2
Oleje i tłuszcze

Artykuł 79

1. W przypadku oliwy z oliwek artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen interwencyjnych.
Jednak kwotę wyrównawczą wynikającą z zastosowania artykułu 61 koryguje się, w razie potrzeby, poprzez zastosowanie różnicy pomiędzy dopłatami Wspólnoty do konsumpcji stosowanymi we Wspólnocie w jej obecnym składzie oraz w Grecji.

2. W przypadku nasion oleistych, ceny docelowe i orientacyjne ustala się na podstawie różnicy istniejącej między ceną produktów konkurujących w systemie płodozmianu w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie w ustalonym okresie odniesienia. Jeżeli ceny tych konkurujących produktów są zbliżone, z chwilą przystąpienia w Grecji stosuje się cenę wspólną. W przeciwnym wypadku do cen docelowych lub orientacyjnych stosuje się artykuł 59. Jednak ceny docelowe lub orientacyjne stosowane w Grecji nie mogą przewyższać wspólnych cen docelowych lub orientacyjnych.

Artykuł 80

Niezależnie od postanowień artykułu 67, przy ustalaniu poziomu poszczególnych kwot przewidzianych dla nasion oleistych, innych niż ceny wymienione w artykule 79 ustęp 2, w przypadku Grecji uwzględnia się, w stopniu koniecznym do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku tych produktów, różnicę wynikającą z zastosowania artykułu 79 ustęp 2.

Artykuł 81

1. Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat do oliwy z oliwek. Jednak pierwszy etap zbliżania cen dotyczący dopłat do tego produktu rozpocznie się 1 stycznia 1981 roku.
W tym celu poziom wspólnotowych dopłat do produkcji, przyjęty w celu obliczenia poziomu środków pomocy państwa stosowanych w Grecji, jest poziomem ustalonym na dany rok gospodarczy w dniu przystąpienia.
Drugi etap zbliżania cen rozpoczyna się na początku drugiego roku gospodarczego po przystąpieniu, jedyny możliwy etap na początku pierwszego roku gospodarczego wynika, jeśli taka jest sytuacja, ze zmiany wysokości pomocy wspólnotowej stosowanej we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

2. Wysokość dopłat do nasion kolzy, rzepaku, słonecznika i rącznika, zbieranych w Grecji, koryguje się w razie potrzeby o różnicę istniejącą między docelową ceną orientacyjną stosowaną w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie.
Nie naruszając stosowania pierwszego akapitu, wysokość dopłat do nasion kolzy, rzepaku, słonecznika i rącznika, przetwarzanych w Grecji, zmniejsza się o stosowane w Republice Greckiej cła na przywóz tych produktów z państw trzecich.

3. Wysokość dopłat do nasion soi i lnu, zbieranych w Grecji, koryguje się w razie potrzeby o różnicę istniejącą między cenami orientacyjnymi stosowanymi w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie, pomniejszoną o stosowane w Republice Greckiej cła na przywóz tych produktów z państw trzecich

Sekcja 3
Mleko i przetwory mleczne

Artykuł 83

Artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen interwencyjnych masła i mleka odtłuszczonego w proszku.

Artykuł 84

Kwotę wyrównawczą dla przetworów mlecznych innych niż masło i mleko odtłuszczone w proszku ustala się przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Sekcja 4
Wołowina i cielęcina

Artykuł 85

Artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen dorosłej rogacizny w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

Artykuł 86

Kwotę wyrównawczą dla produktów określonych w załączniku do rozporządzenia EWG nr 805/68 ustala się przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Sekcja 5
Tytoń

Artykuł 87

1. Artykuł 58 ma zastosowanie do cen interwencyjnych ustalonych dla każdej odmiany lub grupy odmian.

2. Cenę docelową, odpowiadającą cenie interwencyjnej wspomnianej w ustępie 1, ustala się w Grecji dla pierwszego zbioru następującego po przystąpieniu, na poziomie odpowiadającym stosunkowi istniejącemu pomiędzy ceną docelową a ceną interwencyjną, zgodnie z akapitem drugim artykułu 2 ustęp 2 rozporządzenia EWG nr 727/70 w sprawie wspólnej organizacji rynku tytoniu surowego.

3. Cenę docelową dla czterech kolejnych zbiorów:
a) ustala się zgodnie z kryteriami określonymi w akapicie pierwszym artykułu 2 ustęp 2 rozporządzenia EWG nr 727/70, uwzględniając środki wsparcia, które Republika Grecka ma prawo utrzymać dla tytoniu na podstawie artykułu 69,
b) podwyższa się w czterech etapach, przy czym pierwsza podwyżka dla drugiego zbioru następującego po przystąpieniu ma miejsce poprzez redukcję środków pomocy państwa, które Republika Grecka ma prawo utrzymać w sposób degresywny na mocy artykułu 69.

Artykuł 88

Niezależnie od postanowień artykułu 71, każdy zapas tytoniu znajdujący się w Grecji i pochodzący ze zbiorów poprzedzających przystąpienie musi zostać całkowicie usunięty przez Republika Grecka i na jej koszt zgodnie z procedurami Wspólnoty i w terminie, który zostanie określony.

Sekcja 6
Len i konopie

Artykuł 89

Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat do włókna lnianego i konopnego.

Sekcja 7
Chmiel

Artykuł 90

Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat do chmielu.

Sekcja 8

Nasiona

Artykuł 91

Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat do nasion.

Sekcja 9
Jedwabniki

Artykuł 92

Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat dla producentów jedwabników.

Sekcja 10
Cukier

Artykuł 93

Artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen interwencyjnych cukru białego i minimalnych cen buraka.

Artykuł 94

Kwoty wyrównawcze dla produktów innych niż świeże buraki, wymienionych w artykule 1 ustęp 1 litera b) i dla produktów wymienionych w artykule 1 ustęp 1 litera d) rozporządzenia EWG nr 3330/74 w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru, wyprowadza się od kwoty wyrównawczej dla danego produktu podstawowego, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Artykuł 95

Kwotę wymienioną w artykule 26 ustęp 3 rozporządzenia EWG nr 3330/74 stosowaną w Grecji koryguje się o kwotę wyrównawczą.

Sekcja 11
Zboża

Artykuł 96

W przypadku zbóż artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen interwencyjnych, a w przypadku pszenicy zwykłej – do ceny referencyjnej.

Artykuł 97

Kwoty wyrównawcze ustala się następująco:

1. W przypadku zbóż, dla których nie ustalono ceny interwencyjnej kwotę wyrównawczą stosowaną do czasu rozpoczęcia pierwszego etapu zbliżania cen wyprowadza się od kwoty wyrównawczej stosowanej w przypadku zboża konkurencyjnego, dla którego ustalono cenę interwencyjną, z uwzględnieniem:

- relacji cen na rynku greckim,

lub

- relacji pomiędzy cenami progowymi tych zbóż.

Kolejne kwoty wyrównawcze ustala się na podstawie kwot wymienionych w pierwszym akapicie i zgodnie z zasadami zbliżania cen, określonymi w artykule 59.
Jednak w przypadku wymienionym w pierwszym tiret akapitu pierwszego przyjęta relacja musi zostać zbliżona do relacji istniejącej pomiędzy cenami progowymi, zgodnie z zasadami określonymi w artykule 59.

2. Kwotę wyrównawczą dla produktów wymienionych w artykule 1 litery c) i d) rozporządzenia EWG nr 2727/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż wyprowadza się od kwoty wyrównawczej dla zbóż, których ona dotyczy, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

3. Nie naruszając postanowień ustępu 2, dotyczącego produktów przetworzonych z pszenicy zwykłej i pszenicy twardej, kwotę wyrównawczą ustala się na poziomie uwzględniającym również wszelkie środki pomocy państwa dla pszenicy używanej do produkcji chleba, które Republika Grecka utrzyma na podstawie artykułu 69.

Artykuł 98

Artykuł 68 ma zastosowanie do dopłat dla pszenicy twardej, o których mowa w artykule 10 rozporządzenia EWG nr 2727/75.

Sekcja 12
Wieprzowina

Artykuł 99

1. W przypadku wieprzowiny artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen tego produktu w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

2. Jednak aby uniknąć ryzyka zakłócenia handlu Wspólnoty w jej obecnym składzie z Grecją, kwota wyrównawcza może zostać obliczona na podstawie kwot wyrównawczych dla ziarna pastewnego. W tym celu kwotę wyrównawczą na kilogram tucznika oblicza się na podstawie kwot wyrównawczych stosowanych do ilości ziarna koniecznego do wyprodukowania we Wspólnocie jednego kilograma mięsa wieprzowego.
Bez uszczerbku dla zastosowania pierwszego akapitu, kwota wyrównawcza może zostać ustalona na poziomie uwzględniającym także środki pomocy państwa, które Republika Grecka utrzymuje na podstawie artykułu 69 dla ziarna używanego w hodowli świń.

3. W przypadku produktów innych niż tusze wieprzowe, określone w artykule 1 ustęp 1 rozporządzenia EWG nr 2759/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny, kwotę wyrównawczą wyprowadza się od kwoty wyrównawczej stosowanej zgodnie z ustępem 1 lub 2, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Sekcja 13
Jaja

Artykuł 100

1. W przypadku jaj artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen tego produktu w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

2. Jednak aby uniknąć ryzyka zakłócenia handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją, kwota wyrównawcza może zostać obliczona na podstawie kwot wyrównawczych dla ziarna pastewnego. W tym celu:
a) kwotę wyrównawczą na kilogram jaj w skorupkach oblicza się na podstawie kwot wyrównawczych stosowanych do ilości ziarna koniecznego do wyprodukowania we Wspólnocie jednego kilograma jaj w skorupkach,
b) kwotę wyrównawczą przypadającą na jedno jajo wylęgowe oblicza się na podstawie kwot wyrównawczych stosowanych do ilości ziarna koniecznego do wyprodukowania we Wspólnocie jednego jaj wylęgowego.
Bez uszczerbku dla zastosowania pierwszego akapitu, kwota wyrównawcza może zostać ustalona na poziomie uwzględniającym także środki pomocy państwa dla ziarna używanego w hodowli drobiu, które Republika Grecka utrzymuje na podstawie artykułu 69.

3. W przypadku produktów określonych w artykule 1 ustęp 1 litera b) rozporządzenia EWG nr 2771/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj kwotę wyrównawczą wyprowadza się od kwoty wyrównawczej stosowanej zgodnie z ustępem 1 lub 2, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Sekcja 14
Mięso drobiowe

Artykuł 101

1. W przypadku mięsa drobiowego artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen tego produktu w Grecji i we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

2. Jednak aby uniknąć ryzyka zakłócenia handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją, kwota wyrównawcza może zostać obliczona na podstawie kwot wyrównawczych dla ziarna pastewnego. W tym celu:
a) kwotę wyrównawczą na kilogram drobiu ubitego oblicza się na podstawie kwot wyrównawczych stosowanych do ilości ziarna koniecznego do wyprodukowania we Wspólnocie jednego kilograma takiego drobiu, w zależności od gatunku.
b) kwotę wyrównawczą przypadającą na jedno kurczę oblicza się na podstawie kwot wyrównawczych stosowanych do ilości ziarna koniecznego do wyhodowania we Wspólnocie jednego kurczęcia.
Bez uszczerbku dla zastosowania pierwszego akapitu, kwota wyrównawcza może zostać ustalona na poziomie uwzględniającym także środki pomocy państwa dla ziarna używanego w hodowli drobiu, które Republika Grecka utrzymuje na podstawie artykułu 69.

3. W przypadku produktów określonych w artykule 1 ustęp 2 litera d) rozporządzenia EWG nr 2777/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego kwotę wyrównawczą wyprowadza się od kwoty wyrównawczej stosowanej zgodnie z ustępem 1 lub 2, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

Sekcja 15
Ryż

Artykuł 102

1. W przypadku ryżu artykuły 58, 59 i 61 mają zastosowanie do cen interwencyjnych ryżu niełuskanego.

2. Kwota wyrównawcza dla ryżu łuskanego równa jest kwocie wyrównawczej dla ryżu niełuskanego, przeliczonej według kursu przeliczeniowego, określonego w artykule 1 rozporządzenia nr 467/67/EWG.

3. Kwota wyrównawcza dla ryżu całkowicie zmielonego równa jest kwocie wyrównawczej dla ryżu łuskanego, przeliczonej według kursu przeliczeniowego, określonego w artykule 1 rozporządzenia nr 467/67/EWG.

4. Kwota wyrównawcza dla ryżu częściowo zmielonego równa jest kwocie wyrównawczej dla ryżu całkowicie zmielonego, przeliczonej według kursu przeliczeniowego, określonego w artykule 1 rozporządzenia nr 467/67/EWG.

5. W przypadku produktów określonych w artykule 1 ustęp 1 litera c) rozporządzenia EWG nr 1418/76 w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu, kwotę wyrównawczą wyprowadza się od kwoty wyrównawczej stosowanej do podobnych produktów, przy pomocy współczynników, które zostaną określone.

6. Kwotę wyrównawczą dla ryżu łamanego ustala się na poziomie uwzględniającym różnicę istniejącą między ceną dostawy w Grecji a ceną progową.

Sekcja 16
Przetwory owocowe i warzywne

Artykuł 103

W przypadku produktów korzystających z systemu pomocy, określonego w artykule 3a rozporządzenia EWG nr 516/77 w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych stosuje się w Grecji następujące postanowienia:

1. Do czasu pierwszego etapu zbliżania cen, określonego w artykule 59, minimalną cenę, o której mowa w artykule 3a ustęp 3 rozporządzenia EWG nr 516/77 ustala się na podstawie cen płaconych producentom w Grecji za produkty do przetwórstwa, odnotowanych w ustalonym okresie reprezentatywnym, w poprzednim systemie krajowym.

2. Jeżeli cena minimalna wymieniona w ustępie 1 różni się od ceny wspólnej, cenę w Grecji zmienia się z początkiem każdego roku gospodarczego po przystąpieniu, zgodnie z zasadami przewidzianymi w artykule 59.

3. Wysokość wspólnotowych środków pomocy przyznawanych Grecji ustala się w taki sposób, aby zrekompensować różnicę pomiędzy poziomem cen produktów z państw trzecich, określonym na podstawie artykułu 3a ustęp 3 rozporządzenia EWG nr 516/77, a poziomem cen produktów greckich, określonym z uwzględnieniem ceny minimalnej, o której mowa w ustępie 2 i kosztów przetworzenia uzyskanych w Grecji, z wyłączeniem przedsiębiorstw o

wyższych kosztach. Pomoc ta nie może jednak przewyższać pomocy udzielanej we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

4. Z początkiem siódmego roku gospodarczego po przystąpieniu pomoc Wspólnoty stosuje się w Grecji w całości do koncentratów pomidorowych, pomidorów bez skórki, soku pomidorowego i brzoskwiń w puszkach, a w przypadku śliwek suszonych - z początkiem piątego roku gospodarczego.

5. Jeżeli jednak cena minimalna wynikająca z zastosowania ustępów 1 lub 2 przewyższa wspólną cenę minimalną, w Grecji można przyjąć tę ostatnią.

Sekcja 17
Susz paszowy

Artykuł 104

1. Cenę orientacyjną, określoną w artykule 4 rozporządzenia EWG nr 1117/78 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego, stosowaną w Grecji od 1 stycznia 1981 roku, ustala się na poziomie odpowiadającym światowej cenie rynkowej, zwiększonej o wszelką pomoc udzieloną w Grecji za ustalony okres referencyjny w poprzednim systemie krajowym, z wyłączeniem pomocy publicznej zachowanej na podstawie artykułu 69 oraz opłat celnych stosowanych w Grecji w stosunku do państw trzecich 1 lipca 1980 roku. Cena orientacyjna ustalona w ten sposób nie może jednak przewyższać wspólnej ceny orientacyjnej.

2. Artykuł 59 ma zastosowanie do ceny orientacyjnej obliczonej na podstawie ustępu 1, jeżeli jest ona niższa od wspólnej ceny orientacyjnej.

3. Dodatkowe środki wsparcia stosowane w Grecji obniża się o kwotę równą:
- różnicy, jeżeli taka istnieje, między ceną orientacyjną stosowaną w Grecji i wspólną ceną orientacyjną,
oraz
- stawkom celnym stosowanym w Grecji w imporcie tych produktów z państw trzecich,
Kwotę tę mnoży się przez odsetek wymieniony w artykule 5 ustęp 2 rozporządzenia EWG nr 1117/78.

4. Artykuł 68 ma zastosowanie do pomocy zryczałtowanej, o której mowa w artykule 3 rozporządzenia EWG nr 1117/78.

Sekcja 18
Groch i bób

Artykuł 105

1. W przypadku grochu i bobu cenę wejścia stosowaną w Grecji od 1 stycznia 1981 roku ustala się na podstawie różnicy istniejącej między ceną produktów konkurujących w systemie płodozmianu w Grecji i we Wspólnocie w jej aktualnym składzie w ustalonym okresie odniesienia.
Jeżeli ceny tych konkurujących produktów są zbliżone, z chwilą przystąpienia w Grecji stosuje się cenę wspólną. W przeciwnym wypadku, do ceny wejścia stosuje się artykuł 59. Jednak cena wejścia stosowana w Grecji nie może przewyższać wspólnej ceny wejścia.

2. Wysokość pomocy publicznej, wymienionej w artykule 2 ustęp 1 rozporządzenia EWG nr 1119/78 ustanawiającego specjalne środki dla grochu i bobu używanego do karmienia zwierząt, w przypadku grochu i bobu zbieranego w Grecji obniża się o kwotę równą różnicy, jeżeli taka istnieje, między ceną wejścia stosowaną w Grecji i wspólną ceną wejścia.
Nie naruszając stosowania pierwszego akapitu, wysokość tej pomocy dla produktu przetwarzanego w Grecji zmniejsza się o stosowane w Republice Greckiej cła na przywóz z państw trzecich makucha sojowego.
Kwoty wynikające z zastosowania pierwszego i drugiego akapitu mnoży się przez odsetek wymieniony w artykule 2 ustęp 1 rozporządzenia EWG nr 1119/78.

Artykuł 106

Niezależnie od postanowień artykułu 67, przy ustalaniu poziomu poszczególnych kwot przewidzianych dla grochu i bobu, innych niż ceny wymienione w artykule 105 ustęp 1, w przypadku Grecji uwzględnia się, w stopniu koniecznym do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku tych produktów, różnicę cen wynikającą z zastosowania artykułu 105 ustęp 1.

Sekcja 19
Wino

Artykuł 107

1. Artykuły 58 i 59 mają zastosowanie do cen orientacyjnych win stołowych. Artykuł 61 ma zastosowanie do tych samych produktów z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3.

2. Kwotę wyrównawczą dla produktów, dla których ustalono cenę referencyjną, określa się, w stopniu koniecznym do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku, na podstawie kwoty wyrównawczej ustalonej dla win stołowych. Jednak dla win likierowych, kwota wyrównawcza stosowana od 1 stycznia 1981 roku równa jest wysokości opłaty kompensacyjnej, która w tym terminie zostanie zastosowana wobec państw trzecich. Kwotę wyrównawczą znosi się zgodnie z harmonogramem określonym w artykule 59.

3. Przy imporcie do Grecji z państw trzecich towarów podlegających cenom referencyjnym nie stosuje się żadnych kwot wyrównawczych.

Artykuł 108

Niezależnie od postanowień artykułu 67, stosowanej w Grecji ceny wejścia, wymienionej w artykule 3 rozporządzenia EWG nr 337/79 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, nie koryguje się o kwotę wyrównawczą. Kwotę tę dodaje się jednak do średniej ceny określonej dla każdego reprezentatywnego rynku greckiego.

Artykuł 109

Tak długo, jak Republika Grecka będzie stosować artykuł 70 do suszonych winogron, ilość alkoholu z suszonych winogron, która w Grecji może zostać dodana do określonych win, na mocy rozporządzenia EWG nr 351/79 w sprawie dodawania alkoholu do produktów objętych

sektorem wina, jest ograniczona rocznie do ilości nieprzekraczającej średniej rocznej ilości tego alkoholu używanej w Grecji do tego celu w latach 1978, 1979 i 1980.

ROZDZIAŁ 3
Postanowienia dotyczące rybołówstwa

Artykuł 110

1. Nie naruszając postanowień artykułu 2 ustęp 1 rozporządzenia EWG nr 101/76 określającego wspólną politykę strukturalną dla przemysłu rybnego oraz artykułu 100 Aktu Przystąpienia z 1972 roku, upoważnia się Republikę Włoską i Republikę Grecką, do dnia 31 grudnia 1985 roku, do wzajemnego ograniczania połowów na wodach do nich należących lub podlegających ich jurysdykcji, znajdujących się na obszarach wyszczególnionych w artykule 111, do statków tradycyjnie poławiających z portów położonych na terenach wód przybrzeżnych.

2. Postanowienia ustępu 1 i artykułu 111 nie naruszają specjalnych praw do połowu, z których Republika Grecka i Republika Włoska mogą wzajemnie korzystać od 1 stycznia 1981 roku.

Artykuł 111

Tereny wymienione w artykule 110 ustęp 1 rozgranicza się w następujący sposób:

1. Grecja
Wody w strefie o szerokości sześciu mil morskich od linii brzegowej.

2. Włochy
Wody w strefie o szerokości sześciu mil morskich od linii brzegowej. Limit ten zwiększa się do 12 mil morskich dla następujących obszarów:
a) Morze Adriatyckie, na południe od ujścia Po di Goro
b) Morze Jońskie
c) Morze Sycylijskie i Cieśnina Sycylijska, łącznie z wyspami
d) wody Sardynii.

ROZDZIAŁ 4
Inne postanowienia

Sekcja 1
Środki weterynaryjne

Artykuł 112

1. Republika Grecka nie będzie wysyłać ze swoich regionów, wyszczególnionych zgodnie z procedurą Stałego Komitetu Weterynaryjnego na podstawie przedłożonych gwarancji, na tereny innych Państw Członkowskich bydła lub świń, ani żadnego świeżego mięsa wołowego, wieprzowego, koziego, owczego lub jagnięcego, przed upływem 12 miesięcy od pojawienia się w tych regionach ostatniego źródła pryszczycy lub od ostatniego szczepienia przeciwko tej chorobie.

2. Przed 31 grudnia 1985 roku badaniu zostanie poddane występowanie wirusa pryszczycy.

Nie później niż do 1 lipca 1984 roku Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie z propozycjami przyjęcia przez Wspólnotę właściwych postanowień w tym zakresie.

Sekcja 2
Środki dotyczące ustawodawstwa w sprawie nasion i sadzonek

Artykuł 113

1. Do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka może stosować własne zasady dopuszczalności różnych gatunków roślin uprawnych i ogrodowych lub materiału podstawowego gatunków leśnych, jak również zasady certyfikacji i kontroli produkcji nasion oraz sadzonek roślin uprawnych, ogrodowych i leśnych.

2. Republika Grecka:
a) podejmie wszystkie środki konieczne do stopniowego zastosowania, przed upływem terminu wymienionego w ustępie 1, przepisów Wspólnoty dotyczących dopuszczalności odmian, materiałów podstawowych i sprzedaży nasion oraz sadzonek roślin uprawnych, ogrodowych i leśnych,
b) może ograniczyć, w całości lub części, przed upływem terminu wymienionego w ustępie 1, sprzedaż nasion oraz sadzonek rolnych i ogrodowych do nasion i sadzonek odmian dopuszczonych na jej obszarze,
postanowienie to stosuje się także do materiału podstawowego leśnych materiałów reprodukcyjnych;
c) będzie eksportować do obecnych Państw Członkowskich wyłącznie nasiona i sadzonki odpowiadające przepisom Wspólnoty.

3. Zgodnie z procedurą Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego w Rolnictwie, Ogrodnictwie i Leśnictwie, przed 31 grudnia 1985 roku można podjąć decyzję o stopniowej liberalizacji handlu nasionami i sadzonkami określonych gatunków roślin pomiędzy Grecją a Wspólnotą w jej obecnym składzie, jeśli tylko okaże się, że warunki konieczne do takiej liberalizacji zostały spełnione.

Sekcja 3
Postanowienia różne

Artykuł 114

Akty wymienione w Załączniku VI do niniejszego Aktu mają zastosowanie do Grecji na warunkach określonych w tym Załączniku.

TYTUŁ V
Stosunki zewnętrzne

ROZDZIAŁ 1
Wspólna polityka handlowa

Artykuł 115

1. Do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka może utrzymać ograniczenia ilościowe w formie kontyngentów ogólnych, dla produktów i ilości wyszczególnionych w Załączniku V

jako czasowe odstępstwo od wykazów wspólnej liberalizacji, zawartych w rozporządzeniach: EWG nr 109/70, 1439/74 i 2532/78. Produkty te ulegają całkowitej liberalizacji 1 stycznia 1986 roku i do tego terminu kontyngenty są stopniowo zwiększane. Procedury zwiększania kontyngentów są identyczne z procedurami określonymi w artykule 36.
Jeżeli import towarów w dwóch kolejnych latach jest mniejszy niż 90% rocznego kontyngentu, Republika Grecka zniesie obowiązujące ograniczenia ilościowe, pod warunkiem, że w tym czasie handel danym produktem z obecnymi Państwami Członkowskimi ulega liberalizacji.

2. Do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka nie zliberalizuje handlu z państwami trzecimi produktami, handel którymi ze Wspólnotą w jej obecnym składzie jeszcze nie został zliberalizowany, ani w żaden inny sposób nie będzie traktować państw trzecich na warunkach korzystniejszych niż Wspólnotę w jej obecnym składzie, w odniesieniu do kontyngentów ustalonych dla tych produktów. Republika Grecka nie zliberalizuje, w stosunku do krajów, w których handel jest upaństwowiony, wymienionych w rozporządzeniach EWG nr 109/70 i 2532/78, handlu produktami, handel którymi jeszcze nie został zliberalizowanych w stosunku do Wspólnoty w jej obecnym składzie lub do krajów, do których stosuje się rozporządzenie EWG nr 1439/74, ani nie będzie traktować tych krajów na warunkach korzystniejszych niż Wspólnotę w jej obecnym składzie lub kraje, w stosunku do których stosuje się rozporządzenie EWG nr 1439/74 jeśli chodzi o kontyngenty ustalone dla tych produktów.

3. Do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka może utrzymać w stosunku do państw trzecich ograniczenia ilościowe, w formie kontyngentów, na produkty wyszczególnione w Załączniku VI, handel którymi nie został jeszcze zliberalizowany przez Wspólnotę w jej obecnym składzie, oraz handlu którymi Republika Grecka nie zliberalizowała jeszcze w stosunku do Wspólnoty. Wysokości kontyngentów na rok 1981 dla krajów, do których stosuje się rozporządzenie EWG nr 1439/74, innych niż wymienione w artykule 120 oraz w stosunku do krajów, w których handel jest upaństwowiony wymienionych w rozporządzeniach EWG nr 109/70 i 2532/78, są określone w tym Załączniku.
Wszelkich zmian tych kontyngentów dokonuje się zgodnie z procedurami Wspólnoty.

Artykuł 116

Republika Grecka znosi w stosunku do państw trzecich swój system depozytów importowych i płatności gotówkowych, istniejący w chwili przystąpienia, zgodnie z tym samym harmonogramem i na takich samych warunkach, jak określono w artykule 38 dla obecnych Państw Członkowskich.

Artykuł 117

1. Z dniem 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje system uogólnionych preferencji Wspólnoty do produktów innych niż wyszczególnione w Załączniku II do Traktatu EWG.
Jednak do 31 grudnia 1985 roku Republika Grecka stopniowo dostosuje się do stawek ogólnego systemu preferencji w przypadku produktów wyszczególnionych w Załączniku VII. Harmonogram tego dostosowania jest taki sam, jak ustalony w artykule 31.

2. W przypadku produktów wyszczególnionych w Załączniku II do Traktatu EWG przewidziane lub obliczone stawki preferencyjne stosuje się do opłat celnych faktycznie pobieranych przez Republikę Grecką od państw trzecich, zgodnie z artykułem 64.

W żadnym przypadku towary importowane przez Grecję z państw trzecich nie mogą korzystać ze stawek celnych korzystniejszych niż stawki stosowane do produktów pochodzących ze Wspólnoty w jej obecnym składzie.

ROZDZIAŁ 2
Umowy zawarte przez Wspólnoty z niektórymi państwami trzecimi

Artykuł 118

1. Od 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje postanowienia umów, o których mowa w artykule 120.
Wszelkie środki przejściowe są przedmiotem protokołów zawieranych z państwami trzecimi – stronami umów i do tych umów dołączanych.

2. Środki przejściowe, uwzględniające odpowiadające im środki podjęte we Wspólnocie i obowiązujące nie dłużej niż one, mają na celu zapewnienie stosowania przez Wspólnotę jednolitego systemu jej stosunków z państwami trzecimi – stronami umów, jak też zapewnienie tożsamości praw i obowiązków Państw Członkowskich.

3. Środki przejściowe stosowane do krajów wyszczególnionych w artykule 120 nie przewidują, w żadnym sektorze, traktowania ich przez Republikę Grecką w sposób bardziej uprzywilejowany niż Wspólnoty w jej obecnym składzie.
W szczególności wszelkie produkty podlegające środkom przejściowym w zakresie ograniczeń ilościowych, stosowanych do Wspólnoty w jej obecnym składzie, podlegają takim środkom w stosunku do krajów wyszczególnionych w artykule 120 przez jednakowy czas.

4. Środki przejściowe stosowane do krajów wyszczególnionych w artykule 120 nie prowadzą do traktowania tych krajów przez Republikę Grecką w sposób mniej uprzywilejowany niż państw trzecich. W szczególności środki przejściowe w zakresie ograniczeń ilościowych nie mogą zostać przewidziane dla krajów wyszczególnionych w artykule 120 w przypadku produktów, których import z państw trzecich do Grecji nie podlega ograniczeniom.

Artykuł 119

Jeżeli protokoły wymienione w artykule188 ustęp 1 nie zostaną zawarte do 1 stycznia 1981 roku z przyczyn niezależnych od Wspólnoty lub Republiki Greckiej, Wspólnota podejmie środki konieczne do rozwiązania tej kwestii po przystąpieniu.
W każdym przypadku Republika Grecka z dniem 1 stycznia 1981 roku rozpocznie stosowanie klauzuli najwyższego uprzywilejowania do krajów wyszczególnionych w artykule 120.

Artykuł 120

Artykuły 118 i 119 mają zastosowanie do umów zawartych z Algierią, Austrią, Cyprem, Egiptem, Finlandią, Hiszpanią, Islandią, Izraelem, Jordanią, Libanem, Maltą, Maroko, Norwegią, Portugalią, Syrią, Szwajcarią, Szwecją, Tunezją i Turcją.
Artykuły 118 i 119 mają także zastosowanie do umów, które Wspólnota zawrze z innymi państwami trzecimi regionu śródziemnomorskiego przed wejściem w życie niniejszego Aktu.

ROZDZIAŁ 3
Stosunki z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku

Artykuł 121

Ustaleń wynikających z Konwencji AKP-EWG z Lomé oraz Porozumienia w sprawie produktów objętych zakresem Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, podpisanych 28 lutego 1975 roku, nie stosuje się w stosunkach między Republiką Grecką a krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z wyjątkiem Protokołu 3 w sprawie cukru.

Artykuł 122

Postanowienia artykułów 118 i 119 mają także zastosowanie do umów, które Wspólnota zawrze z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku przed wejściem w życie niniejszego Aktu.

ROZDZIAŁ 4
Tekstylia

Artykuł 123

1. Od 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka zastosuje porozumienie z 20 grudnia 1973 roku dotyczące międzynarodowego handlu tekstyliami, jak również dwustronne umowy zawarte przez Wspólnotę w ramach tego porozumienia. Protokoły wprowadzające zmiany do tych umów będą negocjowane przez Wspólnotę z państwami trzecimi - stronami umów celem zapewnienia dobrowolnego ograniczenia eksportu do Grecji produktów i źródeł pochodzenia, w przypadku których istnieją ograniczenia w eksporcie do Wspólnoty.

2. O ile protokoły te nie zostaną zawarte do 1 stycznia 1981 roku, Wspólnota podejmie środki zmierzające do zaradzenia powstałej sytuacji i dotyczące niezbędnych przejściowych dostosowań zapewniających realizację przez Wspólnotę zawartych umów.

Tytuł VI
Postanowienia finansowe

Artykuł 124

Decyzję z 21 kwietnia 1970 roku o zastąpieniu wkładu finansowego Państw Członkowskich środkami własnymi Wspólnot, dalej zwaną decyzją z 21 kwietnia 1970 roku, stosuje się zgodnie z postanowieniami artykułów 125, 126 i 127.

Artykuł 125

Dochód określony jako „opłaty rolne”, wymieniony w artykule 2 litera a) decyzji z 21 kwietnia 1970 roku, obejmuje także dochód z każdej kwoty wyrównawczej, pobranej od towarów importowanych na podstawie artykułów 43, 61 i 75, oraz dochód z elementów stałych, stosowanych w handlu między Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją oraz w handlu między Grecją a państwami trzecimi, zgodnie z artykułem 66.

Artykuł 126

Do 31 grudnia 1985 roku dochód określony jako „opłaty celne”, wymieniony w artykule 2 litera b) decyzji z 21 kwietnia 1970 roku, obejmuje opłaty celne obliczone w taki sposób,

jakby od chwili przystąpienia Republika Grecka stosowała w handlu z państwami trzecimi stawki wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej i obniżone stawki wynikające z wszelkich preferencji taryfowych stosowanych przez Wspólnotę.
Administracja grecka dokonuje comiesięcznych obliczeń tych opłat celnych na podstawie deklaracji celnych za jeden miesiąc, udostępnianych Komisji nie później niż 20 dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu złożenia deklaracji.
Z dniem 1 stycznia 1986 roku całkowita kwota pobieranych opłat celnych jest należna w całości.

Artykuł 127

Kwota opłat celnych z tytułu środków własnych naliczanych od podatku od wartości dodanej lub wkładu finansowego opartego na produkcie narodowym brutto, zgodnie z artykułem 4 ustępy 1-5 decyzji z 21 kwietnia 1970 roku, ma zastosowanie w całości z dniem 1 stycznia 1981 roku.
Jednakże Wspólnota zwróci Republice Greckiej proporcjonalnie część kwoty wymienionej w poprzednim ustępie, w ciągu miesiąca następującego po otrzymaniu jej przez Komisję, zgodnie z następującą procedurą:
- 70% w 1981 roku,
- 50% w 1982 roku,
- 30% w 1983 roku,
- 20% w 1984 roku,
- 10% w 1985 roku.

Tytuł VII
Inne postanowienia

Artykuł 128

Akty wymienione w Załączniku VI do niniejszego Aktu mają zastosowanie do Republiki Greckiej na warunkach określonych w tym Załączniku.

Artykuł 129

1. Do 31 grudnia 1985 roku przedsiębiorstwa produkujące żelazo i stal w Grecji mają prawo stosować system złożonych punktów bazowych.

2. Bez uszczerbku dla ostatniego akapitu artykułu 60 ustęp 2 litera b) Traktatu EWWiS, do 31 grudnia 1985 roku ceny stosowane przez przedsiębiorstwa obecnych Państw Członkowskich na produkty z żelaza i stali sprzedawane na rynku greckim, zmniejszone do poziomu ich ekwiwalentu w punkcie wybranym dla ustalenia ich cennika, nie mogą być niższe od cen określonych w tym cenniku dla porównywalnych transakcji, chyba że Komisja w porozumieniu z rządem greckim na to zezwoli. Przedsiębiorstwa obecnych Państw Członkowskich zachowują prawo do wyrównywania swoich cen dostawczych w Grecji do cen pobieranych tam przez państwa trzecie za takie same produkty.
Pierwszy akapit dotyczy wyłącznie wyrównywania cenników producentów obecnych Państw Członkowskich i Grecji, dla towarów faktycznie produkowanych w Grecji 1 stycznia 1981 roku. Wykaz tych produktów będzie w tym dniu opublikowany przez Komisję.

Artykuł 130

1. Jeśli przed 31 grudnia 1985 roku pojawią się poważne trudności, które mogą utrzymywać się w jakiejkolwiek dziedzinie gospodarki lub spowodować poważne pogorszenie sytuacji gospodarczej danego obszaru, Republika Grecka może zwrócić się o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w celu uzdrowienia sytuacji i dostosowania danego sektora gospodarki do wspólnego rynku.
W takich samych okolicznościach każde z obecnych Państw Członkowskich może ubiegać się o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w stosunku do Republiki Greckiej.
Powyższe postanowienie stosuje się do 31 grudnia 1987 roku do tych produktów lub sektorów, dla których niniejszy Akt przewiduje przejściowe odstępstwa o takim samym czasie trwania.

2. Na żądanie zainteresowanego Państwa, Komisja, w ramach procedury przyspieszonej, określa środki ochronne, które uważa za niezbędne, wskazując warunki i sposób ich stosowania.
W razie poważnych trudności gospodarczych, Komisja podejmuje działanie w ciągu pięciu dni roboczych. Środki przyjęte w ten sposób są stosowane natychmiast.
Jeżeli w sektorze rolnictwa handel pomiędzy Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją powoduje lub zagraża spowodowaniem poważnych trudności na rynku Państwa Członkowskiego, Komisja podejmuje działania w ciągu 24 godzin od otrzymania takiej prośby. Środki takie są stosowane natychmiast, z uwzględnieniem interesów wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności problemów transportowych.

3. Środki dopuszczone na mocy ustępu 2 mogą obejmować wyłączenia stosowania przepisów Traktatu EWG i niniejszego Aktu w takim zakresie i na takie okresy, jakie są ściśle niezbędne do realizacji celów, o których mowa w ustępie 1. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie wspólnego rynku.

Artykuł 131

1. Jeśli przed upływem okresu stosowania środków przejściowych, ustanowionych dla każdego przypadku niniejszym Aktem, Komisja, działając na wniosek Państwa Członkowskiego lub jakiejkolwiek innej zainteresowanej strony, stwierdzi praktykowanie dumpingu pomiędzy Wspólnotą w jej obecnym składzie a Grecją, skieruje ona zalecenia do osoby lub osób, które zainicjowały te praktyki w celu położenia im kresu.
Jeżeli praktyki te będą kontynuowane, Komisja upoważni poszkodowane Państwo lub Państwa Członkowskie do podjęcia środków ochronnych, których warunki i szczegółowe zasady określi.

2. W celu zastosowania niniejszego artykułu do produktów wyliczonych w Załączniku II do Traktatu EWG, Komisja dokona oceny wszelkich istotnych czynników, w szczególności poziomu cen, według których te towary są importowane na badany rynek, z uwzględnieniem postanowień Traktatu EWG dotyczących rolnictwa, a szczególnie artykułu 39.

CZĘŚĆ PIĄTA
POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WPROWADZENIA NINIEJSZEGO AKTU W ŻYCIE

TYTUŁ I
Powoływanie instytucji

Artykuł 132

Zgromadzenie zbierze się nie później niż w miesiąc od daty przystąpienia Republiki Greckiej. Dokona ono takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

Artykuł 133

1. Po przystąpieniu Republiki Greckiej urząd Przewodniczącego Rady obejmuje członek Rady, który objąłby go na podstawie artykułu 2 Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich, w jego pierwotnej wersji. Po wygaśnięciu jego mandatu urząd Przewodniczącego piastują kolejne Państwa Członkowskie w kolejności ustalonej w powyższym artykule, zmienionym zgodnie z artykułem 11.

2. Rada dokona takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie Republiki Greckiej.

Artykuł 134

1. Przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie Komisji zostaną mianowani po przystąpieniu Republiki Greckiej. Komisja podejmie swoje obowiązki piątego dnia po mianowaniu jej członków. Kadencja jej członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia upływa w tym samym czasie.

2. Komisja dokona takich zmian swojego regulaminu wewnętrznego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie Republiki Greckiej.

Artykuł 135

1. Po przystąpieniu Republiki Greckiej mianowany zostanie nowy sędzia Trybunału Sprawiedliwości.

2. Kadencja tego sędziego upływa 6 października 1985 roku.

3. Trybunał dokona takich zmian swojego regulaminu proceduralnego, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie Republiki Greckiej. Zmieniony regulamin proceduralny wymaga jednomyślnej zgody Rady.

4. W sprawach rozpatrywanych przed Trybunałem do 1 stycznia 1981 roku, w których postępowanie ustne rozpoczęło się przed tym dniem, pełny skład Trybunału i skład izb są określane zgodnie z przepisami sprzed przystąpienia Republiki Greckiej; w sprawach tych stosowany jest regulamin proceduralny obowiązujący 31 grudnia 1980 roku.

Artykuł 136

Po przystąpieniu Republiki Greckiej Komitet Ekonomiczno-Społeczny zostanie powiększony przez mianowanie 12 członków reprezentujących różne kategorie życia gospodarczego i społecznego Grecji. Kadencja wybranych w ten sposób członków upływa w tym samym czasie co kadencja członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

Artykuł 137

Po przystąpieniu Grecji Trybunał Obrachunkowy zostanie powiększony przez mianowanie jednego dodatkowego członka. Kadencja wybranego w ten sposób członka upływa w tym samym czasie, co kadencja członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

Artykuł 138

Po przystąpieniu Republiki Greckiej Komitet Doradczy EWWiS zostanie powiększony przez mianowanie trzech nowych członków. Kadencja wybranych w ten sposób członków upływa w tym samym czasie co kadencja członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

Artykuł 139

Po przystąpieniu Republiki Greckiej Komitet Naukowo-Techniczny zostanie powiększony przez powołanie jednego dodatkowego członka. Kadencja wybranego w ten sposób członka upływa w tym samym czasie, co kadencja członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

Artykuł 140

Po przystąpieniu Republiki Greckiej Komitet Walutowy zostanie powiększony przez mianowanie członków reprezentujących nowe Państwo Członkowskie. Ich kadencja upływa w tym samym czasie co kadencja członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

Artykuł 141

Dostosowania postanowień traktatowych dotyczących komitetów i ich regulaminów wewnętrznych, niezbędne z uwagi na przystąpienie Republiki Greckiej, zostaną wprowadzone jak najszybciej po przystąpieniu.

Artykuł 142

1. Kadencje nowych członków komitetów wymienionych w Załączniku IX upływają w tym samym czasie co kadencje ich członków sprawujących te funkcje w dniu przystąpienia.

2. Po przystąpieniu skład komitetów wymienionych w Załączniku X zostanie w całości odnowiony.

Tytuł II
ZASTOSOWANIE AKTÓW WYDANYCH PRZEZ INSTYTUCJE

Artykuł 143

Po przystąpieniu Republika Grecka uznaje się za adresata dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 189 Traktatu EWG i artykułu 161 Traktatu Euratom, a także zaleceń i decyzji w rozumieniu artykułu 14 Traktatu EWWiS, o ile takie dyrektywy, zalecenia i decyzje zostały notyfikowane wszystkim obecnym Państwom Członkowskim.

Artykuł 144

Zastosowanie w Grecji aktów wymienionych w Załączniku XI do niniejszego Aktu odracza się na okres wskazany w tej liście.

Artykuł 145

Republika Grecka przyjmuje środki niezbędne do przestrzegania od daty przystąpienia przepisów dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 189 Traktatu EWG i artykułu 161 Traktatu Euratom, a także zaleceń i decyzji w rozumieniu artykułu 14 Traktatu EWWiS, chyba że lista w Załączniku XII lub inne postanowienia niniejszego Aktu przewidują inny okres na zastosowanie się do tych aktów.

Artykuł 146

1. Z chwilą przystąpienia wchodzą w życie zmiany w aktach instytucji Wspólnot niezawarte w niniejszym Akcie ani w jego załącznikach, wprowadzone przez instytucje przed przystąpieniem Republiki Greckiej, zgodnie z procedurą określoną w ustępie 2, w celu dostosowania tych aktów do postanowień niniejszego Aktu, w szczególności tych zawartych w części czwartej.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, lub też Komisja, w zależności od tego, który z tych organów przyjął dany akt, wydaje odpowiednie przepisy dostosowujące.

Artykuł 147

Teksty aktów przyjętych przez instytucje Wspólnot przed przystąpieniem Republiki Greckiej i sporządzone przez Radę lub Komisję w języku greckim są od dnia przystąpienia tekstami autentycznymi na tych samych warunkach, co teksty sporządzone w obecnych sześciu językach. Zostaną one opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, jeżeli teksty w obecnych językach były w ten sposób publikowane.

Artykuł 148

Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki stosowane w dniu przystąpienia Republiki Greckiej, które ze względu na przystąpienie zostają objęte artykułem 65 Traktatu EWWiS, muszą zostać notyfikowane Komisji w ciągu trzech miesięcy od przystąpienia. Tylko porozumienia i decyzje, które zostały notyfikowane pozostają tymczasowo w mocy do czasu wydania decyzji przez Komisję.

Artykuł 149

Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, zmierzające do zapewnienia na terytorium Republiki Greckiej ochrony zdrowia pracowników i mieszkańców przed szkodliwym promieniowaniem są stosownie do artykułu 33 Traktatu Euratom przekazywane Komisji przez te państwa w terminie trzech miesięcy od daty przystąpienia.

Tytuł III
POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 150

Załączniki I-XII i Protokoły 1-7 dołączone do niniejszego Aktu stanowią jego integralną część.

Artykuł 151

Rząd Republiki Francuskiej przekaże rządowi Republiki Greckiej uwierzytelnioną kopię Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali oraz traktatów zmieniających ten Traktat.

Artykuł 152

Rząd Republiki Włoskiej przekaże rządowi Republiki Greckiej uwierzytelnioną kopię Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz traktatów je zmieniających lub uzupełniających, w tym Traktaty dotyczące przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. Traktaty te zostaną przekazane w następujących językach: angielskim, duńskim, francuskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim i włoskim.
Teksty tych Traktatów sporządzone w języku greckim są dołączone do niniejszego Aktu. Teksty te są autentyczne na takich warunkach jak teksty traktatów, o których mowa w ustępie 1, sporządzone w obecnych językach.

Artykuł 153

Uwierzytelnione kopie umów międzynarodowych złożonych w archiwum Sekretariatu Generalnego Wspólnot Europejskich zostaną przekazane rządowi Republiki Greckiej przez Sekretarza Generalnego.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz, o którym mowa w artykule 21 Aktu Przystąpienia

USTAWODAWSTWO CELNE

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1496/68 z dnia 27 września 1968 roku (Dz.U. nr L 238, z 28.09.1968, str. 1),

   z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Akt Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

   Artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

   „Terytorium celne Wspólnoty obejmuje następujące terytoria:

   - terytorium Królestwa Belgii,

   - terytorium Królestwa Danii, z wyjątkiem Wysp Owczych,

   - części terytorium Niemiec, w odniesieniu do których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, z wyjątkiem Wyspy Heligoland oraz obszaru Büsingen (Traktat z dnia 23 listopada 1964 r. pomiędzy Republiką Federalną Niemiec a Konfederacją Szwajcarską),

   - terytorium Republiki Greckiej,

   - terytorium Republiki Francuskiej, z wyjątkiem terytoriów zamorskich,

   - terytorium Irlandii,

   - terytorium Republiki Włoskiej, z wyjątkiem gmin Livigno i Campione d'Italia oraz wód państwowych jeziora Lugano, znajdujących się pomiędzy linią brzegową a granicą polityczną obszaru leżącego pomiędzy Ponte Tresa i Porto Ceresio,

   - terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga,

   - europejskiej części terytorium Królestwa Niderlandów,

   - terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Wysp Normandzkich i Wyspy Man.".

2. Dyrektywa Rady 68/312/EWG z dnia 30 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 194, z 6.08.1968, str. 13),

   zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

   Do załącznika dodaje się następujące wyrazy:

„Republika Grecka

— ΧΩΡΟΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΕΝΑΠΟΘΕΣΕΩΣ
(Τελωνεακός Κώδιε. ζρθρα *22.* 2.3 *και* 67)".

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2945/76 z dnia 26 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 335, z 4.12.1976, str. 1).

   W artykule 3 ustęp 1 litera b) akapit drugi po tekście w języku niderlandzkim dodaje się następujące wyrazy:

   „ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΥΜΟΚΕΙΜΕΝΛ ΣΤΟ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ 754/76 ΤΗΣ ΕΟΚ".

   W artykule 7 ustęp 2 po tekście w języku niderlandzkim dodaje się następujące wyrazy:

   „ΔΕΝ ΕΤΥΧΑΝ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΩΝ Ή ΑΛΛΩΝ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΞΑΓΩΓΗ".

   W artykule 7 ustęp 3 po pierwszym tekście w języku niderlandzkim dodaje się następujące wyrazy:

   „ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΠΕΣΤΡΑΦΗΣΛΝ ΠΑ ... (,τοοότης)".

   Po drugim tekście w języku niderlandzkim dodaje się następujące wyrazy:

   „ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΕΗΙΛΟ· ΤΗΣΕΩΝ Ή ΑΛΛΩΝ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΛΤΛ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ ΑΚΥΡΩΜΕΝΟ ΓΙΛ . . (ποοήτης)".

   W artykule 13 ustęp 1 po wyrazie „duplicaat" dodaje się wyraz:

   „Λντίγραqο".

4. Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 73, z 19.03.1976, str. 18).

   W artykule 22 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden" zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć".

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1798/75 z dnia 10 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 184, z 15.07.1975, str. 1).

   W artykule 9 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden" zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć".

6. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 802/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968, str. 1),

   zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1318/71 z dnia 21 czerwca 1971 roku (Dz.U. nr L 139, z 25.06.1971, str. 6),

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 14 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden" zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć".

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3184/74 z dnia 6 grudnia 1974 roku (Dz.U. nr L 344, z 23.12.1974, str. 1).

   Do artykułu 29 ustęp 2 akapit drugi po wyrazach „UDSTEDT EFTERFØLGENDE" dodaje się wyrazy:

   „ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ".

   Do artykułu 30 akapit pierwszy po wyrazie „DUPLICATE" dodaje się wyraz:

   „ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ".

   Do artykułu 36 ustęp 2 akapit drugi po wyrazach „Vereenvoudige procedure" dodaje się wyrazy:

   „Απλουστευμένη διαδικασία".

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 528/79 z dnia 19 marca 1979 roku (Dz.U. na L 71, z 22.03.1979, str. 2).

   W artykule 3 po wyrazach „UNDTAGELSESBESTEMMELSER FOR TEKSTILSTOF" dodaje się następujące wyrazy:

   „΄ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΠΑ ΤΑ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑ".

9. Decyzja Rady 76/568/EWG z dnia 29 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 176, z 1.07.1976, str. 8).

   W artykule 18 ustęp 2 akapit drugi załącznika II po wyrazach „UDSTEDT EFTERFØLGENDE" dodaje się wyrazy:

   „ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ".

   W artykule 19 załącznika II, po wyrazie „DUPLICATE" dodaje się wyraz:

   „ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ".

10. Dyrektywa Rady 69/73/EWG z dnia 4 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 58, z 8.03.1969, str. 1),

    zmieniona:

- dyrektywą 72/242/EWG z dnia 27 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 151, z 5.07.1972, str. 16),

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 28 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden" zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć".

11. Dyrektywa Komisji 73/95/EWG z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 120, z 7.05.1973, str. 17),

zmieniona dyrektywą 75/681/EWG z dnia 23 września 1975 roku (Dz.U. nr L 301, z 20.11.1975, str. 1).

W artykule 2 po wyrazach „AV goederen" dodaje się wyrazy „έμπορενματα Ε. Ι".

W załączniku w przypisie B 14 po wyrazach „symbol £ oznaczający funty szterlingi" dodaje się wyrazy „symbol DR oznaczający greckie drachmy".

12. Dyrektywa Komisji 76/447/EWG z dnia 4 maja 1976 roku (Dz.U. nr L 121, z 8.05.1976, str. 52),

zmieniona dyrektywą 76/765/EWG z dnia 7 września 1978 roku (Dz.U. nr L 257, z 20.09.1978, str. 7).

Do artykułu 6 ustęp 2 dodaje się wyraz „Λντίγραqο".

W załączniku do przypisu B 18 dodaje się wyrazy „symbol DR oznaczający greckie drachmy".

13. Dyrektywa Rady 69/74/EWG z dnia 4 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 58, z 8.03.1969, str. 7),

zmieniona:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

- dyrektywą 76/634/EWG z dnia 22 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 223, z 16.08.1976, str. 17).

Do załącznika dodaje się następujący punkt:

„9. *Republika Grecka*

- ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ (Τελωνιιπκο Κώδiξ, κεq. ΣΤ)
- ΓΙΩΝΙΚΕΣ ΑΗΟΘΗΚΕΣ (Τελωνιιπκο Κώδiξ, κεq. ΣΤ)
- ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ (Τελωνιιπκο Κώδiξ, κεq. ΣΤ)".

14. Dyrektywa Rady 69/75/EWG z dnia 4 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 58, z 8.03.1969, str. 11),

zmieniona:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

- dyrektywą 76/634/EWG z dnia 22 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 223, z 16.08.1976, str. 17).

Do załącznika dodaje się następujący punkt:

„8. *Republika Grecka*

- ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΖΩΝΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
(Ττλm-νιωακις ΚάπnΕ. αεq. ΣΤ. κm ΑΝ Ι559/195Ο),

- ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΖΩΝΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Ττλm-νιωακις ΚάπnΕ. αεq. ΣΤ. κm Ν 390 1940) ”.

15. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 803/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968, str. 6),

zmienione:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

- rozporządzeniem (EWG) nr 338/75 z dnia 10 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 39, z 13.02.1975, str. 5),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1028/75 z dnia 14 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 102, z 22.04.1975, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1735/75 z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 183, z 14.07.1975, str. 1),

W artykule 17 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

16. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1570/70 z dnia 3 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 171, z 4.08.1970, str. 10),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2465/70 z dnia 4 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 264, z 5.12.1970, str. 25),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1659/71 z dnia 28 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 172, z 31.07.1971, str. 13),

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1937/74 z dnia 24 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 203, z 25.07.1974, str. 25),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1490/75 z dnia 11 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 151, z 12.06.1975, str. 7),

- rozporządzeniem (EWG) nr 223/78 z dnia 2 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.02.1978, str. 7).

Artykuł 1 litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) ośrodek zbytu: jeden z następujących ośrodków:

- dla Niemiec: Kolonia, Frankfurt, Hamburg i Monachium,

- dla Danii: Kopenhaga,

- dla Francji: Dieppe, Hawr, Marsylia, Paryż (Rungis), Perpignan i Rouen,

- dla Irlandii: Dublin,

- dla Włoch: Mediolan,

- dla Niderlandów: Rotterdam,

- dla Wielkiej Brytanii: Londyn, Liverpool, Hull i Glasgow,

- dla Belgisko-Luksemburskiej Unii Gospodarczej: Antwerpia i Bruksela,

- dla Grecji: Ateny i Saloniki.”

Artykuł 4 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Średnia wysokość ceny franco granica przed ocleniem obliczana jest na podstawie przychodów brutto ze sprzedaży osiąganych w transakcjach pomiędzy importerami a hurtownikami. Jednakże w przypadku ośrodków zbytu w Paryżu (Rungis) i Mediolanie, za przychody brutto uznaje się przychody odnotowane na takim poziomie handlowym, na którym dane towary są najczęściej zbywane w tych ośrodkach,

Potrąceniu od tak otrzymanych wartości podlegają następujące kwoty:

- marża interwencyjna w wysokości 15 % dla ośrodków zbytu w Paryżu (Rungis) i Mediolanie oraz w wysokości 6 % dla pozostałych ośrodków zbytu,

- koszty transportu w obrębie terytorium celnego,

- standardowa kwota BEF 125, DKK 22, DEM 8.50, FRF18, ITL 3 000, FL 8.60, GBR 2, GRD 150 (odpowiednio do danego rynku) odpowiadająca wszelkim

pozostałym kosztom, które nie są uwzględniane przy obliczaniu wartości dla potrzeb celnych,

- opłaty celne i manipulacyjne opłaty celne, które nie są uwzględniane przy obliczaniu wartości dla potrzeb celnych."

17. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1641/75 z dnia 27 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 165, z 28.06.1975, str. 45),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 224/78 z dnia 2 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.02.1978, str. 10).

Artykuł 1 litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) ośrodek zbytu: jeden z następujących ośrodków:

- dla Niemiec: Frankfurt, Hamburg i Monachium,
- dla Danii: Kopenhaga,
- dla Francji: Dieppe, Hawr, Marsylia, Paryż (Rungis), Perpignan i Rouen,
- dla Irlandii: Dublin,
- dla Włoch: Mediolan,
- dla Niderlandów: Rotterdam,
- dla Wielkiej Brytanii : Londyn i Liverpool,
- dla Belgijsko-Luksemburskiej Unii Gospodarczej: Antwerpia,
- dla Grecji: Ateny i Saloniki."

Artykuł 4 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Średnia wysokość ceny franco granica przed odprawą celną obliczana jest na podstawie przychodów brutto ze sprzedaży osiąganych w transakcjach pomiędzy importerami a hurtownikami. Jednakże w przypadku ośrodków zbytu w Paryżu (Rungis) i Mediolanie, za przychody brutto uznaje się przychody odnotowane na takim poziomie handlowym, na którym dane towary są najczęściej zbywane w tych ośrodkach,

Potrąceniu od tak otrzymanych wartości podlegają następujące kwoty:

- marża interwencyjna w wysokości 15 % dla ośrodków zbytu w Paryżu (Rungis) i Mediolanie oraz w wysokości 6 % dla pozostałych ośrodków zbytu,
- koszty transportu w obrębie terytorium celnego,

- standardowa kwota BEF 125, DKK 22, DEM 8.50,FRF 18, ITL 3 000, FL 8.60, GBP 2, GRD 150 (odpowiednio do danego rynku) odpowiadająca wszelkim pozostałym kosztom, które nie są uwzględniane przy obliczaniu wartości dla potrzeb celnych,

- opłaty celne i manipulacyjne opłaty celne, które nie są uwzględniane przy obliczaniu wartości dla potrzeb celnych."

18. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 375/69 z dnia 27 lutego 1969 roku (Dz.U. nr L 52, z 3.03.1969, str. 1),

    zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2530/77 z dnia 17 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 294, z 18.11.1977, str. 9).

    Artykuł 5 myślnik pierwszy otrzymuje brzmienie:

    „- w przypadku, gdy wartość importowanych towarów w jednej przesyłce nie przekracza, odpowiednio, BEF 45 000, DKK 7 500, DEM 3 000, FRF 6 000, ITL 1 000 000, FL 3 000, GBP 750, GRD 50 000, pod warunkiem iż nie są to przesyłki kierowane dalej do innych odbiorców lub przesyłki kierowane wielokrotnie od tego samego nadawcy do tego samego odbiorcy".

19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 97/69 z dnia 16 stycznia 1969 roku (Dz.U. nr L 14, z 21.01.1969, str. 1),

    zmienione:

    - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

    - rozporządzeniem (EWG) nr 280/77 z dnia 8 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 40, z 11.02.1977, str. 1),

    W artykule 3 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden" zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć".

20. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1062/69 z dnia 6 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 141, z 12.06.1969, str. 31),

    zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

    W załączniku tekst formularza certyfikatu, którego wzór został przyjęty przez Komisję, otrzymuje brzmienie:

„CERTIFICAT/BESCHEINIGUNG/CERTIFICATO/CERTIFICAAT/CERTIFICATE/ CERTIFIKAT/ ΠΙΠΌΠΟΙΗΤΙΚΟ

N°/Nr/N./No/nρ.
pour les préparations dites -fondues- présentées en emballages immédiats d'un contenu net inférieur ou égal à 1 kilogramme
fur „Käsefondue" genannte Zubereitungen in unmittelbaren Umschließungen mit einem Gewicht des Inhalts von l kg oder weniger
per le preparazioni dette „fondute" presentate in imballaggi immediati di un contenuto netto inferiore o uguale a 1 kg
voor de preparaten „fondues" genaamd, in onmiddellijke verpakking, met een netto-inhoud van 1 kg of minder
for preparations known as „cheese fondues" put up in immediate packings of a net capacity of one kilogram or less
for tilberedte produkter betegnet „oste-fondue" i engangsemballage med et nettoindhold på mindre end eller lig med 1 kg
ξτα τά χαραφκιοδορατα άχά τήν σνοφαοτα ¨Τετγρξυφο τυρέί¨ ωαρσυφτξόρτυα οέ δρεους ουαχσαίες καθαπρσύ яερωχορέυοφ κατοτέρου ή ίοαυ πρδς 1 kg

L'autorité competente / Die zuständige Stelle / L'autorità competente / De bevoegde autoriteit / The competent authority / Vedkommende myndigbed / Ή άρμοδία αρχή

……

certifie que le lot de
bescheinigt, daß die Sendung von
certifica che la partita di
bevestigt dat de partij van
certifies that the parcel of
bekraefter, at sendingen på
πιοτοποιει Οτι ή αποστολή

kilogrammes de produit faisant l'objet de la facture n° ... du
Kilogramm, für welche die Rechnung Nr. ... vom
chilogrammi di prodotto, oggetto della fattura n. ... del
kilogram van het produkt, waarvoor factuur nr.... van
kilograms of product covered by invoice No ... of
kilogram af p rod u k lei, omhandlet i faktura nr. ... af
χιλιογράμμορν προϊόντος, πεκλαμβανομένσυ στο τιμολόγιο άρ ... της

délivree par /ausgestellt wurde durch /emessa da / afgegeven door / issued by / udstedt af /έκδοΟέν άλο:

……

pays d'origine / Ursprungsland / paese d'origine / land van oorsprong / country of origin / oprindclsesland / χώρα καταγωγής:

……

pays de destination / Bestimmungsland / paese destinatario / land van bestemming / country of destination / bestemmelsesland /'χώρα προορισμού:

répond aux caractéristiques suivantes:

folgende Merkmale aufweist:

risponde alle seguenti caratteristiche:

de volgende kenmerken vertoont:

has the following characteristics:

svarer til felgrnde karakteristika:

άντοποκρΐνηαι στα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

Ce produit a une teneur en poids en matières grasses provenant du lait égale ou supérieure à 12 % et inférieure à 18 %.

Dieses Erzeugnis hat einen Gehalt an Milchfett von 12 oder mehr, jedoch weniger als 18 Gewichtshundertteilen.

Tale prodotto ha un tenore in peso di materie grasse provenienti dal latte uguale o superiore a 12 % e inferiore a 18 %.

Dit produkt heeft een gehalte aan van nelk afkomscige verscoffen gelijk aan of hoger dan 12%, doch lager dan 18%.

This product has a milkfat content equal to or exceeding 12 % and less than 18 % by weight.

Dette produkt har et vægtindhold af maelkefedt på mindst 12 og hojst 18 procent.

Το προϊόν avrò περιέχει κατά βάρος λιπαρές ούοΐες προερχόμτντς από το γάλα loec; ή avo'rrrorç του 12 % καί κατώτερες του 18%.

II a été obtenu à partir de fromages fondus dans la fabrication desquels ne sont entrés d'autres fromages que l'emmental ou le gruyère, ·

Es ist hergestellt aus Schmelzkäse, zu dessen Erzeugung keine anderen Käsesorten als Emmentaler oder Greyerzer verwendet wurden,

È stato ottenuto con formaggi (tisi per la cui fabbricazione sono stati utilizzati solamente Emmental o Gniviera,

Het werd verkregen uit gesmolten kaas, waarin bij de fabricatie ervan geen andere kaassoorten dan Emmental of Gruyère werden verwerkt.

It is prepared with processed cheeses made exclusively from Emmental or Gruyère cheese,

Fremstillet af smelteost, ved hvis Fabrikation der ikke er anvendt andre ostesorter end Emmentaler eller Gruyère,

Παρασκευάστηκε με βάση τετηγμένους τυρούς στην παρασκευή των οποίων òέν χρησιμοποιήθηκαν άλλα τυριά παρά μόνο Emmental καί Γραδιέρα,

avec adjonction de vin blanc, d'eau-de-vie de cerises (kirsch), de fécule et d'èpices.

mit Zusätzen von Weißwein, Kirschwasser, Stärke und Gewürzen.

con l'aggiunta di vino bianco, acquavite di ciliege (kirsch), fecola e spezie.

met toevoeging van witte wijn, brandewijn van kersen (kirsch), zetmeel en specerijen.

with added white wine, kirsch, starch and spices.

med tilsætning af hvidvin, kirsebærbrændevin (kirsch), stivelse og krydderier.

με προσθήκη λ£υκοΟ οίνου, αποστάγματος κερασιών, αμύλου καί μπαχαρικών.

Les fromages emmental ou gruyère utilisés à sa fabrication ont été fabriqués dans le pays exportateur.

Die zu seiner Herstellung verwendeten Käsesorten Emmentaler oder Greyerzer sind im Ausfuhrland erzeugt worden.

I formaggi Emmental o Gniviera utilizzati per la sua fabbricazione sono stati fabbricati nel paese esportatore.

De voor de bereiding ervan verwerkte Emmentaler of Gruyère kaassoorten werden in het uit-voerland bereid.

The Emmental and Gruyère cheeses used in its manufacture were made in the exporting country.

De ved fabrikationen anvendte Emmentaler- eller Gruyére-oste er fremstillet i eksportlandet.

Τα τυρά Emmental ή Γραβέρα πον χρησιμοποιήθηκαν κατά την τοροακευη παφήχθησαν στφτ έξφτουοα χώοα.

Lieu et date d'émission:

Ausstellungsort und -datum:

Luogo e data d'emissione:

Plaats en datum van afgifte:

Place and date of issue:

Sted og dato for udstcdelscn:

Τσπος κμί ημερομηνία èκδόοεωc:

Cachet de l'organisme émetteur:

Stempel der ausstellenden Stelle:

Timbro dell'organismo emittente:

Stempel van het met de afgifte belaste bureau:

Stamp of issuing body:

Den udstedende myndigheds stempel:

Σqgαιδα τor έκδιδονto oqγαnομον:

Signature(s):

Unterschrift(en):

Firma(e):

Handtekening(en):

Signature(s):,

Underskrift (er):

Υλογραφη (εc):

21. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2552/69 z dnia 17 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 320, z 20.12.1969, str. 19),

    zmienione:

    - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

    - rozporządzeniem (EWG) nr 768/73 z dnia 26 lutego 1973 roku (Dz.U. nr L 77, z 26.03.1973, str. 25),

    W załączniku I tekst certyfikatu autentyczności, którego wzór został przyjęty przez Komisję, otrzymuje brzmienie:

„BILAG - ANHANG I - ANNEX I - ANNEXE I - ALLEGATO I - BIJLAGE I – ΠΑΡΑΤΗΜΑ I

/Egheds certifikat/ Echtcheitszeugnis/ Certificate of authencity / Certificat d'authenticite/ Certificato di autenticita/ Certificaat van echtheid/ Πρωιολοιητικό γνηοτότητοξ

Nr/No//Nº/N./άρ.

BOURBON WHISKEY

Afsender (navn og adresse) ……..... Forsendelsesmåde, skib/fly ……

Absender (Name und Adresse) ..... Verschifft durch M/S – versandt durch Flugceug ……..

Consignor (name and addresse) ……..…… Shipped by S/S – by air ……..……

Expéditeur (nom et adresse) ……..…. Expédié par bateau — par avion ……..……

Speditore (cognome e indirizzo) ……..…… Spedito per nave — con aeroplano ……..……

Afzender (naam en adres) ..... Verscheept per schip – verzonden per vliegtuig .....

Αποοτολέαξ (Ουομα καί δτεύθυνοη) …….. 'Αποστολή άτμοχλοΐκώς — Ατροηοριχώς .....

Modtager (navn og adresse) ……..……

Empfänger (Name und Adresse) .....

Consignee (name and adress) .....….....

Destinataire (nom et adresse) .....

Destinatario (cognome e indirizzo) .....

Ocebieder (naam en adres) .....

Παραλήπτηζ (Ονομακαδίτύθννση) .....

Antal kolli Anzahl der Packstücke Number of packages Nombre de colis Nomero dei colli Aantal colli Αρ. Κόλλον	Mærker og numero Zeichen u. Nummern Serial numbers and marks Marques numéros Marche e numeri Merken en nummers Σηαεια και δρτθροτ	Antal/Anzahl/Quanity/Nombre/Quantita/Aantal/Αρτθρσξ		Vegt/ Gewicht/ Weight/ Poids/ Peso/ Gewicht/ Βσροξ		Kvantum Menge Quantity Quantite Quantita Hoeveelheid Πoooστητα	Bemerkninger Bemerkungen Observations Observations Observazioni Opmerkingen Παρατηρήοτξ
		Fade Fässer Casks Fûts Fusti Fusten Βαρελκον	Flasker Flaschen Bottles Bouteilles Bottiglie Flessen Φταλσν	brutto brutto gross brut lordo bruto μτκτσ	netto netto net net netto netto καθαρσ		

The Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms bekræfter, at forannævnte Bourbon-whisky med en styrke på højst 160° proof (80° Gay-Lussâc) er fremstillet i USA i en arbejdsgang udelukkende ved destillering af gæret urt af en kornblanding indeholdende mindst 51 % majs, og at den er lagret i mindst 2 år i nye, indvendigt forkullede egetræsfade.

Das Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms bestätigt, daß der obengenannte Bourbon-Whiskey in den USA unmittelbar mit einer Stärke von höchstens 160˚ proof (80˚ Gay-Lussac) durch Destillation aus vergorener Getretdemaische mit einem Anteil an Mais von mindestens 5l Gewitchtshunderttleilen hergestellt wurde und daß er mindestens 2 Jahre in neuen, innen angekohlten Eichenfässern gelagert hat.

The Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms certifies that the above Bourbon whiskey was distilled in the United States at not exceeding 160˚ proof (80˚ Gay-Lussac) from a fermented mash of grain of which not less than 51 % was corn grain (maize) and aged for not les than two years in charred new oak containers.

Le Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms certifie que le whisky Bourbon décrit ci-dessus a été obtenu aux États-Unis directement à 160 degrés prooof (80 degrés Gay-Lussac) au maximum, exclusivement par distillation de moûts fermentés d'un mélange de céréales contenant au moins 5l % de grains de maïs et qu'il a vieilli pendant au moins deux ans en fûts de chêne neufs superficiellement carbonisés.

II Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms, certifica che il whiskey Bourbon sopra descritto è staio ottenuto negli USA direttamente a non più di 160˚ proof (80˚ Gay-Lussac) esclusivamente per distillazione di mosti fermentati di una miscela di cereali contenente almeno 51 % di granturco e che è stato invecchiato per almeno due anni in fusti nuovi di quercia carbonizzati superficialmente.

Het Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms verklaart dat de bierboven omschreven Bourbon whiskey met een sterkte van niet meer dan 160˚ proof (80˚ Gay-Lussac) in de Verenigde Staten van Noord-Amerika in één produktiegang is verkregen uitsluitend door distillatie van gegist beslag van gemengde granen bestaande uit ten minste 51 gewtchtspercenten (%) mais en dat deze whiskey gedurende ten minste twee jaar is gelagerd in nieuwe, aan de binnenzijde verkoolde eikehouten vaten.

Το Bureau of Akohol, Tobacco and Firearms πιοτοποιui δτι τό ορίοκυ Bourbon που περιγρώφετωα άνιυτερω παρήχθη στί; Η.Π.Α. κατ'εύθειαν οέ 160° proof (80° Gay-lussac) κατά μέγιστο δρτ άποκλειοτικα από απόσταξη γλευκών ζυμωβ£νταιν από μίγμα δημητρίακύιν που περιοχή τονvλαχιστον 51 % απόρους αραβοσίτου και έχει ωριμάσει έπί δΰο έτη τονλάχιοτου μίοα αέ καινοργια δαρτλια ορΰίνα, τα οποία έξοητρικως έχουν έπανθρακαιθεί.

Sted og dato for udstedelsen

Ort und Datum der Ausstellung

Place and date of issue

Lieu et date d'émission

Luogo e data di emissione

Plaats en datum van afgifte

Τόπος καί ημερομηνία έκοόσεως

United States Department of the Treasury

Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms

(Underskrift af autorisera cmbedsmand)
(Unterschrift des Zeichnungsberechtigten)
(Signature of authorized Bureau Officer)
(Signature du fonctionnaire habilité)
(Firma del funzionàrio abilitato)
(Handtekening van de gemachtigde ambtenaar)
(Υπογραφή τον έξσνσιοδοτημέκη χαλλήλν)

Department of the Treasury's stcmpel

Stempel des Department of the Treasury

Sealof the Department of the Treasury

Sceau du Department of the Treasury

Timbro del Department of the Treasury.

Stempel van het Department of the Treasury

Σφραγίδα ιού Department of the Treasury

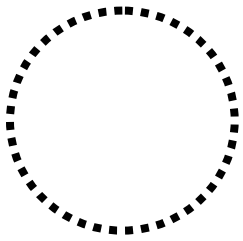

22. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1120/75 z dnia 17 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 111, z 30.04.1975, str. 19),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 3277/75 z dnia 15 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 325, z 17.12.1975, str. 16),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1379/76 z dnia 16 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 156, z 17.06.1976, str. 13),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1216/77 z dnia 7 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 140, z 8.06.1977, str. 16),

Do załącznika I dodaje się następującą treść:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

1. Εξαγωγέας.
2. Αριθμός.
4. Παραλήπτης.
5. Π1ΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΟΣ.
6. Μεταφορικό μέσο.
7. Οίνος PORTO.
8. Τόπος εκφορτώσεως.
9. Σημεία καi αριθμοί, αριθμός καί είδος κολλών.
10. Βάρος μικτό.
11. Λίτρα.
12. Λίτρα (ολογράφως).
13. θεώρηση της έκδιδουσης αρχή; (δλέπε μετάφραση στον αριθ. 15).
14. θεώρηση του Τελωνείου.
15. Πιστοποιείται δτι ό οίνος που περιγράφεται στο παρόν πιστοποιητικό είναι οίνος πού παρήχθη στην καθορισμένη περιοχή του οίνου "Generoso" του Λούρου καί θεωρείται, σύμφωνα με τον πορτογαλικό νόμο, ως γνήσιος οίνος PORTO.
    Ό οίνος αύτΟς ανταποκρίνεται στον ορισμό του "VIN DE LIQUEUR" πού προβλέπεται άπο την συμπληρωματική σημείωση 4 γ) του κεφαλαίου 22 του κοινού δασμολογίου της Ευρωπαϊκής ΟΙκονομικής Κοινοτητος.
16. (1) Χώρος προοριζόμενος για άλλες ένδεί- ξεις της χώρας εξαγωγής."

Do załącznika II dodaje się następującą treść:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

1. Εξαγωγέας.
2. ΆριθμΟς.
4. Παραλήπτης.
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ.
6. Μεταφορικό μέσο.
7. Οίνος MADEIRA.
8. Τόπος εκφορτώσεως.

9. Σημεΐα καί αριθμοί, αριθμός καί είδος κολλών.
10. Βάρος μικτό.
11. Λίτρα.
12. Λίτρα (ολογράφως).
13. θεώρηση της έκδιδούσης αρχής (βλέπε μετάφραση στον αριθ. 15).
14. θεώρηση Τελωνείου.
15. Πιστοποιείται ότι 0 οίνος πού περιγράφεται στο παρόν πιστοποιητικό είναι οίνος „GENEROSO" που παρήχθη στην καθορισμένη περιοχή του οίνου MADEIRA καί θεωρείται» *σύμφωνα μί* τον πορτογαλικό νόμο, cbç γνήσιο οίνο; MADEIRA,
Ό οίνος αυτός ανταποκρίνεται στον ορισμό το „VIN DE LIQUEUR" *πού* προβλέπεται από τη συμπληρωματική σημε(οχτη 4 γ) του κεφαλαίου 22 του κοινού δασμολογίου της Ευρωπαϊκής Οίκονομική; Κοινότητος,
16. (I) Χώρος προοριζόμενος για άλλε; èvftri-ξει; τη; χώρας έξαγίσγή; ".

Do załącznika III dodaje się następującą treść:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

I. Εξαγωγέας.
2. 'Αριθμός.
4. Παραλήπτης.
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ.
6. Μεταφορικό μέσο.
7. Οίνος XERES.
8. Τόπος εκφορτώσεως.
9. Σημεΐα καί αριθμοί, αριθμός καί είδος κολλών.
IO. Βάρος μικτό.
11. Λίτρα.
12. Λίτρα (Ολογράφως).
13. θεώρηση της έκοιδούσης αρχής (βλέπε μετάφραση στον αριθ. 15).
14. θεώρηση του Τελωνείου.
15. Πιστοποιείται δτι ό οίνος πού περιγράφεται στο παρόν πιστοποιητικό παρήχθη στη ζώνη JEREZ (Xères) ιςαί αναγνωρίζεται, σύμφωνα με τον Ισπανικό νόμο, ως ϊχων οικταωμα της ονομασία; προελεύσεως
„JEREZ— XERES - SHERRY".
Το οΙνόπνευμα πού προστέθηκε στον οίνο αυτό είναι οΙνόπνευμα οίνικής προελεύ-σεως.
16. (1) Χώρο; προοριζόμενο;για αλλες ενδεί-ξεις τη; χώρας εξαγωγής".

Do załącznika IV dodaje się następującą treść:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

1. Εξαγωγέας.
2. 'Αριθμός.
4. Παραλήπτης.
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΠΚΟ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΟΣ.
6. Μεταφορικό μέσο.
7. Οlνος MOSCATEL DE SETUBAL.
8. Τόπος εκφορτώσεως.
9. Σημεία καί αριθμοί, αριθμός καί είδος κολλών.

10. Βάρος μικτό.
11. Αίτρα.
12. Λίτρα (ολογράφως).
13. θεώρηση της έκδιδούσης αρχής (βλέπε μετάφραση στον αριθ. 15).
14. θεώρηση του Τελωνείου.
15. Πιστοποιείται Οτι Ο οίνος πού περιγράφεται στο παρΟν πιστοποιητικό είναι οίνος πού παρήχθη στην καθορισμένη περιοχή του MOSCATEL DE SETUBAL καί θεωρείται, σύμφωνα με τΟν πορτογαλικό νόμο, ως πεστον MOSCATEL DE SETUBAL·
    Ό οίνος αυτός ανταποκρίνεται στον ορισμό του -VIN DE LIQUEUR" πού προβλέπεται από την συμπληρωματική σημείωση 4 γ) τοί» κεφαλαίου 22 του κοινού δασμολογίου της ΕύρωπαϊκήςΟΙκονομικής Κοινότητος.
16. (1) Χώρος προοριζόμενος για άλλες ενδείξεις της χώρας εξαγωγής. ”

Do załącznika V dodaje się następującą treść:

„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

1. Εξαγωγέας.
2. 'Αριθμός.
4. Παραλήπτη.
5. Π1ΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΟΝΟΜΑΣΙΑΣΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ.
6. Μεταφορικό μέσο.
7. Οίνος ΤΟΚΑΥ (ASZU, SZAMORODNI)
8. Τόπος εκφορτώσεως.
9. Σημεία καί αριθμοί, αριθμός καί είδος κολλών.
10. Βάρος μικτό.
11. Λίτρα.
12. Λίτρα (ολογράφως).
13. θεώρηση της έχδιδούσης αρχής (δλεπε μετάφραση στον αριθ. 14).
14. Πιστοποιείται οτι ό οίνος πού περιγράφεται στο παρόν πιστοποιητικό είναι οίνος πού παρήχθη στην καθορισμένη περιοχή οίνου ΤΟΚΑΥ καί θεωρείτο σύμφωνα με τον ουγγρικό νόμο« ως γνήσιος οίνος ΤΟΚΑΥ(ASZU.SZAMORODNI).
    Ό σίτος ο olvos άνταπστρίντται στον Λρισμό του -VIN DE LIQUEUR" πσύ προίιλατΓται από τη συμπληροιματική σημείοκτη 4 γ) του κτφαλαίαϋ 22 του κόπου οασμολσγίστί της ΕύροιπαΓκήςΟΙκονομικής Κοινότητος,
15. (1) Χώρος προοριζόμενος για Αλλτς ivftri-ξεις της χώρας έξαγιογής. ”

23. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1535/77 z dnia 4 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 171, z 9.07.1977, str. 1),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2697/77 z dnia 7 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 314, z 8.12.1977, str. 21).

Artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

- W ustępie 2 po wyrazach „bijzondere bestemming” dodaje się następujące wyrazy:

„ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ”.

- W ustępie 3 akapit drugi myślnik drugi po wyrazach „bijzondere bestemming: verordening (EWG) nr 1535/77” dodaje się następujące wyrazy:

„ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡ1ΣΜΟΣ:
ΚΑΝΟΝΙ-ΣΜΟΣ (ΗΟΚ) αριθ. 1535/77”

- W ustęp 6 po wyrazach „goederen ter beschikking gesteld van degene die overneemt op...[2]” dodaje się następujące wyrazy:

„ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΤΕΘΕΝΤΑ ΙΤΗ ΔΙ ΑΘΕΣΗ ΕΚΕΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΕΚΧΩΡΗΘΗΚΑΝ
ΤΗΝ....[2]”

24. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2695/77 z dnia 7 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 314, z 8.12.1977, str. 14),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2788/78 z dnia 29 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 333, z 30.11.1978, str. 25).

W artykule 4 akapit trzeci po wyrazach „— T2 — bijzondere bestemming” dodaje się następujące wyrazy:

„- T2 -'Ειδικος περιορισμούς.”

25. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 222/77 z dnia 13 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 38, z 9.02.1977, str. 1),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 983/79 z dnia 14 maja 1979 roku (Dz.U. nr L 123, z 19.05.1979, str. 1).

W artykule 57 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

W załączniku:

- punkt I.1 wzoru I otrzymuje brzmienie:

„Niżej podpisany ... [1] stale zamieszkały w ... [2] w biurze gwarancyjnym ... niniejszym solidarnie, niepodzielnie i wspólnie oświadcza, iż składa gwarancję w maksymalnej wysokości ... na rzecz Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej[3], wszelkich kwot do zapłaty, których mocodawca ... [4] może być lub stać się zobowiązany względem wyżej wymienionych Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich z tytułu naruszenia prawa, nieprawidłowości lub nadużyć popełnionych w trakcie przewozu tranzytowego na obszarze Wspólnoty wykonywanego przez tę osobę, w tym należności celnych, podatków, ceł na produkty rolne i innych opłat— z wyłączeniem kar pieniężnych— odnoszących się zarówno do zasadniczych jak i dodatkowych należności, kosztów i nieprzewidzianych opłat.”

- punkt I.1 wzoru II otrzymuje brzmienie:

  „Niżej podpisany ... [1] stale zamieszkały w ... [2] w biurze odpraw wyjazdowych ... niniejszym solidarnie, niepodzielnie i wspólnie oświadcza, iż składa gwarancję w maksymalnej wysokości ... na rzecz Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej[3], wszelkich kwot do zapłaty których mocodawca ... [4] może być lub stać się zobowiązany względem wyżej wymienionych Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich z tytułu naruszenia prawa, nieprawidłowości lub nadużyć popełnionych w trakcie przewozu tranzytowego na obszarze Wspólnoty wykonywanego przez tę osobę pomiędzy biurem odpraw wyjazdowych ... a biurem odpraw docelowych ... w odniesieniu do niżej wskazanych towarów, w tym należności celnych, podatków, ceł na produkty rolne i innych opłat— z wyłączeniem kar pieniężnych - odnoszących się zarówno do zasadniczych jak i dodatkowych należności, kosztów i nieprzewidzianych opłat.”

- punkt I.1 wzoru III otrzymuje brzmienie:

  „Niżej podpisany ... [1] stale zamieszkały w ... [2] w biurze gwarancyjnym ... niniejszym solidarnie, niepodzielnie i wspólnie oświadcza, iż składa gwarancję w maksymalnej wysokości ... na rzecz Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej [3], wszelkich kwot do zapłaty których mocodawca ... [4] może stać się zobowiązany względem wyżej wymienionych Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich z tytułu naruszenia prawa, nieprawidłowości lub nadużyć popełnionych w trakcie przewozu tranzytowego na obszarze Wspólnoty, w tym należności celnych, podatków, ceł na produkty rolne i innych opłat— z wyłączeniem kar pieniężnych— odnoszących się zarówno do zasadniczych jak i dodatkowych należności, kosztów i nieprzewidzianych opłat, w odniesieniu do których niżej podpisany zgodził się wziąć odpowiedzialność poprzez wystawienie voucherów gwarancyjnych opiewających na maksymalną kwotę 7 000 europejskich jednostek rozrachunkowych na jeden voucher.”

26. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 223/77 z dnia 22 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 38, z 9.02.1977, str. 20),

    zmienione:

    - rozporządzeniem (EWG) nr 1601/77 z dnia 11 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 38, z 22.07.1977, str. 1),

    - rozporządzeniem (EWG) nr 526/79 z dnia 20 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 74, z 24.03.1979, str. 1).

    Artykuł 28 otrzymuje brzmienie:

    - W pierwszym myślniku po wyrazach „Verlaten van de Gemeenschap aan beperkingen oderworpen” dodaje się następujące wyrazy:

„έξοδος άπή την Κοινότητα υποκείμενη οε περιορισμούς.”.

- W drugim myślniku po wyrazach „Verlaten van de Gemeenschap aan belastingheffing oderworpen” dodaje się następujące wyrazy:

„έξοδος από την Κοινότητα υποκείμενη σε επιβάρυνση”.

Artykuł 40 otrzymuje brzmienie: po wyrazie „told” dodaje się wyraz „Τελωνείο”.

Artykuł 71 otrzymuje brzmienie: w ustępie 3 po wyrazach „Achteraf afgegeven” dodaje się następujące wyrazy:
„εκδοθέν εκ των υστέρων”.

W załącznikach I i III na odwrocie kopii nr 3 Wspólnotowej deklaracji tranzytowej T dodaje się następujący wyraz:

„επιστρπτεοείς:”.

W załączniku VI na przedniej stronie oryginału kopii kontrolnej nr 5 dodaje się następujący wyraz:

„επιστρπτεοείς:”.

W załączniku VII w nagłówku awiza dodaje się inicjały „EK” oraz wyrazy „δελτίο δελενοεωί”.

W załączniku VIII w nagłówku pokwitowania dodaje się inicjały „EK” oraz wyrazy „άπόοηξη παραλαβής”.

W załączniku IX w rubryce 7 certyfikatu gwarancyjnego dodaje się wyraz „Grecja”.

W załączniku X w nagłówku voucher zryczałtowanej opłaty gwarancyjnej dodaje się inicjały „EK”.

W załączniku XII w nagłówku żółtej nalepki dodaje się inicjały „EK”.

27. Decyzja Komisji 70/41/EWG z dnia 19 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 13, z 19.01.1970, str. 13),

zmieniona:

- decyzją 71/14/EWG z dnia 7 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 6, z 8.01.1971, str. 35),

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W załączniku na pierwszej stronie formularza D.D.3 umieszcza się inicjały „EK”.

Na pierwszej stronie wymienionego formularza umieszcza się następujące wyrazy:

„Πιστοποιητικό κυκλοφορία; εμπορευμάτων"'.

28. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2826/77 z dnia 5 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 333, z 24.12.1977, str. 1),

    zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 607/78 z dnia 29 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 83, z 30.03.1978, str. 17).

    W załączniku na odwrocie kopii nr 3 umieszcza się następujące wyrazy :„Επιστρεπτέο ελς".

ROLNICTWO

A. *POSTANOWIENIA OGÓLNE*

a) We wskazanych artykułach niżej wymienionych aktów prawnych wyrazy „czterdzieści jeden" zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć":

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 roku (Dz.U. nr 172, z 30.09.1966),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 590/79 z dnia 26 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 78, z 30.03.1979):

   artykuł 38 ustęp 2.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 roku (Dz.U. nr 109, z 23.06.1965),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2910/73 z dnia 23 października 1973 roku (Dz.U. nr L 299, z 27.10.1973):

   artykuł 19 ustęp 2.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/68 z dnia 27 lutego 1968 roku (Dz.U. nr L 55, z 2.03.1968),

   ostatnio zmienione decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973):

   artykuł 14 ustęp 2.

4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1761/78 z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 204, z 28.07.1978):

   artykuł 30 ustęp 2.

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 425/77 z dnia 14 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 61, z 5.03.1977):

   artykuł 27 ustęp 2.

6. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 727/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku (Dz.U. nr L 94, z 28.04.1970),

   ostatnio zmienione decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973):

   artykuł 17 ustęp 2.

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku (Dz.U. nr L 94, z 28.04.1970),

   ostatnio zmienione decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973):

   artykuł 13 ustęp 2.

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1308/70 z dnia 29 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 146, z 4.07.1970),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 814/76 z dnia 6 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 94, z 9.04.1976):

   artykuł 12 ustęp 2.

9. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 27 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 175, z 4.08.1971),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 235/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 34, z 9.02.1979):

   artykuł 20 ustęp 2.

10. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2358/71 z dnia 26 października 1971 roku (Dz.U. nr L 246, z 5.11.1971),

    ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 234/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 34, z 9.02.1979):

    artykuł 11 ustęp 2.

11. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 roku (Dz.U. nr L 118, z 20.05.1972),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 912/79 z dnia 8 maja 1979 roku (Dz.U. nr L 116, z 11.05.1979):

artykuł 33 ustęp 2.

12. Rozporządzenie (EWG) nr 1728/74 z dnia 27 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 182, z 5.07.1974):

    artykuł 8 ustęp 3.

13. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/74 z dnia 19 grudnia 1974 roku (Dz.U. nr L 359, z 31.12.1974),

    ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1487/76 z dnia 22 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 167, z 26.06.1976):

    artykuł 36 ustęp 2.

14. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 281, z 1.11.1975),

    ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1254/78 z dnia 12 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 156, z 14.06.1978):

    artykuł 26 ustęp 2.

15. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975),

    ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1423/78 z dnia 20 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 171, z 28.06.1978):

    artykuł 24 ustęp 2.

16. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975),

    ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 368/76 z dnia 16 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 45, z 21.02.1976):

    artykuł 17 ustęp 2.

17. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975),

    ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 368/76 z dnia 16 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 45, z 21.02.1976):

    artykuł 17 ustęp 2.

18. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 166, z 25.06.1976),

    zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1260/78 z dnia 12 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 154, z 14.06.1978):

    artykuł 27 ustęp 2.

19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3228/76 z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 366, z 31.12.1976):

    artykuł 8 ustęp 2.

20. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 355/77 z dnia 15 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 51, z 23.02.1977),

    zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1361/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978):

    artykuł 22 ustęp 2.

21. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 516/77 z dnia 14 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 73, z 21.03.1977),

    ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1152/78 z dnia 30 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 144, z 31.05.1978):

    artykuł 20 ustęp 2.

22. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1111/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 134, z 28.05.1977),

    ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1298/78 z dnia 6 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 160, z 17.06.1978):

    artykuł 12 ustęp 2.

23. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 218/78 z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 35, z 4.02.1977):

    artykuł 12 ustęp 2.

24. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 978/78 z dnia 10 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 128, z 17.05.1978):

    artykuł 8 ustęp 2.

25. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1117/78 z dnia 22 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 142, z 30.05.1978):

artykuł 11 ustęp 2.

26. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978):

    artykuł 16 ustęp 2.

27. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1362/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978):

    artykuł 15 ustęp 2.

28. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1760/78 z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 204, z 28.07.1978):

    artykuł 16 ustęp 2.

29. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979):

    artykuł 67 ustęp 2.

30. Dyrektywa Rady 76/859/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 340, z 9.12.1976):

    artykuł 7 ustęp 3.

31. Decyzja Rady 77/97/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977):

    artykuł 5 ustęp 3.

32. Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 79/111/EWG z dnia 24 stycznia 1979 roku (Dz.U. nr L 28, z 3.02.1979):

    artykuł 12 ustęp 3.

33. Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 75/379/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975):

    artykuł 9a ustęp 3.

34. Dyrektywa Rady 66/400/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 78/692/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 236, z 26.08.1978):

artykuł 21 ustęp 3.

35. Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 78/1020/EWG z dnia 5 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 350, z 14.12.1978):

    artykuł 21 ustęp 3.

36. Dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 78/1020/EWG z dnia 5 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 350, z 14.12.1978):

    artykuł 21 ustęp 3.

37. Dyrektywa Rady 66/403/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 78/816/EWG z dnia 26 września 1978 roku (Dz.U. nr L 281, z 6.10.1978):

    artykuł 19 ustęp 3.

38. Dyrektywa Rady 66/404/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 75/445/EWG z dnia 26 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 196, z 26.07.1975):

    artykuł 17 ustęp 3.

39. Dyrektywa Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 93, z 9.04.1968),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 78/692/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 236, z 26.08.1978):

    artykuł 17 ustęp 3.

40. Dyrektywa Rady 69/208/EWG z dnia 30 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 169, z 10.07.1969),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 78/1020/EWG z dnia 5 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 350, z 14.12.1978):

    artykuł 20 ustęp 3.

41. Dyrektywa Rady 70/373/EWG z dnia 20 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 170, z 3.08.1970),

    ostatnio zmieniona decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 2.01.1973):

    artykuł 3 ustęp 2.

42. Dyrektywa Rady 70/457/EWG z dnia 29 września 1970 roku (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 79/55/EWG z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 16, z 20.01.1979):

    artykuł 23 ustęp 3.

43. Dyrektywa Rady 70/458/EWG z dnia 29 września 1970 roku (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 78/692/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 236, z 26.08.1978):

    artykuł 40 ustęp 3.

44. Dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 roku (Dz.U. nr L 270, z 14.12.1970),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 79/139/EWG z dnia 18 grudnia 1979 roku (Dz.U. nr L 39, z 14.02.1979):

    - artykuł 16a ustęp 3,

    - artykuł 16b ustęp 3.

45. Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 55, z 8.03.1971),

    ostatnio zmieniona dyrektywą 78/50/EWG z dnia 13 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 15, z 19.01.1978):

    - artykuł 12 ustęp 3,

    - artykuł 12a ustęp 3.

46. Dyrektywa Rady 71/161/EWG z dnia 30 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 87, z 17.04.1971),

    ostatnio zmieniona decyzją z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973):

    artykuł 18 ustęp 3.

47. Dyrektywa Rady 72/159/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

    ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 1054/78 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 134, z 22.05.1978):

    artykuł 18 ustęp 2.

48. Dyrektywa Rady 72/160/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

    ostatnio zmieniona dyrektywa 73/357/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973):

    artykuł 9 ustęp 2.

49. Dyrektywa Rady 72/161/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

    ostatnio zmieniona dyrektywa 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973):

    artykuł 11 ustęp 2.

50. Dyrektywa Rady 72/280/EWG z dnia 31 lipca 1972 roku (Dz.U. nr L 179, z 7.08.1972),

    ostatnio zmieniona dyrektywa 78/320/EWG z dnia 20 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 84, z 31.03.1978):

    artykuł 7 ustęp 2.

51. Dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972),

    ostatnio zmieniona dyrektywa 78/54/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 16, z 20.01.1978):

    artykuł 9 ustęp 3.

52. Dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972),

    ostatnio zmieniona dyrektywa 78/98/EWG z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 16, z 20.01.1978):

    - artykuł 29 ustęp 3,

    - artykuł 30 ustęp 3.

53. Dyrektywa Rady 73/88/EWG z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 106, z 20.04.1973),

    ostatnio zmieniona decyzją 75/380/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975):

    artykuł 7 ustęp 3.

54. Dyrektywa Rady 73/132/EWG z dnia 15 maja 1973 roku (Dz.U. nr L 153, z 9.06.1973):

artykuł 9 ustęp 2.

55. Dyrektywa Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 roku (Dz.U. nr L 38, z 11.02.1974),

    ostatnio zmieniona dyrektywa 76/934/EWG z dnia 1 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 364, z 21.12.1976):

    - artykuł 9 ustęp 3,

    - artykuł 10 ustęp 3.

56. Dyrektywa Rady 76/625/EWG z dnia 20 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 218, z 11.08.1976),

    zmieniona dyrektywą77/159/EWG z dnia 14 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 48, z 19.02.1977):

    artykuł 9 ustęp 2.

57. Dyrektywa Rady 76/630/EWG z dnia 20 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 223, z 16.08.1976):

    artykuł 11 ustęp 2.

58. Dyrektywa Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 340, z 9.12.1976):

    - artykuł 7 ustęp 3,

    - artykuł 8 ustęp 3.

59. Dyrektywa Rady 77/93/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977):

    - artykuł 16 ustęp 3,

    - artykuł 17 ustęp 3.

60. Dyrektywa Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977):

    artykuł 9 ustęp 3.

61. Dyrektywa Rady 77/97/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977):

    artykuł 5 ustęp 3.

62. Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977):

    - artykuł 18 ustęp 3,

    - artykuł 19 ustęp 3.

63. Dyrektywa Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.02.1977),

    zmieniona dyrektywą 79/372/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 86, z 6.04.1979):

    artykuł 13 ustęp 3.

64. Dyrektywa Rady 77/391/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977):

    artykuł 11 ustęp 3.

65. Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 206, z 12.08.1977):

    artykuł 8 ustęp 3.

66. Dyrektywa Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 33, z 8.02.1979):

    artykuł 8 ustęp 3.

67. Dyrektywa Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 86, z 6.04.1979):

    artykuł 13 ustęp 3.

b) We wskazanym artykule niżej wymienionej dyrektywy wyraz „dwanaście” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”:

Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964):

artykuł 13 ustęp 3.

B. *WSPÓLNA ORGANIZACJA RYNKÓW*

a) Owoce i warzywa

1. Rozporządzenie Komisji nr 58 z dnia 15 czerwca 1962 roku (Dz.U. nr 56, z 7.07.1962),

   zmieniona

   - rozporządzeniem nr 51/65/EWG z dnia 1 kwietnia 1965 roku (Dz.U. nr 55, z 3.04.1965),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 534/72 z dnia 15 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 64, z 16.03.1972),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 844/76 z dnia 9 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 96, z 10.04.1976),

- rozporządzenia (EWG) nr 847/76 z dnia 9 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 96, z 10.04.1976).

Załączniki I — I/7 zostają zastąpione przez następujący tekst:

„Wykaz odmian

Odmiany	Państwa – producenci				
	Włochy	Francja	Belgia	Niderlandy	Grecja
Cieplarniane odmiany winogron					
Alphonse Lavallée (- Ribier)			x		
Black Alicante (-Granacke – Granaxa)			x	x	
Canon Hall			x		
Colman			x		
Frankenthal (- Groß Vernatsch)			x	x	
Golden Champion				x	
Gradisca			x		
Gros Maroc				x	
Léopold III			x		
Muscat d'Alexandrie			x	x	
Muscat d'Hambourg (- Hambro – Black Hamburg)			x	x	
Prof.Aberson				x	
Royal			x	x	
Gruntowe odmiany winogron					
a) odmiany o dużych owocach					
Alphonse Lavallée	x	x			x
Angela	x				
Baresana (- Turchesca – Lattuario Bianco – Uva di Bisceglie)	x				
Cardinal	x	x			x
Dabouki (- Malaga)		x			
Danam		x			
Danlas		x			
Datal		x			
Dattier de Beyrouth (- Regina – Menavacca Bianca)	x	x			
Ignca		x			
Italia (- ideal)	x	x			x
Lival		x			
Muscat d'Alexandrie (- Zibibbo)	x	x			x
Chanez (- Uva di Almeria)	x				x

Olivette blanche		x			
Olivette noire (- Olivetta Vibanese)	x	x			
Perlona	x				
Red Empereur	x				
Regina nera (- Menavacca nera – Lattuario nero)	x				
Ribol		x			
Schiava grossa (-Frankenthal – Groß Vernatsch)	x				
b) odmiany o małych owocach					
Admirables de Courtiller		x			
Angelo Pirovano	x				
Anna Maria	x				
Catalanesca	x				
Chasselas (Doré, Muscat, Rosé)	x	x			
Cimminita	x				
Clairettes		x			
Colombana bianca (- Verdea)	x				
Delizia de Vapio	x				
Gros Vert	x	x			
Jaoumet (- Saint-Jacques ou Madeleine de Jacques)		x			
Madeleines	x	x			
Mireille		x			
Moscato di Terracina	x	x			
Moscato d'Adda	x				
Moscato d'Amburgo	x	x			x
Œillade		x			
Panse précoce	x	x			
Pizzatello	x				
Perla di Csaba	x	x			
Perlant		x			
Perlette	x	x			x
Primus	x				
Prunesta	x				
Regina dei Vigneti	x	x			x
Servant (- Saint-Jeannet)	x	x			
Sultanines	x	x			x
Valensi		x			
Rosaki grec (blanc, noir)					x
Sideritis"					x

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2638/69 z dnia 24 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 327, z 30.12.1969),

   zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

Załącznik I zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

- Peloponez i Grecja Zachodnia,
- Attyka i wyspy,
- Macedonia Wschodnia i Tracja,
- Macedonia Środkowa i Zachodnia,
- Epir,
- Tesalia i Grecja Wschodnia,
- Kreta”.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 604/71 z dnia 3 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 70, z 24.03.1971),

   sprostowane (Dz.U. nr L 87, z 30.04.1971),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 376/75 z dnia 14 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 41, z 15.02.1975),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 1212/77 z dnia 7 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 140, z 8.06.1977).

   Załącznik I zostaje uzupełniony w następujący sposób:

   „*Republika Grecka*

   Ateny

   Saloniki

   Khalkis”.

   Załącznik II zostaje uzupełniony w następujący sposób:

   „*Republika Grecka*

   Ierapetra

Pyrgos”.

Załącznik III zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

Skydra

Verria”.

Załącznik IV zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

Kavalla

Heraklion

Tyrnavos”.

Załącznik V zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

Verria

Volos”.

Załącznik VI zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

Naoussa

Skydra

Volos

Tripolis”.

Załącznik VII zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

Argos

Arta

Sparta”.

Załącznik VIII zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

Argos

Khios”.

Załącznik IX zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

Xylokastro

Egion”.

4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1641/71 z dnia 27 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 172, z 31.07.1971),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1833/73 z dnia 5 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 185, z 7.07.1973).

W tabeli A lista odmian umieszczonych w grupie B zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Delicious Pilafa”.

W tabeli C lista odmian umieszczonych w punkt. „1. Jabłka” zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Delicious Pilafa”.

W tabeli C lista odmian umieszczonych w punkt. „2. Gruszki” zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Crystalli”.

Tabela D zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Condoula”.

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 roku (Dz.U. nr L 118, z 20.05.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2454/72 z dnia 21 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 266, z 25.11.1972),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2745/72 z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 291, z 28.12.1972),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2482/75 z dnia 29 września 1975 roku (Dz.U. nr L 254, z 1.10.1975),

- rozporządzeniem (EWG) nr 793/76 z dnia 6 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 93, z 8.04.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 795/76 z dnia 6 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 93, z 8.04.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1034/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 125, z 19.05.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2764/77 z dnia 5 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 320, z 15.12.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1122/78 z dnia 22 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 142, z 30.05.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1154/78 z dnia 30 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 144, z 31.05.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1766/78 z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 204, z 28.07.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 234/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 34, z 9.02.1979),

- rozporządzeniem (EWG) nr 325/79 z dnia 19 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 45, z 22.02.1979),

- rozporządzeniem (EWG) nr 912/79 z dnia 8 maja 1979 roku (Dz.U. nr L 116, z 11.05.1979),

Począwszy od dnia 1 stycznia 1981 roku artykuł 1 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizacja obejmuje produkty ujęte w:

- tytule nr 07.01, z wyłączeniem podtytułów 07.01 A i 07.01 N,

- oraz tytułach: od 08.02 do 08.09, z wyłączeniem podtytułów 08.03 B, 08.04 A II, 08.04 B i 08.05 F

Wspólnej Taryfy Celnej."

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1203/73 z dnia 4 maja 1973 roku (Dz.U. nr L 123, z 10.05.1973),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 3173/73 z dnia 22 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 322, z 23.11.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1697/74 z dnia 1 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 179, z 2.07.1974),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1936/74 z dnia 24 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 203, z 25.07.1974),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2571/75 z dnia 9 października 1975 roku (Dz.U. nr L 262, z 10.10.1975),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1249/76 z dnia 26 maja 1976 roku (Dz.U. nr L 139, z 27.05.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2398/76 z dnia 1 października 1976 roku (Dz.U. nr L 270, z 2.10.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 250/78 z dnia 7 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 38, z 8.02.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1326/78 z dnia 16 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 159, z 17.06.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1667/78 z dnia 14 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 192, z 15.07.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2646/78 z dnia 1o listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 318, z 11.11.1978) (wersja angielska),

W załączniku V zapis dotyczący „Współczynnika konwersji „odmian" " zostaje uzupełniony w następujący sposób:

Condoula" w wykazie odmian rozpoczynającym się od „Emperor Alexander" i „Crystalli" w wykazie odmian rozpoczynającym się od „Spina Capri".

W załączniku V „Lista odmian dużych gruszek deserowych" zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Crystalli".

W załączniku VII zapis dotyczący „Współczynnika konwersji „odmian" " zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Delicious Pilafa" w wykazie odmian rozpoczynającym się od „Golden Delicious".

W załączniku VII „Lista odmian dużych jabłek deserowych" zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Delicious Pilafa”.

W załączniku IX zapis dotyczący „Współczynnika konwersji „odmian” ” zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Navel” i „Navelina” w wykazie odmian rozpoczynającym się od „Sanguinello Group”.

W załączniku IX „Lista słodkich odmian pomarańczy, o których mowa w literze b) tabeli rozmiarów” zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„- Navelina

- Navel”.

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2118/74 z dnia 9 sierpnia 1974 roku (Dz.U. nr L 220, z 10.08.1974),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 385/75 z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 44, z 18.02.1975) (wersja angielska),

- rozporządzeniem (EWG) nr 668/78 z dnia 4 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 90, z 5.04.1978).

Artykuł 4 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„*Republika Grecka*

Ateny

Saloniki”.

b) oleje i tłuszcze

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 136/66 z dnia 22 września 1966 roku (Dz.U. nr 172, z 30.09.1966),

sprostowane (Dz.U. nr 33, z 24.02.1967)

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2146/68 z dnia 20 grudnia 1968 roku (Dz.U. nr L 314, z 31.12.1968),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1547/72 z dnia 18 lipca 1972 roku (Dz.U. nr L 165, z 21.07.1972),

- decyzji Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1562/78 z dnia 29 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 185, z 7.07.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 590/79 z dnia 26 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 78, z 30.03.1979).

Artykuł 5 ustęp 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Pomoc jest jednak udzielana wyłącznie w odniesieniu do obszarów obsadzonych drzewkami oliwkowymi według stanu na dzień 31 października 1978 r., a w przypadku Grecji — według stanu na dzień 1 stycznia 1981 r.”

Dodaje się nowy artykuł 42b w brzmieniu:

„*Artykuł 42b*

1. Najpóźniej do dnia 30 czerwca 1985 r. Komisja przedłoży Radzie raport mający na celu analizę szczegółowych działań, które należy podjąć tam gdzie jest to konieczne w odniesieniu do odmian oliwek umieszczonych w tabeli, ujętych w podtytułach: 07.01 N I, b. 07.02 A, 07.03 I, b. 07.04 B, b. 20.01 B oraz b. 20.02 B.

2. Rada, podejmując decyzję kwalifikowaną większością głosów na podstawie propozycji Komisji, zatwierdzi szczegółowe działania, o których mowa w ustęp 1 najpóźniej do dnia 31 grudnia 1985 r.”

2. Rozporządzenie Komisji nr 172/66/EWG z dnia 5 listopada 1966 roku (Dz.U. nr 202, z 7.11.1966),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1744/68 z dnia 31 października 1968 roku (Dz.U. nr L 268, z 1.11.1968),

- rozporządzeniem (EWG) nr 992/72 z dnia 15 maja 1972 roku (Dz.U. nr L 115, z 17.05.1972).

Artykuł I otrzymuje brzmienie:

„Dostosowań, o których mowa w art. 14 ust. 2 ostatni akapit rozporządzenia nr 136/66/EWG dokonuje się poprzez zastosowanie współczynników ekwiwalentności określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia”.

W artykule 1a ustęp 2 skreśla się wyrazy „lub na rynku greckim”.

3. Rozporządzenie Rady nr 142/67/EWG z dnia 21 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 125, z 26.06.1967),

zmienione:

- rozporządzeniem nr 767/67/EWG z dnia 26 października 1967 roku (Dz.U. nr L 261, z 28.10.1967),

- rozporządzeniem (EWG) nr 845/68 z dnia 28 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 152, z 1.07.1968),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2556/70 z dnia 15 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 275, z 19.12.1970),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2429/72 z dnia 21 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 264, z 23.11.1972).

W artykule 1 skreśla się wyrazy „i Grecji".

W artykule 3 ustęp 1 litera b) skreśla się wyrazy „i Grecji".

4. Rozporządzenie Rady nr 171/67/EWG z dnia 27 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 130, z 28.06.1967),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1031/68 z dnia 23 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 177, z 24.07.1968),

- rozporządzeniem (EWG) nr 18/69 z dnia 20 grudnia 1968 roku (Dz.U. nr L 3, z 7.01.1969),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2118/69 z dnia 28 października 1969 roku (Dz.U. nr L 271, z 29.10.1969),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2429/72 z dnia 21 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 264, z 21.11.1972),

W artykule 1 skreśla się wyrazy „Grecji i".

W artykule 4 litera b) skreśla się wyrazy „i Grecji".

W artykule 10 ustęp 1 skreśla się wyrazy „Grecji i".

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2596/69 z dnia 18 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 324, z 27.12.1969).

W artykule 2 ustęp 2 skreśla się wyrazy „oraz w odniesieniu do produktów innych niż te, o których mowa w artykule 9 rozporządzenia nr 162/66/EWG".

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1004/71 z dnia 14 maja 1971 roku (Dz.U. nr L 109, z 15.05.1971),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 486/73 z dnia 13 lutego 1973 roku (Dz.U. nr L 48, z 21.02.1973).

W artykule 1 skreśla się wyrazy „oraz cena franco granica, o której mowa w artykule 3 rozporządzenia nr 162/66/EWG”.

W artykule 2 ustęp 1 skreśla się wyrazy „oraz na rynku greckim”.

W artykule 3 ustęp 1 skreśla się wyrazy „oraz na rynku greckim”.

W artykule 3 ustęp 2 skreśla się wyrazy „i franco granica” i „oraz na rynku greckim”.

W artykule 4 ustęp 1 akapit czwarty skreśla się wyrazy „lub franco granica”.

W artykule 5 ustęp 2 skreśla się wyrazy „oraz w art. 3 ust. 2 rozporządzeniem nr 162/66/EWG”.

W artykule 7 ustęp 2 skreśla się wyrazy „i franco granica”.

Artykuł 8 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłata, o której mowa w art.13 rozporządzeniem nr 136/66/EWG, jest ustalana z taką częstotliwością, jaka jest niezbędna dla zachowania stabilności wspólnotowego rynku oraz w taki sposób, aby zagwarantować, iż może ona mieć zastosowanie przynajmniej jeden raz w tygodniu.”

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1516/71 z dnia 12 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 160, z 17.07.1971).

Artykuł 1 ustęp 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Subwencja do nasion bawełny ujętych w tytule nr 12.01 Wspólnej Taryfy Celnej produkowane w obrębie Wspólnoty wyznaczona według stanu obecnego zostaje wprowadzona na okres od roku obrotowego 1971/72 do roku obrotowego 1980/81.”

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 443/72 z dnia 29 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2560/77 z dnia 7 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 303, z 28.11.1977).

Artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Wysokość opłaty celnej w odniesieniu do importu rafinowanej oliwy z oliwek ujętej w podtytule 15.07 A I Wspólnej Taryfy Celnej ustalana jest w zgodzie z postanowieniami artykułów 2 i 3.”

Skreśla się artykuł 4.

W artykule 5 ustęp 1 skreśla się wyrazy „importowane z państw trzecich oraz w odniesieniu do artykułów przywożonych, które nie pochodzą w całości z Grecji lub które nie są transportowane bezpośrednio z tego kraju na terytorium Wspólnoty.”

Skreśla się artykuł 5 ustęp 2.

Skreśla się artykuł 6 i 7.

W artykule 9 skreśla się odsyłacze do artykułów 4, 6 i 7.

9. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1204/72 z dnia 7 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 133, z 10.06.1972),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 196/73 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 23, z 29.01.1973),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 688/73 z dnia 8 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 66, z 13.03.1973),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 1678/73 z dnia 7 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 172, z 28.06.1973),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 1280/75 z dnia 21 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 131, z 22.05.1975),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 2616/75 z dnia 15 października 1975 roku (Dz.U. nr L 267, z 16.10.1975),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 676/76 z dnia 26 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 81, z 27.03.1976),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 2036/77 z dnia 14 września 1977 roku (Dz.U. nr L 236, z 15.09.1977),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 156/78 z dnia 27 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 23, z 28.01.1978),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 1270/78 z dnia 13 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 156, z 14.06.1978),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 1856/78 z dnia 31 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 212, z 2.08.1978),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 2980/78 z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 355, z 19.12.1978).

   W artykule 18 ustęp 5 akapit trzeci dodaje się wyrazy „E dla Grecji”.

   W artykule 31 myślnik trzeci skreśla się wyrazy „lub Grecji”.

10. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 205/73 z dnia 25 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 23, z 29.01.1973),

    zmienione:

    - rozporządzeniem (EWG) nr 1994/73 z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 204, z 25.07.1973),

    - rozporządzeniem (EWG) nr 1279/75 z dnia 21 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 131, z 22.05.1975),

    - rozporządzeniem (EWG) nr 1003/77 z dnia 12 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 120, z 13.05.1977),

    - rozporządzeniem (EWG) nr 1188/77 z dnia 3 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 138, z 4.06.1977),

    - rozporządzeniem (EWG) nr 3136/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

    W artykule 3 skreśla się wyrazy „oraz cena franco granica, o której mowa w artykule 3 rozporządzeniem nr 162/66/EWG".

    W artykule 4 ustęp 1 skreśla się wyraz „Grecja".

11. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3131/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

    W artykule 1 skreśla się wyrazy „oraz z Grecji".

12. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3135/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

    W artykule 2 ustęp 1 skreśla się wyrazy „lub na import oliwek, które nie zostały w całości wyprodukowane w Grecji lub nie są bezpośrednio transportowane z Grecji na terytorium Wspólnoty".

    Skreśla się artykuł 2 ustęp 2.

    Skreśla się artykuł 3 ustęp 2.

    Skreśla się artykuł 4.

13. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3136/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

    W artykule 1 ustęp 2 skreśla się wyrazy „jednakże w przypadku Grecji informacje te muszą być dostarczone we wniosku o udzielenie licencji".

W artykule 1 ustęp 3 litera a) skreśla się wyrazy „oraz, w przypadku artykułu w całości produkowanego w Grecji i bezpośrednio transportowanego z tego państwa na terytorium Wspólnoty, wyraz „Grecja”.

Skreśla się artykuł 5 ustęp 1.

W artykule 5 ustęp 2 skreśla się wyrazy „innych niż Grecja”.

14. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 557/79 z dnia 23 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 73, z 24.03.1979).

Do artykułu 4 ustęp 1 wprowadza się następujący myślnik:

„- (EOK) – E dla upraw roślinnych znajdujących się w Grecji”

W artykule 13 ustęp 2 litera a) skreśla się wyrazy „Grecji lub”.

Do załącznika wprowadza się skrót „EK”.

c) mleko i przetwory mleczne

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 985/68 z dnia 15 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 169, z 18.07.1968),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 750/69 z dnia 22 kwietnia 1969 roku (Dz.U. nr L 98, z 25.04.1969),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1211/69 z dnia 26 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 155, z 28.06.1969),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1075/71 z dnia 25 maja 1971 roku (Dz.U. nr L 116, z 28.05.1971),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2714/72 z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 291, z 28.12.1972),

Do artykułu 1 ustęp 3 litera b) dodaje się następujący myślnik:

„- w odniesieniu do greckiego masła produkowanego wyłącznie ze śmietany otrzymywanej z mleka, które zostało poddane procesowi odwirowania i pasteryzacji”.

d) tytoń

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1728/70 z dnia 25 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 191, z 27.08.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 716/73 z dnia 6 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 68, z 15.03.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 784/77 z dnia 18 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 95, z 19.04.1977),

W załączniku I skreśla się następujący zapis:

„19 a) Brasile Selvaggio
b) inne odmiany } 100^{1} 85”

Dodaje się następujące pozycje:

Nr	Odmiany Stan liści	Klasa, jakość lub kategoria i wskaźnik oparty na numerze odniesienia		
		Kategoria A	Kategoria B	Kategoria C
19	Basma Xanthi			
		135		
		100^{1}		
		60		
		20		

Zichna

135

100 [1]

60

21

a) Samsun Katerìni
b) Bashi Bagli

}

130

100 [1]

50

22

Tsebelia Agrinion

130

100 [1]

50

23

Mavra

130

100 [1]

50

24

a) Kabakoulak
b) Phi 1

}

118

100 [1]

55

25

Myrodata Agrinion

118

100 [1]

55

26

Myrodata Smyrne

118

100 [1]

55

27

Zichnomyrodata

118

100 [1]

55

28

Elasson

118

100 [1]

55

29

Burley E

100 [1]

65

48

30

Virginia

100 [1]

65

50

31

a) Brasile Selvaggio
b) pozostałe odmiany

}

—

100 [1]

85”

W załączniku II dodaje się następujące pozycje:

„Nr	Odmiany	Kategoria i wskaźnik oparty na numerze odniesienia		
		Kategoria A	Kategoria B	Kategoria C
19	Basma Xanthi	135	100 [1]	60
20	Zichna	135	100 [1]	60
21	a) Samsun Katerini b) Bashi Bagli	130	100 [1]	50
22	Tsebelia Agrinion	130	100 [1]	50
23	Mavra	130	100 [1]	50
24	a) Kabakoulak b) Phi 1	118	100 [1]	55
25	Myrodata Agrinion	118	100 [1]	55
26	Myrodata Smyrne	118	100 [1]	55
27	Zichnomyrodata	118	100 [1]	55
28	Elasson	118	100 [1]	55
29	Burley E	100 [1]	65	48
30	Virginia	100 [1]	65	50”

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2468/72 z dnia 24 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 267, z 28.11.1972),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 772/75 z dnia 24 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 77, z 26.03.1975).

Do załącznika dodaje się następujący zapis:

„GRECJA

a) *Ośrodki skupu*

Alexandropoulis	Langadhas	Kardhitsomagoula
Protokolissi-Evros	Zagliveri	Lamia
Sapai	Kilkis	Almiros
Komotini	Sohos	Amfiklia
Xanthi	Axioupolis	Atalanti
Echinos	Yannitsa	Livadhia
Stavroupolis	Kria Vrissi-Yannitsa	Thiva
Chryssoupolis	Veria	Agrinion

Kavalla	Aridea		Mesolongi
Eleftheroupolis	Ptolemaida		Gavalou
Prosotsani	Kastoria		Astakos
Nevrokopi	Neapolis		Katouna
Doxato	Grevena		Amfilokhia
Nikiforos	Kozani	Arta	
Serres	Kolindros		Ioannina
Nigrita	Eginio		Navplion
Sidirokastro	Katerini		Mytilini
Porroia	Elassona		Samos
N. Zichni	Larisa	Kos	
Rodolivos lub Proti	Trikala		Pyrgos-Heraklion
Thessaloniki			

b) *Ośrodki przetwórstwa i magazynowania (składowania)*

	Liczba zakładów przetwórczych magazynowych zlokalizowanych w danej miejscowości
Komotini	1
Xanthi	5
Kavalla	13
Eleftheropoulis	1
Drama	3
Serres	2
Thessaloniki	50
Yannitsa	1
Alexandria	2
Katerini	2
Volos	5
Agrinion	3
Mesolongi	1
Navplion	2
Piraeus	5

e) chmiel

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 175, z 4.08.1971),

   zmienione:

   - decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1170/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 137, z 3.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 235/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 34, z 9.02.1979).

Artykuł 17 ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Czas na wykonanie działań, o których mowa w art. 8 ogranicza się do okresu 10 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzeniem, a w przypadku Grecji — do okresu 5 lat od daty przystąpienia".

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1351/72 z dnia 28 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 148, z 30.06.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1375/75 z dnia 29 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.05.1975),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2564/77 z dnia 22 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 299, z 23.11.1977).

Artykuł 2 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Jeśli uznaje się, że grupa producentów musi obejmować areały o obszarze co najmniej 60 hektarów oraz przynajmniej siedmiu producentów, w przypadku Grecji minimalną liczbę hektarów obniża się do 30".

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 890/78 z dnia 28 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 117, z 29.04.1978).

Do artykułu 6 ustęp 3 oraz do artykułu 11 dodaje się następujące zdanie:

„W przypadku Grecji, informacja ta zostanie podana do wiadomości przed końcem trzeciego miesiąca po dacie przystąpienia."

Do załącznika III punkt 2 dodaje się następujące wyrazy:

„E dla Grecji".

f) cukier

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 206/68 z dnia 20 lutego 1968 roku (Dz.U. nr L 47, z 23.02.1968),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 225/72 z dnia 31 stycznia 1972 roku (Dz.U. nr L 28, z 1.02.1972),

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972).

Artykuł 5 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„Jednakże podczas gdy w Danii, Irlandii, Grecji i Wielkiej Brytanii buraki cukrowe są dostarczane do cukrowni bezpłatnie, dany kontrakt powinien przewidywać udział producenta w kosztach transportu oraz określać jego procent lub wysokość (kwotę)".

Na końcu artykułu 8 a wprowadza się następujący akapit:

„W odniesieniu do Grecji

- wyrazy „rok obrotowy 1967/68", o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2 i art. 10 ust. 2 zastępuje się wyrazami:

  „rok obrotowy 1980/81"

- wyrazy „w okresie poprzedzającym rok obrotowy 1967/68", o których mowa w artykule 5 ust. 3 oraz artykuł 8 litera d) zastępuje się wyrazami:

  „w okresie poprzedzającym rok obrotowy 1981/82"."

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 246/68 z dnia 29 lutego 1968 roku (Dz.U. nr L 53, z 1.03.1968).

   W artykule 3 pierwszy myślnik otrzymuje brzmienie:

   „- przed 1 kwietnia we Włoszech i w Grecji".

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2103/77 z dnia 23 września 1977 roku (Dz.U. nr L 246, z 27.09.1977),

   sprostowane (Dz.U. nr L 254, z 5.10.1977).

   Artykuł 8 ustęp 3 litera a) *in limine* otrzymuje brzmienie:

   „a) w odniesieniu do wszystkich regionów Grecji, Włoch oraz francuskiego departamentu zamorskiego Réunion:".

g) zboża

1. Rozporządzenie Komisji nr 158/67/EWG z dnia 23 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 128, z 27.06.1967),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 213/68 z dnia 22 lutego 1968 roku (Dz.U. nr L 47, z 23.02.1968),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2204/69 z dnia 5 listopada 1969 roku (Dz.U. nr L 279, z 6.11.1969),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1637/71 z dnia 28 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 170, z 29.07.1971),

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972).

W załączniku w obrębie tytułu „Twarda pszenica" skreśla się wyraz „Grecja" i wszystkie odpowiadające mu wpisy.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 281, z 1.11.1975),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 832/76 z dnia 6 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 100, z 14.04.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1146/76 z dnia 17 maja 1976 roku (Dz.U. nr L 130, z 19.05.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 3138/76 z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 354, z 24.12.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1151/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 1136, z 2.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1386/77 z dnia 21 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 158, z 29.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2560/77 z dnia 7 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 303, z 28.11.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 709/78 z dnia 4 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 94, z 8.04.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1125/78 z dnia 22 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 142, z 30.05.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1254/78 z dnia 12 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 156, z 14.06.1978),

- z uwzględnieniem sprostowania (Dz.U. nr L 117, z 21.10.1978).

Artykuł 3 ustęp 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Nie naruszając postanowień zawartych w akapicie trzecim niniejszego ustępu, jednolite ceny interwencyjne są stosowane w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 maja roku następnego. W okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 lipca stosuje się ceny mające zastosowanie dla sierpnia danego roku. W odniesieniu do Grecji, ceny interwencyjne na jęczmień są stosowane w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 15 maja

roku następnego. W okresie od dnia 16 maja do dnia 31 lipca stosuje się ceny mające zastosowanie dla sierpnia danego roku.”

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1124/77 z dnia 27 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 134, z 28.05.1977),

   sprostowane (Dz.U. nr L 141, z 9.06.1977).

   W załączniku I w zapisie dotyczącym Strefy I litera d) oraz w załączniku II w zapisie dotyczącym Strefy A skreśla się wyraz „Grecja”.

h) jaja i drób

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 95/69 z dnia 17 stycznia 1969 roku (Dz.U. nr L 13, z 18.01.1969),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 927/69 z dnia 20 maja 1969 roku (Dz.U. nr L 120, z 21.05.1969),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 2502/71 z dnia 22 listopada 1971 roku (Dz.U. nr L 258, z 23.11.1971),
   - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),
   - decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973).

   W artykule 2 ustęp 2 dodaje się następujące wyrazy:

   „Grecja 10”.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1868/77 z dnia 29 lipca 1977 roku (Dz.U. nr 209, z 17.08.1977).

   W artykule 1 dodaje się następujące wyrazy:

   „E dla Grecji”.

   W dolnym przypisie 1 do załącznika II dodaje się następujące wyrazy:

   „Grecja: tylko jeden region”.

i) rybołówstwo

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 104/76 z dnia 19 stycznia 1976 roku (Dz.U. nr L 20, z 28.01.1976).

   Do artykułu 10 ustęp 1 litera b) myślnik pierwszy dodaje się następujące wyrazy:

„Γαρίοιςγκρίζα,".

2. Decyzja Komisji 64/503/EWG z dnia 30 lipca 1964 roku (Dz.U. nr 137, z 28.08.1964),

   zmienione decyzją 74/476/EWG z dnia 10 września 1974 roku (Dz.U. nr L 259, z 25.09.1974).

   Artykuł 4 ustęp 3 zostaje uzupełniony o następujący zapis:

   „προϊόντα μεταφορταινόμενα στην θάλασσα".

   Załącznik zawierający wzór certyfikatu D.D.5 A 000.000 zostaje uzupełniony o następujący zapis:

   "Πιστοποιητικό κυκλοφορία; f μπορενμαπον".

j) ryż

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1613/71 z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 168, z 27.07.1971),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 3320/75 z dnia 19 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 328, z 20.12.1975),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1204/77 z dnia 6 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 139, z 6.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 59/78 z dnia 12 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 10, z 13.01.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2309/78 z dnia 2 października 1978 roku (Dz.U. nr L 278, z 2.10.1978).

W załączniku I w nagłówku tabeli skreśla się wyraz „Grecki".

k) produkty przetworzone z owoców i warzyw

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 516/77 z dnia 14 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 73, z 21.03.1977).

Począwszy od dnia 1 stycznia 1981 roku:

- tabela umieszczona w załączniku I zawierająca listę produktów objętych wspólną organizacją rynków w zakresie produktów otrzymywanych w wyniku przetworzenia owoców i warzyw zostaje uzupełniona o następujące produkty:

„Numer pozycji WTC	Opis
08.03 B	Suszone figi
08.04 B	Suszone winogrona”

- dodaje się następujący artykuł 3d:

„*Artykuł 3d*

Postanowienia art. 3a ust. 2 - 5 oraz postanowienia art. 3b nie mają zastosowania do suszonych fig i winogron. W odniesieniu do tych dwóch produktów Rada, działając na podstawie propozycji Komisji przyjmie — kwalifikowaną większością głosów najpóźniej do dnia 31 maja 1981 r.— szczegółowe reguły wspomagania produkcji, które mogą być identyczne lub różne od tych, jakie zostały zawarte w art. 3a ust. 2 - 5 oraz art. 3b.”

- załącznik Ia zostaje uzupełniony o następujący zapis:

„Numer pozycji WTC	Opis
08.03 B	Suszone figi
08.04 B	Suszone winogrona”

l) pasze

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1528/78 z dnia 30 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 179, z 1.07.1978).

Do trzeciego akapitu artykułu 9d ustęp 4 dodaje się wyrazy „E dla Grecji”.

m) groch i fasola

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3075/78 z dnia 20 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 367, z 28.12.1978).

Do artykułu 10 ustęp 3 dodaje się wyrazy „E dla Grecji”.

n) wino

1. Rozporządzenie Komisji nr 134 z dnia 25 października 1962 roku (Dz.U. nr 111, z 6.11.1962).

   zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1136/70 z dnia 17 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 134, z 19.06.1970).

   Do artykułu 6 ustęp 1 dodaje się następujący myślnik:

„- przed 30 listopada w Republice Greckiej”.

Do artykułu 7 ustęp 3 dodaje się następujący myślnik:

„- przed 31 stycznia przez Republikę Grecką”.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1135/70 z dnia 17 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 134, z 19.06.1970).

   Pomiędzy trzecim a czwartym myślnikiem w artykule 2 ustęp 1 litera f) wprowadza się następujący myślnik:

   „- suszone winogrona”.

   Pomiędzy trzecim a czwartym myślnikiem w artykule 2 ustęp 1 litera f) wprowadza się następujący myślnik:

   „- suszone winogrona”.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1594/70 z dnia 5 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 173, z 6.08.1970),

   zmienione:

   - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2531/77 z dnia 17 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 294, z 18.11.1977).

   Artykuł 2 ustęp 1 litera c) otrzymuje brzmienie:

   „c) strefy uprawy winorośli C I, C II i C III, z wyłączeniem winnic w Republice Włoskiej, Republice Greckiej oraz francuskich departamentach pozostających pod jurysdykcją sądów apelacyjnych w ...”.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2247/73 z dnia 16 sierpnia 1973 roku (Dz.U. nr L 230, z 18.08.1973):

   Do pierwszego akapitu artykułu 3 ustęp 1 dodaje się następujące zdanie:

   „W przypadku Grecji, powyższa informacja musi zostać zakomunikowana wraz z przystąpieniem.”

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2082/74 z dnia 7 sierpnia 1974 roku (Dz.U. nr L 217, z 8.08.1974).

   Artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Poniższe uważa się za markowe wina likierowe produkowane w ściśle określonych regionach, do których odnoszą się postanowienia zawarte w ostatnim ustępie punktu 12 załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 337/79:

„— pineau des Charentes lub pineau charentais,

— Σαuc (Samos),

— Μοσχάτο; Πατρών (muscat de Patras),

— Μοσχάτο; Ρίοι-Πατοϊιν (muscat rion de Patras),

— Μοσχάτο: Krqαλληνια; (muscat de Cephalonie),

— Μοσχάτο; Ρόδου (muscat de Rhodes),

— Μοσχάτο; Λήμνου (muscat de Lemnos),

— Σητεα (Sitia),

— Νευεα (Nemee),

— Σαντοqvn (Santorin),

— Δαqνεc(Dafnes)”.”

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1153/75 z dnia 30 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 113, z 1.05.1975),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2617/77 z dnia 28 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 304, z 29.11.1977).

Pierwsze zdanie trzeciego akapitu artykułu 2 ustęp 4 zostaje uzupełnione wyrazami:

„E dla Grecji”.

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 398/76 z dnia 24 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 49, z 25.02.1976).

W załączniku w obrębie tytułu „Opis” wyrazy „i Grecji” skreśla się we wszystkich trzech rubrykach.

8. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1608/76 z dnia 4 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 183, z 8.07.1976),

sprostowane (Dz.U. nr L 157, z 28.06.1977),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1054/77 z dnia 13 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 130, z 25.05.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1802/77 z dnia 4 sierpnia 1977 roku (Dz.U. nr L 198, z 5.08.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 793/78 z dnia 18 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 109, z 22.04.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1730/78 z dnia 24 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 201, z 25.07.1978).

W drugim myślniku artykułu 1 ustęp 2 po wyrazach „vino tipico" wprowadza się następujące wyrazy:

„ονομασία κατά παράδοση (appellation traditionelle), olvos; τοπικός (vin de pays) ".

W pierwszym akapicie artykuł 1 ustęp 2 wprowadza się następujący myślnik:

„— ονομαοία προίΛύοΐ'ω; ίγχομίνη (appellation d'origine contrôlée). όνομσΰι πκι-ελεύσεω; άνυηέρα; ποιότητος (appellation d'origine de qualité supérieure)".

W drugim akapicie artykułu 2 ustęp 1 po wyrazach „denominazione di origine controllata e garantita" wprowadza się następujące wyrazy:

„— ονομασίαπροτnryoivη appella tin d'origine contrôler;. Λνιμαπίΐΐ οτακ: ανωτέρας ποιότητο; (appellation d'origine de qualité supérieure)".

W trzecim akapicie artykułu 2 ustęp 1 pomiędzy trzecim a czwartym myślnikiem wprowadza się następujący myślnik:

„ Ο.Π.Ε. i Ο.Π.Α.Π."

Do artykułu 2 ustęp 3 dodaje się następującą literę:

c) w odniesieniu do markowych win greckich psr:

- termin

„olvoς γλυκύ; φυοικο;"

(vin doux naturel) dla win markowych uprawnionych do występowania pod nazwami „Samos", „Mavrodaphne de Parras", Mavrodaphne de Céphalonie", „Muscat de Patras", „Muscat Rion de Patras", Muscat de Céphalonie", „Muscat de Rhodes", „Muscat de Lemnos", „Sitia", „Santorin" i „Dafnes",

- termin

„οίνο; φυσικώς γλυκύ;"

(vin naturellement doux) dla win markowych psr uprawnionych do występowania pod nazwami „Samos", „Muscat de Patras", „Muscat Rion de Patras", Muscat de Céphalonie", „Muscat de Rhodes", „Muscat de Lemnos", „Sitia", „Santorin" i „Dafnes"."

Drugi akapit artykuł 2 ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„Terminy, o których mowa w literach a), b), d) i e) są umieszczane za pomocą liter tego samego rozmiaru lub mniejszych niż wykorzystywane do oznaczenia danego regionu.”

Drugi akapit artykułu 2 ustęp 4 skreśla się.

Do artykułu 4 ustęp 3 dodaje się następujący myślnik:

„—αμπέλου ργός-οίνοποιός (viticulteur-producteur), παραγωγή-εμφιαλωση (production-embouteillage)”.

Do artykułu 5 ustęp 1 dodaje się następujący myślnik:

„—πύργος (château), μοναστήρι (abbaye), κάστρο (castel)”.

W artykule 10 ustęp 1 litera a) po wyrazach „vino tipico” dodaje się następujące wyrazy:

„—πύργος (château), μοναστήρι (abbaye), χάστρο (castel)”.

W artykule 10 ustęp 1 litery a) i b) po drugim myślniku dodaje się następujący akapit:

„W odniesieniu do Grecji powiadomienia te muszą być dokonane wraz z przystąpieniem.”

W artykule 10 ustęp 1 litera a) po wyrazach „vino tipico” dodaje się następujące wyrazy:

„—όνοαασία κατά παράδοση (appellation traditionnelle), οίνος τοπικός (vin de pays)”.

W artykule 13 ustęp 1 dodaje się następującą literę d):

„d) opis (nazwa) greckiego wina stołowego może być uzupełniony:

i) w odniesieniu do białego wina przez następujące terminy:

„— λευκός από λεύκας σταφυλάς (blanc de blancs)
— χρυσοκίτρινος (doré)
— άχυρόχρους (pâle)
— κεχριμπαρένιος (ambré) ”

ii) w odniesieniu do czerwonego wina przez następujące terminy

— „ρουμπινί (rubis)
— κεραμόχρους (tuile) ” .

iii) w odniesieniu do wina typu rosé przez następujące terminy:

„κοκκινέλι (rosé) ”. ”

W pierwszym akapicie artykułu 13 ustęp 6 do każdego z trzech myślników dodaje — odpowiednio —co następuje:

„— ήμίξηρος”
— „ ήμίγλυκος ”
— „γλυκύς ”, „ γλυκός ”.

W drugim akapicie po wyrazie „wytrawne” umieszcza się wyraz:

„ξηρός”.

W pierwszym akapicie artykułu 14 ustęp 2 po wyrazach „31 grudnia 1976 roku” dodaje się następujące wyrazy:

„a w przypadku Grecji w momencie przystąpienia”.

Do artykułu 16 ustęp 3 dodaje się następującą literę d):

„d) w przypadku win greckich jedynie w odniesieniu do terminu „cave” (grota, piwnica do składowania win) o ile przestrzegane są greckie normy ich stosowania.”

Do artykułu 17 ustęp 1 dodaje się następującą literę f):

„pour les vins grecs : εμφιάλωση από τον παραγωγό (mis en bouteille par le pro- ι ducteur), εμφιάλωση στην άμπε- λουργική εκμετάλλευση (mis en bouteille à la propriété), εμφιάλωση στον τόπο της παραγογής (mis en bouteille d'origine), εμφιάλωση από ομάδα παραγωγών (mis en bouteille par les producteurs réunis).”

Do drugiego myślnika artykuł 19 dodaje się następujący akapit:

„— κατάλληλο για την μεταφορά υγρών άμπελο-οινικής προελεύσεως”

Wprowadza się następujący artykuł 21a:

„*Artykuł 21a*

Do czasu wyczerpania zapasów Republika Grecka może zlecić gromadzenie na swoim terytorium w celu sprzedaży i wprowadzenia do obrotu wino, którego właściwości (charakterystyka) nie odpowiadają postanowieniom niniejszego rozporządzeniem odnoszącym się do wina wprowadzonego do obrotu przed przystąpieniem.”

W załączniku I skreśla się punkt 12 „Grecja”.

W załączniku II skreśla się punkt IX „Grecja”.

9. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2115/76 z dnia 20 sierpnia 1976 roku (Dz.U. nr L 237, z 28.08.1976),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2417/76 z dnia 5 października 1976 roku (Dz.U. nr L 273, z 6.10.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2951/76 z dnia 3 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 335, z 4.12.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 124/78 z dnia 24 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 20, z 25.01.1978).

Pierwszy i drugi akapit artykułu 9 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Standardowe świadectwo pochodzenia dla wina Boberg została podane w załączniku V do niniejszego rozporządzeniem."

Skreśla się załącznik VI.

10. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 607/77 z dnia 23 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 76, z 24.03.1977).

W załączniku skreśla się wyrazy „050 Grecja".

11. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2682/77 z dnia 5 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 312, z 6.12.1977).

Wprowadza się następujący artykuł 2a:

„*Artykuł 2a*

W przypadku Republiki Greckiej za reprezentatywne rynki uważa się:

a) dla win stołowych typu R I:

„Ηράκλειο, Χανιά, Πάτρα, Κόρινθος, Λάρισα, Πύργος, Καλαμάτα."

b) dla win stołowych typu R II:

„Ηράκλειο, Χανιά, Πάτρα, Κόρινθος, Πύργος, Καλαμάτα."

c) dla win stołowych typu A I:

„Ηράκλειο, Χανιά, Πάτρα, Κόρινθος, Πύργος, Αθήνα, Χαλκίς, Θήβα.""

12. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 896/78 z dnia 28 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 117, z 29.04.1978),

sprostowane (Dz.U. nr L 138, z 25.05.1978).

W załączniku skreśla się przypis dolny 1 oraz odsyłacz do tego przypisu w tekście.

13. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

Do artykułu 30 ustęp 3 litera a) dodaje się następujące wyrazy:

„— w przypadku Grecji powyższe terminy ulegają odłożeniu do 31 grudnia 1984 r.”

W artykule 40 ustęp 2 pierwszy myślnik otrzymuje brzmienie:

„— których winnice są usytuowane we włoskiej i greckiej części stref C”.

W załączniku II punkt 4 podpunkt pierwszy myślnika trzeciego oraz w myślniku trzecim punktu 12 litera ii) po wyrazie „pochodzenia” wprowadza się następujące wyrazy:

„ w tym alkohol otrzymywany na drodze destylacji suszonych winogron”.

14. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 338/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

Do artykułu 16 ustęp 2 dodaje się następującą literę c):

„c) Grecja:

„Ονομασία προελεύσεως ελεγχομένη”

i

„Ονομασία προελεύσεως ανωτέρας ποιότητος (appellation d'origine de qualité”. ”

15. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 347/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

Do artykułu 2 ustęp 2 litera c) dodaje się następujący myślnik:

„— produkcja winogron na susz”.

Do artykułu 3 ustęp 1 dodaje się następujący myślnik:

„— nomos dla Republiki Greckiej”.

Do artykułu 4 ustęp 3 dodaje się następujący myślnik:

„— suszone winogrona”.

16. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 351/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

W pierwszym akapicie artykułu 2 ustęp 1 wprowadza się następujące zmiany:

„1. Alkohol dodawany do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 i 2 musi być albo neutralnym alkoholem pochodzenia winnego, wliczając w to alkohol otrzymywany z suszonych winogron, posiadającym rzeczywistą moc nie mniej 95% objętości albo

nierektyfikowanym produktem otrzymywanym na drodze destylacji wina i posiadającym rzeczywistą moc nie mniej niż 52 % i nie więcej niż 80 % objętości.”

17. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 354/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

W artykule 2 ustęp 3 skreśla się wyrazy „i wino Samos typu muscat wraz z towarzyszącym świadectwem pochodzenia”.

18. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 355/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

W artykule 2 ustęp 3 litera i) po trzecim myślniku dodaje się następujący myślnik:

„— ονομασία κατά παράδοση (appellation traditionnelle), οίνος τοπικός (vin de pays)”.

W pierwszym myślniku artykułu 4 ustęp 3 dodaje się następujące wyrazy:

„— ονομασία κατά παράδοση (appellation traditionnelle), οίνος τοπικός (vin de pays)”.

Artykuł 9 ustęp 2 litera e) otrzymuje brzmienie:

„e) odpowiednio wyrazy (terminy) „Landwein”, „vin de pays”, „vino tipico”, „ονομασία κατά παράδοση (appellation traditionnelle)”, „οίνος τοπικός (vin de pays)” lub inne odpowiadające im terminy w każdym z języków urzędowych Wspólnoty.”

19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 358/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

W załączniku dodaje się następującą odmianę grecką:

„ Μοσχοφίλερο (Moscofilero) ”

20. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 460/79 z dnia 5 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 58, z 9.03.1979).

Artykuł 3 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję najpóźniej do dnia 30 kwietnia 1979 r., a Grecja do dnia przystąpienia, jakie organy są uprawnione do obniżania kategorii win markowych psr.”

21. Lista win markowych produkowanych w poszczególnych regionach Wspólnoty (ogłoszona zgodnie z postanowieniami artykułu 3 ustęp 2 rozporządzeniem (EWG) nr 2247/73 (Dz.U. nr C 73, z 29.03.1976)).

Do listy dodaje się następującą tabelę:

„GRECJA

Region pochodzenia	Nr dekretu lub decyzji wyznaczającej granice regionów	Dziennik Urzędowy
I. 'Ονομασία Προελεύσεως Ελεγχομένη(appellation d'origine contrôlée)		
A VINS DE LIQUEUR		
1. Οίνος γλυκύς (vin doux)		
Σάμος (Samos)	D.680/1970	229/A/29. 10. 1970
Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Fatras)	D.386/1971	1157 A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρίου Πατρών (Muscat Rion de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céphalonie)	D.386/1971	1157 A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodes)	D.386/1971	1157 A/ 9. 6. 1971
Σητεία (Sitia)	D.502/1971	1507 A/26. 7. 1971
Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos)	D.502/1971	1507 A/26. 7. 1971
Νεμέα (Némée)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
Σαντορίνη (Santorini)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
Δάφνες (Daines)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
2. Οίνος γλυκύς φυσικός (vin doux naturel) Σάμος (Samos)	D.680/1970	229/A/29. 10. 1970
Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodaphne de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodaphne de Céphalonie)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρίου Πατρών (Muscat Rion de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céphalonie)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodes)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Σητεία (Sitia)	D.502/1971	1507 A/26. 7. 1971
Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos)	D.502/1971	150/A/26. 7. 1971
Σαντορίνη (Santorin)	D.539/1971	1507 A/14. 8. 1971
Δάφνες (Daines)	D.539/1971	1507 A/14. 8. 1971
3. Οίνος φυσικώς γλυκύς (vin naturellement doux)		
Σάμος (Samos)	D.680/1970	2297 A/29. 10. 1970

Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Fatras)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρίου Πατρών (Mus,cat Rion de Fatras)	tD.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céphalonie)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodes)	D.386/1971	115/A/ 9. 6. 1971
Σητεία (Sitia)	D.502/1971	1507 A/26. 7. 1971
Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos)	D.502/1971	150/A/26. 7. 1971
Σαντορίνη (Santorin)	D.539/1971	1597 A/14. 8. 1971
Δάφνες (Dafnes)	D.539/1971	1597 A/14. 8. 1971
4. Οίνος Βηρός (vin sec)		
Λήμνος (Lemnos)	D.502/1971	150/A/26. 7. 1971
II. 'Ονομασία Προελεύσεως Ανωτέρας Ποιότητος (appellation d'origine de qualité supérieure)		
Σητεία (Sitia)	D.502/1971	150/A/26. 7. 1971
	d.358417/1971	689/B/24. 8. 1971
Ρόδος (Rhodes)	D.502/1971	150/A/26. 7. 1971
	d.358417/1971	689/B/24. 8. 1971
Νάουσα (Naoussa)	D.502/1971	150/A/26. 7. 1971
	d.358417/1971	689/B/24. 8. 1971
Νεμέα (Némée)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
	d.378022/1971	773/B/27. 9. 1971
Ρομπόλα Κεφαλληνίας (Robola de Céphalonie)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
	d.378022/1971	773/B/27. 9. 1971
Ραψάνη (Rapsani)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
	d.378022/1971	773/B/27. 9. 1971
Κάντζα (Kantza)	D.625/1971	196/A/12. 10. 1971
	d.396425/1971	880/B/ 3. 11. 1971
Μαντινεία (Mantinée)	D.625/1971	196/A/12. 10. 1971
	d.396425/1971	880/B/ 3. 11. 1971
Πεζά (Peza)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
	d,213850/1972	169/B/24. 2. 1972
Άρχάνες (Archanes)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
	d.213850/1972	169/B/24. 2. 1972
Δάφνες (Dafnes)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
	d.213850/1972	169/B/24. 2. 1972
Σαντορίνη (Santorin)	D.539/1971	159/A/14. 8. 1971
	d.213850/1972	169/B/24. 2. 1972
Πάτραι (Patras)	D.205/1972	49/A/14. 4. 1972
	d.228173/1972	287/B/27. 4.1972
Ζίτσα (Zitsa)	D. 183/1972	40/A/17. 3. 1972

Αμύνταιον (Amynteon)	d.228173/1972 D. 183/1972 d.228173/1972	287/B/27. 4. 1972 40/A/17. 3. 1972 287/B/27. 4. 1972”.

C. *AKTY PRAWNE O CHARAKTERZE OGÓLNYM*

Licencje i certyfikaty

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 193/75 z dnia 17 stycznia 1975 roku (Dz.U. nr L 25, z 31.01.1975),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2104/75 z dnia 31 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 214, z 12.08.1975),
- rozporządzeniem (EWG) nr 499/76 z dnia 5 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 59, z 6.03.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2219/76 z dnia 13 września 1976 roku (Dz.U. nr L 250, z 14.09.1976),
- rozporządzeniem (EWG) nr 3093/76 z dnia 17 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 348, z 18.12.1976),.
- rozporządzeniem (EWG) nr 773/77 z dnia 15 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 94, z 16.04.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1234/77 z dnia 9 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 143, z 10.06.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1470/77 z dnia 30 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 162, z 1.07.1977),
- rozporządzeniem (EWG) nr 858/78 z dnia 27 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 116, z 28.04.1978),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1624/78 z dnia 12 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 190, z 13.07.1978).

Do drugiego akapitu artykuł 13 ustęp 4 dodaje się wyrazy „E dla Grecji”.

D. *EFOGR*

1. Decyzja Komisji 74/581/EWG z dnia 16 października 1974 roku (Dz.U. nr L 320, z 29.11.1974).

   Na stronach: 8, 19, 23, 27, 30, 36, 49 i 52 załącznika dodaje się następujący myślnik:

„— Nomos w Grecji”.

2. Decyzja Komisji 76/627/EWG z dnia 25 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 222, z 14.08.1976).

   W załącznikach I 1 oraz I 2 dodaje się następujący myślnik:

   „— Nomos w Grecji”.

3. Decyzja Komisji 77/491/EWG z dnia 24 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 200, z 8.08.1977).

   Do artykułu 1 ustęp 2 dodaje się następujący myślnik:

   „- Nomos w Grecji”.

E. HARMONIZACJA USTAWODAWSTWA

a) ustawodawstwo weterynaryjne

1. Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964),

   sprostowana (Dz.U. nr 176, z 5.11.1964, Dz.U. nr 32, z 24.02.1966, Dz.U. nr L 72, z 25.03.1972 oraz Dz.U. nr L 64, z 10.03.1977),

   zmieniona:

   - dyrektywą 66/600/EWG z dnia 25 października 1966 roku (Dz.U. nr 192, z 27.10.1966),
   - dyrektywą 71/285/EWG z dnia 19 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 179, z 9.08.1971),
   - dyrektywą 72/97/EWG z dnia 7 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 38, z 12.02.1972),
   - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),
   - dyrektywą 72/445/EWG z dnia 28 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 298, z 31.12.1972),
   - decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
   - dyrektywą 73/150/EWG z dnia 5 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 172, z 28.06.1973),
   - dyrektywą 75/379/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975),
   - dyrektywą 77/98/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977),
   - dyrektywą 79/109/EWG z dnia 24 stycznia 1979 roku (Dz.U. nr L 29, z 3.02.1979),

- dyrektywą 79/111/EWG z dnia 24 stycznia 1979 roku (Dz.U. nr L 29, z 3.02.1979).

W artykule 2 litera o) dodaje się następujący myślnik:

„— dla Grecji: Nomos”.

2. Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964),

sprostowana (Dz.U. nr 176, z 5.11.1964, Dz.U. nr 32, z 24.02.1966),

zmieniona:

- dyrektywą 65/276/EWG z dnia 13 maja 1965 roku (Dz.U. nr 93, z 29.05.1965),
- dyrektywą 66/601/EWG z dnia 25 października 1966 roku (Dz.U. nr L 192, z 27.10.1966),
- dyrektywą 69/349/EWG z dnia 6 października 1969 roku (Dz.U. nr L 256, z 11.10.1969),
- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),
- dyrektywą 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972),
- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- dyrektywą 75/379/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975).

W załączniku I do trzeciego myślnika ustępu 40 oraz do trzeciego akapitu ustępu 43 dodaje się skrót „EOK”.

3. Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 55, z 8.03.1971),

zmieniona:

- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),
- dyrektywą 75/379/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975).
- dyrektywą 75/431/EWG z dnia 10 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 192, z 24.07.1975).
- dyrektywą 78/50/EWG z dnia 13 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 15, z 19.01.1978).

Dodaje się artykuł 15c o brzmieniu:

„*Artykuł 15c*

1. Postanowień zawartych w załącznikach do niniejszej dyrektywy nie stosuje się w odniesieniu do podmiotów mających siedzibę na niektórych wyspach Republiki

Greckiej, gdzie produkcja pochodząca od tych podmiotów jest przeznaczona wyłącznie na potrzeby miejscowej konsumpcji.

2. Działania organizacyjne ukierunkowane na zastosowanie postanowień zawartych w ust. 1 są podejmowanie w zgodzie z procedurą ustaloną w art.12. W ramach tej samej procedury może zostać podjęta decyzja o zmianie postanowień zawartych w ust. 1 w celu stopniowego rozciągnięcia standardów unijnych na wszystkie podmioty mające siedzibę na wyżej wymienionych wyspach."

W załączniku I rozdział X punkt 44.1 litera a) myślnik trzeci dodaje się skrót „EOK".

4. Dyrektywa Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977).

W załączniku III punkt 2 myślnik drugi oraz punkt 5 myślnik drugi dodaje się skrót „EOK".

5. Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977).

sprostowana (Dz.U. nr L 76, z 24.03.1977).

W załączniku A rozdział VII punkt 33 litera a):

- w pierwszym myślniku dodaje się skrót „E" oznaczający Grecję,

- w drugim myślniku dodaje się skrót „EOK".

6. Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 206, z 12.08.1977).

sprostowana (Dz.U. nr L 259, z 12.10.1977).

- zmieniona dyrektywą 79/268/EWG z dnia 5 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 62, z 13.03.1979).

Pierwszy myślnik artykułu 1 litera b) otrzymuje brzmienie:

„- które jest utrzymywane przez organizację hodowców lub ich stowarzyszenie oficjalnie uznane przez Państwo Członkowskie, w którym dana organizacja lub stowarzyszenie zostało utworzone lub też przez organ urzędowy zainteresowanego Państwa Członkowskiego".

b) ustawodawstwo dotyczące ochrony roślin

Dyrektywa Rady 77/93/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977).

W załączniku w punkt. B.1 „Drzewa i krzewy owocowe cytrusowe" w kolumnie zatytułowanej „Państwa Członkowskie" dodaje się wyraz „Grecja".

c) ustawodawstwo dotyczące leśnictwa

Dyrektywa 66/404/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr L 125, z 11.07.1966),

zmieniona:

- dyrektywą 69/64/EWG z dnia 18 lutego 1969 roku (Dz.U. nr L 48, z 26.02.1969).

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),

- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),

- dyrektywą 75/445/EWG z dnia 26 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 196, z 26.07.1975).

Artykuł 5e otrzymuje brzmienie:

„W okresie przejściowym nie przekraczającym 10 lat od dnia 1 lipca 1977 r., Państwa Członkowskie mogą wykorzystywać, na potrzeby celu zatwierdzania materiału podstawowego do produkcji przetestowanego materiału reprodukcyjnego, wyniki testów porównawczych, które nie odpowiadają wymogom określonym w załączniku II w przypadku gdy testy takie zostały rozpoczęte przed dniem 1 lipca 1977, a w przypadku Grecji przed dniem przystąpienia oraz pod warunkiem, że materiał reprodukcyjny otrzymany z materiału podstawowego posiada większą wartość użytkową. Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z procedurą określoną w art. 17, uzyskać zgodę na wykorzystanie rezultatów testów porównawczych po upływie wymienionego okresu przejściowego.”

F. *STRUKTURY ROLNE*

1. Dyrektywa Rady 72/159/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

zmieniona:

- dyrektywą 73/210/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 207, z 28.07.1973),

- dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973),

- dyrektywą 76/837/EWG z dnia 25 października 1976 roku (Dz.U. nr L 302, z 4.11.1976),

- dyrektywą 77/390/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1054/54 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 134, z 22.05.1978).

Na końcu drugiego akapitu artykułu 14 ustęp 2 litera a) dodaje się zdanie:

„W przypadku Grecji powyższa opcja może być wykorzystywana w okresie trzech lat od daty przystąpienia.”

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 355/77 z dnia 15 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 51, z 23.02.1977),

   zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1361/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978).

   Artykuł 12 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

   „W drodze odstępstwa od postanowień zawartych w art. 10 lit. a) do dnia 31 grudnia 1980 r., a w przypadku Grecji do dnia 1981 r., projekty odnoszące się do sektorów i obszarów geograficznych, w odniesieniu do których programy nie zostały jeszcze zatwierdzone, mogą otrzymać pomoc ze środków Funduszu.”.

   Na końcu artykułu 13 ustęp 2 wprowadza się następujący akapit:

   „Jednakże w przypadku Grecji Komisja podejmie decyzje w okresie pierwszej połowy 1981 r. w oparciu o wnioski o udzielenie pomocy złożone przez Państwo Członkowskie do dnia 1 lutego 1981 r.”

   Drugi myślnik artykułu 17 ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

   „— 15 % w odniesieniu do projektów finansowanych w roku finansowym 1980, a w przypadku Grecji – 1981”.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1981).

   Na końcu artykułu 2 wprowadza się następujący myślnik:

   „— całość terytorium Grecji”.

   Na końcu artykułu 11 ustęp 1 akapit pierwszy myślnik drugi, wprowadza się następujący zapis:

   „a w przypadku Grecji z dniem przystąpienia”.

   Do drugiego myślnika artykułu 19 dodaje się następujące wyrazy:

   „a w przypadku Grecji przed dniem 31 marca 1982 r.”.

G. *SYSTEM ZARZĄDZANIA DANYMI KSIĘGOWYMI (RACHUNKOWYMI) W ROLNICTWIE*

Rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 roku (Dz.U. nr 109, z 23.06.1965),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2835/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 298, z 31.12.1972),

- decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2910/73 z dnia 23 października 1973 roku (Dz.U. nr L 299, z 27.10.1973).

Artykuł 4 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„Według stanu na dzień przystąpienia Republiki Greckiej, liczba dochodowych gospodarstw wyniesie 31 000; liczba ta będzie ulegać stopniowemu zwiększeniu w okresie kolejnych pięciu lat do 35 200.”

Na końcu załącznika wprowadza się następującą listę greckich jednostek podziału terytorialnego:

„*Grecja*

1. Μακεδονία — Θράκη
2. "Ηπειρος — Πελοπόννησος — Νήσοι, Ιονίου — Αιτωλοακαρνανία
3. Θεσσαλία — Φθιώτιδα — Ευρυτανία
4. Στερεά Ελλάς (πλην Αιτωλοακαρνανίας, Φθιώτιδος, Ευρυτανίας) — Νήσοι Αιγαίου — Κρήτη”. ”

Rozporządzenie Komisji nr 91/66/EWG z dnia 29 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 121, z 4.07.1966),

zmienione:

- rozporządzeniem nr 349/67/EWG z dnia 25 lipca 1966 roku (Dz.U. nr L 171, z 28.07.1967),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1696/68 z dnia 28 października 1968 roku (Dz.U. nr L 266, z 30.10.1968),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1697/68 z dnia 28 października 1968 roku (Dz.U. nr L 266, z 30.10.1968),

- rozporządzeniem (EWG) nr 702/76 z dnia 29 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 83, z 30.03.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2855/77 z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 329, z 22.12.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 3019/78 z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 359, z 22.12.1978).

W załączniku I „Wykaz produktów” pod literą i) wprowadza się następujący zapis:

„46a suszone winogrona”.

W załączniku III wprowadza się następujące wpisy:

„Numer zamówienia	Przeznaczenie	Numer księgowy				
		Rok obrachunkowy				
		1981	1982	1983	1984	1985
	GRÈCE					
450	Μακεδονία — Θράκη	930				
460	Ηπειρος — Πελοπόννησος — Νήσοι Ιονίου — Αιτωλοακαρνανία	440				
470	Θεσσαλία — Φθιώτιδα — Ευρυτανία	920				
480	Στερεά Ελλάς (πλην Αιτωλοακαρνανίας - Φθιώτιδος— Ευρυτανίας) — Νήσοι Αιγαίου — Κρήτη	710				
	Suma	3000	4400	6000	6900	7 200”

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2237/77 dnia 23 września 1977 roku (Dz.U. nr L 263, z 17.10.1977).

Na końcu artykułu 2 dodaje się następujący akapit:

„Postanowienia te zostaną po raz pierwszy zastosowane w Grecji w odniesieniu do danych księgowych dotyczących roku obrachunkowego 1981, rozpoczynającego się w okresie pomiędzy 1 stycznia 1981 r. a 1 lipca 1981 r.”

H. *STATYSTYKA ROLNA*

1. Dyrektywa Rady 82/280/EWG z dnia 31 lipca 1972 roku (Dz.U. nr L 179, z 7.08.1972),

zmieniona:

- dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973),

- dyrektywą 78/320/EWG z dnia 20 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 84, z 31.03.1978).

Do artykułu 4 ustęp 3 litera a) dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja: stanowi jeden obszar”,

oraz

„Jednakże w odniesieniu do Grecji, na podstawie procedury, o której mowa w art. 7 może zostać ustalone, iż informacje te mają być przekazywane odrębnie dla poszczególnych jednostek terytorialnych.”

2. Decyzja Komisji 72/356/EWG z dnia 18 października 1972 roku (Dz.U. nr L 246, z 30.10.1972),

zmieniona:

- decyzją 76/430/EWG z dnia 29 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 114, z 30.04.1976),
- decyzją 78/808/EWG z dnia 20 września 1978 roku (Dz.U. nr L 279, z 4.10.1978).

W załączniku II do dolnego przypisu 1 tabeli 4 dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja: tylko jeden region”,

oraz

„Jednakże w odniesieniu do Grecji, na podstawie procedury, o której mowa w art. 7 może zostać ustalone, iż tabela podlega wypełnieniu odrębnie dla poszczególnych regionów.”

W tabeli 6, oznaczenia liczbowe II.1.11, II.2.21, 341 i 41 oraz skrót „EUR 9” zastępuje się wyrazami „Państwa Członkowskie”.

3. Dyrektywa Rady 73/132/EWG z dnia 15 maja 1973 roku (Dz.U. nr L 153, z 9.06.1973),

zmieniona dyrektywą78/53/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 16, z 20.01.1978).

Do drugiego akapitu artykułu 4 ustęp 3 dodaje się następujące zdanie:

„W odniesieniu do Grecji odstępstwo to pozostaje w mocy przez okres trzech lat od daty przystąpienia.”

Artykuł 5 ustęp 2 zostaje uzupełniony o następujący zapis:

„Grecja: tylko jeden region”,

oraz następujący akapit:

„Jednakże w odniesieniu do Grecji, na podstawie procedury, o której mowa w art. 9 może zostać ustalone, iż rezultaty podlegają notyfikacji według określonych mniejszych jednostek terytorialnych".

4. Dyrektywa Rady 76/625/EWG z dnia 20 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 218, z 11.08.1976),

   zmieniona dyrektywą77/159/EWG z dnia 14 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 48, z 19.02.1977).

   Drugi akapit artykułu 2 ustęp 1 litera A otrzymuje brzmienie:

   „Inspekcja dotycząca drzew brzoskwiniowych zostanie przeprowadzona jedynie we Włoszech, we Francji, w Grecji i w Niemczech, przy czym w przypadku Niemiec wszystkie odmiany zostaną potraktowane jednakowo. Inspekcja dotycząca drzew pomarańczowych zostanie przeprowadzona jedynie we Włoszech i w Grecji."

   W załączniku po tytule dotyczącym Republiki Federalnej Niemiec wprowadza się następujący tytuł:

   „GRECJA

   1. Grecja Centralna i Beocja
   2. Peloponez
   3. Epir
   4. Tesalia
   5. Macedonia Środkowa i Zachodnia
   6. Macedonia Wschodnia
   7. Wyspy Morza Egejskiego
   8. Kreta".

5. Decyzja Komisji 76/805/EWG z dnia 1 października 1976 roku (Dz.U. nr L 285, z 16.10.1976),

   Do artykułu 2 dodaje się wyraz „Grecja:".

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1868/77 z dnia 29 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 209, z 17.08.1977).

   W artykule1 ustęp 1 dodaje się następujące wyrazy:

   „E dla Grecji".

   W załączniku II do przypisu dolnego 1 dodaje się następujące wyrazy:

   „Grecja: tylko jeden region".

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

   Dodaje się następujący artykuł 1a:

„*Artykuł 1a*

Republika Grecka przeprowadzi pierwszą bazową inspekcję (przegląd) zgodnie z postanowieniami rozporządzenia z 1982 r.

Jednakże za rok 1981 Republika Grecka jest zobowiązana do dostarczenia danych wymaganych na mocy postanowień zawartych w art. 5."

Do pierwszego akapitu artykułu 2 ustęp 2 litera B dodaje się następującą literę e):

„e) obszary pod uprawę winogron przeznaczonych do suszenia."

Artykuł 5 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zainteresowane Państwa Członkowskie dostarczą Komisja do dnia 30 czerwca 1980 r., a w przypadku Republiki Greckiej w momencie przystąpienia, szczegółowy opis metod wykorzystywanych przy dokonywaniu pośrednich inspekcji (przeglądów; jakakolwiek zmiana tych metod wymaga uprzedniego powiadomienia."

III. PRAWO PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I SWOBODNE ŚWIADCZENIE USŁUG

a) działalność handlowa, w tym pośrednictwo

Dyrektywa Rady 64/224/EWG z dnia 25 lutego 1964 roku (Dz.U. nr 56, z 4.04.1964).

Na końcu artykułu 3 dodaje się następujący zapis:

	Działalność prowadzona na własny rachunek	*Osoby wykonujące płatną pracę*
„W Grecji:	εμπορικός αντιπρόσωπος εισαγωγών καί εξαγωγών	Ούοέν"

b) przedsięwzięcia usługowe

Dyrektywa Rady 67/43/EWG z dnia 12 stycznia 1967 roku (Dz.U. nr 10, z 10.01.1967).

Na końcu artykułu 2 ustęp 3 dodaje się następujące wyrazy:

„W Grecji: μεσίτες αστικών συμβάσεων".

c) prawo spółek

1. Pierwsza Dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 roku (Dz.U. nr L 65, z 14.03.1968, str. 8).

   Na końcu artykułu 1 dodaje się następujące wyrazy:

„— w Grecji: ανώνυμη εταιρία, εταιρία περι-ωρισμένης ευθύνης, ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία'. ”

Artykuł 2 ustęp 1 litera f) otrzymuje brzmienie:

„f) Zestawienie bilansowe oraz rachunek zysków i strat dla każdego roku finansowego. W dokumencie zawierającym zestawienie bilansowe powinny być podane szczegółowe dane odnośnie osób, które zgodnie z prawem są zobowiązane do jego poświadczenia. Jednakże w odniesieniu do „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „société de personnes à responsabilité limitée”, „personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société a responsabilité limitée” and „società a responsabilità limitata” według prawa niemieckiego, belgijskiego, francuskiego, greckiego, włoskiego lub luksemburskiego, o którym mowa w art. 1, „besloten naamloze vennootschap” według prawa holenderskiego, prywatnej spółki według prawa irlandzkiego oraz prywatnej spółki według prawa Irlandii Północnej, obowiązkowe zastosowanie tego przepisu zostaje odłożone do daty wprowadzenia w życie postanowień dyrektywy dotyczącej koordynacji zawartości zestawień bilansowych oraz rachunków zysków i strat oraz przewidującej zwolnienie z obowiązku ujawniania całości lub części wymienionych dokumentów tych firm, ogólna suma bilansowa jest niższa od ustalonej w tej dyrektywie. Rada przyjmie taką dyrektywę w okresie dwóch lat od przyjęcia niniejszej dyrektywy.”

2. Druga Dyrektywa Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977, str. 8).

   Na końcu artykułu 1 dodaje się następujące wyrazy:

   „— w Grecji:
   ή ανώνυμη εταιρία”.

3. Trzecia Dyrektywa Rady 78/855/EWG z dnia 9 października 1978 roku (Dz.U. nr L 295, z 20.10.1978, str. 36).

   Na końcu artykułu 1 dodaje się następujące wyrazy:

   „— w Grecji:
   ή ανώνυμη εταιρία”.

4. Czwarta Dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 222, z 14.08.1978, str. 11).

   Na końcu artykułu 1 dodaje się następujące wyrazy:

   „— w Grecji:
   ή ανώνυμη εταιρία
   ή εταιρία περιορισμένης ευθύνης
   ή ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία”.

d) kontrakty na roboty publiczne

Dyrektywa Rady 71/305/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 185, z 16.08.1971, str. 5).

Na końcu artykułu 24 w miejsce kropki stawia się średnik, po którym dodaje się następujący tekst:

„W Grecji:

może być wymagany certyfikat wydany pod przysięgą przez notariusza dotyczący wykonywania zawodu przedsiębiorcy specjalizującego się w robotach publicznych".

W załączniku I dodaje się następujący tekst:

„VIII. W Grecji:

inne osoby prawne działające na podstawie prawa publicznego, których kontrakty związane z wykonywaniem robót publicznych podlegają kontroli ze strony państwa".

e) banki i inne instytucje finansowe

1. Pierwsza Dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 228, z 16.08.1973, str. 3).

   W artykule 8 ustęp 1 litera a) dodaje się następujące wyrazy:

   „w przypadku Republiki Greckiej:
   — ανώνυμη εταιρία
   — άλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός".

2. Dyrektywa Rady 77/92/EWG z dnia 13 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977, str. 14).

   W artykule2 ustęp 2 litera b) dodaje się następujące wyrazy:

   „w Grecji:
   Γενικός πράκτωρ
   Πράκτωρ".

3. Pierwsza Dyrektywa Rady 77/780/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 322, z 17.12.1977, str. 30).

   W artykule 2 ustęp 2 wprowadza się dodatkowy następujący myślnik (pomiędzy myślnikami dotyczącymi — odpowiednio — Niemiec i Francji):

   „w Grecji:
   της Ελληνικής Τραπέζης Βιομηχανικής Αναπτύξεως, του Ταμείου Παρακαταθηκών καί Δανείων, της Τραπέζης Υποθηκών, του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου καί της Έλληνικαί Έξαγωγαί . Α.Ε.".

4. Pierwsza Dyrektywa Rady 79/267/EWG z dnia 5 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 63, z 13.03.1979, str. 1).

   Po trzecim myślniku artykułu 8 ustęp 1 litera a) dodaje się następujący myślnik:

   „w przypadku Republiki Greckiej:
   Ανώνυμη Εταιρία".

5. Dyrektywa Rady 79/279/EWG z dnia 5 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 66, z 16.03.1979, str. 1).

   W artykule 21 ustęp 1 wyrazy „czterdzieści jeden" zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć".

f) lekarze

Dyrektywa Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 167, z 30.06.1975, str. 1).

a) na końcu artykułu 3 dodaje się następujący akapit:

   „j) w Grecji:
   πτυχίο ιατρικής Σχολής tytuł przyznawany przez wydział medyczny (lekarski) uniwersytetu, oraz πιστοποιητικό πρακτικής ασκήσεως certyfikat (świadectwo) przeszkolenia praktycznego, wydawany przez Ministerstwo Spraw Socjalnych.".

b) artykuł 5 ustęp 2

   Do ustępu 2 dodaje się następujący akapit:

   „ w Grecji:
   τίτλος ιατρικής ειδικότητος (tytuł specjalizacji medycznej) wydawany przez Ministerstwo Spraw Socjalnych".

c) artykuł 5 ustęp 3

   Do każdego akapitu ustępu 3 dodaje się następujące wyrazy:

   - anestezjologia:
     „Grecja: άναισθησιολογία"

   - chirurgia ogólna:
     „Grecja: χειρουργική"

   - neurochirurgia:
     „Grecja: νευροχειρουργική"

   - położnictwo i ginekologia:
     „Grecja: μαιευτική — γυναικολογία"

- medycyna ogólna:
  „Grecja: παθολογία”

- oftalmologia:
  „Grecja: όςϋολμολαγία”

- otorynolaryngologia:
  „Grecja: ώτορινολ«ρ\ιγγολογί”

- pediatria:
  „Grecja: παιδιατρική”

- choroby układu oddechowego:
  „Grecja: φυματιολογία — πνευμονολογία”

- urologia:
  „Grecja: ουρολογία”

- ortopedia:
  „Grecja: ορθοπεδική”

d) artykuł 7 ustęp 2

Do odpowiednich akapitów ustępu 2 dodaje się następujące wyrazy:

- mikrobiologia - bakteriologia:
  „Grecja: μικροβιολογία”

- anatomia patologiczna:
  „Grecja: παθολογική ανατομία”

- chirurgia plastyczna:
  „Grecja: πλαστική χειρουργική”

- chirurgia klatki piersiowej:
  „Grecja: χειρουργική θώρακος”

- chirurgia dziecięca:
  „Grecja: χειρουργική παίδων”

- kardiologia:
  „Grecja: καρδιολογία”

- gastroenterologia:
  „Grecja: γαστρεντερολογία”

- reumatologia:
  „Grecja: ρευματολογία”

- hematologia ogólna:

„Grecja: αίματολογία”

- endokrynologia:
  „Grecja: ενδοκρινολογία”

- fizjoterapia:
  „Grecja: φυσική Ιατρική αποκατάσταση”

- neuropsychiatria:
  „Grecja: νευρολογία — ψυχιατρική”

- dermatologia - wenerologia:
  „Grecja: δερματολογία — άφροδισιολογία”

- radiologia:
  „Grecja: ακτινολογία — ραδιολογία”

- radioterapia:
  „Grecja: άκτινοθεοαπεντική”

- psychiatria dziecięca:
  „Grecja: παιδοψυχιατρική”

- choroby nerek:
  „Grecja: νεφρολογία”

- alergologia:
  „Grecja: άλλτργιολογία”

g) prawnicy

Dyrektywa Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 78, z 26.03.1977, str. 17).

Na końcu artykułu 1 ustęp 2 dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja: δικηγόρος”.

h) pielęgniarki opieki ogólnej

Dyrektywa Rady 77/452/EWG z dnia 27 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 176, z 15.07.1977, str.1).

a) na końcu artykułu 1 ustęp 2 dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja: διπλωματούχος αδελφή νοσοκόμος”.

b) na końcu artykułu 3 dodaje sięnastępujący tekst:

„j) w Grecji:

Dyplom Ανωτέρας Σχολής Αδελφών Νοσοκόμων (kolegium pielęgniarskie kształcące pielęgniarki opieki ogólnej) uznawane przez Ministerstwo Spraw Socjalnej lub dyplom των παραϊατρικών σχολών_ των Κέντρων Ανωτέρας Τεχνικής καί 'Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως(szkół paramedycznych ośrodków wyższego kształcenia technicznego i zawodowego) przyznawany przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Spraw Religijnych;

2. πιστοποιητικό πρακτικής Ασκήσεως του επαγγέλματος της αδελφής νοσοκόμου (certyfikat potwierdzający odbycie praktycznego szkolenia pielęgniarskiego) przyznawany przez Ministerstwo Spraw Socjalnych.".

i) stomatolodzy

Dyrektywa Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 233, z 24.08.1978, str.1).

a) na końcu artykułu 1 dodaje się następujące wyrazy:

„w Grecji:
οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος".

b) na końcu artykułu 3 dodaje się następujące wyrazy:

„w Grecji:
πτυχίο οδοντιατρικής του Πανεπιστημίου".

j) chirurdzy weterynarii

Dyrektywa Rady 78/1026/EWG z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 362, z 23.12.1978, str.1).

Na końcu artykułu 3 dodaje się następujące wyrazy:

„j) w Grecji:
Δίπλωμα Κτηνιατρι κή; Σχολή τοί Πανεπιστημίοΐ' θεσσαλονίκη".

IV. TRANSPORT

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 175, z 23.07.1968, str. 1),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Do artykułu 21 ustęp 6 dodaje się następujący akapit:

„Republika Grecka podejmie – po konsultacji z Komisją – odpowiednie kroki w tym celu w okresie sześciu miesięcy od daty przystąpienia."

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 156, z 28.06.1969, str. 1),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Do artykułu 19 ustęp 1 po wyrazach „Deutsche Bundesbahn (DB)" dodaje się następujące wyrazy:

„— Οργανισμό: Σιδηροδρόμοιν Ελλάδος Α.Ε. (ΟΣΕ)".

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1192/69 z dnia 26 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 175, z 28.06.1969, str. 8),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Do artykułu 3 ustęp 1 po wyrazach „Deutsche Bundesbahn (DB)" dodaje się następujące wyrazy:

„— Οργανισμό: Σιδηροδρόμοιν Ελλάδος Α.Ε. (ΟΣΕ)".

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1108/70 z dnia 4 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 130, z 15.06.1970, str. 4),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Załącznik II zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- do wykazu w punkcie „A. Kolejowy" dodaje się następujący tekst:

„*Republika Grecka*
Οργανισμό: Σιδηροδρόμοιν Ελλάδος Α.Ε. (ΟΣΕ)."

- do wykazu w punkcie „B. Drogowy" dodaje się następujący tekst:

„*Republika Grecka*

1. Εθνικό οδικό δίκτνο
2. 'ΕΛορχιακό οδικό οίκτυο
3. Δημοτικό ή κοινοτικό οδικό δίκπκ"

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1463/70 z dnia 20 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 164, z 27.07.1970, str. 1),

zmienione:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

- rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1787/73 z dnia 25 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 181, z 4.07.1973, str. 1),

- rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2828/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 5).

W artykule 22 ustęp 4 wyrazy „czterdzieści jeden" zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć".

W załączniku II ustęp 1 punkt I do wyrazów umieszczonych w nawiasie dodaje się wyrazy „GR dla Grecji".

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2778/72 z dnia 20 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 292, z 29.12.1972, str. 22).

W artykule 1, do przypisów dolnych umieszczonych w załącznikach 1 - 4 do rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1172 z dnia 26 maja 1972 roku ustalającego formę dokumentów, o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 517/72 oraz w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 516/72 po wyrazach „Niemcy (D)" dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja (GR)".

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3164/76 z dnia 16 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 357, z 29.12.1976, str. 1),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 3024/77 z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 358, z 31.12.1977, str. 4),

- rozporządzeniem (EWG) nr 3062/78 z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 366, z 28.12.1978, str. 5).

W załącznikach I litera a) oraz I litera b) w przypisie dolnym pomiędzy wyrazami „Niemcy" i „Francja" dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja (GR)".

W załączniku II litera c) w kolumnie 5 dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja (GR)".

W załączniku III w drugiej kolumnie zapisu dotyczącego każdego z Państw Członkowskich umieszcza się skrót „GR" oraz dodatkową linię poziomą ze skrótem „GR" w pierwszej kolumnie oraz oznaczeniami odnoszącymi się do wszystkich obecnych Państw Członkowskich w drugiej kolumnie.

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2830/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 13),

W artykule 2 po wyrazach „Deutsche Bundesbahn (DB)" dodaje się następujące wyrazy:

„—Οργανισμός; Σιδηροδρομοων Ελλάδος: Λ.Ε. (ΟΣΕ”.

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2183/78 z dnia 19 września 1978 roku (Dz.U. nr L 258, z 21.09.1978, str. 1).

W artykule 2 po wyrazach „Deutsche Bundesbahn (DB)” dodaje się następujące wyrazy:

„—Οργανισμός; Σιδηροδρομοων Ελλάδος: Λ.Ε. (ΟΣΕ)”.

Dyrektywa Rady 65/269/EWG z dnia 13 maja 1965 roku (Dz.U. nr 88, z 24.05.1965, str. 1469/65),

zmieniona:

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

- Dyrektywą 73/169/EWG z dnia 25 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 181, z 4.07.1973, str. 20).

W załączniku wyraz „sześć” zastępuje się wyrazem „siedem”.

Decyzja Rady 75/327/EWG z dnia 20 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 152, z 12.06.1975, str. 3).

W artykule 1 ustęp 1 po wyrazach „Deutsche Bundesbahn (DB)” dodaje się następujące wyrazy:

„— Οργανισμός; Σιδηροδρομοων Ελλάδος: Λ.Ε. (ΟΣΕ)”.

Dyrektywa Rady 78/546/EWG z dnia 12 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 168, z 26.06.1978, str. 29).

Do załącznika II dodaje się następujące wyrazy:

„Grecja
Περιφίρεα Πρωτενονοης
Λοιπή Στερεα Έλλαίκα Ενδοτο
Πελοπόννηοοί
Ιόνιοι νηοοι
θΐ'οοαλία
Μακεδονια
Θράκη
Νήσοι Αιγαίου
Κρήτη”.

W załączniku III:

- po wyrazach „Republika Federalna Niemiec” dodaje się wyraz „Grecja”;

- skreśla się wyraz „Grecja” umieszczony po wyrazie „Jugosławia”.

V. KONKURENCJA

Akty prawne EWG

1. Rozporządzenie Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 roku (Dz.U. nr 13, z 21.02.1962, str. 204/62),

   zmienione:

   - rozporządzeniem nr 59 z dnia 3 lipca 1962 roku (Dz.U. nr 58, z 10.07.1962, str. 1655/62),

   - rozporządzeniem nr 118/63/EWG z dnia 5 listopada 1963 roku (Dz.U. nr 162, z 7.11.1963, str. 2696/63),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2822/71 z dnia 20 grudnia 1971 roku (Dz.U. nr L 285, z 29.12.1971, str. 49),

   - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

   Do artykułu 25 dodaje się następujący ustęp:

   „5. Postanowienia zawarte w ust. 1 – 4 będą stosowane analogicznie w przypadku przystąpienia Republiki Greckiej."

2. Rozporządzenie Komisji nr 27 z dnia 3 maja 1962 roku (Dz.U. nr 35, z 10.05.1962, str. 1118/62),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1133/68 z dnia 26 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 189, z 1.08.1968, str. 1),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1699/75 z dnia 2 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975, str. 11).

   W artykule 2 ustęp 1 wyraz „dziesięć" zastępuje się wyrazem „jedenaście".

3. Rozporządzenie Rady nr 19/65/EWG z dnia 2 marca 1965 roku (Dz.U. nr 36, z 6.03.1965, str. 533/65),

   zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

   W artykule 4:

   - ustęp 1 zostaje uzupełniony o następujący zapis:

     „Postanowienia zawarte w poprzedzającym akapicie będą stosowane analogicznie w przypadku przystąpienia Republiki Greckiej."

- ustęp 2 zostaje uzupełniony o następujący zapis:

  „Postanowienia ust. 1 nie mają zastosowania do umów (porozumień) i uzgodnionych praktyk, w odniesieniu do których będzie miał zastosowanie art. 85 ust. 1 Traktatu z tytułu przystąpienia Republiki Greckiej oraz które muszą być notyfikowane w terminie do dnia 1 lipca 1981, zgodnie z postanowieniami art. 5 i 25, rozporządzeniem nr 17, o ile nie zostały one notyfikowane wcześniej przed tą datą."

4. Rozporządzenie Komisji nr 67/67/EWG z dnia 22 marca 1967 roku (Dz.U. nr 57, z 25.03.1967, str. 849/67),

   zmienione:

   - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2591/72 z dnia 8 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 276, z 9.12.1972, str. 15).

   Do artykułu 5 dodaje się następujące zdanie:

   „Postanowienia te będą stosowane analogicznie w przypadku przystąpienia Republiki Greckiej."

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2881/71 z dnia 20 grudnia 1971 roku (Dz.U. nr L 285, z 20.12.1971, str. 46),

   zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2743/72 z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 291, z 28.12.1972, str. 144).

   W artykule 4:

   - do ustępu 1 dodaje się następujące zdanie:

     „Postanowienia zawarte w poprzedzającym akapicie będą stosowane analogicznie w przypadku przystąpienia Republiki Greckiej."

   - do ustępu 2 dodaje się następujące zdanie:

     „Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do umów i uzgodnionych praktyk, w odniesieniu do których będzie miał zastosowanie art. 85 ust. 1 Traktatu z tytułu przystąpienia Republiki Greckiej oraz które muszą być notyfikowane w terminie do dnia 1 lipca 1981, zgodnie z postanowieniami art. 5 i 25 rozporządzeniem nr 17, o ile nie zostały one notyfikowane wcześniej przed tą datą."

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2779/72 z dnia 21 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 292, z 29.12.1972, str. 23),

   zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2903/77 z dnia 23 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 338, z 28.12.1977, str. 14).

Artykuł 6 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„3. Zakaz, o którym mowa w art. 85 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do umów specjalizacyjnych obowiązujących w dniu przystąpienia Republiki Greckiej, których – na skutek przystąpienia – dotyczą postanowienia zawarte w art. 85 ust. 1, jeśli w okresie sześciu miesięcy po przystąpieniu zostaną one zmienione w taki sposób, aby odpowiadały warunkom określonym w niniejszym rozporządzeniu."

Akty EWWiS

7. Decyzja Komisji nr 72/443/EWWiS z dnia 22 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr 297, z 30.12.1972, str. 45).

   Do artykułu 3 ustęp 1 dodaje się kolejną następującą literę:

   „j) Grecja".

8. Decyzja Komisji nr 3001/77/EWWiS z dnia 28 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr 352, z 31.12.1977, str. 4),

   zmieniona decyzją 960/78/EWWiS z dnia 11 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 126, z 13.05.1978, str. 1).

   W załączniku I do wykazu Państw Członkowskich umieszczonego w przypisie dolnym 2 dodaje się wyraz „Grecja".

   W załączniku II do wykazu Państw Członkowskich umieszczonego w pierwszej kolumnie drugiej tabeli, dodaje się wyraz „Grecja".

VI. USTAWODAWSTWO PODATKOWE

1. Dyrektywa Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 roku (Dz.U. nr L 249, z 3.10.1969, str. 25).

   Do artykułu 3 ustęp 1 litera a) wprowadza się nastepujące zmiany:

   - w przepisach wprowadzających: wskazanie przedsiębiorstw działających według prawa „greckiego",

   - w pierwszym myślniku:
     „Ανώνυμος Εταιρία"

   - w drugim myślniku:
     „Ετερόρρυθμος κατά μετοχάς Εταιρία"

   - w trzecim myślniku:
     „Εταιρία Περιωρισμένης Ευθύνης"

2. Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 336, z 27.12.1977, str. 15).

   Do artykułu 1 ustęp 3 dodaje się następujące wyrazy:

   „w Grecji:
   Φόρος ισοδύναμος φυσικών προσώπων
   Φόρος ισοδύναμος νομικών προσώπων
   Φόρος ακινήτου περιουσίας .”

   Do artykułu 1 ustęp 5 dodaje się następujące wyrazy:

   „w Grecji:
   Υπουργός Οικονομικών ή ό ύπ'αύτοϋ οριζόμενος εκπρόσωπος .”

3. Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977, str. 1).

   W artykule 3 ustęp 2 po ostatnim myślniku dodaje się następujące wyrazy:

   „- Grecja:

   Αγιο „Ορος” ”

4. Dyrektywa Rady 68/221/EWG z dnia 30 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 115, z 18.05.1968, str. 14).

   Po artykule 1 ustęp 2 dodaje się następujący myślnik:

   „- średnie stawki obowiązujące w Grecji w momencie przystąpienia; jednakże przepisy te powinny posłużyć do oceny zgodności wymienionych stawek z postanowieniami art. 97 Traktatu”.

VII. POLITYKA GOSPODARCZA

1. Decyzja nr 13/79 Rady Gubernatorów Europejskiego Funduszu Współpracy Walutowej z dnia 13 marca 1979 roku.

   Wykaz kwot po stronie „Winien” i ich alokacji (udziału) w ujęciu procentowym otrzymuje brzmienie:

	mln ECU	udział procentowy
Banque nationale de Belgique	580	7,20
Danmarks Nationalbank	260	3,23
Deutsche Bundesbank	1740	21,62
Τράπεζα της Ελλάδος	150	1,86
Banque de France	1740	21,62
Central Bank of Ireland	100	1,24
Banca d'Italia	1160	14,41

Nederlandsche Bank	580	7,20
Bank of England	1740	21,62
Razem	8050	100

Wykaz kwot po stronie „Ma” i ich udziału w ujęciu procentowym otrzymuje brzmienie:

	mln ECU	udział procentowy
Banque nationale de Belgique	1160	7,20
Danmarks Nationalbank	520	3,23
Deutsche Bundesbank	3480	21,62
Τράπεζα της Ελλάδος	300	1,86
Banque de France	3480	21,62
Central Bank of Ireland	200	1,24
Banca d'Italia	2320	14,41
frederlandsche Bank	1160	7,20
Bank of England	3480	21,62
Razem	16100	100

2. Decyzja Rady 71/143/EWG z dnia 22 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1971, str. 15)

   zmieniona:

   - decyzją 78/49/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 14, z 18.01.1978, str. 14),

   - decyzją 78/1041/EWG z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 379, z 30.12.1978, str. 3).

   Załącznik otrzymuje brzmienie:

„*ZAŁĄCZNIK*

	mln ECU	udział procentowy
Belgia	1 000	6,96
Dania	465	3,24
Niemcy	3 105	21,61
Grecja	270	1,88
Francja	3 105	21,61
Irlandia	180	1,25
Włochy	2 070	14,40
Luksemburg	35	0,24
Niderlandy	1 035	7,20
Wielka Brytania	3 105	21,61
Razem	14 370	100

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 397/75 z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 46, z 20.02.1975, str. 1).

   Wykaz udziałów procentowych wymienionych w artykule 6 otrzymuje brzmienie:

„Belgia / Luksemburg	14, 40
Dania	6, 46
Niemcy	43, 24
Grecja	3, 72
Francja	43, 24
Irlandia	2, 48
Włochy	28, 82
Niderlandy	14, 40
Wielka Brytania	43, 24”

4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 398/75 z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 46, z 20.02.1975, str. 3).

   Wykaz udziałów procentowych wymienionych w artykule 2 otrzymuje brzmienie:

„Belgia / Luksemburg	7, 20
Dania	3, 23
Niemcy	21, 62
Grecja	1, 86
Francja	21, 62
Irlandia	1, 24
Włochy	14, 41
Niderlandy	7, 20
Wielka Brytania	21, 62”

5. Decyzja Rady z dnia 18 marca 1958 roku (Dz.U. nr 17, z 6.10.1958, str. 398/58),

   zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

   W artykule 7 wyraz „jedenaście” zastępuje się wyrazem „dwanaście”.

   W artykule 10 ustęp 1 wyraz „jedenaście” zastępuje się wyrazem „dwanaście”.

VIII. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1023/70 z dnia 25 maja 1970 roku (Dz.U. nr L 124, z 8.06.1970, str. 1),

   zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

   W artykule 1 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1439/74 z dnia 4 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 159, z 15.06.1974, str. 1).

   zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 959/75 z dnia 27 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 99, z 21.04.1975, str. 5),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1540/75 z dnia 16 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 157, z 19.06.1975, str. 2),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1927/75 z dnia 22 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 198, z 29.07.1975, str. 9),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2967/74 z dnia 25 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 316, z 26.11.1974, str. 7),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1680/75 z dnia 30 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 168, z 1.07.1975, str. 72),

- rozporządzeniem (EWG) nr 646/75 z dnia 13 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 67, z 14.03.1975, str. 21),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2561/74 z dnia 8 października 1974 roku (Dz.U. nr L 274, z 9.10.1974, str. 17),

- publikacją aktualnej wersji załącznika I do rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1439/74 z dnia 4 czerwca 1974 (Dz.U. nr C 287, z 15.12.1975, str. 1).

a) Do załącznika I dodaje się:

- w nagłówku i tytule (Dz.U. nr C 287, str. 3):

„— ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1
Κοιωοτ Πιυακατ ΕλτνΘτζώοώτ”

- w tytułach każdej z czterech kolumn (odtworzonych na każdej stronie w Dz.U. nr C 287, str. 3 - 47):

—„Είδος εμπορεύματος Κλάση ΚΔ”,
—„Ελευθέρωση εξαρτώμενη αποκλειστικά από την καταγωγή”,
—„Κοινοτική επίβλεψη”,
—„Εθνική επίβλεψη”,

- w przypisie dolnym I na stronach 5, 8, 10, 25 i 40 Dz.U. nr C 287:

„Για την ακριβή περιγραφή του εμπορεύματος βλέπε σημείωση στο τέλος του παραρτήματος”

- w przypisie na końcu wymienionego załącznika (Dz.U. nr C 287, str. 48) w nagłówku i tytule każdej kolumny oraz w zapisie odnoszącym się do każdego produktu:

„Σημείωση

Κλάση του ΚΔ	Είδος Εμπορεύματος

07.02 ex B	Ετερα, εξαιρέσει των γεωμήλων
07.04 ex B	Ετερα, εξαιρέσει των γεωμήλων
13.03 ex B	Πηκτικαί ύλαι και πηκτικαί ενώσεις
20.02 ex H	Λοιπά, εξαιρέσει των παρασκευασμάτων περιεχόντων yï-ώμηλα
ex 20.07	Εξαιρέσει των χυμών των λοιπών εσπεριδοειδών εκτός των γκρέιπ φρούτ
29.35 ex Q	Καρβαζόλιον καΐ άλατα αύτοϋ. Άμινοακριδίνες καί τα παράγωγα αυτών
ex 44.13	Ξυλεία πλανισμένη φέρουσα αύλακας, έξοχάς, έγκοπάς, με κοί-λανσιν τετραγωνικής ή ορθογωνίου τομής κατά το πάχος αυτής άνευ γωνιών ή παρόμοια, εξαιρέσει των σανίδων ή τεμαχίων δια δάπεδα μη συνηρμολο-γημένα
84.35 ex A III	Ετεραι μηχαναί καί συσκευαί τυπογραφίας καί γραφικών τεχνών, εξαιρέσει των τυπογραφικών μηχανών των καλουμένων „πιεστήρια δια πλατίνης" μετά ή άνευ διατάξεως μελανώ-σεως."

b) W załączniku II z listy państw trzecich skreśla się wyrazy „Grecja (łącznie z Beocją i Sporadami, ... Kretą)".

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 109/70 z dnia 19 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 19, z 26.01.1970, str. 1).

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1492/70 z dnia 20 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 166, z 29.07.1970, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2172/70 z dnia 27 października 1970 roku (Dz.U. nr L 239, z 30.10.1970, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2567/70 z dnia 14 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 276, z 21.12.1970, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 432/71 z dnia 26 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 48, z 27.02.1971, str. 68),
- rozporządzeniem (EWG) nr 725/71 z dnia 30 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 80, z 5.04.1971, str. 4),
- rozporządzeniem (EWG) nr 1073/71 z dnia 25 maja 1971 roku (Dz.U. nr L 119, z 1.06.1971, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1074/71 z dnia 25 maja 1971 roku (Dz.U. nr L 119, z 1.06.1971, str. 35),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2385/71 z dnia 8 listopada 1971 roku (Dz.U. nr L 249, z 10.11.1971, str. 3),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2386/71 z dnia 8 listopada 1971 roku (Dz.U. nr L 249, z 10.11.1971, str. 12),

- Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2406/71 z dnia 9 listopada 1971 roku (Dz.U. nr L 250, z 11.11.1971, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2407/71 z dnia 9 listopada 1971 roku (Dz.U. nr L 250, z 11.11.1971, str. 7),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1114/72 z dnia 27 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 151, z 5.07.1972, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1751/72 z dnia 2 sierpnia 1972 roku (Dz.U. nr L 184, z 12.08.1972, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 955/73 z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 98, z 12.04.1973, str. 14),

- rozporządzeniem (EWG) nr 956/73 z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 98, z 12.04.1973, str. 21),

- rozporządzeniem (EWG) nr 957/73 z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 98, z 12.04.1973, str. 26),

- rozporządzeniem (EWG) nr 238/74 z dnia 21 stycznia 1974 roku (Dz.U. nr L 27, z 31.01.1974, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 958/75 z dnia 27 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 99, z 21.04.1975, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1119/75 z dnia 14 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 111, z 30.04.1975, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1212/75 z dnia 28 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 124, z 15.05.1975, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1927/75 z dnia 22 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 198, z 29.07.1975, str. 7),

- rozporządzeniem (EWG) nr 469/76 z dnia 24 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 58, z 5.03.1976, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2896/77 z dnia 20 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 338, z 28.12.1977, str. 1),

- publikacją aktualnej wersji załącznika do wymienionego rozporządzeniem z uwzględnieniem poprawek wprowadzanych sukcesywnie (Dz.U. nr C 287, z 15.12.1975, str. 55).

Do załącznika dodaje się:

- w nagłówku i tytule (Dz.U. nr C 287, str. 56):

  „ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ
  Το παράρτημα άφορα εισαγωγές στην κοινότητα, των προϊόντων τρίτων χωρών πού αναφέρονται κατωτέρω καί σημειοΰν-ται με ένα „X" ",

- w wykazie skrótów (Dz.U. nr C 287, str. 56) wprowadza się następującą dodatkową tabelę:

  „Συντμήσεις
  BG = Βουλγαρία
  H = Ουγγαρία
  PL = Πολωνία
  R = Ρουμανία
  CS = Τσεχοσλοβακία
  DDR = Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας
  SU = ΕΣΣΔ
  AL = Αλβανία
  RPC = Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας
  VN = Βόρειο Βιετνάμ
  COR = Βόρειος Κορέα
  MO = Μογγολία ,"

- w tytule lewej kolumny (Opis produktów – Tytuł WTC nr) umieszczonym na każdej stronie w Dz.U. nr C 287, str. 57 – 79:

  „Περιγραφή εμπορευμάτων Κλάση ΚΔ,"

- w przypisie dolnym 1 na stronach 58, 60, 61, 66 i 69 (Dz.U. nr C 287):

  „Για την ακριβή περιγραφή του εμπορεύματος βλέπε σημείωση στο τέλος του Γϊθίϊοττΐ!ΐ.ατο£."

- w przypisie na końcu wymienionego załącznika (Dz.U. nr C 287, str. 79) w nagłówku i tytule każdej kolumny oraz w zapisie odnoszącym się do każdego produktu:

„Σημείωση

Κλάσν;	Εϊδος Έα;τορεύματο;
07.02 ex B	Λοιπά, εξαιρέσει των γεωμήλων

07.04 ex B	Λοιπά, εξαιρέσει των γεωμήλων
13.03 ex B	Πηκτικαί δλαι καί ττηκτικαί ενώσεις
20.02 ex H	Λοιπά, εξαιρέσει των παρασκευασμάτων περιεχόντων γεώμηλα
ex 20.07	Εξαιρέσει των χυμών των λοιπών εσπεριδοειδών έκτης των γκρέιπ φρούτ
29.35 ex Q	Καρβαζόλιον και άλατα αύτοϋ, άμι-νοακριδίνες καί τα παράγωγα αυτών
ex 44.13	Ξυλεία πλανισμένη, φέρουσα αύλακας, έξοχάς, έγκοπάς, φέρουσα κοίλανσιν τετραγωνικής f(ορθογωνίου τομής κατά το πάχος αυτής, χωρίς γωνίας ή παρόμοια, εξαιρέσει των σανίδων ή τεμαχίων δια δάπεδα, μη συνηρμολογημένων.”

4. Decyzja Rady 75/210/EWG z dnia 27 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 99, z 21.04.1975, str. 7).

   zmieniona:

   - decyzją 76/971/EWG z dnia 13 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 365, z 31.12.1976, str. 1),

   - decyzją 79/253/EWG z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 60, z 12.03.1979, str. 1).

   Do załącznika I dodaje się następujący zapis:

   „ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I
   Πίνακας /ωρών κρατικού εμπορίου πού αναφέρονται στο άρθρο 1
   Αλβανία
   Βουλγαρία
   Ουγγαρία
   Πολωνία
   Ρουμανία
   Τσεχοσλοβακία
   ΕΣΣΔ
   Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας
   Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας
   Βόρειος Κορέα
   Βόρειο Βιετνάμ
   Μογγολία .”

   Do każdego z załączników II - XI dodaje się:

   - w nagłówku i w tytule:

     - (dla załącznika II):
       „ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ποσοστώσεις παραχωρούμενες από τα Κράτη μέλη για εισαγωγές από Αλβανία για την περίοδο από 1 Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1975:",

- (dla załącznika III):
„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Ποσοστώσεις εκ Βουλγαρίας",

- (dla załącznika IV):
„ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Ποσοστώσεις εξ Ουγγαρίας"

itd.,

- w ramach wpisu oznaczonego „NB", pod tytułem każdego z tych załączników:

„Οι αριθμοί των κλάσεων του κοινού δασμολογίου στη δεύτερη στήλη αναφέρονται ενδεικτικά."

- w notce umieszczonej przed każdym z wykazów kwot (Dz.U. nr L 99, str. 16, 31, 49, 69, 88, 107 i 117):

„Οι ποσοστώσεις πού σημειοϋνται με αστερίσκο (*) καλύπτουν μόνο προϊόντα υπ αγόμενα στην συνθήκη ΕΚΑΧ. Συνε-πώς δεν υπόκεινται στίς διατάξεις της παρούσης αποφάσεως. Οι ποσοστώσεις αυτές αναφέρονται στους καταλόγους χάριν απλής ύπομνήσεως."

5. Dyrektywa Rady 70/509/EWG z dnia 27 października 1970 roku (Dz.U. nr L 254, z 23.11.1970, str. 1),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Przypis dolny umieszczony na str. 1 załącznika A zostaje uzupełniona w następujący sposób:

„Grecja:
Κεφάλαιο Ασφαλίσεως Πιστώσεων Εξαγωγών".

6. Dyrektywa Rady 70/510/EWG z dnia 27 października 1970 roku (Dz.U. nr L 254, z 23.11.1970, str. 26),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Przypis dolny umieszczony na str. 1 załącznika A zostaje uzupełniony w następujący sposób:

„Grecja:
Κεφάλαιο Ασφαλίσεως Πιστώσεων Εξαγωγών".

7. Decyzja Rady z dnia 4 kwietnia 1978 roku w sprawie stosowania niektórych wskazówek w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów (niepublikowana).

   rozwinięta decyzją Rady z dnia 16 listopada 1978 roku (niepublikowana).

   W załączniku C (lista uczestników) w treści przypisu dolnego zawierającego wykaz Państw Członkowskich Wspólnoty dodaje się wyraz „Grecja", skreślając go z wykazu państw trzecich.

IX. POLITYKA SPOŁECZNA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 roku (Dz.U. nr L 149, z 5.07.1971, str. 2),

   zmienione:

   - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2864/72 z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 306, z 31.12.1972, str. 1),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1392/74 z dnia 4 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 152, z 8.06.1974, str. 1),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1209/76 z dnia 30 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 138, z 26.05.1976, str. 1),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2595/77 z dnia 21 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 302, z 26.11.1977, str. 1).

   W artykule 1 litera a):

   - na końcu ii) dodaje się następujące wyrazy:

     „lub w ramach programu, o którym mowa w iii)"

   - po ii) wprowadza się:

     „iii) każda osoba, która jest objęta obowiązkowym ubezpieczeniem z tytułu kilku ryzyk pokrywanych przez oddziały, o których w mowa w niniejszym rozporządzeniu, w ramach standardowego programu ubezpieczeń społecznych obejmującego całość populacji obszarów wiejskich zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku V",

   - dotychczasowy iii) oznacza się jako iv).

   W artykule 82 ustęp 1 wyrazy „czterdzieści cztery" zastępuje się wyrazem „sześćdziesiąt".

   Do załącznika I wprowadza się następujący zapis:

„*E. Grecja*

Nie dotyczy”.

Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy” oraz „J. Wielka Brytania”.

W załączniku II do części A i B wprowadza się następujące poprawki:

Część A

- po wpisie oznaczonym „Belgia – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„*4.* *Belgia – Grecja*

Art. 15 ust. 2, art. 35 ust. 2 oraz art. 37 Konwencji Ogólnej z dnia 1 kwietnia 1958 r.”,

- po wpisie oznaczonym „Dania – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„*12.* *Dania – Grecja*

Brak konwencji (umowy)”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„*19.* *Niemcy – Grecja*

Art. 5 ust. 2 Konwencji Ogólnej z dnia 1 kwietnia 1958 r.”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„*25.* *Francja – Grecja*

Art. 16 ust. 3 oraz art. 30 Konwencji Ogólnej z dnia 1 kwietnia 1958 r.”,

- po wpisie oznaczonym „Francja – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„*31.* *Grecja - Irlandia*

Brak konwencji (umowy)

32. *Grecja - Włochy*

Brak konwencji (umowy)

33. Grecja - Luksemburg

Brak konwencji (umowy)

34. Grecja – Niderlandy

Art. 4 ust. 2 Konwencji Ogólnej z dnia 13 września 1966 r.

35. Grecja – Wielka Brytania

Brak konwencji (umowy)”,

- po nowym wpisie oznaczonym „Belgia – Grecja” wszystkie istniejące wpisy numeruje się odpowiednio.

Część B

- po wpisie oznaczonym „Belgia – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„*4. Belgia – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Dania – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„*12. Dania – Grecja*

Brak konwencji (umowy)”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„*19. Niemcy – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„*25. Francja – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Francja – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„*31. Grecja - Irlandia*

Brak konwencji (umowy)

32. Grecja - Włochy

Brak konwencji (umowy)

33. Grecja - Luksemburg

Brak konwencji (umowy)

34. Grecja – Niderlandy

Nie dotyczy

35. Grecja – Wielka Brytania

Brak konwencji (umowy)”,

- po nowym wpisie oznaczonym „Belgia – Grecja” wszystkie istniejące wpisy numeruje się odpowiednio.

Do załącznika III wprowadza się następujący zapis:

„*E Grecja*

Ustawodawstwo odnoszące się do programu ubezpieczeń rolniczych”,

Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy” oraz „J. Wielka Brytania”.

Do załącznika V wprowadza się następujący zapis:

„*E Grecja*

1. Osoby objęte ubezpieczeniem w ramach programu OGA, które wyłącznie wykonują zajęcia zarobkowe jako osoby zatrudnione lub które podlegają albo podlegały ustawodawstwu innego Państwa Członkowskiego i które w konsekwencji są lub były „pracownikami” w rozumieniu art. 1 lit. a) rozporządzeniem – są uważane za pracowników w rozumieniu art. 1 lit. a) iii) rozporządzeniem.

2. Dla celów związanych z przyznawaniem krajowych zasiłków rodzinnych osoby, o których mowa w art. 1 lit. a) i) oraz iii) rozporządzeniem są uważane za pracowników w rozumieniu art. 1 lit. a) ii) rozporządzeniem.

3. Niezależnie od treści ust. 1, postanowienia art. 22 ust. 1 lit. a) rozporządzeniem mają zastosowanie do osoby objętej ubezpieczeniem w ramach OGA, której stan zdrowia wymaga natychmiastowego udzielenia świadczeń zanim rozpocznie ona zatrudnienie w Państwie Członkowskim innym niż Grecja.

4. Art. 10 ust. 1 rozporządzeniem nie dotyczy postanowień zawartych w art. 2 ust. 4 dekretu z mocą ustawy nr 4577/66, na podstawie których wypłata

świadczeń przyznanych przez IKA osobom posiadającym obywatelstwo lub narodowość grecką przybywającym z Egiptu lub Turcji jest zawieszana, jeśli świadczeniobiorca stale zamieszkuje za granicą bez ważnego powodu przez okres dłuższy niż trzy miesiące."

Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia", „F. Włochy", „G. Luksemburg", „H. Niderlandy " oraz „I. Wielka Brytania" oznacza się jako „F. Irlandia", „G. Włochy", „H. Luksemburg", „I. Niderlandy " oraz „J. Wielka Brytania".

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 74, z 27.03.1972, str. 1),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 2059/72 z dnia 26 września 1972 roku (Dz.U. nr L 222, z 29.09.1972, str. 18),

- rozporządzeniem (EWG) nr 878/73 z dnia 26 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 86, z 31.03.1973, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1392/74 z dnia 4 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 152, z 8.06.1974, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2639/74 z dnia 15 października 1974 roku (Dz.U. nr L 283, z 19.10.1974, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1209/76 z dnia 30 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 138, z 26.05.1976, str. 1),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2595/77 z dnia 21 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 302, z 26.11.1977, str. 1).

Po artykule 8 wprowadza się następujący artykuł 8a:

„*Artykuł 8a*

Przepisy mające zastosowanie w przypadku zbiegu uprawnień do zasiłków chorobowych, zasiłków związanych z wypadkami przy pracy lub chorobami zawodowymi według ustawodawstwa greckiego i ustawodawstwa jednego lub większej ilości Państw Członkowskich.

Jeśli w tym samym okresie pracownik lub członek jego rodziny jest uprawniony do ubiegania się o wypłatę zasiłków chorobowych, zasiłków związanych z wypadkami przy pracy lub chorobami zawodowymi według ustawodawstwa greckiego i ustawodawstwa jednego lub większej ilości Państw Członkowskich, zasiłki takie są przyznawane wyłącznie według ustawodawstwa tego państwa, którego obywatelstwo pracownik posiadał jako ostatnie."

Po artykule 9 wprowadza się następujący artykuł 9a:

„*Artykuł 9a*

Przepisy mające zastosowanie w przypadku zbiegu uprawnień do zasiłków dla bezrobotnych.

Jeśli pracownik uprawniony do pobierania zasiłku dla bezrobotnych według ustawodawstwa Państwa Członkowskiego, którego obywatelstwo posiadał w okresie ostatniego zatrudnienia zgodnie z postanowieniami art. 69 rozporządzeniem uda się do Grecji, gdzie również jest uprawniony do pobierania zasiłku dla bezrobotnych z tytułu okresu ubezpieczenia lub uprzednio zakończonego okresu zatrudnienia według ustawodawstwa greckiego, prawo do zasiłku dla bezrobotnych według ustawodawstwa greckiego ulega zawieszeniu na okres określony w art. 69 ust. 1 lit. c) rozporządzeniem."

W artykule 10 po ustępie 1 wprowadza się następujący ustęp 1a:

„1a. Jeśli pracownik podlega ustawodawstwu jednego z Państw Członkowskich jest uprawniony do zasiłków rodzinnych z tytułu okresu ubezpieczenia lub uprzednio zakończonego okresu zatrudnienia według ustawodawstwa greckiego, prawo to ulega zawieszeniu w przypadku, jeśli w tym samym okresie i na tego samego członka rodziny posiada uprawnienie do zasiłków rodzinnych według ustawodawstwa pierwszego Państwa Członkowskiego zgodnie z postanowieniami art. 73 i 74 rozporządzeniem."

W artykule 107 do ustępu 1 dodaje się następujący akapit:

„Do celów stosowania tego przepisu, kurs wymiany drachmy greckiej będzie — do czasu podjęcia przez Radę innej decyzji w tym względzie — oparty na kursie ustalanym przez rynek wymiany walut zagranicznych w Atenach."

Do ustępu 3 wprowadza się następującą literę d):

„d) dla drachmy greckiej: średni kurs urzędowy ogłaszany w każdym dniu roboczym przez Bank Grecji."

Dotychczasowe podpunkty oznaczone literami d), e), f) i g) oznacza się — odpowiednio — jako podpunkty e), f), g) i h).

Do załącznika I dodaje się:

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja" dodaje się następujący zapis:

„E. Grecja

1. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	ΛΘΗΝΛ
(Ministerstwo Spraw Socjalnych)	*Ateny*
2. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	ΑΘΗΝΑ
(Ministerstwo Pracy)	*Ateny*
3. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ
(MinisterstwoHandlu Zagranicznego)	*Pireus"*

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Do załącznika 2 dodaje się:

- w ramach wpisu oznaczonego jako „C. Niemcy”, do ustęp 2 litera a) i):

„- jeśli osoba zainteresowana posiada stałe miejsce zamieszkania w Grecji lub jest obywatelem greckim stale zamieszkałym na terytorium państwa trzeciego nie będącego Państwem Członkowskim:	Landesversicherungsanstalt Würtemberg (Regionalne Biuro Ubezpieczeniowe w Würtembergu), Stuttgart”,

- w ramach wpisu oznaczonego jako „C. Niemcy”, do ustęp 2 litera b) i):

„- jeśli ostatnia składka według ustawodawstwa innego Państwa Członkowskiego została wpłacona na konto greckiej instytucji ubezpieczenia rentowego (emerytalnego):	Landesversicherungsanstalt Würtemberg (Regionalne Biuro Ubezpieczeniowe w Würtembergu), Stuttgart”,

- w ramach wpisu oznaczonego jako „D. Francja” dodaje się następujący zapis:

„E. Grecja

1. Ubezpieczenie chorobowe, macierzyństwo

i) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΛΑΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych) lub inna instytucja ubezpieczeniowa, w której pracownik jest lub był ubezpieczony	ΑΘΗΝΑ Ateny
ii) dla marynarzy:	ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ (Dom Marynarza)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus
iii) program ubezpieczeń rolniczych:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΟΝ(ΟΓΑ) (Krajowy Instytut Ubezpieczeń Rolniczych)	ΑΘΗΝΑ Ateny

2. Inwalidztwo, podeszły wiek, zgon (świadczenia rentowe)

i) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΛΑΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych) lub inna instytucja ubezpieczeniowa, w której pracownik jest lub był ubezpieczony	ΑΘΗΝΑ Ateny
ii) dla marynarzy:	ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ (Dom Marynarza)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus
iii) program ubezpieczeń rolniczych:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΟΝ(ΟΓΑ) (Krajowy Instytut Ubezpieczeń Rolniczych)	ΑΘΗΝΑ Ateny

3. Wypadki przy pracy, choroby zawodowe

i) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΛΑΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych) lub inna instytucja ubezpieczeniowa, w której pracownik jest lub był ubezpieczony	ΑΘΗΝΑ Ateny
ii) dla marynarzy:	ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ (Dom Marynarza)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus
iii) program ubezpieczeń rolniczych:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΟΝ(ΟΓΑ) (Krajowy Instytut Ubezpieczeń Rolniczych)	ΑΘΗΝΑ Ateny

4. Zasiłki z tytułu zgonu (wydatki pogrzebowe)

i) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΛΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych) lub inna instytucja ubezpieczeniowa, w której pracownik jest lub był ubezpieczony	ΑΘΗΝΑ Ateny
ii) dla marynarzy:	ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ (Dom Marynarza)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus
iii) program ubezpieczeń rolniczych:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΟΝ(ΟΓΑ) (Krajowy Instytut Ubezpieczeń Rolniczych)	ΑΘΗΝΑ Ateny

5. Zasiłki rodzinne

i) program dla osób zatrudnionych łącznie z programami dla przedsiębiorstw:	ΟΡΓΛΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑΘΗΝΑ Ateny
ii) program o charakterze ogólnym:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΟΝ(ΟΓΑ) (Krajowy Instytut Ubezpieczeń Rolniczych)	ΑΘΗΝΑ Ateny

6. Bezrobocie

i) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΛΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑΘΗΝΑ Ateny
ii) dla marynarzy:	ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ (Dom Marynarza)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus
iii) pracownicy zatrudnieni w sektorze prasowym	1. ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΧΦΑΛΙΪϋΟΪ ΕΡΓΑΤΟΝΤΥΠΟΥ ΑΘΗΝΑ (Fundusz Ubezpieczeniowy Pracowników Sektora Prasowego) 2. ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΟΣ ΠΡΟΣΟΠΙΚΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ —ΘΕΣΣΑΛΟΝ1ΚΗΣ (Fundusz Świadczeń Rentowych Pracowników Sektora Prasowego regionu Aten i Salonik)	ΑΘΗΝΑ Ateny”

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Załącznik 3 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- w ramach wpisu oznaczonego jako „C. Niemcy” punkt 3 litera a) uzupełnia się o następujący zapis:

„viii) obrót z Grecją:	Landesversicherungsanstalt Württemberg (Regionalne Biuro Ubezpieczeniowe w Württembergu), Stuttgart”,

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” umieszcza się następujący zapis:

„E. GRECJA		
1. Bezrobocie, zasiłki rodzinne:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑΘΜΝΑ Ateny
2. Inne zasiłki (świadczenia):	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΛΑΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΗΝΑ Ateny
3. Zasiłki (świadczenia) dla marynarzy:	ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ(NAT) (odpowiednio: Fundusz Emerytalny Marynarzy lub Dom Marynarza)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus”

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Załącznik 4 otrzymuje brzmienie:

- w ramach wpisu oznaczonego jako „C. Niemcy” punkt 3 litera b) uzupełnia się o następujący zapis:
-

„viii) obrót z Grecją:	Landesversicherungsanstalt Württemberg (Regionalne Biuro Ubezpieczeniowe w Württembergu), Stuttgart”,

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” umieszcza się następujący zapis:

„E. GRECJA		
1. Na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΛΑΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΜΝΑ Ateny
2. Bezrobocie, zasiłki rodzinne:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ)	ΑΘΗΝΑ

	(Urząd Pracy i Zatrudnienia)	Ateny
3. Świadczenia dla marynarzy:	ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ(ΝΑΤ) (Fundusz Emerytalny Marynarzy)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus”

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

W załączniku 5 wprowadza się następujące zmiany:

- po wpisie oznaczonym „3. Belgia – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„*4. Belgia – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Dania – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„*12. Dania – Grecja*

Brak konwencji (umowy)”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Francja” wprowadza się następujący zapis:

„*19. Niemcy – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Niemcy – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„*25. Francja – Grecja*

Nie dotyczy”,

- po wpisie oznaczonym „Francja – Wielka Brytania” wprowadza się następujący zapis:

„*31. Grecja - Irlandia*

Brak umowy

32. Grecja - Włochy

Brak umowy

33. Grecja - Luksemburg

Brak umowy

34. Grecja – Niderlandy

Nie dotyczy

35. Grecja – Wielka Brytania

Brak umowy”,

- po nowym wpisie oznaczonym „4. Belgia – Grecja” wszystkie istniejące wpisy numeruje się odpowiednio.

Załącznik 6 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- wpis oznaczony jako „C. Niemcy” zostaje uzupełniona w następujący sposób: w punktach 1 litera a) oraz 2 litera b) po wyrazie „Francja” dodaje się wyraz „Grecja”,

- po wpisie oznaczonym „D. Francja” wprowadza się następujący zapis:

„E. GRECJA

Ubezpieczenie emerytalno-rentowe dla osób zatrudnionych (inwalidztwo, podeszły wiek, zgon)

a) obrót z Francją:	płatności za pośrednictwem organów pośredniczących,
b) obrót z Belgią, Danią, Niemcami, Irlandią, Włochami, Luksemburgiem, Niderlandami i Zjednoczonym Królestwem:	płatności bezpośrednie”,

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Załącznik 7 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” umieszcza się następujący zapis:

„E. GRECJA

ΤΡΑΠΕΖΑΤΗΣΕΛΛΑΔΟΣ (Bank Grecji)	ΑΘΗΝΑ Ateny”,

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Załącznik 9 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” umieszcza się następujący zapis:

„E. GRECJA

Przy obliczaniu średniego rocznego kosztu świadczeń w naturze należy brać pod uwagę ogólny program ubezpieczeń społecznych administrowany przez ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑ-ΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (INSTYTUT UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH)”,

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia”, „F. Włochy”, „G. Luksemburg”, „H. Niderlandy ” oraz „I. Wielka Brytania” oznacza się jako „F. Irlandia”, „G. Włochy”, „H. Luksemburg”, „I. Niderlandy ” oraz „J. Wielka Brytania”.

Załącznik 10 zostaje uzupełniony w następujący sposób:

- po wpisie oznaczonym jako „D. Francja” umieszcza się następujący zapis:

„E. GRECJA

1. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 14 ust. 3 rozporządzenia oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego:		
a) na zasadach ogólnych:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΗΝΑ Ateny
b) dla marynarzy:	ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ(ΝΑΤ) (Fundusz Emerytalny Marynarzy)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Pireus
2. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 13 ust. 2 i 3 oraz art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΗΝΑ Ateny
3. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 80 ust. 2 oraz art. 85 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑΘΗΝΑ Ateny
4. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 81 rozporządzenia wykonawczego:	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	ΑΘΗΝΑ Ateny
5. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 102 ust. 2 oraz art. 110 rozporządzenia wykonawczego:		
a) zasiłki rodzinne, bezrobocie:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑθΜΝΑ Ateny
b) świadczenia dla marynarzy:	ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ

	(NAT)	
	(Fundusz Emerytalny Marynarzy)	Pireus
c) inne zasiłki (świadczenia):	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΛΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ)	ΑΘΗΝΑ
	(Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	Ateny
6. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 82 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego:	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ) (Urząd Pracy i Zatrudnienia)	ΑΘΗΝΑ Ateny
7. Dla celów związanych ze stosowaniem art. 113 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego:		
a) świadczenia dla marynarzy:	ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ (NAT)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ
	(Fundusz Emerytalny Marynarzy)	Pireus
b) inne zasiłki (świadczenia):	ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ(ΙΚΑ)	ΑΘΗΝΑ
	(Instytut Ubezpieczeń Społecznych)	Ateny

- Wpisy dotychczas oznaczone jako „E. Irlandia", „F. Włochy", „G. Luksemburg", „H. Niderlandy " oraz „I. Wielka Brytania" oznacza się jako „F. Irlandia", „G. Włochy", „H. Luksemburg", „I. Niderlandy " oraz „J. Wielka Brytania".

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/75 z dnia 10 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 39, z 13.02.1975, str. 1),

   W artykule 4 ustęp 1 wyraz „trzydzieści" zastępuje się wyrazami „trzydzieści trzy".

   W artykule 4 ust 1 w literach a), b) i c) wyraz „dziewięć" zastępuje się wyrazem „dziesięć".

4. Dyrektywa Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 roku (Dz.U. nr L 257, z 19.10.1968, str. 13),

   zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

   Przypis umieszczony w załączniku otrzymuje brzmienie:

   „[1] Belgii, Danii, Niderlandów (Holandii), Francji, Niemiec, Grecji, Irlandii, Włoch, Luksemburga, Zjednoczonego Królestwa, w zależności od tego, w którym państwie karta została wydana."

5. Decyzja Rady z dnia 25 sierpnia 1960 roku (Dz.U. nr 56, z 31.08.1960, str. 1201/60),

   zmieniona:

   - decyzją 68/188/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 91, z 12.04.1968, str. 25),

   - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

W artykule 2 wyrazy „pięćdziesiąt cztery” zastępuje się wyrazem „sześćdziesiąt”.

W artykule 4 wyraz „dziewięć” zastępuje się wyrazem „dziesięć”.

6. Decyzja Rady 63/688/EWG z dnia 18 grudnia 1963 roku (Dz.U. nr 190, z 30.12.1963, str. 3090/63),

   zmieniona:

   - decyzją 68/189/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 91, z 12.04.1968, str. 26),

   - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

7. Decyzja Rady 74/325/EWG z dnia 27 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr 185, z 9.07.1974, str. 15).

   W artykule 4 ustęp wyrazy „pięćdziesiąt cztery” zastępuje się wyrazem „sześćdziesiąt”.

8. Decyzja przedstawicieli rządów Państw Członkowskich obradujących w ramach Specjalnej Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1957 roku (Dz.U. nr 28, z 31.08.1957, str. 487/57),

   zmieniona:

   - decyzją przedstawicieli rządów Państw Członkowskich obradujących w ramach Specjalnej Rady Ministrów z dnia 11 marca 1965 roku (Dz.U. nr 46, z 22.03.1965, str. 698/65),

   - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),

   W artykule 3 ustęp 1 wyrazy „trzydzieści sześć” zastępuje się wyrazem „czterdzieści”.

   W artykule 13 ustęp 3 wyraz „sześć” zastępuje się wyrazem „siedem”.

   W artykule 18 ustęp 1 wyrazy „dwadzieścia cztery” zastępuje się wyrazami „dwadzieścia siedem”.

   W artykule 18 ustęp 2 wyraz „dziewiętnaście” zastępuje się wyrazami „dwadzieścia jeden”.

9. Dyrektywa Rady 77/576/EWG z dnia 25 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 229, z 7.09.1977, str. 12).

   W artykule 6 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

X. ZBLIŻENIE USTAWODAWSTWA

a) bariery techniczne (produkty przemysłowe)

1. W poniższych aktach prawnych i wskazanych artykułach zarówno oznaczenie liczbowe „41” jak i wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”:

   a) dyrektywa Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 roku (Dz.U. nr L 42, z 23.02.1970, str. 1):

      artykuł 13 ustęp 2.

   b) dyrektywa Rady 74/150/EWG z dnia 14 marca 1974 roku (Dz.U. nr L 84, z 28.03.1974, str. 10):

      artykuł 13 ustęp 2.

   c) dyrektywa Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 202, z 6.09.1971, str. 1):

      artykuł 19 ustęp 2.

   d) dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 196, z 16.08.1968, str. 1),

      z uwzględnieniem wprowadzonych zmian, zwłaszcza na mocy dyrektywy Rady 73/146/EWG z dnia 21 maja 1973 roku (Dz.U. nr L 167, z 25.06.1973, str. 21):

      artykuł 8c ustęp 2.

   e) dyrektywa Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 24, z 30.01.1976, str. 21):

      artykuł 11 ustęp 2.

   f) dyrektywa Rady 72/276/EWG z dnia 17 lipca 1972 roku (Dz.U. nr L 173, z 31.07.1972, str. 1):

      artykuł 6 ustęp 2.

   g) dyrektywa Rady 76/117/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 24, z 30.01.1976, str. 45):

      artykuł 7 ustęp 2.

   h) dyrektywa Rady 76/889/EWG z dnia 4 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 336, z 4.12.1976, str. 1):

      artykuł 8 ustęp 2.

i) dyrektywa Rady 73/361/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 335, z 5.12.1973, str. 51):

artykuł 5 ustęp 2.

j) dyrektywa Rady 75/324/EWG z dnia 20 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 147, z 9.06.1975, str. 40):

artykuł 7 ustęp 2.

k) dyrektywa Rady 76/767/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 153):

artykuł 20 ustęp 2.

l) dyrektywa Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 169):

artykuł 10 ustęp 2.

m) dyrektywa Rady 79/113/EWG z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 33, z 8.02.1979, str. 15):

artykuł 5 ustęp 2.

2. Dyrektywa Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 roku (Dz.U. nr L 42, z 23.02.1970, str. 1),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 2 litera a) umieszcza się następujący myślnik:

„- έγκρισητνπον, w prawie greckim”

3. Dyrektywa Rady 70/388/EWG z dnia 27 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 176, z 10.08.1970, str. 12),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W punkcie 1.4.1 załącznika I pomiędzy nawiasami umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

4. Dyrektywa Rady 71/127/EWG z dnia 1 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 68, z 22.03.1971, str. 1),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W załączniku I punkt 2.6.1 pomiędzy nawiasami umieszcza się następujący zapis:

„E dla Grecji”.

5. Dyrektywa Rady 76/114/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 24, z 30.01.1976, str. 1),

   W załączniku I pomiędzy nawiasami umieszcza się następujący zapis:

   „E dla Grecji”.

6. Dyrektywa Rady 76/757/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 32),

   W załączniku III punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

   „E dla Grecji”.

7. Dyrektywa Rady 76/758/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 54),

   W załączniku III punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

   „E dla Grecji”.

8. Dyrektywa Rady 76/759/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 71),

   W załączniku III punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

   „E dla Grecji”.

9. Dyrektywa Rady 76/760/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 85),

   W załączniku I punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

   „E dla Grecji”.

10. Dyrektywa Rady 76/761/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 96),

    W załączniku VI punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się następujący zapis:

    „E dla Grecji”.

11. Dyrektywa Rady 76/762/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 122),

    W załączniku II punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii" umieszcza się następujący zapis:

    „E dla Grecji".

12. Dyrektywa Rady 74/150/EWG z dnia 4 marca 1974 roku (Dz.U. nr L 84, z 28.03.1974, str. 10),

    W artykule 2 litera a) wprowadza się dodatkowy następujący myślnik:

    „- έγκρισητνπον, w prawie greckim".

13. Dyrektywa Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 202, z 6.09.1971, str. 1),

    zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

    W załączniku I punkt 3.1 pierwszy myślnik oraz w załączniku II punkt 3.1.1.1. litera a) pierwszy myślnik pomiędzy nawiasami umieszcza się zapis „E dla Grecji".

14. Dyrektywa Rady 71/348/EWG z dnia 12 października 1971 roku (Dz.U. nr L 239, z 25.10.1971, str. 9),

    zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

    W załączniku rozdział IV punkt 4.8.1 umieszcza się wyrażenie: „10 λεπτά.".

15. Dyrektywa Rady 71/347/EWG z dnia 12 października 1971 roku (Dz.U. nr L 239, z 25.10.1971, str. 1),

    zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

    W artykule 1 litera a) pomiędzy nawiasami umieszcza się wyrażenie: „δάρος εκατολίτρον".

16. Dyrektywa Rady 69/493/EWG z dnia 15 grudnia 1969 roku (Dz.U. nr L 326, z 29.12.1969, str. 36),

    zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

    W kolumnie B załącznika I umieszcza się następujące terminy:

    - obok punktu nr 1:

      „κρύσταλλα υψηλής χεριητηχώτητος σε μόλυβδο 30%."

    - obok punktu nr 2:

„μολνόόούχα κρύσταλλα 25 %.”

- obok punktu nr 3:

„ύαλοκρνίσταλλα.”

- obok punktu nr 4:

„ύαλοκρνίσταλλα”

17. Dyrektywa Rady 71/307/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 185, z 16.08.1971, str. 16),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 5 ustęp 1 wprowadza się następujący myślnik:

„παρθένο μαλλΓ”.

18. Dyrektywa Rady 76/767/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 153).

W załączniku I punkt 3.1 pierwszy myślnik oraz w załączniku II punkt 3.1.1.1.1. pomiędzy nawiasami umieszcza się zapis „E dla Grecji”.

19. Dyrektywa Rady 77/541/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 220, z 29.08.1977, str. 95).

W załączniku III punkt 1.1.1 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

20. Dyrektywa Rady 77/538/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 220, z 29.08.1977, str. 60).

W załącznika II punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

21. Dyrektywa Rady 77/540/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 220, z 29.08.1977, str. 83).

W załączniku IV punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

22. Dyrektywa Rady 77/539/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 220, z 29.08.1977, str. 60).

W załączniku II punkt 4.2 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

23. Dyrektywa Rady 78/932/EWG z dnia 16 października 1978 roku (Dz.U. nr L 325, z 20.11.1978, str. 1).

    W załączniku VI punkt 1.1.1 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

24. Dyrektywa Rady 77/536/EWG z dnia 28 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 220, z 29.08.1977, str. 1).

    W załączniku VI po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

25. Dyrektywa Rady 78/764/EWG z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 255, z 18.09.1978, str. 1).

    W załączniku II punkt 3.5.2.1 po wyrażeniu „IRL dla Irlandii” umieszcza się wyrażenie „E dla Grecji”.

26. Dyrektywa Rady 78/1015/EWG z dnia 23 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 349, z 13.12.1978, str. 21).

    W artykule 2 umieszcza się następujący myślnik:

    „— έγκριση τύπου, w prawie greckim”

b) artykuły żywnościowe

1. W poniższych aktach prawnych i wskazanych artykułach zarówno oznaczenie liczbowe „41” jak i wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”:

   a) dyrektywa Rady z dnia 23 października 1962 roku (Dz.U. nr 115, z 11.11.1962, str. 2645/62),

      zmieniona dyrektywą 70/358/EWG z dnia 13 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.07.1970, str. 36):

      artykuł 11a ustęp 2.

   b) dyrektywa Rady 64/54/EWG z dnia 5 listopada 1963 roku (Dz.U. nr 9, z 27.01.1964, str. 161/64),

      zmieniona dyrektywą 70/359/EWG z dnia 13 lipca 1962 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.07.1970, str. 38):

      artykuł 8a ustęp 2.

   c) dyrektywa Rady 70/357/EWG z dnia 13 lipca 1962 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.07.1970, str. 31):

      artykuł 6 ustęp 2.

d) dyrektywa Rady 74/329/EWG z dnia 18 czerwca 1974 roku (Dz.U. nr L 189, z 12.07.1974, str. 1):

artykuł 10 ustęp 2.

e) dyrektywa Rady 73/437/EWG z dnia 11 grudnia 1973 roku (Dz.U. nr L 356, z 27.12.1973, str. 71):

artykuł 12 ustęp 2.

f) dyrektywa Rady 74/409/EWG z dnia 22 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 221, z 12.08.1974, str. 10):

artykuł 10 ustęp 2.

g) dyrektywa Rady 73/241/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 228, z 16.08.1973, str. 23):

artykuł 12 ustęp 2.

h) dyrektywa Rady 76/118/EWG z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 24, z 30.01.1976, str. 49):

artykuł 12 ustęp 2.

i) dyrektywa Rady 76/621/EWG z dnia 20 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 202, z 28.07.1976, str. 35):

artykuł 5 ustęp 2.

j) dyrektywa Rady 75/726/EWG z dnia 17 listopada 1975 roku (Dz.U. nr L 311, z 1.12.1975, str. 40):

artykuł 14 ustęp 2.

k) dyrektywa Rady 77/94/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977, str. 55):

artykuł 9 ustęp 2.

l) dyrektywa Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 33, z 8.02.1978, str. 1):

artykuł 17 ustęp 2.

m) dyrektywa Rady 77/346/EWG z dnia 27 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 172, z 12.07.1977, str. 20):

artykuł 9 ustęp 2.

2. Dyrektywa Rady 76/893/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 340, z 9.12.1976, str. 19).

   W artykule 7 ustęp 1 litera a) wprowadza się nastepujący końcowy myślnik:

   — „κατάλληλο για τρόφιμα.”

c) kontrakty publiczne

Dyrektywa Rady 77/62/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 13, z 15.01.1977, str. 1).

W załączniku I umieszcza się następujący zapis:

„W Grecji:

inne osoby prawne funkcjonujące na podstawie prawa publicznego, realizujące kontrakty publiczne podlegające kontroli państwowej”.

d) prawnie zastrzeżone (opatentowane) artykuły medyczne

Dyrektywa Rady 78/25/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 11, z 14.01.1978, str. 18).

W trzecim zdaniu artykuł 6 ustęp 2 wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

XI. ENERGIA

Decyzja Komisji 72/443/EWWS z dnia 22 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 297, z 30.12.1972, str. 45).

W artykule 3 ustęp 1 dodaje się następujący punkt:

„i) Grecja”.

XII. POLITYKA REGIONALNA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 724/75 z dnia 18 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 73, z 21.03.1975, str. 1).

   zmienione rozporządzeniem Rady (EWG) nr 214/79 z dnia 6 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 35, z 09.02.1979, str. 1).

   W artykule 16 ustęp 2, wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2364/75 z dnia 15 września 1975 roku (Dz.U. nr L 243, z 17.09.1975, str. 9).

W artykule 2 dodaje się następujący zapis:

„Grecja:
stopa referencyjna ustalona przez Νομισματική Επιτροπή”.

3. Zasady, procedury Polityki Regionalnej (Dz.U. nr L320, z 11.12.1975, str.17).

W artykule 3 ustępy 2 i 3, wyraz „jedenaście” zastępuje się wyrazem „dwanaście”.

XIII. OCHRONA ŚRODOWISKA I KONSUMENTA

1. W poniższych aktach prawnych i wskazanych artykułach zarówno oznaczenie liczbowe „41” jak i wyrazy „czterdzieści jeden” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”:

   a) dyrektywa Rady 76/160/EWG z dnia 8 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 31, z 5.02.1976, str. 1):

      artykuł 11 ustęp 2.

   b) decyzja Rady 77/795/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 29):

      artykuł 8 ustęp 2.

   c) dyrektywa Rady 78/319/EWG z dnia 20 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 84, z 31.03.1978, str. 43):

      artykuł 19 ustęp 2.

   d) dyrektywa Rady 78/659/EWG z dnia 18 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 222, z 14.08.1978, str. 1):

      artykuł 14 ustęp 2.

   e) rezolucja Rady z dnia 15 lipca 1975 roku (Dz.U. nr C 168, z 25.07.1975, str. 5):

      punkt 2.

   f) dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 103, z 25.04.1979, str. 1):

      artykuł 17 ustęp 2.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1365/75 z dnia 26 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.05.1975, str. 1).

W artykule 6 ustęp 1:

- wyraz „trzydzieści” zastępuje się wyrazami „trzydzieści trzy”,

- w akapitach oznaczonych literami a), b) i c) wyraz „dziewięć” zastępuje się wyrazem „dziesięć”.

3. Decyzja Komisji 76/431/EWG z dnia 21 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 115, z 1.05.1976, str. 73).

   W artykule 3 ustęp 1 wyraz „dwadzieścia” zastępuje się wyrazami „dwadzieścia dwa”.

4. Decyzja Komisji 78/618/EWG z dnia 28 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 198, z 22.07.1978, str. 17).

   W artykule 3 liczbę „22” zastępuje się liczbą „24”, a liczbę „18” liczbą „20”.

XIV. STATYSTYKA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1445/72 z dnia 24 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 161, z 17.07.1972, str. 1).

   W artykule 5 ustęp 2 wyraz „dwanaście” zastępuje się wyrazami „czterdzieści pięć”.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 546/77 z dnia 16 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 70, z 17.03.1977, str. 13).

   W artykule 1 dodaje się następujący zapis:

   „*Grecja*

   Προσωρινή εισαγωγή προς επεξεργασία.”.

   W artykule 2 dodaje się następujący zapis:

   „*Grecja*

   Προσωρινή εισαγωγή προς επεξεργασία.”.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2843/78 z dnia 1 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 339, z 5.12.1978, str. 5).

   W załączniku:

   - do wykazu Państw Członkowskich dodaje się pozycję „009 Grecja”,

   - pozycję „050 Grecja” skreśla się z wykazu innych państw europejskich.

4. Dyrektywa Rady 64/475/EWG z dnia 30 lipca 1964 roku (Dz.U. nr 131, z 13.08.1964, str. 2193/64),

zmieniona Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

W artykule 1 po wyrazach „... która zostanie przeprowadzona w 1974 r.":

„oraz w przypadku Grecji zostaną podjęte wszelkie właściwe działania organizacyjne w celu zapewnienia, aby pierwsza inspekcja (kontrola) dotycząca roku przystąpienia została przeprowadzona w roku następującym po roku przystąpienia".

5. Dyrektywa Rady 72/211/EWG z dnia 30 maja 1972 roku (Dz.U. nr L 128, z 3.06.1972, str. 28).

Do artykułu 1 dodaje się następujący akapit:

„W przypadku Grecji dane te zostaną po raz pierwszy zebrane w roku przystąpienia i będą one odnosić się do roku poprzedniego."

6. Dyrektywa Rady 72/221/EWG z dnia 6 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 133, z 10.06.1972, str. 57)

Do artykułu 4 akapit pierwszy dodaje się następujący tekst:

„...w załączniku; w przypadku Grecji dane dotyczące wszystkich zmiennych wymienionych w załączniku będą gromadzone, począwszy od inspekcji (kontroli) przeprowadzonej w roku następującym po roku przystąpienia i będą odnosić się do roku przystąpienia".

7. Dyrektywa Rady 78/166/EWG z dnia 13 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 52, z 23.02.1978, str. 17).

W artykule 4 do ustępu 1 dodaje się następujący akapit:

„Jeśli chodzi o Grecję, dane te zostaną zebrane po raz pierwszy nie później niż w czwartym kwartale następującym po roku przystąpienia i będą odnosić się do poprzedniego miesiąca lub kwartału".

W artykule 4 do ustępu 3 dodaje się następujący akapit:

„W przypadku Grecji okres, o którym mowa w poprzednim ustępie rozpoczyna się od momentu przystąpienia."

XV. EURATOM
(EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ)

Statut Agencji Zaopatrzenia Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (decyzja Rady z dnia 6 listopada 1958 roku) (Dz. U. nr 27, z 6.12.1958, str. 534/58)

z uwzględnieniem zmian wprowadzonych na mocy decyzji 73/45/Euratom z dnia 8 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 83, z 30.03.1973, str. 20).

Artykuł V ustępy 1 i 2 Statutu Agencji Zaopatrzenia Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość kapitału Agencji ustala się na 3 392 000 jednostek rozrachunkowych EMA.

3. Kapitał dzieli się zgodnie według następujących proporcji:

- Belgia: 5, 66 %
- Dania: 2, 83 %
- Niemcy: 19, 81 %
- Grecja: 5, 66 %
- Francja: 19, 81 %
- Irlandia: 0, 94 %
- Włochy: 19, 81 %
- Niderlandy 5, 66 %
- Wielka Brytania 19, 81 %

Artykuł X ustępy 1 i 2 Statutu Agencji Zaopatrzenia Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się Komitet Doradczy Agencji składający się z 36 członków.

4. Miejsca w Komitecie Doradczym są obsadzane przez obywateli Państw Członkowskich w następujący sposób:

- Belgia: trzech członków,
- Dania: dwóch członków,
- Niemcy: sześciu członków,
- Grecja: trzech członków,
- Francja: sześciu członków,
- Irlandia: jeden członek,
- Włochy: sześciu członków,
- Niderlandy : trzech członków,
- Wielka Brytania: sześciu członków.”

XVI. INNE POSTANOWIENIA

1. Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 roku (Dz.U. nr 17, z 6.10.1958, str. 385/58),

zmienione Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Językami oficjalnymi i językami roboczymi instytucji Wspólnoty są: język duński, język niderlandzki, język angielski, język francuski, język niemiecki, język grecki i język włoski.”

W artykule 4 wyraz „sześć” zastępuje się wyrazem „siedem”.

W artykule 5 wyraz „sześć” zastępuje się wyrazem „siedem”.

2. Decyzja Rady 78/671/EWWS z dnia 2 sierpnia 1978 roku (Dz.U. nr L 226, z 17.08.1978, str. 20).

W załączniku:

- w tabeli pierwszej (Organizacje producentów) w każdej z trzech kolumn umieszcza się następujący zapis:

ΕλλάΣί'νδεομος' Ελλήνων Βιομήχανων/I

a dotychczasową sumę liczb umieszczonych w trzeciej kolumnie zastępuje się liczbą „28”,

- w tabeli drugiej (Organizacje pracowników) w każdej z trzech kolumn umieszcza się następujący zapis:

ΕλλάΣί'νδεομος' Ελλήνων Βιομήχανων/I

a dotychczasową sumę liczb umieszczonych w trzeciej kolumnie zastępuje się liczbą „28”.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz, o którym mowa w artykule 22 Aktu Przystąpienia

I. ROLNICTWO

Część I

ODNIESIENIA JĘZYKOWE

Do odniesień w językach Wspólnoty według stanu na dzień dzisiejszy pojawiających się we wskazanych artykułach i załącznikach poniższych aktów prawnych dodana została wersja w języku greckim.

A. *WSPÓLNA ORGANIZACJA RYNKÓW*

a) owoce i warzywa

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2498/75 z dnia 30 września 1975 roku (Dz.U. nr L 254, z 1.10.1975):

artykuł 3 ustęp 2 akapit trzeci.

b) oleje i tłuszcze

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1204/72 z dnia 7 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 133, z 10.06.1972),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2980/78 z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 355, z 19.12.1978):

   - artykuł 27 ustęp 2 akapit pierwszy,

   - artykuł 27 ustęp 2 akapit drugi litera b).

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2960/77 z dnia 23 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 348, z 30.12.1977):

   artykuł 16 ustęp 2.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3136/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 308/79 z dnia 16 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 42, z 17.02.1979):

   artykuł 4 ustęp 1.

c) mleko i przetwory mleczne

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1053/68 z dnia 23 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 179, z 25.07.1968):

   załączniki.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1324/68 z dnia 29 sierpnia 1968 roku (Dz.U. nr L 215, z 30.08.1968):

   załącznik II.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 685/69 z dnia 14 kwietnia 1969 roku (Dz.U. nr L 90, z 15.04.1969):

   artykuł 18 ustęp 1 litera b).

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1579/70 z dnia 4 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 172, z 5.08.1970):

   załączniki II i III.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 990/72 z dnia 15 maja 1972 roku (Dz.U. nr L 115, z 17.05.1972):

artykuł 7 ustęp 2.

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1282/72 z dnia 21 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 142, z 22.06.1972):

   artykuł 4 ustęp 2.

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1717/72 z dnia 8 sierpnia 1972 roku (Dz.U. nr L 181, z 17.08.1972):

   artykuł 5 ustęp 3.

8. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2074/73 z dnia 31 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 211, z 1.08.1973):

   załącznik.

9. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1624/76 z dnia 2 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 180, z 6.07.1976):

   artykuł 2 ustęp 2 akapit drugi.

10. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 303/77 z dnia 14 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 43, z 15.02.1977):

    artykuł 19 ustęp 4 litery a) i b).

11. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 368/77 z dnia 23 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 52, z 24.02.1977):

    artykuł 15 ustęp 1.

12. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 443/77 z dnia 2 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 58, z 3.03.1977):

    artykuł 7 ustęp 1.

13. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 649/78 z dnia 31 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 86, z 1.04.1978):

    - artykuł 5 ustęp 1 myślnik trzeci,

    - artykuł 9 ustępy 2 i 3.

14. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 262/79 z dnia 12 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 41, z 16.02.1979):

- artykuł 6 akapit drugi,

- artykuł 20.

d) wołowina i cielęcina

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 162/74 z dnia 18 stycznia 1974 roku (Dz.U. nr L 19, z 23.01.1974):

   załącznik I.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2035/74 z dnia 31 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 210, z 1.08.1974),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1687/76 z dnia 30 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 190, z 14.07.1976),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2333/76 z dnia 27 września 1976 roku (Dz.U. nr L 264, z 28.09.1976),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 337/78 z dnia 17 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 47, z 18.02.1978):

   artykuł 1 ustęp 5.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 84/79 z dnia 17 stycznia 1979 roku (Dz.U. nr L 13, z 19.01.1979):

   załącznik I.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2036/74 z dnia 31 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 210, z 1.08.1974):

   załącznik I.

e) tytoń

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1726/70 z dnia 25 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 191, z 27.08.1970),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1075/78 z dnia 23 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 136, z 24.05.1978):

- artykuł 4 ustęp 1 litera a),

   - artykuł 4 ustęp 1 litera b),

   - artykuł 5.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2603/71 z dnia 6 grudnia 1971 roku (Dz.U. nr L 269, z 8.12.1971),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 773/75 z dnia 24 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 77, z 26.03.1975):

artykuł 3 akapit drugi.

f) chmiel

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1517/77 z dnia 6 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 169, z 7.07.1977),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 891/78 z dnia 28 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 117, z 29.04.1978):

   załącznik.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3076/78 z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 367, z 28.12.1978):

   - załącznik I,

   - załącznik II.

g) nasiona

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1445/76 z dnia 22 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 161, z 23.06.1976),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1409/78 z dnia 26 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 170, z 27.06.1978):

- załącznik I,

- załącznik II.

h) cukier

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 100/72 z dnia 14 stycznia 1972 roku (Dz.U. nr L 12, z 15.01.1972),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2847/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972):

   artykuł 25.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2782/76 z dnia 17 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 318, z 18.11.1976):

- artykuł 6 ustęp 1,

- artykuł 7 ustęp 2.

i) zboża

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2622/71 z dnia 9 grudnia 1971 roku (Dz.U. nr L 271, z 10.12.1971):

   artykuł 1.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2102/75 z dnia 11 sierpnia 1975 roku (Dz.U. nr L 214, z 12.08.1975):

   załącznik.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1570/78 z dnia 4 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 185, z 7.07.1978):

   artykuł 6 litera a) myślnik drugi.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1809/78 z dnia 28 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 205, z 29.07.1978):

   załącznik.

5. Dyrektywa Rady 71/347/EWG z dnia 12 października 1971 roku (Dz.U. nr L 239, z 25.10.1971):

   artykuł 1 litera a).

j) jaja i drób

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975):

- artykuł 5 ustęp 3,

- artykuł 6.

k) ryż

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2942/73 z dnia 30 października 1973 roku (Dz.U. nr L 302, z 31.10.1973):

   artykuł 2.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1031/78 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 132, z 20.05.1978):

   - artykuł 3 ustęp 7,

- artykuł 4 ustęp 2 litery b) i c).

l) produkty przetworzone z owoców i warzyw

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2104/75 z dnia 31 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 214, z 12.08.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 450/79 z dnia 7 marca 1979 roku (Dz.U. nr L 57 z 8.03.1979):

artykuł 13 ustęp 1.

m) wino

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1143/74 z dnia 7 maja 1974 roku (Dz.U. nr L 126, z 8.05.1974):

   artykuł 4 ustęp 2 litera b).

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1153/75 z dnia 30 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 113, z 1.05.1975):

   artykuł 10 ustęp 2 akapit drugi.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2115/76 z dnia 20 sierpnia 1976 roku (Dz.U. nr L 237, z 28.08.1976):

   załącznik V.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 643/77 z dnia 29 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 81, z 30.03.1977):

   artykuł 2 ustępy 2 i 3).

5. Lista agencji i laboratoriów, na które państwa trzecie nałożyły odpowiedzialność za wypełnienie dokumentów, które muszą towarzyszyć każdej partii wina wwożonej na terytorium Wspólnoty (ogłoszona na podstawie artykułu 4 ustęp 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2115/76 z dnia 20 sierpnia 1976 roku ustanawiającego ogólne zasady importu win, soku z winogron i moszczu winnego) (Dz.U. nr C 128, z 2.06.1978).

B. *AKTY PRAWNE O CHARAKTERZE OGÓLNYM*

Licencje i certyfikaty

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 193/75 z dnia 17 stycznia 1975 roku (Dz.U. nr L 25, z 31.01.1975),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1624/78 z dnia 12 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 190, z 13.07.1978):

- artykuł 4a ustęp 2 litera a),

- artykuł 4b ustęp 3 litera a),

- artykuł 17 ustęp 5 akapit pierwszy.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2041/75 z dnia 25 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 213, z 11.08.1975),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3020/75 z dnia 18 listopada 1975 roku (Dz.U. nr L 299, z 19.11.1975):

   - artykuł 9 ustęp 2 akapit drugi,

   - artykuł 9 ustęp 3 akapit czwarty,

   - artykuł 12 ustęp 1.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2042/75 z dnia 25 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 213, z 11.08.1975),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3021/78 z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 359, z 22.11.1978):

   - artykuł 3 ustęp 1 akapit drugi,

   - artykuł 4 ustępy 1 i 2,

   - artykuł 6,

   - artykuł 7 ustępy 1 i 3 oraz ust 2 akapity pierwszy i drugi,

   - artykuł 9a ustęp 3 akapity pierwszy i drugi.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2044/75 z dnia 25 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 213, z 11.08.1975),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1340/77 z dnia 22 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 154, z 23.06.1977):

   - artykuł 3 ustęp 2,

   - artykuł 10 ustęp 1 akapit pierwszy,

   - artykuł 10 ustęp 3 akapit drugi.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2047/75 z dnia 25 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 213, z 11.08.1975),

ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2916/77 z dnia 28 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 340, z 29.12.1977):

artykuł 2 ustęp 2 akapit drugi.

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2049/75 z dnia 25 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 213, z 11.08.1975),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1744/76 z dnia 20 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 195, z 21.07.1976):

   - artykuł 5 ustęp 1 akapit pierwszy,

   - artykuł 5 ustęp 3 akapit drugi.

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2104/75 z dnia 31 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 214, z 12.08.1975),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 386/78 z dnia 24 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 54, z 25.02.1978):

   artykuł 13 ustęp 1 akapit drugi.

8. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2990/76 z dnia 9 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 341, z 10.12.1976),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1367/78 z dnia 22 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978):

   - artykuł 2 ustęp 2 i 3,

   - artykuł 3 ustęp 1 akapit pierwszy i trzeci,

   - artykuł 6 akapit pierwszy,

   - artykuł 10 ustęp 2 akapit pierwszy.

9. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 571/78 z dnia 21 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 78, z 22.03.1978),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1559/78 z dnia 5 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 78, z 6.07.1978):

   - artykuł 3 ustęp 3 litera a) oraz artykuł 4 litera a),

   - artykuł 6 ustępy 1 i 2,

   - artykuł 7 ustęp 1 litera a),

   - artykuł 8 akapit pierwszy litery b) i c),

- artykuł 10 ustęp 1 litery b) i c),

- artykuł 11 ustęp 10.

Interwencje

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1687/76 z dnia 30 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 190, z 14.07.1976),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 828/79 z dnia 26 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 105, z 27.04.1979):

   - artykuł 7a ustęp 2,

   - załącznik.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/77 z dnia 28 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 189, z 29.07.1977),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1625/78 z dnia 12 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 190, z 13.07.1978):

   - artykuł 2 ustępy 1 i 2,

   - artykuł 5 ustęp 4.

Konsekwencje walutowe

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2300/73 z dnia 23 sierpnia 1973 roku (Dz.U. nr L 236, z 24.08.1973),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1234/77 z dnia 9 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 143, z 10.06.1977):

   artykuł 11 ustępy 1 i 2 litera d).

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1380/75 z dnia 29 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.05.1975),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 708/79 z dnia 9 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 89, z 9.04.1979):

   artykuł 11 ustęp 2 akapity pierwszy i drugi.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 243/78 z dnia 1 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 37, z 7.02.1978),

   ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1544/78 z dnia 4 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 182, z 5.07.1978):

artykuł 3 ustęp 1 litery a) i b).

Część 2

INNE DZIAŁANIA DOSTOSOWAWCZE

A. *WSPÓLNA ORGANIZACJA RYNKÓW*

a) owoce i warzywa

1. Rozporządzenie Komisji nr 80/63/EWG z dnia 31 lipca 1963 roku (Dz.U. nr 121, z 3.08.1963),

   zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

   Do załącznika dodaje się odniesienie do agencji greckiej.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 496/70 z dnia 17 marca 1970 roku (Dz.U. nr L 62, z 18.03.1970),

   zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

   Do załącznika dodaje się odniesienie do agencji greckiej.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1559/70 z dnia 31 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 169, z 1.08.1970), sprostowane (Dz.U. nr L 213, z 26.09.1970),

   zmienione

   - rozporządzeniem (EWG) nr 458/72 z dnia 2 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1687/76 z dnia 30 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 190, z 14.07.1976),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2450/77 z dnia 8 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 285, z 9.11.1977).

   Do załącznika dodaje się wyrazy „Republika Grecka” oraz umieszcza odniesienie do agencji greckiej.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1560/70 z dnia 31 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 169, z 1.08.1970), sprostowane (Dz.U. nr L 213, z 26.09.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 458/72 z dnia 2 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

Do załącznika dodaje się wyrazy „Republika Grecka" oraz umieszcza odniesienie do agencji greckiej.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1561/70 z dnia 31 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 169, z 1.08.1970), sprostowane (Dz.U. nr L 213, z 26.09.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 458/72 z dnia 2 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

Do załącznika dodaje się wyrazy „Republika Grecka" oraz umieszcza odniesienie do agencji greckiej.

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1562/70 z dnia 31 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 169, z 1.08.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 458/72 z dnia 2 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1687/76 z dnia 30 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 190, z 14.07.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2450/77 z dnia 8 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 285, z 9.11.1977).

Do załącznika dodaje się wyrazy „Republika Grecka" oraz umieszcza odniesienie do agencji greckiej.

7. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 55/72 z dnia 10 stycznia 1972 roku (Dz.U. nr L 9, z 12.01.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 458/72 z dnia 2 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 54, z 3.03.1972),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2846/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1687/76 z dnia 30 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 190, z 14.07.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2705/76 z dnia 8 listopada 1976 roku (Dz.U. nr L 307, z 9.11.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2450/77 z dnia 8 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 285, z 9.11.1977).

Do załącznika dodaje się wyrazy „Republika Grecka" oraz umieszcza odniesienie do agencji greckiej.

8. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1035/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 125, z 19.05.1977),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1767/78 z dnia 25 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 204, z 28.07.1978).

Rozporządzenie to może wymagać dostosowania w świetle procedur importowych stosowanych przez Grecję w momencie przystąpienia.

9. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1045/77 z dnia 18 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 125, z 19.05.1977),sprostowane (Dz.U. nr L 136, z 2.06.1977).

Rozporządzenie to może wymagać dostosowania w świetle procedur importowych stosowanych przez Grecję w momencie przystąpienia.

b) **oleje i tłuszcze**

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1204/72 z dnia 7 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 133, z 10.06.1972),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 196/73 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 23, z 29.01.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 688/73 z dnia 8 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 66, z 13.03.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1678/73 z dnia 7 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 172, z 28.06.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1280/75 z dnia 21 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 131, z 22.05.1975),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2616/75 z dnia 15 października 1975 roku (Dz.U. nr L 267, z 16.10.1975),

- rozporządzeniem (EWG) nr 676/76 z dnia 26 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 81, z 27.03.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2036/77 z dnia 14 września 1977 roku (Dz.U. nr L 236, z 15.09.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 156/78 z dnia 27 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 23, z 28.01.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1270/78 z dnia 13 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 156, z 14.06.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1856/78 z dnia 31 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 212, z 2.08.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2980/78 z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 355, z 19.12.19785).

W artykule 8 ustęp 4 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 154/75 z dnia 21 stycznia 1975 roku (Dz.U. nr L 19, z 24.01.1975).

   W artykule 1 ustęp 2 litery a) i b) muszą zostać określone szczególne okresy dla Grecji z uwzględnieniem okresów wymaganych dla ustanowienia rejestru upraw oliwek w tym nowym Państwie Członkowskim.

   W artykule 3 ustęp 1 w odniesieniu do Grecji musi zostać określony okres referencyjny oraz udział procentowy, o który nastąpi obniżenie wsparcia dla produkcji wymienionego w rozporządzeniu 136/66/EWG. Udział ten powinien być taki, aby suma w ujęciu bezwzględnym odpowiadała w przeliczeniu na jednostkę produktu obciążeniom nakładanym na terenie Wspólnoty w obecnym kształcie terytorialnym.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3130/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

   Do załącznika należy umieścić wykaz ośrodków interwencyjnych w Grecji.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3136/78 z dnia 28 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 370, z 30.12.1978).

   W artykule 1 ustęp 1 akapit drugi należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

c) wołowina i cielęcina

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 275/74 z dnia 31 stycznia 1974 roku (Dz.U. nr L 28, z 1.2.1974).

   W artykule 7 ustęp 2 akapit trzeci należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2036/74 z dnia 31 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 210, z 1.08.1974),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2544/74 z dnia 4 października 1974 roku (Dz.U. nr L 271, z 5.10.1974),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2814/74 z dnia 8 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 301, z 9.11.1974),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 300/75 z dnia 5 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 34, z 7.02.1974),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2710/75 z dnia 24 października 1975 roku (Dz.U. nr L 274, z 25.10.1975),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1898/76 z dnia 29 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 207, z 31.07.1976),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2576/76 z dnia 22 października 1976 roku (Dz.U. nr L 293, z 23.10.1976),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 191/77 z dnia 28 stycznia 1977 roku (Dz.U. nr L 25, z 29.01.1977),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2836/77 z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 327, z 20.12.1977),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 358/78 z dnia 21 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 50, z 22.02.1978),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 295/79 z dnia 14 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 41, z 16.02.1979),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 803/79 z dnia 20 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 102, z 25.04.1979).

   Do załącznika należy dodatkowo umieścić informacje dotyczące Grecji.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 610/77 z dnia 18 marca 1977 roku (Dz.U. nr L 77, z 25.03.1977),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 502/78 z dnia 9 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 68, z 10.03.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1029/78 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 132, z 20.05.1978).

W załącznikach I, II i III należy dodatkowo umieścić informacje dotyczące Grecji. Analiza tych informacji może ujawnić potrzebę wprowadzenia podobnych zapisów odnoszących się do Grecji w artykule 3 rozporządzenia, podobnie jak to miało miejsce w przypadku Włoch i Wielkiej Brytanii.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1045/78 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 134, z 22.05.1978),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2747/78 z dnia 24 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 330, z 25.11.1978).

W razie potrzeby, rozporządzenie musi zostać odpowiednio dostosowane z uwzględnieniem ceny zakupu stosowanej w Grecji.

Do załączników należy dodatkowo umieścić informacje dotyczące Grecji.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2226/78 z dnia 25 września 1978 roku (Dz.U. nr L 261, z 26.09.1978),

zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2747/78 z dnia 24 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 330, z 25.11.1978).

W załącznikach I i III należy dodatkowo umieścić informacje dotyczące Grecji.

d) tytoń

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1469/70 z dnia 20 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 164, z 27.07.1970),

w załączniku:

- skreśla się następujący wpis:

„19 a) Brasile Selvaggio
b) Inne odmiany } 20 % 10”,

- dodaje się następujące wpisy:

Lp.	Odmiany	Udział procentowy	Ilość (w tonach)

19	Basma Xanthi	[1]	[1]
20	Zichna		
21	a) Samsun Katerini b) Bashi Bagli		
22	Tsebelia Agrinion		
23	Mavra		
24	a) Kabakoulak b) Phi 1		
25	Myrodata Agrinion		
26	Myrodata Smyrne		
27	Zichnomyrodata		
28	Elasson		
29	Burley E		
30	Virgina		
31	a) Brasile Selvaggio b) Inne odmiany		

[1] Powyższą tabelę należy uzupełnić danymi dotyczącymi ilości i udziału procentowego wymienionych odmian.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1727/70 z dnia 25 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 191, z 27.08.1970), sprostowane (Dz.U. nr L 277, z 22.12.1970),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2596/70 z dnia 21 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 277, z 22.12.1970) (wersje: niemiecka i włoska),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 715/73 z dnia 19 lutego 1973 roku (Dz.U. nr L 68, z 15.03.1973),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 904/74 z dnia 17 kwietnia 1974 roku (Dz.U. nr L 105, z 18.04.1974),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1354/75 z dnia 28 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 138, z 29.05.1975),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 408/76 z dnia 23 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 20, z 26.02.1976).

   W załącznikach I, II i IV należy wprowadzić korekty, uwzględniające fakt dodania 12 greckich odmian (lub grupy odmian).

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2603/71 z dnia 6 grudnia 1971 roku (Dz.U. nr L 269, z 8.12.1971),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 143/73 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 18, z 23.01.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 773/75 z dnia 24 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 77, z 26.03.1975).

Załącznik należy uzupełnić o szczegółowe dane dotyczące sum wyrażonych w jednostkach rozrachunkowych na jeden kilogram liści tytoniu dla każdej z 12 greckich odmian (lub grupy odmian).

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 673/75 z dnia 4 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 72, z 20.03.1975).

W załączniku I należy wprowadzić korekty, uwzględniające referencyjne parametry jakościowe każdej z 12 greckich odmian (lub grupy odmian).

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 674/75 z dnia 4 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 72, z 20.03.1975).

W przypadku, gdy ceny interwencyjne dla 12 odmian greckich (lub grupy odmian) zostaną ustalone przez Komisję, w załączniku I należy wprowadzić korekty, uwzględniające referencyjne parametry jakościowe, ceny standardowe oraz zastosowane ceny interwencyjne dla tych odmian.

6. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 410/76 z dnia 23 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 50, z 26.02.1976).

W załączniku należy wprowadzić korekty, uwzględniające fakt dodania 12 greckich odmian (lub grupy odmian).

7. Wykaz agencji odpowiedzialnych za rejestrację kontraktów na uprawę tytoniu (Dz.U. nr C 63, z 8.03.1979).

Wykaz należy uzupełnić o szczegóły dotyczące agencji greckiej.

e) chmiel

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 175, z 4.08.1971),

zmienione:

- decyzji Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1170/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 137, z 3.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1170/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 137, z 3.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 235/79 z dnia 5 kutego 1979 roku (Dz.U. nr L 34, z 9.02.1979).

W artykule 17 ustęp 5 korekty wymaga szacunkowa wysokość kosztu wspólnych działań finansowanych z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnych (EFOGR).

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1351/72 z dnia 28 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 148, z 30.06.1972),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1375/75 z dnia 29 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.05.1975),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2564/77 z dnia 22 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 299, z 23.11.1977).

   Artykuł 2 ustęp 1 musi w razie potrzeby zostać skorygowany w celu stworzenia warunków umożliwiających, aby grupa producentów w Grecji mogła obejmować mniej niż siedmiu producentów.

3. Wykaz obszarów produkcji chmielu na terytorium Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w sektorze chmielu (Dz.U. nr C 2, z 4.01.1979).

   Wykaz chmielowych ośrodków certyfikacyjnych oraz ich indywidualnych kodów identyfikacyjnych (Dz.U. nr C 2, z 4.01.1979).

   Szczegółowe dane odnoszące się do Grecji zostaną umieszczone w tych wykazach z chwilą jej przystąpienia do Wspólnoty.

f) cukier

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 100/72 z dnia 14 stycznia 1972 roku (Dz.U. nr L 12, z 15.01.1972),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2351/72 z dnia 8 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 253, z 9.11.1972),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2847/72 z dnia 29 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 299, z 31.12.1972).

   W artykule 16 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 11634/77 z dnia 19 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 181, z 21.07.1977),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1182/78 z dnia 31 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 145, z 1.06.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 279/79 z dnia 14 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 40, z 15.02.1979).

W artykule 3 ustęp 4 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1790/77 z dnia 2 sierpnia 1977 roku (Dz.U. nr L 197, z 4.08.1977),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1182/78 z dnia 31 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 145, z 1.06.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2093/78 z dnia 1 września 1978 roku (Dz.U. nr L 243, z 5.09.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 279/79 z dnia 14 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 40, z 15.02.1979).

W artykule 3 ustęp 4 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1709/75 z dnia 3 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 173, z 4.07.1975).

W artykule 4 ustęp 4 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

g) zboża

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1570/77 z dnia 11 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 174, z 14.07.1977),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 279/78 z dnia 10 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 41, z 11.02.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1600/78 z dnia 7 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 186, z 8.07.1978).

Jeden z tytułów w artykule 4 ustęp 6 musi zostać uzupełniony o odmianę „Cocorit". Dokonanie tej korekty będzie możliwe dopiero po zakończeniu analizy tej odmiany.

h) wieprzowina

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1229/72 z dnia 13 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 136, z 14.06.1972).

Rozporządzenie musi w razie potrzeby zostać skorygowane w taki sposób, aby zawierało ono postanowienia odnoszące się do Grecji, które byłyby podobne do tych, jakie zostały określone dla innego Państwa Członkowskiego w artykule 2 ustęp 2 oraz w załączniku.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2762/75 z dnia 29 października 1975 roku (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975).

   W załączniku dodaje się wykaz reprezentatywnych rynków dla Grecji.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1731/78 z dnia 24 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 201, z 25.07.1978).

   W załączniku dodaje się współczynnik wagowy dla Grecji

i) rybołówstwo

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2518/70 z dnia 10 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 271, z 15.12.1970),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2463/72 z dnia 24 listopada 1972 roku (Dz.U. nr L 266, z 25.11.1972),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 784/74 z dnia 3 kwietnia 1974 roku (Dz.U. nr L 93, z 4.04.1974),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1244/75 z dnia 15 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 125, z 16.05.1975),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 712/77 z dnia 4 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 87, z 5.04.1977),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2959/77 z dnia 23 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 348, z 30.12.1977).

   Załącznik zostaje uzupełniony o wykaz reprezentatywnych portów greckich.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1109/71 z dnia 28 maja 1971 roku (Dz.U. nr L 117, z 29.05.1971),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 3561/73 z dnia 21 grudnia 1973 roku (Dz.U. nr L 361, z 29.12.1973),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1052/75 z dnia 23 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 104, z 24.04.1975),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1196/75 z dnia 7 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 118, z 8.05.1975),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1408/76 z dnia 18 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 158, z 19.06.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2953/77 z dnia 23 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 348, z 30.12.1977).

Treść załącznika zostaje uzupełniona o wykaz reprezentatywnych portów greckich.

j) ryż

Rozporządzenie Komisji nr 470/67/EWG z dnia 21 sierpnia 1967 roku (Dz.U. nr L 204, z 24.08.1967),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 937/68 z dnia 10 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 162, z 11.07.1968),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1473/69 z dnia 24 lipca 1969 roku (Dz.U. nr L 185, z 29.07.1969),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2113/75 z dnia 12 sierpnia 1975 roku (Dz.U. nr L 215, z 13.08.1975).

Załącznik I (kwoty korekcyjne) oraz załącznik III (dochód po przetworzeniu) muszą zostać uzupełnione o wskazania dotyczące odmian greckich według istniejących typów jakościowych lub kategorii albo nowych typów jakościowych lub kategorii.

k) pasze

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1528/78 z dnia 30 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 179, z 1.07.1978).

W artykule 9a ustęp 6 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

l) wino

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2005/70 z dnia 6 października 1970 roku (Dz.U. nr L 224, z 10.10.1970),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 756/71 z dnia 7 kwietnia 1971 roku (Dz.U. nr L 83, z 8.04.1971),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1985/71 z dnia 14 września 1971 roku (Dz.U. nr L 209, z 15.09.1971),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2244/72 z dnia 23 października 1972 roku (Dz.U. nr L 242, z 25.10.1972),

- rozporządzeniem (EWG) nr 925/74 z dnia 17 kwietnia 1974 roku (Dz.U. nr L 111, z 24.04.1974),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2140/74 z dnia 13 sierpnia 1974 roku (Dz.U. nr L 225, z 14.08.1974),

- rozporządzeniem (EWG) nr 360/76 z dnia 19 lutego 1976 roku (Dz.U. nr L 44, z 20.02.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2400/76 z dnia 1 października 1976 roku (Dz.U. nr L 270, z 2.10.1976), zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 458/77 z dnia 4 marca 1977 (Dz.U. nr L 60, z 5.03.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1210/77 z dnia 7 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 140, z 8.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 486/78 z dnia 8 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 76, z 9.03.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2888/78 z dnia 7 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 344, z 8.12.1978).

Załącznik musi zostać uzupełniony o pozycje zawierające klasyfikację odmian win w Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2314/72 z dnia 30 października 1972 roku (Dz.U. nr L 248, z 1.11.1972).

Artykuł 3 ustęp 2 musi zostać uzupełniony o odniesienie do odmian suszonych winogron.

W załączniku należy wprowadzić zapis dotyczący badania odmian suszonych winogron.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1393/76 z dnia 17 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.06.1976),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 688/78 z dnia 6 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 93, z 7.04.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1666/78 z dnia 14 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 192, z 15.07.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2819/78 z dnia 30 listopada 1978 roku (Dz.U. nr L 334, z 1.12.1978).

Załącznik III musi zostać uzupełniony o zapis dotyczący kursu wymiany greckiej drachmy.

4. Rozporządzenie Komisji nr EWG) nr 1608/76 z dnia 4 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 183, z 8.07.1976),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1054/77 z dnia 13 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 130, z 25.05.1977), z uwzględnieniem korekty (Dz.U. nr L 157, z 28.06.1977

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1802/77 z dnia 4 sierpnia 1977 roku (Dz.U. nr L 198, z 5.08.1977),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 793/78 z dnia 23 października 1978 roku (Dz.U. nr L 109, z 22.04.1978),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1730/78 z dnia 24 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 201, z 25.07.1978).

   Załącznik III musi zostać uzupełniony o wykaz dopuszczalnych synonimów używanych dla oznaczenie greckich odmian win.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 217/79 z dnia 25 stycznia 1979 roku (Dz.U. nr L 31, z 7.02.1979).

   Załącznik I musi zostać uzupełniony o dane dotyczące Grecji.

6. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

   W artykule 4 ustęp 1 litera c) akapit drugi liczba używanych średnich cen musi zostać zwiększona z myślą o uwzględnieniu nowej sytuacji powstałej na skutek przystąpienia Republiki Greckiej.

   Artykuł 34 musi zostać w razie potrzeby odpowiednio dostosowany, aby określać strefy i procedury, zgodnie z którymi dopuszczalne jest odkwaszanie.

   W artykule 40 ustęp 2 myślnik pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

   „ - których winnice są usytuowane we włoskich i greckich częściach stref C”.

   Załącznik IV musi zostać uzupełniony o greckie strefy uprawy winorośli.

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 347/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

   Rozporządzenie musi zostać uzupełnione o postanowienia stwierdzające — w odniesieniu do odmian suszonych winogron, które odmiany winogron są dopuszczone, dopuszczone lub czasowo dopuszczone.

8. Pierwszy wykaz win stołowych określonych jako „Landwein”, „vin de pays” lub „vino tipico” zgodnie z postanowieniami artykuł 2 ustęp 3 litera i) rozporządzeniem (EWG) nr 2133/74 ustalony na podstawie notyfikacji Państw Członkowskich (Dz.U. nr C 68, z 17.03.1978).

   Wykaz musi zostać uzupełniony o informacje dotyczące Grecji.

9. Opublikowany wykaz dotyczący stosowania postanowień artykułu 4 rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1153/75 z dnia 30 kwietnia 1975 roku ustalający listę towarzyszących dokumentów oraz odnoszący się do obowiązków producentów i handlowców, z wyłączeniem detalistów, w sektorze winnym (Dz.U. nr C 140, z 15.06.1978).

   Wykaz musi zostać uzupełniony o informacje dotyczące Grecji.

10. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 991/79 z dnia 17 maja 1979 roku (Dz.U. nr L 129, z 28.05.1979).

    Załączniki muszą zostać dostosowane w taki sposób, aby zawierały informacje dotyczące Grecji.

B. *AKTY PRAWNE O CHARAKTERZE OGÓLNYM*

Licencje i certyfikaty

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 193/75 z dnia 17 stycznia 1975 roku (Dz.U. nr L 25, z 31.01.1975),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2104/75 z dnia 31 lipca 1975 roku (Dz.U. nr L 214, z 12.08.1975),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 499/76 z dnia 5 marca 1976 roku (Dz.U. nr L 59, z 6.03.1976),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2219/76 z dnia 13 września 1976 roku (Dz.U. nr L 250, z 14.09.1976),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 3093/76 z dnia 17 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 348, z 18.12.1976),.

   - rozporządzeniem (EWG) nr 773/77 z dnia 15 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 94, z 16.04.1977),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1234/77 z dnia 9 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 143, z 10.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1470/77 z dnia 30 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 162, z 1.07.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 858/78 z dnia 27 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 116, z 28.04.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1624/78 z dnia 12 lipca 1978 roku (Dz.U. nr L 190, z 13.07.1978).

W artykule 6 ustęp 3 należy umieścić zapis odnoszący się do różnicy czasu w Grecji.

W załącznikach tytuły licencji i certyfikatów muszą zostać uzupełnione — odpowiednio — o greckie wersje językowe wyrażeń: „licencja importowa lub pisemne potwierdzenie zaliczki" lub „licencja eksportowa lub pisemne potwierdzenie zaliczki" oraz oznaczenia „E K".

2. Wykazy opublikowane zgodnie z postanowieniami artykułu 16 rozporządzeniem (EWG) nr 193/75 (Dz.U. nr C 48, z 25.02.1977),

zmienione:

- Dz.U. nr C 143, z 17.06.1977,

- Dz.U. nr C 16, z 20.01.1978,

- Dz.U. nr C 189, z 2.12.1978.

Wykazy te muszą zostać uzupełnione o dane dotyczące Grecji.

3. Powiadomienie o licencjach importowych i eksportowych oraz pisemnych potwierdzeniach zaliczki w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. nr C 192, z 31.12.1970), z uwzględnieniem korekty (Dz.U. nr C 79, z 2.10.1970),

zmienione:

- Dz.U. nr C 29, z 12.05.1973,

- Dz.U. nr C 160, z 30.12.1974,

- Dz.U. nr C 252, z 4.11.1975,

- Dz.U. nr C 135, z 16.06.1976,

- Dz.U. nr C 41, z 21.02.1976,

- Dz.U. nr C 246, z 19.10.1976,

- Dz.U. nr C 248, z 21.10.1976,

- Dz.U. nr C 18, z 25.01.1977,

- Dz.U. nr C 150, z 25.06.1977,
- Dz.U. nr C 179, z 28.07.1977,
- Dz.U. nr C 234, z 30.09.1977,
- Dz.U. nr C 47, z 25.02.1978,
- Dz.U. nr C 77, z 31.03.1978,
- Dz.U. nr C 136, z 10.06.1978,
- Dz.U. nr C 82, z 28.03.1979.

Treść powiadomienia musi być uzupełniona o szczegóły dotyczące Grecji.

Konsekwencje walutowe

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2300/73 z dnia 23 sierpnia 1973 roku (Dz.U. nr L 236, z 24.08.1973),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2588/73 z dnia 24 września 1973 roku (Dz.U. nr L 268, z 25.09.1973),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 214/74 z dnia 25 stycznia 1974 roku (Dz.U. nr L 22, z 26.01.1974),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 632/75 z dnia 12 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 66, z 13.03.1975),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 1234/77 z dnia 9 czerwca 1977 roku (Dz.U. nr L 143, z 10.06.1977).

   W artykule 4 należy dodać zapis stwierdzający, iż w przypadku greckiej drachmy, stosowane będą kursy wymiany odnotowane na rynku wymiany walut zagranicznych danego Państwa Członkowskiego.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 878/77 z dnia 26 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 106, z 29.04.1977),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1053/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 125, z 19.05.1977),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 1708/77 z dnia 26 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 189, z 29.07.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2024/77 z dnia 13 września 1977 roku (Dz.U. nr L 235, z 14.09.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2840/77 z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 328, z 21.12.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 178/78 z dnia 30 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 179/78 z dnia 31 stycznia 1978 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 310/78 z dnia 14 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 46, z 17.02.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 470/78 z dnia 7 marca 1978 roku (Dz.U. nr L 65, z 8.03.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 976/78 z dnia 12 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 125, z 13.05.1978),

- rozporządzeniem (EWG) nr 705/79 z dnia 9 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 89, z 9.04.1979),

z uwzględnieniem korekty (Dz.U. nr L 155, z 13.06.1978).

W artykule 2 ustęp 1 oraz w artykule 2a musi zostać uzupełniona o szczegółowe dane dotyczące greckiej drachmy.

C. *EUROPEJSKI FUNDUSZ ORIENTACJI I GWARANCJI ROLNYCH (EFOGR)*

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku (Dz.U. nr L 94, z 28.04.1970),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 1566/72 z dnia 20 lipca 1972 roku (Dz.U. nr L 167, z 25.07.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 2788/72 z dnia 28 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 295, z 30.12.1972),

- decyzja Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),

- rozporządzeniem (EWG) nr 929/79 z dnia 8 maja 1979 roku (Dz.U. nr L 117, z 12.05.1979).

W artykule 6c, kwota 3 600 mln europejskich jednostek rozrachunkowych wymieniona jako ogólna suma pomocy finansowej, którą może być obciążona Sekcja Orientacji Funduszu w okresie od 1980 roku do 1984 roku musi zostać odpowiednio skorygowana w związku z przystąpieniem Republiki Greckiej.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 638/74 z dnia 20 marca 1974 roku (Dz.U. nr L 77, z 22.03.1974).

   Załącznik musi zostać odpowiednio dostosowany z uwzględnieniem greckich odmian surowego tytoniu.

D. HARMONIZACJA USTAWODAWSTWA

b) ustawodawstwo weterynaryjne

1. Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964), z uwzględnieniem sprostowań (Dz.U. nr 176, z 5.11.1964, Dz.U. nr 32, z 24.02.1966),

   zmieniona:

   - dyrektywą 66/600/EWG z dnia 25 października 1966 roku (Dz.U. nr 192, z 27.10.1966),

   - dyrektywą 71/285/EWG z dnia 19 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 179, z 9.08.1971), sprostowana (Dz.U. nr L 72, z 25.03.1972),

   - dyrektywą 72/97/EWG z dnia 7 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 38, z 12.02.1972),

   - Aktem Przystąpienia z 1972 roku (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972),

   - dyrektywą 72/445/EWG z dnia 28 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 298, z 31.12.1972),

   - decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 roku (Dz.U. nr L 2, z 1.01.1973),

   - dyrektywą 73/150/EWG z dnia 5 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 172, z 28.06.1973),

   - dyrektywą 75/379/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975),

   - dyrektywą 77/98/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977), sprostowana (Dz.U. nr L 64, z 10.03.1977).

   Załącznik B do punktu 8 oraz załącznik C do punktu 9 muszą zostać uzupełnione o informacje odnoszące się do Grecji. W załączniku F przypis dolny 4 do wzoru zaświadczenia o stanie zdrowia I oraz przypis dolny 5 do wzorów zaświadczeń o stanie zdrowia II, III i IV muszą zostać uzupełnione o informacje dotyczące Grecji.

2. Wykaz 66/340/EWG obejmujący ekspertów weterynaryjnych, którym może zostać powierzony obowiązek sformułowania opinii na użytek wewnątrzwspólnotowego handlu bydłem i trzodą chlewną oraz świeżym mięsem (Dz.U. nr 100, z 7.06.1966),

zmienione:

- powiadomieniem 67/111/EWG (Dz.U. nr 20, z 2.02.1967),
- powiadomieniem 67/356/EWG (Dz.U. nr 105, z 3.06.1967),
- Dz.U. nr C 103, z 8.08.1969,
- Dz.U. nr C 68, z 10.06.1970.

Wykaz ten powinien zostać uzupełniony o informacje dotyczące Grecji.

3. Decyzja Komisji 69/100/EWG z dnia 18 marca 1969 roku (Dz.U. nr 88, z 11.04.1969),

   zmieniona:

   - decyzją 70/72/EWG z dnia 9 stycznia 1970 roku (Dz.U. nr L 19, z 26.01.1970),
   - decyzją 71/292/EWG z dnia 22 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 179, z 9.08.1971).

   Decyzja powinna zostać uzupełniona o informacje dotyczące Grecji.

4. Dyrektywa Rady 77/391/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977).

   Należy wskazać jeden lub więcej rodzajów przedsięwzięć w celu zapewnienia udziału Grecji we wspólnych działaniach w pozostałym okresie obowiązywania dyrektywy.

5. Dyrektywa Rady 78/52/EWG z dnia 13 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 15, z 19.01.1978).

   Należy wskazać jeden lub więcej rodzajów przedsięwzięć w celu zapewnienia udziału Grecji we wspólnych działaniach w pozostałym okresie obowiązywania dyrektywy.

6. Wykaz ubojni drobiu oraz zakładów specjalizujących się w krojeniu mięsa drobiowego zatwierdzony przez Państwa Członkowskie (Dz.U. nr C 216, z 12.09.1978).

   Wykaz powinien zostać uzupełniony o informacje dotyczące Grecji.

b) ustawodawstwo dotyczące ochrony roślin

Dyrektywa Rady 77/93/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 26, z 31.01.1977).

Treść samej dyrektywy oraz załączników do dyrektywy musi zostać dostosowana w taki sposób, aby uwzględniała warunki ekologiczne oraz sytuację w zakresie ochrony roślin charakteryzujące terytorium Grecji oraz terytoria obecnych Państw Członkowskich.

E. *STRUKTURY ROLNE*

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 355/77 z dnia 15 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 51, z 23.02.1977),

   zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1361/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978).

   Szacunkowy koszt wspólnych działań, o którym mowa W artykule 16 ustęp 3 musi zostać powiększony z uwzględnieniem danych dotyczących Grecji.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku (Dz.U. nr L 166, z 23.06.1978).

   Pierwsza pozycja rozporządzeniem musi zostać odpowiednio dostosowany i określać zakres produktów dla Grecji.

F. *SYSTEM ZARZĄDZANIA DANYMI KSIĘGOWYMI (RACHUNKOWYMI) W ROLNICTWIE*

1. Rozporządzenie Komisji nr 184/66/EWG z dnia 21 listopada 1966 roku (Dz.U. nr 213, z 21.11.1966),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 747/68 z dnia 20 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 140, z 22.06.1968),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2780/72 z dnia 22 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 292, z 29.12.1972),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1651/77 z dnia 22 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 184, z 23.07.1977).

   Druga część załącznika będzie musiała w razie potrzeby zostać uzupełniona o dodatkowe postanowienia dotyczące Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2237/77 z dnia 23 września 1977 roku (Dz.U. nr L 263, z 17.10.1977).

   W załączniku II tytuł II pozycja G.103 wpis dotyczący deprecjacji sprzętu — przypis dolny 1 musi zostać odpowiednio dostosowany w świetle danych odnoszących się do drachmy.

   W załączniku II tytuł I sekcja dotycząca podatku od wartości dodanej (VAT) musi zostać uzupełniona o dane odnoszące się do Grecji.

3. Decyzja Komisji 78/463/EWG z dnia 7 kwietnia 1978 roku (Dz.U. nr L 148, z 5.06.1978).

   Treść załączników musi zostać uzupełniona o dane dotyczące Grecji.

G. *STATYSTYKA ROLNA*

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 z dnia 5 lutego 1979 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.03.1979).

Treść artykuł 4 ustęp 3 musi zostać uzupełniona o jednostki podziału geograficznego dotyczące Grecji.

II. TRANSPORT

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3164/76 z dnia 16 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 357, z 29.12.1976, str. 1),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 3024/77 z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 358, z 31.12.1977, str. 4),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 3062/78 z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 366, z 28.12.1978, str. 5).

   Przed dniem 30 listopada 1980 roku Rada, działając na wniosek Komisji wprowadzi zmiany w artykule 3 ustępy 1 i 2 dodając postanowienia dotyczące pewnej liczby zezwoleń wspólnotowych dla Grecji (ustęp 2) oraz odpowiednio zmieniając ogólną liczbę zezwoleń (ustęp 1).

2. Dyrektywa Rady 74/561/EWG z dnia 12 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 308, z 19.11.1974, str. 18).

   W artykule 5 ustępy 1 i 2 daty, do których operatorzy już wykonujący swój zawód są zwolnieni od niektórych obowiązków muszą w Grecji ulec odroczeniu w celu uwzględnienia praw nabytych w porównywalnych warunkach.

3. Dyrektywa Rady 74/562/EWG z dnia 12 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 308, z 19.11.1974, str. 23).

   W artykule 4 ustępy 1 i 2 daty, do których operatorzy już wykonujący swój zawód są zwolnieni od niektórych obowiązków muszą w Grecji ulec odroczeniu w celu uwzględnienia praw nabytych w porównywalnych warunkach.

III. KONKURENCJA

Decyzja Komisji 962/77/EWWS z dnia 4 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 114, z 5.05.1977).

W artykule 1 ustęp 2 litery a) i b) należy dodać odpowiadającą sumę w greckich drachmach.

IV. POLITYKA HANDLOWA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2051/74 z dnia 1 sierpnia 1974 roku (Dz.U. nr L 212, z 2.08.1974, str. 33).

   Postanowienia tego rozporządzeniem będą musiały zostać odpowiednio dostosowane w celu zdefiniowania systemu mającego zastosowanie przy imporcie do Grecji produktów pochodzących z Wysp Owczych.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2532/78 z dnia 16 października 1978 roku (Dz.U. nr L 306, z 31.10.1978, str. 1),

   zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3064/78 z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 366, z 28.12.1978, str. 78).

   W tytułach i przypisach dolnych muszą zostać umieszczone odpowiednie odniesienia w języku greckim.

   W opisie produktów, przywołanym w przypisie na końcu załącznika muszą zostać umieszczone odpowiednie odniesienia w języku greckim.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3059/78 z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 365, z 27.12.1978, str. 1).

   W rozporządzeniu i dołączonych do niego załączników należy wprowadzić korekty wynikające z przystąpienia Republiki Greckiej.

4. Decyzja Rady 75/210/EWG z dnia 27 marca 1975 roku (Dz.U. nr L 99, z 21.04.1975, str. 7),

   z uwzględnieniem zmian wprowadzonych na mocy decyzji 79/252/EWG z dnia 21 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 60, z 12.03.1979, str. 1).

   W załączniku III należy umieścić dodatkową kolumnę opatrzoną tytułem „E” ukazującą kategorie towarów, których import do Grecji podlega ograniczeniom ilościowym zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 1.

   W każdym z załączników IV — XIV musi zostać umieszczona dodatkowa tabela ukazująca kwoty podlegające otwarciu przez Republikę Grecką w odniesieniu do każdego zainteresowanego państwa trzeciego.

5. Zalecenie Komisji 77/330/EWWiS z dnia 15 kwietnia 1977 roku (Dz.U. nr L 114, z 5.05.1977, str. 15).

   W informacji Komisji na str. 18 powinna zostać dodana kolumna ukazująca orientacyjne ceny w drachmach indywidualnie dla każdego produktu.

V. POLITYKA SPOŁECZNA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2895/77 z dnia 20 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 337, z 27.12.1977, str. 7).

   Jeśli okaże się to konieczne artykuł 1 będzie musiał zostać zmieniony w celu dodania tych regionów Grecji, które będą kwalifikowały się do wyższego stopnia pomocy interwencyjnej z Europejskiego Funduszu Społecznego.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 roku (Dz.U. nr L 149, z 5.07.1971, str. 2).

   Załącznik II do rozporządzeniem musi zostać zmieniony, o ile wymaga tego umowa zawarta pomiędzy właściwymi władzami Państw Członkowskich a Republiką Grecką w sprawie utrzymania w mocy niektórych postanowień umów dwustronnych.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 roku (Dz.U. nr L 74, z 27.03.1972, str. 2).

   Załącznik II do rozporządzeniem musi zostać zmieniony, o ile wymaga tego umowa zawarta pomiędzy właściwymi władzami Państw Członkowskich a Republiką Grecką w sprawie utrzymania w mocy niektórych postanowień umów dwustronnych.

VI. ZBLIŻENIE USTAWODAWSTWA

1. Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 196, z 16.08.1967, str. 1),

   zmieniona:

   - dyrektywą 69/81/EWG z dnia 13 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 68, z 19.03.1969, str. 1),

   - dyrektywą 73/146/EWG z dnia 21 maja 1973 roku (Dz.U. nr L 167, z 25.06.1973, str. 1),

   - dyrektywą 75/409/EWG z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 183, z 14.07.1975, str. 22),

   - dyrektywą 76/907/EWG z dnia 14 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 360, z 30.12.1976, str. 1).

2. Dyrektywa Rady 73/171/EWG z dnia 4 czerwca 1973 roku (Dz.U. nr L 189, z 11.07.1973, str. 7).

3. Dyrektywa Rady 76/796/EWG z dnia 27 lipca 1976 roku (Dz.U. nr L 262, z 27.09.1976, str. 201).

Greckie tłumaczenie substancji niebezpiecznych i innych terminów ukazanych w językach obecnych Państw Członkowskich Wspólnoty zostanie umieszczone w załącznikach do każdej z tych dyrektyw.

VII. ENERGIA

1. Decyzja Komisji 77/190/EWG z dnia 26 stycznia 1977 roku (Dz.U. nr L 61, z 5.03.1977, str. 34).

   Dodatki A, B i C do tabeli 6 w załączniku powinny zostać uzupełnione o kolumnę z odpowiednimi wpisami w języku greckim odpowiadającymi nazwom produktów naftowych, specyfikacji paliw silnikowych oraz specyfikacji paliw.

2. Decyzja Komisji 73/287/EWWiS z dnia 25 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 259, z 15.09.1973, str. 36),

   zmieniona:

   - decyzją nr 2963/76/EWWiS z dnia 1 grudnia 1973 roku (Dz.U. nr L 338, z 7.12.1976, str. 19 oraz Dz.U. nr L 346, z 26.12.1976, str. 26),

   - decyzją nr 1613/77/EWWiS z dnia 15 lipca 1977 roku (Dz.U. nr L 180, z 20.07.1977, str. 8).

   Artykuł 7 dotyczący specjalnego funduszu Wspólnoty finansującego przemysł węglowy będzie musiał zostać odpowiednio skorygowany w celu umożliwienia Grecji przystąpienia do tego funduszu.

VIII. OCHRONA ŚRODOWISKA I OCHRONA KONSUMENTÓW

1. Decyzja Rady 77/795/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 29).

   Treść załącznika I (zawierającego wykaz stacji probierczych lub pomiarowych uczestniczących w wymianie informacji w każdym Państwie Członkowskim) należy uzupełnić o stacje zlokalizowane na terytorium Grecji.

2. Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku (Dz.U. nr L 103, z 25.04.1979, str. 1).

   Załączniki do tej dyrektywy będą musiały być uzupełnione o kolumnę ukazującą nazwy danych gatunków ptaków w języku greckim.

IX. STATYSTYKA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1736/75 z dnia 24 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 183, z 14.07.1975, str. 3).

W artykule 3 wykaz rozporządzeń określających terytorium celne Wspólnoty powinien zostać uzupełniony o odniesienie do aktu, na mocy którego, terytorium celne ulegnie modyfikacji w rezultacie przystąpienia Grecji.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2415/78 z dnia 17 października 1978 roku (Dz.U. nr L 292, z 18.10.1978, str. 19).

W artykule 1 powinna zostać dodana wskazówka odnosząca się do Grecji określająca ekwiwalent statystycznego progu 300 europejskich jednostek rozrachunkowych w drachmach.

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz, o którym mowa w artykule 36 ustępy 1 i 2 Aktu o Przystąpieniu

Pozycja taryfy celnej WTC	Wyszczególnienie	Kontyngenty na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1981 r.
31.02	Nawozy mineralne lub chemiczne, azotowe	
31.03	Nawozy mineralne lub chemiczne, fosforowe	
31.05	Pozostałe nawozy; produkty z niniejszego działu w kostkach, tabletkach lub podobnych postaciach gotowych, w opakowaniach o masie brutto nie przekraczającej 10 kg:	61 700 ton
	A. Pozostałe nawozy:	
	I. Zawierające trzy substancje użyźniające: azot, fosfor i potas	
	II. Zawierające dwie substancje użyźniające: azot i fosfor	
	IV. Inne	
ex 73.37	Kotły (z wyjątkiem kotłów z pozycji nr 84.01) i grzejniki do centralnego ogrzewania, nie ogrzewane elektrycznie, oraz części do nich, wykonane z żelaza lub stali; podgrzewacze powietrza i rozdzielacze ciepłego powietrza (łącznie z rozdzielaczami powietrza zimnego i klimatyzowanego), nie ogrzewane elektrycznie, wyposażone w wentylator lub dmuchawę o napędzie elektrycznym, oraz części do nich, wykonane z żelaza bądź stali:	
	- Kotły centralnego ogrzewania	249 000 EUA

ex 84.01	Kotły wytwarzające parę wodną lub inną parę (z wyjątkiem kotłów centralnego ogrzewania do gorącej wody, mogących również wytwarzać parę o niskim ciśnieniu); kotły wodne na parę przegrzaną:	
	- o mocy 32 MW lub mniejszej	507 000 EUA
84.06	Silniki tłokowe wewnętrznego spalania:	
	C. Pozostałe silniki:	
	ex II. Silniki wysokoprężne:	
	- o mocy nie przekraczającej 37 kW	1 398 000 EUA
84.10	Pompy (łącznie z pompami silnikowymi i turbinowymi) do cieczy, wyposażone w przyrządy pomiarowe lub nie; czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe i podobnego rodzaju.:	
	ex. A. Pompy tłoczące, wyposażone w przyrząd pomiarowy lub zaprojektowane w sposób umożliwiający montaż takiego przyrządu, inne niż pompy do dozowania paliwa	6 865 200 EUA
	B. Pozostałe pompy	
	C. Czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe itp.	
84.14	Piece i komory przemysłowe oraz laboratoryjne, nieelektryczne:	
	ex. B. Inne:	
	- stalowe części do pieców cementowych	50 000 EUA
ex 84.20	Urządzenia do ważenia (z wyjątkiem wag o czułości 5 cg lub czulszych), również maszyny do liczenia lub kontroli przez ważenie; wszelkiego rodzaju odważniki, oprócz:	1 600 000 EUA
	- Wag dla dzieci - Dokładnych wag z podziałką na gramy, do zastosowania domowego - Wszelkiego rodzaju odważników	

85.01	Następujące urządzenia elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice (jednotwornikowe lub przekształtniki), transformatory, prostowniki i urządzenia prostownicze, cewki indukcyjne: A. Prądnice, silniki (wyposażone w przekładnię zębatą zwalniającą, przekładnię zębatą z kołami zmianowymi lub przekładnię przyspieszającą bądź bez tych przekładni) i przetwornice jednotwornikowe: ex. II. Pozostałe: 7 silniki o mocy powyżej 370 W i nie przekraczającej 15 000 W ex. C Części do silników - silniki o mocy powyżej 370 W i nie przekraczającej 15 000 W	222 000 EUA
85.15	Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne; urządzenia radionawigacyjne, radiolokacyjne i aparaty radiowe zdalnie sterowane: A. Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne: ex. III. Odbiorniki, wyposażone w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania bądź nie: - Telewizja	30 481 jednostek 7 773 000 EUA1

1 Dodatkowe ograniczenie wyrażone w kategoriach wartości.

	C. Części: I. Szafki i obudowy : ex a) z drewna: - do odbiorników telewizyjnych ex b) z innych materiałów: - do odbiorników telewizyjnych ex III. Pozostałe: - Podstawy montażowe do odbiorników telewizyjnych i ich części, zmontowane - Płytki obwodów drukowanych do odbiorników telewizyjnych	15 000 000
ex 85.23	Izolowane (łącznie z emaliowanymi lub anodyzowanymi) elektryczne przewody, kable, taśmy i tym podobne (zawierające kabel współosiowy), wyposażone w złącza lub nie:	
	- Kable do anten telewizyjnych	333 000 EUA

87.02	Pojazdy silnikowe do przewozu osób, towarów lub materiałów (łącznie ze sportowymi pojazdami silnikowymi, innymi niż pojazdy wyszczególnione w pozycji nr 87.09): A. Do przewozu osób, łącznie z pojazdami przeznaczonymi do przewozu zarówno pasażerów jak i towarów: I. Wyposażone w silnik o zapłonie iskrowym lub silnik o zapłonie samoczynnym : ex a) pojazdy silnikowe i autobusy z silnikiem o zapłonie iskrowym o pojemności skokowej cylindrów wynoszącej 2 800 cm^3 lub większej, albo z silnikiem o zapłonie samoczynnym o pojemności skokowej cylindrów wynoszącej 2 500 cm^3 lub większej: - autobusy i autokary z kompletnym silnikiem ex b) Pozostałe: - kompletne o ilości miejsc siedzących powyżej sześciu	516 jednostek 10 160 000 EUA1

1 Dodatkowe ograniczenie wyrażone w kategoriach wartości.

87.05	Nadwozia (łącznie z kabinami kierowcy) do pojazdów silnikowych objętych pozycjami nr 87.01, 87.02 lub 87.03: ex A. Nadwozia i kabiny kierowcy wykonane z metalu, przeznaczone do montażu na skalę przemysłową: - rolniczych ciągników obsługiwanych przez pieszego, objętych pod pozycją 87.01 A, - pojazdów silnikowych do przewozu osób, łącznie z pojazdami do przewozu zarówno pasażerów jak i towarów, o ilości miejsc siedzących powyżej sześciu lecz mniej niż 15, - pojazdów silnikowych do przewozu towarów lub materiałów, z silnikiem o zapłonie iskrowym o pojemności skokowej cylindrów poniżej 2 800 cm^3, albo z silnikiem o zapłonie samoczynnym o pojemności skokowej cylindrów poniżej 2 500 cm^3, - Samochody ciężarowe i furgony specjalnego przeznaczenia, objęte pozycją nr 87.03a ex B. Pozostałe: - nadwozia i kabiny kierowcy wykonane z metalu, inne niż te do pojazdów silnikowych przeznaczonych do przewozu osób, o ilości miejsc siedzących sześć lub mniej	49 000 EUA

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz, o którym mowa w treści artykułu 114 Aktu Przystąpienia

10. Dyrektywa Rady 72/159/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

zmieniona:

a Klasyfikacja do tej podpozycji podlega warunkom ustanawianym przez właściwe władze.

- dyrektywą 73/210/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 207, z 28.07.1973),

- dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973),

- dyrektywą 76/837/EWG z dnia 25 października 1976 roku (Dz.U. nr L 302, z 4.11.1976),

- dyrektywą 77/390/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr WE L 145, z 13.06.1977),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1054/78 z dnia 19 maja 1978 roku (Dz.U. nr L 134, z 22.05.1978).

Republika Grecka podejmie niezbędne kroki, aby podporządkować się postanowieniom tej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1983 roku.

11. Dyrektywa Rady 72/160/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

zmieniona:

- dyrektywą 73/210/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 207, z 28.07.1973),

- dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973).

Republika Grecka podejmie niezbędne kroki, aby podporządkować się postanowieniom tej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1983 roku.

12. Dyrektywa Rady 72/161/EWG z dnia 17 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 96, z 23.04.1972),

zmieniona:

- dyrektywą 73/210/EWG z dnia 24 lipca 1973 roku (Dz.U. nr L 207, z 28.07.1973),

- dyrektywą 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 326, z 27.11.1973).

Republika Grecka podejmie niezbędne kroki, aby podporządkować się postanowieniom tej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1983 roku.

13. Dyrektywa Rady 75/268/EWG z dnia 28 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 128, z 19.05.1975), skorygowana (Dz.U. nr L 172, z 3.07.1975 oraz Dz.U. nr L 181, z 11.07.1975),

zmieniona:

- dyrektywą 76/400/EWG z dnia 6 kwietnia 1976 roku (Dz.U. nr L 108, z 26.04.1976),

- rozporządzeniem (EWG) nr 1054/78 z dnia 19 maja 1978 (Dz.U. nr L 134, z 22.05.1978).

Republika Grecka podejmie niezbędne kroki, aby podporządkować się postanowieniom tej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1983 roku.

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz, o którym mowa w artykule 115 ustęp 1 Aktu Przystąpienia

I. Przejściowe derogacje od rozporządzenia (EWG) nr 1439/74

Pozycja taryfy celnej WTC	Wyszczególnienie	Kontyngenty globalne (1981)
04.04	Ser i twaróg:	
	E. Pozostałe:	
	I. Nie starte ani nie sproszkowane, o zawartości tłuszczu w stosunku wagowym nie przekraczającej 40% i o zawartości wody obliczonej w stosunku wagowym do substancji nietłuszczowej:	
	b) powyżej 47% lecz poniżej 72%:	
	3. Kashkaval (Kasseri)a	265 ton
	ex 4. Ser z mleka owczego lub mleka bawołu, w pojemnikach z zalewą solną lub w butelkach ze skóry owiec bądź kóz [a]:	
	- Feta	
	ex 5. Pozostałe:	
	- Kephalotyre	
	- Feta	
07.05	Suszone warzywa strączkowe, łuskane, obrane ze	

a Klasyfikacja do tej podpozycji podlega warunkom ustanawianym przez właściwe władze.

	skórki lub rozłupane bądź nie:	
	B. Pozostałe:	
	ex 1. Groch (łącznie z ciecierzycą) i fasola (z gatunku Phascolus):	
	- Ciecierzyca i fasola (z gatunku Phascolus)	1 840 ton
	II. Soczewica	2 000 ton
08.05	Orzechy, inne niż te objęte pozycją nr 08.01, świeże albo suszone, łuskane lub nie łuskane:	
	ex G. Pozostałe:	
	- Orzechy laskowe	8 ton
31.02	Nawozy mineralne lub chemiczne, azotowe:	
	A. Naturalny azotan sodowy	
	B. Mocznik zawierający w stosunku wagowym ponad 45% azotu w suchym produkcie bezwodnym	10 000 ton
31.03	Nawozy mineralne lub chemiczne, fosforowe	
31.05	Pozostałe nawozy; produkty z niniejszego działu w kostkach, tabletkach lub podobnych postaciach gotowych, w opakowaniach o masie brutto nie przekraczającej 10 kg:	
	A. Pozostałe nawozy:	
	I. Zawierające trzy substancje użyźniające: azot, fosfor i potas	10 000 ton
	II. Zawierające dwie substancje użyźniające: azot i fosfor	
	IV. Pozostałe	
73.18	Rury i rurki oraz tuleje do nich, z żelaza (innego niż żeliwo) lub ze stali, z wyjątkiem wysokociśnieniowych przewodów hydroelektrycznych:	
	ex C. Pozostałe:	
	- o profilu okrągłym, nie gwintowane,	

	mocowane na obu końcach za pomocą szybkozłączy, przeznaczone do nawadniania (po podłączeniu do urządzeń zraszających)	200 000 EUA
ex 73.37	Kotły (z wyjątkiem kotłów z pozycji nr 84.01) i grzejniki do centralnego ogrzewania, nie ogrzewane elektrycznie, oraz części do nich, wykonane z żelaza lub stali; podgrzewacze powietrza i rozdzielacze ciepłego powietrza (łącznie z rozdzielaczami powietrza zimnego i klimatyzowanego), nie ogrzewane elektrycznie, wyposażone w wentylator lub dmuchawę o napędzie elektrycznym, oraz części do nich, wykonane z żelaza bądź stali:	
	- Kotły centralnego ogrzewania	170 400 EUA
	- Grzejniki do centralnego ogrzewania	183 200 EUA
ex 84.01	Kotły wytwarzające parę wodną lub inną parę (z wyjątkiem kotłów centralnego ogrzewania do gorącej wody, mogących również wytwarzać parę o niskim ciśnieniu); kotły wodne na parę przegrzaną:	
	- o mocy 32 MW lub mniejszej	256 800 EUA
84.10	Pompy (łącznie z pompami silnikowymi i turbinowymi) do cieczy, wyposażone w przyrządy pomiarowe lub nie; czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe i podobnego rodzaju:	
	ex. A. Pompy tłoczące, wyposażone w przyrząd pomiarowy lub zaprojektowane w sposób umożliwiający montaż takiego przyrządu, z wyjątkiem pomp do dozowania paliwa	404 000 EUA
	B. Pozostałe pompy	
	C. Czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe i podobnego rodzaju.	
84.14	Piece i komory przemysłowe oraz laboratoryjne, nieelektryczne:	
	ex. B. Pozostałe:	

	- stalowe części do pieców cementowych	24 000 EUA
84.15	Lodówki i sprzęt chłodniczy (elektryczne i inne):	
	ex B. Pozostałe:	
	- szafki nie wyposażone w urządzenie chłodzące	235 200 EUA
ex 84.20	Urządzenia do ważenia (z wyjątkiem wag o czułości 5 cg lub czulszych), również maszyny do liczenia lub kontroli przez ważenie; wszelkiego rodzaju odważniki, oprócz:	
	- Wag dla dzieci - Dokładnych wag z podziałką na gramy, do zastosowania domowego - Wszelkiego rodzaju odważników	40 400 EUA
ex 84.46	Obrabiarki do kamieni, ceramiki, betonu, cementu azbestowego i tym podobnych materiałów mineralnych lub do obróbki szkła na zimno, inne niż maszyny wyszczególnione w pozycji nr 84.49:	
	- Maszyny i urządzenia do obróbki marmuru, z wyjątkiem maszyn i urządzeń obsługiwanych ręcznie i elektrycznych	62 100 EUA
ex 84.47	Obrabiarki do drewna, korka, kości, ebonitu (wulkanitu), twardych tworzyw sztucznych bądź innych twardych materiałów rzeźbiarskich, inne niż urządzenia wyszczególnione w pozycji nr 84.49:	
	- Pilarki taśmowe do obróbki drewna	41 400 EUA
85.15	Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne; urządzenia radionawigacyjne, radiolokacyjne i aparaty radiowe zdalnie sterowane:	
	C. Części:	
	I. Szafki i obudowy:	150 400 EUA

	ex a) z drewna: - do odbiorników telewizyjnych ex b) z innych materiałów: - do odbiorników telewizyjnych	

98.03	Wieczne pióra, stylografy i ołówki (łącznie z długopisami i ołówkami) oraz pozostałe pióra, oprawki i tym podobne obsadki, ołówki automatyczne; części i obudowy do nich, inne niż te wyszczególnione w pozycji nr 98.04 lub 98.05:		
	ex B. Inne pióra, obsadki; ołówki automatyczne; oprawki ołówków i tym podobne obsadki:		
	- długopisy, „ołówki” i ołówki z końcówką filcową, nie nadające się do ponownego napełnienia		
	C. Części i obudowy:		
	ex I. Części z metali nieszlachetnych, toczone z prętów, kątowników, kształtowników, profili lub drutów, o pełnym profilu:		105 600 EUA
	- części do długopisów, „ołówków” i ołówków z końcówką filcową nie nadających się do ponownego napełnienia, z wyjątkiem długopisów		
	ex II. Pozostałe:		
	- części do długopisów, „ołówków” i ołówków z końcówką filcową nie nadających się do ponownego napełnienia, z wyjątkiem długopisów z włókien tworzyw sztucznych lub filcu		

III. Przejściowe derogacje od rozporządzeń (EWG) nr 109/70 i (EWG) nr 2532/78

Pozycja taryfy celnej WTC	Wyszczególnienie	Kontyngenty globalne (1981)2
04.04	Ser i twaróg:	
	E. Pozostałe:	
	I. Nie starte ani nie sproszkowane, o zawartości tłuszczu w stosunku wagowym nie przekraczającej 40% i o zawartości wody obliczonej w stosunku wagowym do substancji nietłuszczowej:	
	b) powyżej 47% lecz poniżej 72%:	
	3. Kashkaval (Kasseri)a	950 ton
	ex 4. Ser z mleka owczego lub mleka bawołu, w pojemnikach z zalewą solną lub w butelkach ze skóry owiec bądź kóz [a]:	
	- Feta	
	ex 5. Pozostałe:	
	- Kephalotyre	
	- Feta	
07.05	Suszone warzywa strączkowe, łuskane, obrane ze skórki lub rozłupane bądź nie:	
	B. Pozostałe:	
	ex 1. Groch (łącznie z ciecierzycą) i fasola (z gatunku Phascolus):	
	- Ciecierzyca i fasola (z gatunku Phascolus)	460 ton
	II. Soczewica	100 ton

2 Kontyngenty te będą przydzielane poszczególnym krajom zgodnie z procedurami Wspólnoty obowiązującymi przed przystąpieniem.
a Klasyfikacja do tej podpozycji podlega warunkom ustanawianym przez właściwe władze.

08.05	Orzechy, inne niż te objęte pozycją nr 08.01, świeże albo suszone, łuskane lub nie łuskane:	
	ex G. Inne:	
	- Orzechy laskowe	2 tony
31.02	Nawozy mineralne lub chemiczne, azotowe:	40 000 ton3
	A. Naturalny azotan sodowy	
31.03	Nawozy mineralne lub chemiczne, fosforowe	
44.01	Drewno opałowe, w kłodach, balach, w postaci gałęzi lub chrustu; odpady drzewne, łącznie z trocinami	228 000 EUA
58.01	Dywany, wykładziny i dywaniki, supełkowe (w formie gotowej lub nie)	235 800 EUA
69.05	Dachówki, nasady kominowe, deflektory, wkłady kominowe, gzymsy i inne elementy konstrukcyjne, łącznie z ozdobami architektonicznymi	83 800 EUA
ex 73.37	Kotły (z wyjątkiem kotłów z pozycji nr 84.01) i grzejniki do centralnego ogrzewania, nie ogrzewane elektrycznie, oraz części do nich, wykonane z żelaza lub stali; podgrzewacze powietrza i rozdzielacze ciepłego powietrza (łącznie z rozdzielaczami powietrza zimnego i klimatyzowanego), nie ogrzewane elektrycznie, wyposażone w wentylator lub dmuchawę o napędzie elektrycznym, oraz części do nich, wykonane z żelaza bądź stali:	
	- Kotły centralnego ogrzewania	42 600 EUA
	- Grzejniki do centralnego ogrzewania	45 800 EUA
ex 84.01	Kotły wytwarzające parę wodną lub inną parę (z wyjątkiem kotłów centralnego ogrzewania do gorącej wody, mogących również wytwarzać parę o niskim ciśnieniu); kotły wodne na parę przegrzaną:	

3 Kontyngent obejmuje produkty wyszczególnione w pod-pozycjach 31.02 B i C oraz 31.05 A I, II i IV. Grecja nie jest zobowiązana do liberalizacji podpozycji 31.02 B i C oraz 31.05 A I, II i IV na koniec okresu przejściowego pod warunkiem, że w międzyczasie nie zostaną wprowadzone żadne zmiany w dorobku Wspólnoty. Pomimo to, cały kontyngent, w trakcie okresu przejściowego będzie musiał być corocznie zwiększany.

	- o mocy 32 MW lub mniejszej	64 200 EUA
84.10	Pompy (łącznie z pompami silnikowymi i turbinowymi) do cieczy, wyposażone w przyrządy pomiarowe lub nie; czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe itp.:	
	ex. A. Pompy tłoczące, wyposażone w przyrząd pomiarowy lub zaprojektowane w sposób umożliwiający montaż takiego przyrządu, z wyjątkiem pomp do dozowania paliwa	101 000 EUA
	B. Pozostałe pompy	
	C. Czerpaki do cieczy kubełkowe, łańcuchowe, śrubowe, taśmowe itp.	
84.14	Piece i komory przemysłowe oraz laboratoryjne, nieelektryczne:	
	ex. B. Pozostałe:	
	- stalowe części do pieców cementowych	6 000 EUA
84.15	Lodówki i sprzęt chłodniczy (elektryczne i inne):	
	ex B. Pozostałe:	
	- szafki nie wyposażone w urządzenie chłodzące	58 800 EUA
ex 84.20	Urządzenia do ważenia (z wyjątkiem wag o czułości 5 cg lub czulszych), również maszyny do liczenia lub kontroli przez ważenie; wszelkiego rodzaju odważniki, oprócz:	
	- Wag dla dzieci - Dokładnych wag z podziałką na gramy, do zastosowania domowego - Wszelkiego rodzaju odważników	10 100 EUA
ex 84.46	Obrabiarki do kamieni, ceramiki, betonu, cementu azbestowego i tym podobnych materiałów mineralnych lub do obróbki szkła na zimno, inne niż maszyny wyszczególnione w pozycji nr 84.49:	

	- maszyny i urządzenia do obróbki marmuru, z wyjątkiem maszyn i urządzeń obsługiwanych ręcznie i elektrycznych	15 500 EUA
ex 84.47	Obrabiarki do drewna, korka, kości, ebonitu (wulkanitu), twardych tworzyw sztucznych bądź innych twardych materiałów rzeźbiarskich, inne niż urządzenia wyszczególnione w pozycji nr 84.49:	
	- Pilarki taśmowe do obróbki drewna	10 300 EUA
85.15	Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne; urządzenia radionawigacyjne, radiolokacyjne i aparaty radiowe zdalnie sterowane:	
	C. Części:	37 600 EUA
	I. Szafki i obudowy:	
	ex a) z drewna: - do odbiorników telewizyjnych	
	ex b) z innych materiałów: - do odbiorników telewizyjnych	

98.03	Wieczne pióra, stylografy (łącznie z długopisami i ołówkami) oraz pozostałe pióra, oprawki i tym podobne obsadki, ołówki automatyczne; części i obudowy do nich, inne niż te wyszczególnione w pozycji nr 98.04 lub 98.05:		
	ex B. Inne pióra, obsadki; ołówki automatyczne; oprawki ołówków i tym podobne obsadki:		
	- długopisy, „ołówki” i pióra z końcówką filcową, nie nadające się do ponownego napełnienia		
	C. Części i obudowy:		26 400 EUA
	ex I. Części z metali nieszlachetnych, toczone z prętów, kątowników, kształtowników, profili lub drutów, o pełnym profilu:		
	- części do długopisów, „ołówków” i piór z końcówką filcową nie nadających się do ponownego napełnienia, z wyjątkiem długopisów		
	ex II. Pozostałe:		
	- części do długopisów, „ołówków” i piór z końcówką filcową nie nadających do ponownego napełnienia, z wyjątkiem długopisów z włókien tworzyw sztucznych lub filcu		

ZAŁĄCZNIK VI

Wykaz, o którym mowa w artykule 115 ustęp 3 Aktu Przystąpienia

Pozycja taryfy celnej	Wyszczególnienie	Kontyngenty globalne dla krajów objętych rozporządzeniem (EWG) nr 1439/74 (1981)	Kontyngenty globalne dla handlu państwowego krajów wyszczególnionych w rozporządzeniach (EWG) nr 109/70 i (EWG) nr 2532/784

4 Kontyngenty te będą przydzielane poszczególnym krajom zgodnie z procedurami Wspólnoty obowiązującymi przed przystąpieniem.

			(1981)
73.18	Rury i rurki oraz tuleje do nich, z żelaza (innego niż żeliwo) lub ze stali, z wyjątkiem wysokociśnieniowych przewodów hydroelektrycznych: ex. C. Pozostałe: - o profilu okrągłym, nie gwintowane, mocowane na obu końcach za pomocą szybkozłączy, przeznaczone do nawadniania (po podłączeniu do urządzeń zraszających)	-	50 000 EUA
84.06	Silniki tłokowe wewnętrznego spalania: C. Pozostałe silniki: ex II. Silniki wysokoprężne: - o mocy nie przekraczającej 37 kW	121 600 EUA	30 400 EUA
85.01	Następujące urządzenia elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice (jednotwornikowe lub przekształtniki), transformatory, prostowniki i urządzenia prostownicze, cewki indukcyjne: A. Prądnice, silniki (wyposażone w przekładnię zębatą zwalniającą, przekładnię zębatą z kołami zmianowymi lub przekładnię przyspieszającą bądź bez tych przekładni) i przetwornice jednotwornikowe: ex. II. Pozostałe:	137 600 EUA	34 400 EUA

	-Silniki o mocy 370 W lub większej i nie przekraczającej 15 000 W ex C. Części: - Silników o mocy 370 W lub większej i nie przekraczającej 15 000 W		
85.01	Następujące urządzenia elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice (jednotwornikowe lub przekształtniki), transformatory, prostowniki i urządzenia prostownicze, cewki indukcyjne: B. Transformatory, przekształtniki, prostowniki i urządzenia prostownicze; cewki indukcyjne ex C. Części: - Transformatorów i przekształtników (prostowniki, itd.); cewek indukcyjnych	192 000 EUA	48 000 EUA

Następujące urządzenia elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice (jednotwornikowe lub przekształtniki), transformatory, prostowniki i urządzenia prostownicze, cewki indukcyjne:		
A. Prądnice, silniki (wyposażone w przekładnię zębatą zwalniającą, przekładnię zębatą z kołami zmianowymi lub przekładnię przyspieszającą bądź bez tych przekładni) i przetwornice jednotwornikowe:		
ex II. Pozostałe:	72 000 EUA	18 000 EUA
- silniki o mocy 370 W lub większej i nie przekraczającej 370 000 W		
ex C. Części:		
- silników o mocy nie mniejszej niż 370 W i nie większej niż 370 000 W		

85.15	Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne; urządzenia radionawigacyjne, radiolokacyjne i aparaty radiowe zdalnie sterowane: A. Radiotelegraficzne i radiotelefoniczne urządzenia nadawcze i odbiorcze; radiofoniczne i telewizyjne urządzenia nadawcze i odbiorcze (łącznie z odbiornikami wyposażonymi w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania) oraz kamery telewizyjne: ex. III. Odbiorniki, wyposażone w urządzenie do zapisu dźwięku lub odtwarzania bądź nie: - dla telewizji C. Części: ex III. Pozostałe: - Podstawy montażowe do odbiorników telewizyjnych i ich części, zmontowane - Płytki metalowe obwodów drukowanych do odbiorników telewizyjnych	6 000 pozycji 1 530 000 EUAa	1 500 pozycji 382 500 EUA[a]
ex 85.23	Izolowane (łącznie z emaliowanymi lub anodyzowanymi) elektryczne przewody, kable, taśmy i podobnego rodzaju (zawierające kabel współosiowy), wyposażone w złącza lub nie: - Przewody łączące do anten telewizyjnych	53 360 EUA	13 340 EUA

a Dodatkowe ograniczenie wyrażone w kategoriach wartości.

87.02	Pojazdy silnikowe do przewozu osób, towarów lub materiałów (łącznie ze sportowymi pojazdami silnikowymi, innymi niż pojazdy wyszczególnione w pozycji nr 87.09): A. Do przewozu osób, łącznie z pojazdami przeznaczonymi do przewozu zarówno pasażerów jak i towarów: II. Wyposażone w silnik o zapłonie iskrowym lub silnik o zapłonie samoczynnym : ex a) pojazdy silnikowe i autobusy z silnikiem o zapłonie iskrowym o pojemności skokowej cylindrów wynoszącej 2 800 cm^3 lub większej, albo z silnikiem o zapłonie samoczynnym o pojemności skokowej cylindrów wynoszącej 2 500 cm^3 lub większej: - Autobusy i autokary z kompletnym silnikiem ex b) Pozostałe: - Kompletne z ilością miejsc siedzących powyżej sześciu	80 pozycji 1 600 000 EUAa	20 pozycji 400 000 EUA[a]

a Dodatkowe ograniczenie wyrażone w kategoriach wartości.

87.05	Nadwozia (łącznie z kabinami kierowcy) do pojazdów silnikowych objętych pozycjami nr 87.01, 87.02 lub 87.03: ex A. Nadwozia i kabiny kierowcy wykonane z metalu, przeznaczone do montażu na skalę przemysłową: - Rolniczych ciągników jednoosiowych, objętych pod-pozycją 87.01 A, - Pojazdów silnikowych do przewozu osób, łącznie z pojazdami do przewozu zarówno pasażerów jak i towarów, z ilością miejsc siedzących powyżej sześciu lecz mniej niż 15, - Pojazdów silnikowych do przewozu towarów lub materiałów, z silnikiem o zapłonie iskrowym o pojemności skokowej cylindrów poniżej 2 800 cm^3, albo z silnikiem o zapłonie samoczynnym o pojemności skokowej cylindrów poniżej 2 500 cm^3, - Samochody ciężarowe i furgony specjalnego przeznaczenia, objęte pozycją nr 87.03b ex B. Pozostałe: - nadwozia i kabiny kierowcy wykonane z metalu, inne niż te do pojazdów silnikowych przeznaczonych do przewozu osób, z ilością miejsc siedzących co najmniej sześciu		6 720 EUA	1 680 EUA

ZAŁĄCZNIK VII

Wykaz, o którym mowa w treści artykułu 117 ustęp 1 Aktu Przystąpienia

1. Wykaz produktów EWG

Nr pozycji (kod) wg.	Wyszczególnienie

b Klasyfikacja do tej podpozycji podlega warunkom ustanawianym przez właściwe władze.

Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	
Rozdział 13	
ex 13.02	Aromaty
ex 13.03	Substancje pektynowe, pektyniany i pektany
Rozdział 14	
ex 14.05	Walonea, orzeszki galasowe
Rozdział 15	
ex 15.05	Tłuszcz z wełny i stearyna
ex 15.06	Pozostałe tłuszcze i oleje zwierzęce (łącznie z tłuszczami pozyskiwanymi z kości i odpadów) z wyłączeniem oleju otrzymywanego z nóżek zwierzęcych
15.08	Oleje zwierzęce lub roślinne, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, dmuchane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie
15.10	Kwasy tłuszczowe, oleje kwaśne otrzymywane w procesie rafinacji, alkohole tłuszczowe
15.11	Gliceryna i ługi glicerynowe
ex 15.15	Wosk pszczeli i pozostałe woski owadzie, barwione lub nie
15.16	Woski roślinne, barwione lub nie
ex 15.17	Degras
Rozdział 17	
ex 17.02	Laktoza i syrop laktozowy zwierające wagowo 99% laktozy lub więcej, wyrażonej jako laktoza bezwodna, w przeliczeniu na suchą masę; glukoza i syrop glukozowy

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
17.04	Wyroby cukiernicze niezawierające kakao

Rozdział 18	Kakao i przetwory z kakao z wyłączeniem pozycji nr 18.01 i 18.02
Rozdział 19	
ex. 19.02	Ekstrakt słodowy
19.03	Makarony, spaghetti i inne podobne produkty
19.05	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (dmuchany ryż, płatki kukurydziane i inne podobne produkty)
ex 19.07	Chleb, herbatniki i inne zwykłe wyroby piekarskie, niezawierające dodatku cukru, miodu, jaj, tłuszczy, sera lub owoców
19.08	Pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i inne wyrafinowane wyroby piekarskie, nawet zawierające kakao w dowolnej proporcji
Rozdział 21	Przetwory spożywcze gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyjątkiem pozycji nr 21.05 i 21.07
Rozdział 22	
22.01	Wody, w tym naturalne lub sztuczne wody mineralne i wody gazowane; lód i śnieg
22.02	Lemoniada, wody, w tym aromatyzowane wody mineralne i wody gazowane oraz inne napoje bezalkoholowe z wyjątkiem soków owocowych i warzywnych objętych pozycją 20.070
22.03	Piwo otrzymywane ze słodu
22.06	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi
ex 22.08	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu wynoszącej 80% obj. lub więcej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe o dowolnej mocy, skażone, z wyłączeniem wyrobów otrzymywanych z produktów rolnych wymienionych w załączniku II do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie

ex 22.09	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj. z wyłączeniem alkoholu etylowego otrzymywanego z produktów rolnych wymienionych w załączniku II do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę; wódki, likiery i pozostałe napoje alkoholowe; złożone preparaty alkoholowe (znane jako „skoncentrowane ekstrakty") do wyrobu napojów alkoholowych
Rozdział 24	
24.02	Przetworzony tytoń; ekstrakty i esencje tytoniowe
Rozdział 25	
25.20	Gips; anhydryt; gips palony i spoiwa gipsowe na bazie siarczanu wapnia, barwione lub nie, z wyłączeniem specjalnych spoiw gipsowych stosowanych w stomatologii
25.22	Wapno palone, wapno gaszone i wapno hydrauliczne z wyjątkiem tlenku wapnia i wodorotlenku wapnia
25.23	Cement portlandzki, cement glinowy, cement żużlowy, cement anhydrytowy i podobne cementy hydrauliczne, nawet barwione lub w postaci klinkieru
ex 25.30	naturalny kwas borowy zawierający nie więcej niż 85% H_3BO_3 w przeliczeniu na suchą masę
ex 25.32	Pigmenty mineralne wapniowe lub mieszane; santorin, pozzolana, trass i inne podobne komponenty wykorzystywane do produkcji cementów hydraulicznych, sproszkowanych lub nie
Rozdział 27	
27.05 *bis*	Gaz węglowy, gaz wodny, gaz generatorowy i podobne gazy
27.06	Smoła destylowana z węgla, węgla brunatnego lub z torfu oraz pozostałe smoły mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, włącznie ze smołami asfaltowymi z dodatkiem olejów kreozotowych oraz smołami odzyskanymi
27.08	Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z pozostałych smół mineralnych
ex 27.10	Oleje mineralne i smary do celów smarowniczych

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej	Wyszczególnienie

(NCCC)	
ex 27.11	Gazy ziemne i inne węglowodory gazowe z wyłączeniem propanu o czystości nie mniejszej niż 99 % do celów innych niż paliwo energetyczne lub ciepłownicze
27.12	Wazelina
27.13	Parafina, wosk mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, wosk montanowy, wosk torfowy, inne woski mineralne, barwione lub nie
27.14	Bitumy naftowe, koks naftowy i inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
27.15	Bitum i asfalt, naturalny; łupek bitumiczny, skały asfaltowe i piaski bitumiczne
27.16	Mieszanki bitumiczne, oparte na naturalnym asfalcie lub naturalnym bitumie, na naftowym bitumie, na smole mineralnej lub na mineralnym paku smołowym (np. masy uszczelniające bitumiczne, fluksy)
Rozdział 28	
ex 28.01	Chloriazot
ex 28.04	Wodór, tlen (włącznie z ozonem) i azot
ex 28.06	Kwas chlorowodorowy
28.08	Kwas siarkowy; oleum
28.09	Kwas azotowy; kwasy siarkowo-azotowe
28.10	Pentatlenek fosforu i kwasy fosforowe (meta-, -orto i pyro)
28.12	Tlenek boru i kwas borowy
28.13	Pozostałe kwasy nieorganiczne i pozostałe nieorganiczne związki tlenowe niemetali (z wyłączeniem wody)
28.15	Siarczki lub niemetale; trójsiarczek fosforu
28.16	Amoniak, bezwodny lub w roztworze wodnym
28.17	Wodorotlenek sodu (soda kaustyczna); wodorotlenek potasu (potas żrący); nadtlenki sodu lub potasu
Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie

ex 28.19	Tlenek cynku
ex 28.20	Korund sztuczny
28.22	Tlenki manganu
ex 28.23	Tlenki i wodorotlenki żelaza; pigmenty mineralne zawierające w masie 70% lub więcej związanego żelaza w przeliczeniu na Fe_2O_3
ex 28.27	Minia ołowiana i minia pomarańczowa
28.29	Fluorki; fluorokrzemiany, fluoroborany i inne złożone sole fluorowe
ex 28.30	Chlorek magnezu, chlorek wapnia
ex 28.31	Podchlorany; handlowe postacie nadchloranów wapnia; chlorany
28.35	Siarczki; polisiarczki
28.36	Ditioniny, w tym stabilizowane chemicznie, i sulfoksylany
28.37	Siarczyny; tiosiarczany
ex 28.38	Siarczany sodu, baru, żelaza, cynku, magnezu i aluminium; ałuny
ex 28.40	Podfosforyny, fosforyny i fosforany, z wyłączeniem podwójnego fosforanu ołowiu
ex 28.42	Węglany; nadtlenowęglany (nadwęglany); techniczny węglan amonu zawierający karbaminian amonu
ex 28.44	Piorunian rtęci
ex 28.45	Krzemian sodu i krzemian potasu, w tym z ich odmianami handlowymi
ex 28.46	Boraks rafinowany
ex 28.48	Arseniny i arseniany
28.54	Nadtlenek wodoru (w tym nadtlenek wodoru w postaci stałej)
ex 28.56	Krzem, bor, węgliki wapnia
ex 28.58	Woda destylowana, woda do pomiarów przewodności i inne rodzaje wody o podobnej czystości

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej	Wyszczególnienie

(NCCC)	
Rozdział 29	
ex 29.01	Węglowodory do stosowania jako paliwo energetyczne lub cieplne; naftalen i antracen
ex 29.04	Alkohole pentylowe
29.06	Fenole, fenolo-alkohole
ex 29.08	Eter dipentylowy, eter dietylowy, anetol
ex 29.14	Kwas palmitynowy, kwas stearynowy, kwas oleinowy i ich sole rozpuszczalne w wodzie; bezwodniki
ex 29.16	Kwas winowy, kwas cytrynowy i kwas galusowy, winian wapnia
ex 29.21	Nitrogliceryna
ex 29.42	Siarczan nikotyny
29.43	Cukry chemicznie czyste inne niż sacharoza, glukoza i laktoza; etery cukrowe i estery cukrowe oraz ich sole inne niż produkty umieszczone w pozycjach 29.39, 29.41 i 29.42
Rozdział 30	
ex 30.02	Przeciwsurowice
ex 30.03	Leki (w tym leki stosowane w weterynarii), z wyłączeniem następujących produktów: - papierosy przeciwastmatyczne - chinina, cynkonina, chinidyna i ich sole pochodne, niezależnie od tego czy występują one w formie opatentowanych produktów lub nie - morfina, kokaina i inne narkotyki, niezależnie od tego czy występują one w formie opatentowanych produktów lub nie - antybiotyki i preparaty oparte na antybiotykach - witaminy i preparaty oparte na witaminach - sulfonamidy, hormony i preparaty oparte na hormonach

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
30.04	Wata, gaza, bandaże i inne podobne artykuły (np. opatrunki, plastry samoprzylepne, okłady), impregnowane lub pokryte substancjami farmaceutycznymi lub umieszczane w opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej do celów medycznych lub chirurgicznych, inne niż artykuły wyszczególnione w przypisie 3 do niniejszego rozdziału
Rozdział 31	
ex 31.03	Nawozy mineralne lub chemiczne, fosforowe, z wyłączeniem: - nawozów o podstawie żużlowej - nawozów rozdrobnionych (kalcynowanych) nawozów fosforowo-wapniowych (termofosfatów i fosfatów stapianych) i kalcynowanych naturalnych fosforanów wapniowych - wodoro-fosforanów wapnia zawierających nie mniej niż 0-2% fluoru
31.05	Pozostałe nawozy, artykuły ujęte w niniejszym rozdziale w tabletkach, pastylkach i innych podobnych formach lub w opakowaniach o wadze brutto nie przewyższającej 10 kg
Rozdział 32	
ex 32.01	Ekstrakty garbujące pochodzenia roślinnego; garbniki (kwasy garbnikowe), w tym wyciąg wodny garbnika galusowego
ex 32.04	Substancje barwiące pochodzenia roślinnego (w tym ekstrakt drzewa farbiarskiego i inne ekstrakty barwiace pochodzenia roślinnego, z wyłączeniem indygo, henny i chlorofilu) lub zwierzęcego, z wyłączeniem ekstraktu koszenili i alkiermesu
ex 32.05	Syntetyczne substancje barwiące pochodzenia organicznego (w tym barwniki pigmentowe lecz z wyłączeniem sztucznego indygo); syntetyczne produkty organiczne tego rodzaju wykazujące właściwości luminescencyjne; produkty znane jako czynniki optycznie wybielające włókna
32.06	Laki barwiące
ex 32.07	Inne substancje barwiące z wyłączeniem: a) pigmentów nieorganicznych lub pigmentów pochodzenia mineralnego, niezależnie od tego czy zawierają one inne substancje ułatwiające b) proces barwienia, na bazie soli kadmu barwników chromowych i błękitu pruskiego; produktów nieorganicznych wykorzystywanych jako substancje luminescencyjne

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
32.08	Pigmenty sztuczne, wytworzone substancje zmętniające, emalie i glazury podlegające zeszkleniu, płynne substancje połyskowe i inne podobne produkty stosowane w przemyśle ceramicznym, lakierniczym i szklanym; pobiałki (glinki); masa szklana i inne szkło w formie proszku, granulek lub płatków
32.09	Lakiery bezbarwne i lakiery rozpuszczalnikowe szybko schnące, farby wodne; sztuczne pigmenty wodne stosowane do wykańczania wyrobów skórzanych; farby i emalie; pigmenty tworzące zawiesinę w oleju lnianym, benzyna lakiernicza, terpentyna lub inne tego rodzaju media wykorzystywane do produkcji farb lub emalii; folie do rozkruszania; barwniki lub inne substancje koloryzujące w postaciach lub opakowaniach dostępnych w sprzedaży detalicznej; roztwory zgodnie z definicją zawartą w przypisie 4 do niniejszego rozdziału
32.11	Osuszacze
32.12	Kit szklarski, kit szczepiony; kit malarski; łatwopalne substancje powierzchniowe; substancje uszczelniające w tym żywice i cementy
32.13	Atrament do pisania, tusz drukowania oraz inne atramenty i tusze
Rozdział 33	
ex 33.01	Olejki eteryczne (odterpenowane lub nie); betony i absoluty; żywice termoutwardzalne, z wyjątkiem ekstraktów z róż, rozmarynu, eukaliptusa, drzewa sandałowego i cedru; rezinoidy, koncentraty olejków eterycznych w tłuszczach, olejach nielotnych, woskach i innych podobnych substancjach otrzymanych na drodze zimnej absorpcji lub maceracji
ex 33.06	Woda kolońska i inne wody toaletowe; kosmetyki i produkty do pielęgnacji skóry, włosów i paznokci; proszki i pasty do zębów, produkty do higieny jamy ustnej; odświeżacze do pomieszczeń, perfumowane lub nie
Rozdział 34	Mydło, substancje powierzchniowo czynne, substancje piorące, do smarowania, sztuczne woski, woski gotowe, preparaty do polerowania i czyszczenia, świece i inne podobne artykuły, pasty modelujący i „woski stomatologiczne”
Rozdział 35	Substancje albuminoidalne: kleje, enzymy
Rozdział 36	Materiały wybuchowe, artykuły pirotechniczne: zapałki, stopy samozapalne; wybrane substancje palne

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 37	
37.03	Papier sensybilizowany (światłoczuły); karton i płótno, nie naświetlony lub naświetlony lecz nie wywołany.
Rozdział 38	
38.03	Węgiel aktywowany; aktywowane) naturalne produkty mineralne; węgiel zwierzęcy w tym zużyty węgiel zwierzęcy (kostny)
38.09	Smoła drzewna; oleje ze smoły drzewnej (inne niż złożone rozpuszczalniki lub rozcieńczalniki ujęte w pozycji 38.18); kreozot drzewny; drzewna benzyna ciężka; olej acetonowy, pak roślinny wszystkich rodzajów; pak browarniany oraz preparaty podobne na bazie kalafonii i paku roślinnego; odlewnicze spoiwa rdzeniowe na bazie naturalnych produktów żywicznych
ex 38.11	Środki odkażające, owadobójcze, gryzoniobójcze, pestycydy i podobne produkty w postaci albo w opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, lub w postaci takich artykułów jak odsiarczone taśmy, tampony i świece, lepiki na muchy, laseczki pokryte heksachlorocycloheksanem (BHC) oraz podobnymi substancjami; preparaty zawierające środek czynny (takie jak DDT) zmieszany z innymi materiałami i umieszczone w pojemnikach aerozolowych gotowych do użycia
38.18	Złożone rozpuszczalniki i rozcieńczalniki, zmywacze farb i lakierów oraz podobne produkty
ex 38.19	Preparaty znane jako „płyny do transmisji hydraulicznej” (zwłaszcza hydrauliczne płyny hamulcowe) zawierające w masie mniej niż 70% olejów otrzymanych z ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 39 ex 39.02 ex 39.01 ex 39.02 ex 39.03 ex 39.04 ex 39.05 ex 39.06 ex 39.07	Polichlorek winylu Polimery styrenu we wszystkich formach; inne tworzywa sztuczne, etery i estery celulozowe, żywice syntetyczne z wyłączeniem: a) posiadających formę granulek, płatków, proszków, odpadów i ścinków wykorzystywanych jako surowce do produkcji produktów wymienionych w niniejszym rozdziale b) wymieniaczy jonowych Artykuły wykonane z materiałów opisanych w pozycjach od 39.01 do 39.06 z wyłączeniem niemechanicznych wentylatorów i ręcznych tarcz spawalniczych, ram i uchwytów do nich oraz części takich ram i uchwytów, a także szpul, kołowrotków oraz podobnych podstawek do błon fotograficznych i filmowych lub do taśm, filmów i innych podobnych produktów ujętych w pozycji 92.12
Rozdział 40	Kauczuk naturalny, kauczuk syntetyczny i kauczuk oleisty oraz artykuły z niego wykonane, z wyłączeniem pozycji 40.01, 40.02, 40.03 i 40.04, lateksu (ex 40.06), roztworów i dyspersji (ex 40.06), odzieży ochronnej dla chirurgów i radiologów, kombinezonów dla kierowców (ex 40.13), także w postaci masowej lub bloków okruchów, proszków lub kauczuku utwardzonego (ebonitu i wulkanitu) (ex 40.15)
Rozdział 41	Skóry i skórki surowe (z wyjątkiem skór futerkowych) oraz skóry wyprawione, z wyłączeniem skór impregnowanych i artykułów ujętych w pozycjach 41.01 i 41.02
Rozdział 42	Artykuły ze skóry; wyroby rymarskie i uprząż; artykuły podróżne, torby i torebki oraz podobne pojemniki; wyroby z jelit zwierzęcych (innych niż jelito jedwabnika morwowego)
Rozdział 43	Skóry futerkowe i skóry sztuczne oraz wyroby z nich
Rozdział 44	Drewno i wyroby z drewna; węgiel drzewny z wyłączeniem pozycji 44.04, artykułów z płyt pilśniowych (ex 44.21, ex 44.23, ex 44.27, ex 44.28), szpul, listw oraz podobnych podstawek do błon fotograficznych i filmowych lub do taśm, filmów i innych podobnych produktów ujętych w pozycji 92.12 (ex 44.26) oraz drewnianych paneli podłogowych (44.28)

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 45	
45.03	Wyroby z korka naturalnego
45.04	Korek aglomerowany (będący korkiem aglomerowanym z dodatkiem spoiwa lub bez) i wyroby z korka aglomerowanego
Rozdział 46	Wyroby ze słomy, esparto i innych materiałów do wyplatania; wyroby koszykarskie i wyroby z wikliny, z wyłączeniem plecionek i podobnych wyrobów z materiałów do wyplatania ogólnego użytku, połączone razem w pasma lub nie (ex 46.02)
Rozdział 48	
ex 48.01	Papier i karton (w tym wata celulozowa) w rulonach i w arkuszach, z wyłączeniem następujących produktów: - zwykłego papieru gazetowego wyprodukowanego z chemicznej lub mechanicznej masy włókienniczej, o ciężarze nie większym niż 60 g/m - papieru do druku czasopism - bibułki papierosowej - papieru do produkcji papieru toaletowego lub chusteczek higienicznych - waty celulozowej - papieru ręcznej roboty i kartonu
48.03	Papier i karton pergaminowy lub tłuszczoodporny oraz jego imitacje, a także satynowany papier przezroczysty lub przeświecający, w zwojach lub w arkuszach
48.04	Papier lub karton złożony (wykonany przez sklejenie płaskich warstw), niepowlekany powierzchniowo ani nieimpregnowany, ze wzmocnieniem wewnętrznym lub bez, w zwojach lub w arkuszach:
ex 48.05	Papier i karton falisty (z płaskimi wartstwami powierzchniowymi lub bez) wytłaczany w zwojach lub arkuszach

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 48.07	Papier i karton impregnowany, powlekany, powierzchniowo-barwiony, powierzchniowo-zdobiony lub z nadrukiem (nie stanowiący druków ujętych w rozdziale 49) w rulonach lub arkuszach, z wyłączeniem papieru kreślarskiego w kratkę, papieru złoconego i srebrzonego lub ich imitacji, papieru do kalkomanii, papieru wskaźnikowego i nieczułego papieru fotograficznego
ex 48.13	Kalka maszynowa
48.14	Bloki do pisania, koperty, karty listowe, karty pocztowe, karty korespondencyjne; pudełka, portfele okładki i zestawy do pisania, z papieru lub kartonu, zawierające wyłącznie asortyment materiałów piśmiennych
ex 48.15	Pozostały papier lub karton, pocięty do wymiaru lub kształtu, z wyłączeniem bibułki papierosowej, papieru do dalekopisów, taśm perforowanych do maszyn monotypowych oraz maszyn do liczenia, rodzajów papieru i kartonu wykorzystywanych do wyroby filtrów (w tym filtrów do papierosów) oraz taśm gumowanych
48.16	Pudła, torby i inne pojemniki opakowaniowe z papieru lub tektury; segregatory, pudełka na listy i podobne wyroby z papieru lub tektury stosowane w biurach, sklepach itp.
48.18	Rejestry, zeszyty, notatniki i notesy, bloki brudnopisowe, księgi zamówień, kwitariusze, terminarze, podkładki na biurko, skoroszyty (z kartkami do wyjmowania lub inne), teczki i okładki do akt oraz inne materiały piśmienne z papieru lub tektury; albumy zwykłe i inne oraz obwoluty książek z papieru lub kartonu
48.19	Etykiety wszelkich rodzajów z papieru lub kartonu, z nadrukiem lub bez, gumowane lub nie
ex 48.21	Abażury do lamp; obrusy i serwetki, chusteczki do nosa i ręczniki; talerze, tacki, filiżanki, podkładki, butelki, szklanki
Rozdział 49	
ex 49.01	Drukowane książki, foldery, broszury i ulotki w języku greckim
ex 49.03	Książki obrazkowe dla dzieci i książki do rysowania lub kolorowania, zszyte, w twardej lub w miękkiej oprawie, w całości lub w części wydrukowane w języku greckim

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 49.07	Znaczki nie przeznaczone do użytku publicznego
49.09	Ilustrowane karty pocztowe, ilustrowane karty z życzeniami świątecznymi lub innymi pozdrowieniami, wydrukowane w dowolnej technice, z przyciętymi ozdobnie bokami lub nie
ex 49.10	Kalendarze różnych rodzajów, papierowe lub kartonowe, w tym również bloki kalendarzowe, z wyłączeniem kalendarzy przeznaczonych do celów reklamowych w innych językach niż grecki
ex 49.11	Inne artykuły drukowane, w tym drukowane ilustracje i fotografie, z wyłączeniem następujących artykułów: - scenografii teatralnych oraz atelier fotograficznych - druków wydawanych w celach reklamowych (w tym dotyczących podróży) w innych językach niż grecki
Rozdział 50	Jedwab i odpady jedwabiu
Rozdział 51	Włókna sztuczne (ciągłe)
Rozdział 52	Wyroby włókiennicze metalizowane
Rozdział 53	Wełna i inne rodzaje sierści zwierzęcej, z wyłączeniem produktów farbowanych i niefarbowanych ujętych w pozycjach 53.02, 53.02, 53.03 i 53.04
Rozdział 54	Len i ramia, z wyłączeniem pozycji 54.01
Rozdział 55	Bawełna
Rozdział 56	Włókna sztuczne (nieciągłe)
Rozdział 57	Inne materiały włókiennicze pochodzenia roślinnego, z wyłączeniem pozycji 57.01; przędza papierowa i tkaniny z przędzy papierowej
Rozdział 58	Dywany, maty, słomianki i gobeliny (kilimy); tkaniny w belach i kordonkach; wąskie tkaniny; okrawki i obrzynki; tiul i inne tkaniny wiązane w siatkę; koronki; hafty

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 59	Watolina i filc; szpagat, wyroby powroźnicze, liny i linki; tkaniny specjalne; tkaniny impregnowane i powlekane; wyroby tekstylne nadające się do użytku przemysłowego
Rozdział 60	Wyroby dziane i szydełkowane
Rozdział 61	Artykuły zdobnicze i akcesoria ubraniowe z materiałów tekstylnych, inne niż wyroby dziane i szydełkowane
Rozdział 62	Pozostałe gotowe wyroby tekstylne, z wyłączeniem wachlarzy i ręcznych tarczy spawalniczych (ex 62.05)
Rozdział 63	Używana odzież i inne wyroby tekstylne; szmaty
Rozdział 64	Obuwie, klapki i inne podobne wyroby oraz części takich artykułów
Rozdział 65	Nakrycia głowy i ich części
Rozdział 66	
66.01	Parasole i markizy słoneczne (w tym parasolki podręczne, zadaszenia namiotowe oraz parasole ogrodowe i podobne)
Rozdział 67	
ex 67.01	Miotełki z piór do kurzu
67.02	Sztuczne kwiaty, liście i owoce oraz ich części; artykuły wykonane ze sztucznych kwiatów, liści i owoców
Rozdział 68	
68.04	Kamienie do ręcznego polerowania, osełki i inne podobne artykuły, kamienie młyńskie, kamienie szlifierskie, ściernice i inne podobne artykuły (w tym koła, głowice, tarcze i zwrotnice do szlifowania, ostrzenia), z kamienia naturalnego (spiekanego lub nie), ze spiekanych materiałów ściernych naturalnych bądź sztucznych lub z ceramiki, ze rdzeniami, uchwytami, oprawkami, osiami lub bez, a także z innych podobnych materiałów, lecz bez kratownic; segmenty i inne wykończone części takich kamieni i kół (tarcz), z kamienia naturalnego (spiekanego lub nie), ze spiekanych materiałów ściernych naturalnych bądź sztucznych lub z ceramiki

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
68.06	Proszek lub ziarno z naturalnych lub sztucznych materiałów ściernych, na podłożu z materiału włókienniczego, papieru, tektury lub innych materiałów, cięte do kształtu, zszywane lub inaczej ukształtowane lub nie
68.09	Panele, tafle, deski, płyty, płytki, bloki i podobne wyroby z włókien roślinnych, włókien drzewnych, słomy, wiórów i innych odpadów drzewnych (w tym trocin), spojonych cementem, gipsem lub innym spoiwem mineralnym
68.10	Wyroby z materiałów tynkarskich
68.11	Wyroby z cementu (w tym cementu żużlowego), betonu lub sztucznego kamienia (w tym granulowanego marmuru spajanego cementem), wzmocnione lub nie
68.12	Wyroby azbestowo-cementowe, celulozowo-cementowe i inne podobne
68.14	Materiały cierne (segmenty, tarcze, podkładki, pasy, arkusze, okładziny rolki itp.) odpowiednie do hamulców, sprzęgieł i podobnych urządzeń, na bazie azbestu, innych substancji mineralnych lub celulozy, łączone z materiałami włókienniczymi lub nie
Rozdział 69	Wyroby ceramiczne, z wyłączeniem pozycji 69.02, 69.03, 69.04 i 69.05, narzędzi i aparatury do celów laboratoryjnych i przemysłowych, pojemników do przewożenia kwasów i innych substancji chemicznych oraz podobnych artykułów stosowanych w rolnictwie, ujętych w pozycji 69.09, a także wyrobów porcelanowych ujętych w pozycjach 69.10, 69.13 i 69.14
Rozdział 70	
70.04	Szkło lane i walcowane (w tym szkło powlekane i szkło zbrojone), ukształtowane lub nie, w prostokątnych arkuszach, nie obrobione inaczej
70.05	Szkło ciągnione i dmuchane (w tym szkło powlekane) w prostokątnych arkuszach, nie obrobione inaczej
ex 70.06	Szkło lane, walcowane, ciągnione i dmuchane (w tym szkło powlekane i szkło zbrojone), w prostokątnych arkuszach, oszlifowane lub polerowane lecz dalej nie przetworzone, z wyłączeniem szkła nieuzbrojonego do produkcji luster i zwierciadeł

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 70.07	Szkło lane, walcowane, ciągnione i dmuchane (w tym szkło powlekane i szkło zbrojone), przycięte do kształtu innego niż prostokątny, gięte lub obrobione w inny sposób przetworzone (np. o obrobionych krawędziach lub grawerowane), oszlifowane bądź polerowane lub nie; oprawione w ołów lub obrobione w inny podobny sposób
70.08	Szkło bezpieczne, złożone ze szkła hartowanego lub warstwowego, ukształtowane lub nie
70.09	Szklane lustra i zwierciadła (włącznie z lusterkami wstecznymi), nieoprawione w ramy, oprawione w ramy lub wzmocnione:
70.10	Balony, butle, butelki, słoje, słoiki, dzbany, donice i inne podobne pojemniki ze szkła, powszechnie używane do transportu lub pakowania towarów; wieczka, przykrywki i inne zamknięcia szklane
ex 70.13	Wyroby ze szkła (inne niż artykuły ujęte w pozycji 70.19), powszechnie używane do celów stołowych, kuchennych, toaletowych, biurowych, dekoracji wnętrz lub innych podobnych celów, z wyłączeniem ognioodpornych wyrobów ze szkła powszechnie używanych do celów stołowych lub kuchennych o niskim współczynniku rozszerzalności cieplnej, takich jak Pyrex lub Durex
70.14	Wyroby świecące i sygnalizacyjne ze szkła, elementy optyczne ze szkła, nieobrobione optycznie ani niewykonane ze szkła optycznego
ex 70.15	Szkło wykorzystywane do produkcji okularów słonecznych (lecz z wyłączeniem szkła służącego do wyrobu szkieł korekcyjnych), zakrzywione, wygięte, wklęsłe lub obrobione w inny podobny sposób
ex 70.16	Szkło wielokomórkowe w blokach, płytach, płytkach, panelach i innych podobnych formach
ex 70.17	Szklane wyroby laboratoryjne, higieniczne lub farmaceutyczne, skalowane lub nie, kalibrowane lub nie, z wyłączeniem wyrobów szklanych stosowanych w laboratoriach chemicznych; szklane ampułki
ex 70.21	Inne artykuły ze szkła, z wyłączeniem artykułów wykorzystywanych w przemyśle
Rozdział 71	
ex 71.12	Wyroby jubilerskie (biżuteria) ze srebra (w tym ze srebra pozłacanego oraz srebra platynowanego) lub metalu platerowanego metalem szlachetnym

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
71.13	Wyroby złotnicze ze złota lub srebra oraz ich części, z metalu szlachetnego lub metalu platerowanego metalem szlachetnym, z wyłączeniem wyrobów ujętych w pozycji 71.12
ex 71.14	Inne wyroby z metalu szlachetnego lub metalu platerowanego metalem szlachetnym, z wyłączeniem artykułów i przyborów wykorzystywanych w warsztatach i laboratoriach
71.16	Sztuczna biżuteria
Rozdział 73	Żelazo i stal oraz artykuły wykonane z żelaza i stali, z wyłączeniem: a) produktów objętych kompetencją Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali ujętych w pozycjach 73.01, 73.02, 73.03, 73.05, 73.06, 73.07, 73.08, 73.09, 73.10, 73.11, 73.12, 73.13, 73.15 i 73.16 b) produktów ujętych w pozycjach 73.02, 73.05, 73.07 i 73.16, które nie są objęte kompetencją Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali c) pozycji nr 73.04, 73.17, 73.19, 73.30, 73.33 i 73.34 oraz resorów i elementów do resorów wagonów kolejowych z żelaza i stali, ujętych w pozycji 73.35
Rozdział 74	Miedź i wyroby z miedzi, z wyłączeniem stopów miedziowych zawierających w swej masie więcej niż 10 % niklu oraz artykułów ujętych w pozycjach 74.01, 74.02, 74.06 i 74.11
Rozdział 76	Aluminium i wyroby z aluminium, z wyłączeniem pozycji 76.01 i 76.05 oraz szpul, kołowrotków oraz podobnych podstawek do błon fotograficznych i filmowych lub do taśm, filmów i innych podobnych produktów ujętych w pozycji 92.12 (ex 76.16)
Rozdział 78	Ołów i wyroby z ołowiu
Rozdział 79	Cynk i wyroby z cynku, z wyłączeniem pozycji 79.01, 79.02 i 79.03
Rozdział 82	
ex 82.01	Narzędzia ręczne: łopaty, szufle, kilofy, grace, motyki, widły i grabie; siekiery, tasaki i inne podobne narzędzia do rąbania i ciosania; kosy, sierpy, nożyce do trawy, kliny do drewna oraz inne narzędzia tego rodzaju używane w rolnictwie, ogrodnictwie i leśnictwie

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
82.02	Piły ręczne (niemechaniczne) oraz brzeszczoty do pił ręcznych i mechanicznych (w tym brzeszczoty bez zębów)
ex 82.04	Przenośne narzędzia kowalskie; tarcze szlifierskie z ramami (obsługiwane ręcznie lub za pomocą pedału), artykuły do użytku domowego
82.09	Noże z ostrzami tnącymi, ząbkowane lub nie (w tym noże ogrodnicze), inne niż noże ujęte w pozycji 82.06 i ostrza do tych noży
ex 82.11	Brzytwy, maszynki do golenia i żyletki oraz półfabrykaty do ich wyrobu
ex 82.13	Pozostałe artykuły nożownicze (np. sekatory, maszynki do strzyżenia włosów, topory rzeźnicze, noże do papieru), z wyłączeniem nożyc ręcznych oraz ich części
82.14	Łyżki, widelce, noże i widelce do ryb oraz inne podobne artykuły kuchenne lub stołowe:
82.15	Uchwyty metalowe do artykułów ujętych w pozycjach 82.09, 82.13 i 82.14
Rozdział 83	Różne artykuły metalowe, z wyłączeniem pozycji 83.08, statuetek i innych ozdób do użytku domowego (ex 83.06) oraz koralików i cekinów (ex 83.09)
Rozdział 84	
ex 84.06	Silniki spalinowe z zapłonem iskrowym o pojemności cylindrów 220 cm^3 lub większej; silniki spalinowe średnioprężne; silniki spalinowe wysokoprężne o mocy 37 kW lub mniejszej
ex 84.10	Pompy do cieczy (w tym motopompy i pompy turbinowe), wyposażone w urządzenia pomiarowe lub nie
ex 84.11	Pompy powietrzne lub próżniowe (w tym motopompy i pompy turbinowe), wentylatory, dmuchawy i inne podobne urządzenia, z wbudowanymi silnikami o wadze mniejszej niż 150 kg oraz wentylatory lub dmuchawy bez silnika, o wadze 100 kg lub mniej

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 84.12	Urządzenia klimatyzacyjne, funkcjonujące w sposób niezależny, zawierające wentylator napędzany silnikiem oraz elementy służące do zmiany temperatury i wilgotności powietrza, do użytku domowego
ex 84.14	Piece piekarskie i ich części
ex 84.15	Chłodziarki, lady chłodnicze i inne urządzenia chłodzące wyposażone w agregat chłodniczy
ex 84.17	Błyskawiczne, nieelektryczne podgrzewacze wody oraz bojlery wodne
84.20	Urządzenia do ważenia (z wyjątkiem wag o czułości 5 cg lub większej), w tym maszyny do liczenia lub kontroli przez ważenie; wszelkiego rodzaju odważniki do wag
ex 84.21	Urządzenia mechaniczne (obsługiwane ręcznie lub nie) do rozrzucania, rozpraszania lub rozpylania cieczy lub proszków do domowego użytku; podobne urządzenia obsługiwane ręcznie do użytku w rolnictwie; podobne urządzenia używane w rolnictwie, montowane na ciężarówkach, o wadze 60 kg lub mniejszej
ex 84.24	Pługi o masie 700 kg lub mniejszej przystosowane do ciągnienia przez zwierzęta pociągowe lub ciągniki mechaniczne; pługi ciągnikowe wyposażone w dwa lub trzy lemiesze lub tarcze; brony przystosowane do ciągnienia przez zwierzęta pociągowe lub ciągniki mechaniczne, z nieruchomą ramą lub nieruchomymi zębami; pługi tarczowe o masie 700 kg lub mniejszej
ex 84.25	Młocarnie; młocarnie i łuskarki kukurydzy; maszyny żniwne ciągnione przez zwierzęta pociągowe; prasy do belowania słomy i paszy; wialnie i podobne urządzenia do przesiewania nasion oraz ziarna
84.27	Prasy, tłocznie, rozdrabniacze i podobne urządzenia stosowane w produkcji wina, jabłecznika, soków owocowych lub podobnych napojów:
ex 84.28	Urządzenia do kruszenia ziarna; maszyny do mielenia używane w gospodarstwach rolnych
84.29	Urządzenia stosowane w przemyśle zbożowym i młynarskim oraz maszyny inne niż urządzenia stosowane w gospodarstwach rolnych do obróbki zbóż lub suszonych roślin strączkowych
ex 84.34	Maszyny poligraficzne

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 84.38	Czółenka; płocha do krosen
ex 84.40	Pralki o napędzie elektrycznym lub nie do użytku domowego
ex 84.47	Obrabiarki do cięcia i strugania drewna, korka, kości, ebonitu (wulkanitu), twardych materiałów z tworzyw sztucznych lub innych materiałów trudnych do obróbki nie będące maszynami i urządzeniami ujętymi w pozycji 84.49
ex 84.56	Urządzenia do spiekania, formowania i kształtowania masy ceramicznej, nieutwardzonych cementów, materiałów gipsowych lub innych produktów mineralnych
ex 84.59	Prasy do wytłaczania oleju i olejarnie; maszyny do wyrobu mydła stearynowego
84.61	Krany, kurki, zawory i podobna armatura do rur, płaszczy kotłów, zbiorników, kadzi itp., także zawory redukcyjne i zawory sterowane termostatycznie
Rozdział 85	
ex 85.01	Generatory o mocy wyjściowej 20 kVA lub mniejszej; silniki o mocy 74 kW lub mniejszej; przetwornice jednotwornikowe o mocy 37 kW lub mniejszej; transformatory i przekształtniki statyczne inne niż używane do celów związanych z nadawaniem programów radiowych, w radiotelefonii, radiotelegrafii oraz w odbiornikach telewizyjnych
85.03	Ogniwa galwaniczne i baterie galwaniczne
85.04	Akumulatory elektryczne
ex 85.06	Wentylatory pokojowe
85.10	Lampy przenośne zasilane bateriami elektrycznymi i magnetoelektryczne nie będące lampami ujętymi w pozycji 85.09
85.12	Elektryczne błyskawiczne podgrzewacze do wody lub bojlery elektryczne oraz grzejniki nurkowe; elektryczne urządzenia do ogrzewania gruntowego i przestrzennego; urządzenia elektryczne stosowane w zakładach fryzjerskich (np. suszarki do włosów, lokówki i maszynki do fryzowania) i żelazka elektryczne; urządzenia elektrotermiczne domowego użytku; elektryczne rezystory grzejne niebędące rezystorami węglowymi
ex 85.17	Elektryczne urządzenia do sygnalizacji dźwiękowej

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 85.19	Urządzenia elektryczne służące do otwierania i zamykania obwodów elektrycznych w celu ochrony obwodów elektrycznych lub do dokonywania połączeń do lub w obrębie obwodów elektrycznych (np. przełączniki, przekaźniki, bezpieczniki, ochronniki przepięciowe, eliminatory fal, wtyczki, oprawki lampowe i skrzynki (puszki) przyłączowe)
ex 85.20	Żarówki elektryczne i lampy wyładowcze, z wyłączeniem promienników lampowych podczerwieni i nadfioletu
85.23	Izolowane (w tym emaliowane i anodyzowane) przewody elektryczne, kable, pręty, taśmy i inne podobne artykuły (w tym kable koncentryczne), z przyłączami lub bez
85.25	Izolatory wykonane z dowolnych materiałów
85.26	Oprawy izolujące do maszyn, urządzeń i sprzętu elektrycznego wykonane w całości z materiału izolacyjnego, poza niewielkimi ilościami innych komponentów lub metalu służącymi wyłącznie do montażu lecz z wyłaczeniem izolatorów objętych pozycją 85.25,
85.27	Elektryczne rurki kablowe i złącza do nich, wykonane z metalu oraz obłożone materiałem izolacyjnym
Rozdział 87	
ex 87.02	Pojazdy samochodowe służące do publicznego przewozu osób oraz pojazdy samochodowe do przewozu towarów lub materiałów (z wyłączeniem podwozia wymienionego w przypisie 2 do rozdziału 87
87.05	Nadwozia (w tym kabiny) pojazdów mechanicznych ujętych w pozycjach 87.01, 87.02 lub 87.03
ex 87.06	Podwozia bez silników oraz ich części
ex 87.11	Pojazdy inwalidzkie (z wyłączeniem pojazdów z napędem silnikowym lub w inny sposób napędzanych mechanicznie)
ex 87.12	Części i akcesoria do pojazdów inwalidzkich (z wyłączeniem pojazdów z napędem silnikowym lub w inny sposób napędzanych mechanicznie)
87.13	Wózki dziecinne i części do nich

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 89	
ex 89.01	Lichtugi i barki; zbiornikowce przeznaczone do ciągnienia; statki żaglowe
Rozdział 90	
ex 90.01	Soczewki korygujące
90.03	Ramki i oprawki oraz części do okularów, binokli, okularów z rączką (lornetek teatralnych) gogli itp.
90.04	Okulary, binokle, okulary z rączką (lornetki teatralne), gogle itp. oraz ich części, korekcyjne, ochronne lub inne
ex 90.26	Przyrządy pomiarowe do ręcznych pomp oraz wodomierze (wolumetryczne i tachometryczne)
Rozdział 92	
92.12	Płyty gramofonowe i inne nagrania dźwiękowe lub podobne; matryce do produkcji płyt, gotowe półfabrykaty do produkcji płyt, taśma do mechanicznego zapisu dźwięku, gotowe taśmy, przewody i inne artykuły powszechnie używane do zapisu dźwięku lub dokonywania nagrań o podobnym charakterze
Rozdział 93	
ex 93.04	Broń sportowa i myśliwska
ex 93.07	Przybitki do broni krótkiej; amunicja sportowa, amunicja do rewolwerów i innej broni palnej, pociski pełne i śrutowe do strzelania do tarczy kalibru do 9 mm; łuski nabojów do pistoletów i karabinów sportowych, z metalu lub kartonu; pociski, pociski jednolite i śrutowe do pistoletów i karabinów sportowych
Rozdział 94	Meble i ich części; podkłady pod łóżka, materace, wsporniki do materacy, poduszki i inne wyścielane elementy mebli, z wyłączeniem pozycji 94.02
Rozdział 96	Miotły, szczotki, puszki do pudru i sitka, z wyłączeniem gotowych elementów (węzłów, kłaczków) do produkcji mioteł lub szczotek ujętych w pozycjach 96.05 i 96.06

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 97	
97.01	Zabawki na kołach zaprojektowane w ten sposób, aby dzieci mogły na nich jeździć (np. zabawkowe rowery i rowery na trzech kołach oraz zabawkowe samochody na pedały) wózki i foteliki dla lalek
97.02	Lalki
97.03	Inne zabawki; modele wykorzystywane w celach rekreacyjnych
ex 97.05	Serpentyny i konfetti
Rozdział 98	Inne artykuły przetworzone, z wyłączeniem długopisów (stylografów) ujętych w pozycjach 98.04, 98.10, 98.14 i 98.15

1. Wykaz produktów EWG

Nr pozycji (kod) WTC (WTC)	Wyszczególnienie
73.01	Surówka wielkopiecowa, żeliwo i surówka zwierciadlista w gąskach, blokach i innych podobnych formach
73.02	Żelazostopy:
	A. Żelazomangan
	1. Zawierający — w ujęciu wagowym — więcej niż 2% węgla (żelazomangan wysokowęglowy)
73.03	Odpady metalowe i złom metalowy żelaza i stali
73.05	Żelazo sproszkowane lub stal sproszkowana; żelazo gąbczaste lub stal gąbczasta
	B. Żelazo gąbczaste lub stal gąbczasta
73.06	Sztaby pudlarskie i ściany szczelinowe; wlewki, bloki, bryły i podobne formy z żelaza lub stali
73.07	Łupy, sztabki, płyty i sztaby (w tym dachówka do wyrobu blachy białej) z żelaza lub stali; kawałki obrobione zgrubienie przez kucie, z żeliwa i stali:
	A. Łupy i sztabki: II. Walcowane B. Płyty i sztaby (dachówka do wyrobu blachy białej) II. Walcowane
73.08	Zwoje żelaza lub stali przeznaczone do ponownego walcowania
73.09	Blachy uniwersalne żelazne lub stalowe
73.10	Pręty i żerdzie (w tym druty) z żelaza lub stali, stal do wyrobu rdzeni wiertniczych walcowana na gorąco, kuta, wytłaczana, formowana lub wykańczana na zimno (w tym wykończenie precyzyjne):
	A. Nieobrobiona inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco lub wytłaczanie

	B. Platerowana lub obrobiona powierzchniowo (np. polerowana lub powlekana)
	I. Nieobrobiona inaczej niż poprzez platerowanie:
	a) walcowana na gorąco lub wytłaczana
73.11	Kątowniki, kształtowniki i profile żelazne lub stalowe, walcowane na gorąco, kute, wytłaczane, formowane lub wytłaczane na zimno; stosy arkuszy blach żeliwnych lub stalowych, przewierconych lub nie, z otworami lub wykonanych ze zmontowanych elementów
	A. Kątowniki, kształtowniki i profile:
	I. Nieobrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco
	IV. Platerowane lub obrobione powierzchniowo (np. polerowane, powlekane)
	a) nie obrobione inaczej niż poprzez platerowanie:
	Walcowane na gorąco lub wytłaczane
	B. Stosy arkuszy
73.12	Obręcze i taśmy, z żelaza lub stali, walcowane na gorąco lub na zimno:
	A. Nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco
	B. Nieobrobione inaczej niż poprzez walcowanie na zimno:
	1. W zwojach do produkcji cienkich blach
	C. Platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób
	III. Cynowane
	Blacha biała
	V. Pozostałe (np. pokryte miedzią, sztucznie utlenione, emaliowane, niklowane, lakierowane, platerowane, parkeryzowane, z tłoczonym nadrukiem)
	a) nieobrobione inaczej niż poprzez platerowanie
	1. Walcowane na gorąco
73.13	Arkusze i płyty z żelaza lub stali, walcowane na gorąco lub na zimno:
	A. Arkusze i płyty do produkcji materiałów elektrycznych

	B. Pozostałe arkusze i płyty:
	I. Nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco
	II. Nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na zimno o grubości:
	b) więcej niż 1 mm lecz mniej niż 3 mm
	c) 1 mm lub mniej
	III. Nie obrobione inaczej niż poprzez gładzenie, polerowanie lub glazurowanie
	IV. Platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób
	b) cynowane
	1. Biała blacha
	2. Pozostałe
	c) pokryte cynkiem lub ołowiem
	d) Pozostałe (np. pokryte miedzią, sztucznie utlenione, lakierowane, niklowane, platerowane, parkeryzowane, z tłoczonym nadrukiem)
	V. Kształtowane lub obrabiane w inny sposób
	a) przycinane do kształtu innego niż prostokątne arkusze lecz nie obrobione inaczej
	2. Pozostałe
73.15	Stopy stalowe i stal wysokowęglowa w formach wymienionych w pozycjach od 73.06 do 73.14
	A. Stal wysokowęglowa
	I. Wlewki, bloki, łupy, sztabki, płyty i sztaby
	b) Pozostałe
	III. Zwoje do powtórnego walcowania
	IV. Płyty uniwersalne
	V. Pręty i żerdzie (w tym druty) z żelaza lub stali, stal do wyrobu rdzeni wiertniczych; kątowniki, kształtowniki i segmenty:

b) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco lub wytłaczanie

d) platerowane lub obrobione powierzchniowo w inny sposób (np. polerowane, powlekane):

1. Nie obrobione inaczej niż poprzez platerowanie:

aa) walcowane na gorąco lub wytłaczane

VI. Obręcze i taśmy:

a) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco

c) platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób

1. Nie obrobione inaczej niż poprzez platerowanie:

aa) walcowane na gorąco

VII. Arkusze i płyty

a) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco

b) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na zimno, o grubości:

2. Mniej niż 3 mm

c) polerowane, platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób

d) formowane lub obrobione w inny sposób

1. Przycinane do kształtu innego niż prostokątne arkusze. lecz nie obrobione inaczej

B. Stal stopowa

I. Wlewki, kęsiska, kęsy i sztaby z blach cienkich

b) Pozostałe

III. Kręgi do ponownego walcowania

IV. Płyty uniwersalne

V. Sztaby i pręty (z włączeniem prętów i sztab drążonych ze stali stopowej, kątowniki, kształtowniki) i profile:

	nieobrobione więcej oprócz walcowania na gorąco lub wyciskania d) platerowane lub obrobione powierzchniowo (np. polerowane, powlekane): 1. Nieobrobione więcej oprócz platerowania: aa) Walcowane na gorąco lub wyciskane VI. Obręcze i taśmy: a) nieobrobione więcej oprócz walcowania na gorąco) platerowane, powlekane lub w inny sposób obrobione powierzchniowo 1. Nieobrobione więcej oprócz platerowania: aa) Walcowane na gorąco VII. Arkusze i płyty: a) Elektrotechniczne arkusze i płyty b) Pozostałe arkusze i płyty: 1. Nieobrobione więcej oprócz walcowania na gorąco Nieobrobione więcej oprócz walcowania na zimno o grubości bb) mniejszej niż 3 mm Polerowane, platerowane, powlekane lub w inny sposób obrabiane powierzchniowo W inny sposób kształtowane lub obrobione: aa) pocięte w kształty inne niż prostokątne lecz nieobrobione
73.16	Następujące materiały z żelaza i stali do budowy linii kolejowych i tramwajowych: szyny kolejowe i tramwajowe, szyny ochronne, iglice zwrotnic, skrzyżowania (lub krzyżownice), szlabany do przejazdów kolejowych, pręty, szyny zębate, podkłady kolejowe, nakładki stykowe, siodełka szynowe, kliny szynowe, podkładki (bazowe), zaciski szynowe, płyty fundamentowe, pręty rozciągane oraz inne materiały specjalistyczne służące do łączenia i mocowania szyn: A. Szyny II. Pozostałe B. Szyny ochronne C. Podkłady kolejowe

	D. Nakładki stykowe i podkładki bazowe I. Walcowane

ZAŁĄCZNIK VII

Wykaz, o którym mowa w treści artykułu 117 ustęp 1 Aktu Przystąpienia

2. Wykaz produktów EWG

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 13	
ex 13.02	Aromaty
ex 13.03	Substancje pektynowe, pektyniany i pektany
Rozdział 14	
ex 14.05	Walonea, orzeszki galasowe
Rozdział 15	
ex 15.05	Tłuszcz z wełny i stearyna
ex 15.06	Pozostałe tłuszcze i oleje zwierzęce (łącznie z tłuszczami pozyskiwanymi z kości i odpadów) z wyłączeniem oleju otrzymywanego z nóżek zwierzęcych
15.08	Oleje zwierzęce lub roślinne, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, dmuchane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie
15.10	Kwasy tłuszczowe, oleje kwaśne otrzymywane w procesie rafinacji, alkohole tłuszczowe
15.11	Gliceryna i ługi glicerynowe
ex 15.15	Wosk pszczeli i pozostałe woski owadzie, barwione lub nie
15.16	Woski roślinne, barwione lub nie

ex 15.17	Degras
Rozdział 17	
ex 17.02	Laktoza i syrop laktozowy zwierające wagowo 99% laktozy lub więcej, wyrażonej jako laktoza bezwodna, w przeliczeniu na suchą masę; glukoza i syrop glukozowy

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
17.04	Wyroby cukiernicze niezawierające kakao
Rozdział 18	Kakao i przetwory z kakao z wyłączeniem pozycji nr 18.01 i 18.02
Rozdział 19	
ex. 19.02	Ekstrakt słodowy
19.03	Makarony, spaghetti i inne podobne produkty
19.05	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (dmuchany ryż, płatki kukurydziane i inne podobne produkty)
ex 19.07	Chleb, herbatniki i inne zwykłe wyroby piekarskie, niezawierające dodatku cukru, miodu, jaj, tłuszczy, sera lub owoców
19.08	Pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i inne wyrafinowane wyroby piekarskie, nawet zawierające kakao w dowolnej proporcji
Rozdział 21	Przetwory spożywcze gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyjątkiem pozycji nr 21.05 i 21.07
Rozdział 22	
22.01	Wody, w tym naturalne lub sztuczne wody mineralne i wody gazowane; lód i śnieg
22.02	Lemoniada, wody, w tym aromatyzowane wody mineralne i wody gazowane oraz inne napoje bezalkoholowe z wyjątkiem soków owocowych i warzywnych objętych pozycją 20.070
22.03	Piwo otrzymywane ze słodu
22.06	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami

	lub substancjami aromatycznymi
ex 22.08	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu wynoszącej 80% obj. lub więcej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe o dowolnej mocy, skażone, z wyłączeniem wyrobów otrzymywanych z produktów rolnych wymienionych w załączniku II do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 22.09	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj. z wyłączeniem alkoholu etylowego otrzymywanego z produktów rolnych wymienionych w załączniku II do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę; wódki, likiery i pozostałe napoje alkoholowe; złożone preparaty alkoholowe (znane jako „skoncentrowane ekstrakty") do wyrobu napojów alkoholowych
Rozdział 24	
24.02	Przetworzony tytoń; ekstrakty i esencje tytoniowe
Rozdział 25	
25.20	Gips; anhydryt; gips palony i spoiwa gipsowe na bazie siarczanu wapnia, barwione lub nie, z wyłączeniem specjalnych spoiw gipsowych stosowanych w stomatologii
25.22	Wapno palone, wapno gaszone i wapno hydrauliczne z wyjątkiem tlenku wapnia i wodorotlenku wapnia
25.23	Cement portlandzki, cement glinowy, cement żużlowy, cement anhydrytowy i podobne cementy hydrauliczne, nawet barwione lub w postaci klinkieru
ex 25.30	naturalny kwas borowy zawierający nie więcej niż 85% H_3BO_3 w przeliczeniu na suchą masę
ex 25.32	Pigmenty mineralne wapniowe lub mieszane; santorin, pozzolana, trass i inne podobne komponenty wykorzystywane do produkcji cementów hydraulicznych, sproszkowanych lub nie

Rozdział 27	
27.05 *bis*	Gaz węglowy, gaz wodny, gaz generatorowy i podobne gazy
27.06	Smoła destylowana z węgla, węgla brunatnego lub z torfu oraz pozostałe smoły mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, włącznie ze smołami asfaltowymi z dodatkiem olejów kreozotowych oraz smołami odzyskanymi
27.08	Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z pozostałych smół mineralnych
ex 27.10	Oleje mineralne i smary do celów smarowniczych

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 27.11	Gazy ziemne i inne węglowodory gazowe z wyłączeniem propanu o czystości nie mniejszej niż 99 % do celów innych niż paliwo energetyczne lub ciepłownicze
27.12	Wazelina
27.13	Parafina, wosk mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, wosk montanowy, wosk torfowy, inne woski mineralne, barwione lub nie
27.14	Bitumy naftowe, koks naftowy i inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
27.15	Bitum i asfalt, naturalny; łupek bitumiczny, skały asfaltowe i piaski bitumiczne
27.16	Mieszanki bitumiczne, oparte na naturalnym asfalcie lub naturalnym bitumie, na naftowym bitumie, na smole mineralnej lub na mineralnym paku smołowym (np. masy uszczelniające bitumiczne, fluksy)
Rozdział 28	
ex 28.01	Chloriazot
ex 28.04	Wodór, tlen (włącznie z ozonem) i azot
ex 28.06	Kwas chlorowodorowy
28.08	Kwas siarkowy; oleum
28.09	Kwas azotowy; kwasy siarkowo-azotowe

28.10	Pentatlenek fosforu i kwasy fosforowe (meta-, -orto i pyro)
28.12	Tlenek boru i kwas borowy
28.13	Pozostałe kwasy nieorganiczne i pozostałe nieorganiczne związki tlenowe niemetali (z wyłączeniem wody)
28.15	Siarczki lub niemetale; trójsiarczek fosforu
28.16	Amoniak, bezwodny lub w roztworze wodnym
28.17	Wodorotlenek sodu (soda kaustyczna); wodorotlenek potasu (potas żrący); nadtlenki sodu lub potasu
Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 28.19	Tlenek cynku
ex 28.20	Korund sztuczny
28.22	Tlenki manganu
ex 28.23	Tlenki i wodorotlenki żelaza; pigmenty mineralne zawierające w masie 70% lub więcej związanego żelaza w przeliczeniu na Fe_2O_3
ex 28.27	Minia ołowiana i minia pomarańczowa
28.29	Fluorki; fluorokrzemiany, fluoroborany i inne złożone sole fluorowe
ex 28.30	Chlorek magnezu, chlorek wapnia
ex 28.31	Podchlorany; handlowe postacie nadchloranów wapnia; chlorany
28.35	Siarczki; polisiarczki
28.36	Ditioniny, w tym stabilizowane chemicznie, i sulfoksylany
28.37	Siarczyny; tiosiarczany
ex 28.38	Siarczany sodu, baru, żelaza, cynku, magnezu i aluminium; ałuny
ex 28.40	Podfosforyny, fosforyny i fosforany, z wyłączeniem podwójnego fosforanu ołowiu
ex 28.42	Węglany; nadtlenowęglany (nadwęglany); techniczny węglan amonu zawierający karbaminian amonu

ex 28.44	Piorunian rtęci
ex 28.45	Krzemian sodu i krzemian potasu, w tym z ich odmianami handlowymi
ex 28.46	Boraks rafinowany
ex 28.48	Arseniny i arseniany
28.54	Nadtlenek wodoru (w tym nadtlenek wodoru w postaci stałej)
ex 28.56	Krzem, bor, węgliki wapnia
ex 28.58	Woda destylowana, woda do pomiarów przewodności i inne rodzaje wody o podobnej czystości

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 29	
ex 29.01	Węglowodory do stosowania jako paliwo energetyczne lub cieplne; naftalen i antracen
ex 29.04	Alkohole pentylowe
29.06	Fenole, fenolo-alkohole
ex 29.08	Eter dipentylowy, eter dietylowy, anetol
ex 29.14	Kwas palmitynowy, kwas stearynowy, kwas oleinowy i ich sole rozpuszczalne w wodzie; bezwodniki
ex 29.16	Kwas winowy, kwas cytrynowy i kwas galusowy, winian wapnia
ex 29.21	Nitrogliceryna
ex 29.42	Siarczan nikotyny
29.43	Cukry chemicznie czyste inne niż sacharoza, glukoza i laktoza; etery cukrowe i estery cukrowe oraz ich sole inne niż produkty umieszczone w pozycjach 29.39, 29.41 i 29.42
Rozdział 30	
ex 30.02	Przeciwsurowice
ex 30.03	Leki (w tym leki stosowane w weterynarii), z wyłączeniem następujących produktów:

	- papierosy przeciwastmatyczne - chinina, cynkonina, chinidyna i ich sole pochodne, niezależnie od tego czy występują one w formie opatentowanych produktów lub nie - morfina, kokaina i inne narkotyki, niezależnie od tego czy występują one w formie opatentowanych produktów lub nie - antybiotyki i preparaty oparte na antybiotykach - witaminy i preparaty oparte na witaminach - sulfonamidy, hormony i preparaty oparte na hormonach

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
30.04	Wata, gaza, bandaże i inne podobne artykuły (np. opatrunki, plastry samoprzylepne, okłady), impregnowane lub pokryte substancjami farmaceutycznymi lub umieszczane w opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej do celów medycznych lub chirurgicznych, inne niż artykuły wyszczególnione w przypisie 3 do niniejszego rozdziału
Rozdział 31	
ex 31.03	Nawozy mineralne lub chemiczne, fosforowe, z wyłączeniem: - nawozów o podstawie żużlowej - nawozów rozdrobnionych (kalcynowanych) nawozów fosforowo-wapniowych (termofosfatów i fosfatów stapianych) i kalcynowanych naturalnych fosforanów wapniowych - wodoro-fosforanów wapnia zawierających nie mniej niż 0-2% fluoru
31.05	Pozostałe nawozy, artykuły ujęte w niniejszym rozdziale w tabletkach, pastylkach i innych podobnych formach lub w opakowaniach o wadze brutto nie przewyższającej 10 kg
Rozdział 32	
ex 32.01	Ekstrakty garbujące pochodzenia roślinnego; garbniki (kwasy garbnikowe), w tym wyciąg wodny garbnika galusowego
ex 32.04	Substancje barwiące pochodzenia roślinnego (w tym ekstrakt drzewa farbiarskiego i inne ekstrakty barwiace pochodzenia roślinnego, z wyłączeniem indygo, henny i chlorofilu) lub zwierzęcego, z wyłączeniem ekstraktu koszenili i alkiermesu
ex 32.05	Syntetyczne substancje barwiące pochodzenia organicznego (w tym barwniki pigmentowe lecz z wyłączeniem sztucznego indygo); syntetyczne produkty organiczne tego rodzaju wykazujące właściwości luminescencyjne; produkty znane jako czynniki optycznie wybielające włókna
32.06	Laki barwiące
ex 32.07	Inne substancje barwiące z wyłączeniem: a) pigmentów nieorganicznych lub pigmentów pochodzenia mineralnego, niezależnie od tego czy zawierają one inne substancje ułatwiające b) proces barwienia, na bazie soli kadmu barwników chromowych i błękitu pruskiego; produktów nieorganicznych wykorzystywanych jako substancje luminescencyjne

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
32.08	Pigmenty sztuczne, wytworzone substancje zmętniające, emalie i glazury podlegające zeszkleniu, płynne substancje połyskowe i inne podobne produkty stosowane w przemyśle ceramicznym, lakierniczym i szklanym; pobiałki (glinki); masa szklana i inne szkło w formie proszku, granulek lub płatków
32.09	Lakiery bezbarwne i lakiery rozpuszczalnikowe szybko schnące, farby wodne; sztuczne pigmenty wodne stosowane do wykańczania wyrobów skórzanych; farby i emalie; pigmenty tworzące zawiesinę w oleju lnianym, benzyna lakiernicza, terpentyna lub inne tego rodzaju media wykorzystywane do produkcji farb lub emalii; folie do rozkruszania; barwniki lub inne substancje koloryzujące w postaciach lub opakowaniach dostępnych w sprzedaży detalicznej; roztwory zgodnie z definicją zawartą w przypisie 4 do niniejszego rozdziału
32.11	Osuszacze
32.12	Kit szklarski, kit szczepiony; kit malarski; łatwopalne substancje powierzchniowe; substancje uszczelniające w tym żywice i cementy
32.13	Atrament do pisania, tusz drukowania oraz inne atramenty i tusze
Rozdział 33	
ex 33.01	Olejki eteryczne (odterpenowane lub nie); betony i absoluty; żywice termoutwardzalne, z wyjątkiem ekstraktów z róż, rozmarynu, eukaliptusa, drzewa sandałowego i cedru; rezinoidy, koncentraty olejków eterycznych w tłuszczach, olejach nielotnych, woskach i innych podobnych substancjach otrzymanych na drodze zimnej absorpcji lub maceracji
ex 33.06	Woda kolońska i inne wody toaletowe; kosmetyki i produkty do pielęgnacji skóry, włosów i paznokci; proszki i pasty do zębów, produkty do higieny jamy ustnej; odświeżacze do pomieszczeń, perfumowane lub nie
Rozdział 34	Mydło, substancje powierzchniowo czynne, substancje piorące, do smarowania, sztuczne woski, woski gotowe, preparaty do polerowania i czyszczenia, świece i inne podobne artykuły, pasty modelujący i „woski stomatologiczne”
Rozdział 35	Substancje albuminoidalne: kleje, enzymy
Rozdział 36	Materiały wybuchowe, artykuły pirotechniczne: zapałki, stopy samozapalne; wybrane substancje palne

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 37	
37.03	Papier sensybilizowany (światłoczuły); karton i płótno, nie naświetlony lub naświetlony lecz nie wywołany.
Rozdział 38	
38.03	Węgiel aktywowany; aktywowane) naturalne produkty mineralne; węgiel zwierzęcy w tym zużyty węgiel zwierzęcy (kostny)
38.09	Smoła drzewna; oleje ze smoły drzewnej (inne niż złożone rozpuszczalniki lub rozcieńczalniki ujęte w pozycji 38.18); kreozot drzewny; drzewna benzyna ciężka; olej acetonowy, pak roślinny wszystkich rodzajów; pak browarniany oraz preparaty podobne na bazie kalafonii i paku roślinnego; odlewnicze spoiwa rdzeniowe na bazie naturalnych produktów żywicznych
ex 38.11	Środki odkażające, owadobójcze, gryzoniobójcze, pestycydy i podobne produkty w postaci albo w opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, lub w postaci takich artykułów jak odsiarczone taśmy, tampony i świece, lepiki na muchy, laseczki pokryte heksachlorocycloheksanem (BHC) oraz podobnymi substancjami; preparaty zawierające środek czynny (takie jak DDT) zmieszany z innymi materiałami i umieszczone w pojemnikach aerozolowych gotowych do użycia
38.18	Złożone rozpuszczalniki i rozcieńczalniki, zmywacze farb i lakierów oraz podobne produkty
ex 38.19	Preparaty znane jako „płyny do transmisji hydraulicznej” (zwłaszcza hydrauliczne płyny hamulcowe) zawierające w masie mniej niż 70% olejów otrzymanych z ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 39 ex 39.02 ex 39.01 ex 39.02 ex 39.03 ex 39.04 ex 39.05 ex 39.06 ex 39.07	Polichlorek winylu Polimery styrenu we wszystkich formach; inne tworzywa sztuczne, etery i estery celulozowe, żywice syntetyczne z wyłączeniem: c) posiadających formę granulek, płatków, proszków, odpadów i ścinków wykorzystywanych jako surowce do produkcji produktów wymienionych w niniejszym rozdziale d) wymieniaczy jonowych Artykuły wykonane z materiałów opisanych w pozycjach od 39.01 do 39.06 z wyłączeniem niemechanicznych wentylatorów i ręcznych tarcz spawalniczych, ram i uchwytów do nich oraz części takich ram i uchwytów, a także szpul, kołowrotków oraz podobnych podstawek do błon fotograficznych i filmowych lub do taśm, filmów i innych podobnych produktów ujętych w pozycji 92.12
Rozdział 40	Kauczuk naturalny, kauczuk syntetyczny i kauczuk oleisty oraz artykuły z niego wykonane, z wyłączeniem pozycji 40.01, 40.02, 40.03 i 40.04, lateksu (ex 40.06), roztworów i dyspersji (ex 40.06), odzieży ochronnej dla chirurgów i radiologów, kombinezonów dla kierowców (ex 40.13), także w postaci masowej lub bloków okruchów, proszków lub kauczuku utwardzonego (ebonitu i wulkanitu) (ex 40.15)
Rozdział 41	Skóry i skórki surowe (z wyjątkiem skór futerkowych) oraz skóry wyprawione, z wyłączeniem skór impregnowanych i artykułów ujętych w pozycjach 41.01 i 41.02
Rozdział 42	Artykuły ze skóry; wyroby rymarskie i uprząż; artykuły podróżne, torby i torebki oraz podobne pojemniki; wyroby z jelit zwierzęcych (innych niż jelito jedwabnika morwowego)
Rozdział 43	Skóry futerkowe i skóry sztuczne oraz wyroby z nich
Rozdział 44	Drewno i wyroby z drewna; węgiel drzewny z wyłączeniem pozycji 44.04, artykułów z płyt pilśniowych (ex 44.21, ex 44.23, ex 44.27, ex 44.28), szpul, listw oraz podobnych podstawek do błon fotograficznych i filmowych lub do taśm, filmów i innych podobnych produktów ujętych w pozycji 92.12 (ex 44.26) oraz drewnianych paneli podłogowych (44.28)

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 45	
45.03	Wyroby z korka naturalnego
45.04	Korek aglomerowany (będący korkiem aglomerowanym z dodatkiem spoiwa lub bez) i wyroby z korka aglomerowanego
Rozdział 46	Wyroby ze słomy, esparto i innych materiałów do wyplatania; wyroby koszykarskie i wyroby z wikliny, z wyłączeniem plecionek i podobnych wyrobów z materiałów do wyplatania ogólnego użytku, połączone razem w pasma lub nie (ex 46.02)
Rozdział 48	
ex 48.01	Papier i karton (w tym wata celulozowa) w rulonach i w arkuszach, z wyłączeniem następujących produktów: - zwykłego papieru gazetowego wyprodukowanego z chemicznej lub mechanicznej masy włókienniczej, o ciężarze nie większym niż 60 g/m - papieru do druku czasopism - bibułki papierosowej - papieru do produkcji papieru toaletowego lub chusteczek higienicznych - waty celulozowej - papieru ręcznej roboty i kartonu
48.03	Papier i karton pergaminowy lub tłuszczoodporny oraz jego imitacje, a także satynowany papier przezroczysty lub przeświecający, w zwojach lub w arkuszach
48.04	Papier lub karton złożony (wykonany przez sklejenie płaskich warstw), niepowlekany powierzchniowo ani nieimpregnowany, ze wzmocnieniem wewnętrznym lub bez, w zwojach lub w arkuszach:
ex 48.05	Papier i karton falisty (z płaskimi wartstwami powierzchniowymi lub bez) wytłaczany w zwojach lub arkuszach

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 48.07	Papier i karton impregnowany, powlekany, powierzchniowo-barwiony, powierzchniowo-zdobiony lub z nadrukiem (nie stanowiący druków ujętych w rozdziale 49) w rulonach lub arkuszach, z wyłączeniem papieru kreślarskiego w kratkę, papieru złoconego i srebrzonego lub ich imitacji, papieru do kalkomanii, papieru wskaźnikowego i nieczułego papieru fotograficznego
ex 48.13	Kalka maszynowa
48.14	Bloki do pisania, koperty, karty listowe, karty pocztowe, karty korespondencyjne; pudełka, portfele okładki i zestawy do pisania, z papieru lub kartonu, zawierające wyłącznie asortyment materiałów piśmiennych
ex 48.15	Pozostały papier lub karton, pocięty do wymiaru lub kształtu, z wyłączeniem bibułki papierosowej, papieru do dalekopisów, taśm perforowanych do maszyn monotypowych oraz maszyn do liczenia, rodzajów papieru i kartonu wykorzystywanych do wyroby filtrów (w tym filtrów do papierosów) oraz taśm gumowanych
48.16	Pudła, torby i inne pojemniki opakowaniowe z papieru lub tektury; segregatory, pudełka na listy i podobne wyroby z papieru lub tektury stosowane w biurach, sklepach itp.
48.18	Rejestry, zeszyty, notatniki i notesy, bloki brudnopisowe, księgi zamówień, kwitariusze, terminarze, podkładki na biurko, skoroszyty (z kartkami do wyjmowania lub inne), teczki i okładki do akt oraz inne materiały piśmienne z papieru lub tektury; albumy zwykłe i inne oraz obwoluty książek z papieru lub kartonu
48.19	Etykiety wszelkich rodzajów z papieru lub kartonu, z nadrukiem lub bez, gumowane lub nie
ex 48.21	Abażury do lamp; obrusy i serwetki, chusteczki do nosa i ręczniki; talerze, tacki, filiżanki, podkładki, butelki, szklanki
Rozdział 49	
ex 49.01	Drukowane książki, foldery, broszury i ulotki w języku greckim
ex 49.03	Książki obrazkowe dla dzieci i książki do rysowania lub kolorowania, zszyte, w twardej lub w miękkiej oprawie, w całości lub w części wydrukowane w języku greckim

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 49.07	Znaczki nie przeznaczone do użytku publicznego
49.09	Ilustrowane karty pocztowe, ilustrowane karty z życzeniami świątecznymi lub innymi pozdrowieniami, wydrukowane w dowolnej technice, z przyciętymi ozdobnie bokami lub nie
ex 49.10	Kalendarze różnych rodzajów, papierowe lub kartonowe, w tym również bloki kalendarzowe, z wyłączeniem kalendarzy przeznaczonych do celów reklamowych w innych językach niż grecki
ex 49.11	Inne artykuły drukowane, w tym drukowane ilustracje i fotografie, z wyłączeniem następujących artykułów: - scenografii teatralnych oraz atelier fotograficznych - druków wydawanych w celach reklamowych (w tym dotyczących podróży) w innych językach niż grecki
Rozdział 50	Jedwab i odpady jedwabiu
Rozdział 51	Włókna sztuczne (ciągłe)
Rozdział 52	Wyroby włókiennicze metalizowane
Rozdział 53	Wełna i inne rodzaje sierści zwierzęcej, z wyłączeniem produktów farbowanych i niefarbowanych ujętych w pozycjach 53.02, 53.02, 53.03 i 53.04
Rozdział 54	Len i ramia, z wyłączeniem pozycji 54.01
Rozdział 55	Bawełna
Rozdział 56	Włókna sztuczne (nieciągłe)
Rozdział 57	Inne materiały włókiennicze pochodzenia roślinnego, z wyłączeniem pozycji 57.01; przędza papierowa i tkaniny z przędzy papierowej
Rozdział 58	Dywany, maty, słomianki i gobeliny (kilimy); tkaniny w belach i kordonkach; wąskie tkaniny; okrawki i obrzynki; tiul i inne tkaniny wiązane w siatkę; koronki; hafty

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 59	Watolina i filc; szpagat, wyroby powroźnicze, liny i linki; tkaniny specjalne; tkaniny impregnowane i powlekane; wyroby tekstylne nadające się do użytku przemysłowego
Rozdział 60	Wyroby dziane i szydełkowane
Rozdział 61	Artykuły zdobnicze i akcesoria ubraniowe z materiałów tekstylnych, inne niż wyroby dziane i szydełkowane
Rozdział 62	Pozostałe gotowe wyroby tekstylne, z wyłączeniem wachlarzy i ręcznych tarczy spawalniczych (ex 62.05)
Rozdział 63	Używana odzież i inne wyroby tekstylne; szmaty
Rozdział 64	Obuwie, klapki i inne podobne wyroby oraz części takich artykułów
Rozdział 65	Nakrycia głowy i ich części
Rozdział 66	
66.01	Parasole i markizy słoneczne (w tym parasolki podręczne, zadaszenia namiotowe oraz parasole ogrodowe i podobne)
Rozdział 67	
ex 67.01	Miotełki z piór do kurzu
67.02	Sztuczne kwiaty, liście i owoce oraz ich części; artykuły wykonane ze sztucznych kwiatów, liści i owoców
Rozdział 68	
68.04	Kamienie do ręcznego polerowania, osełki i inne podobne artykuły, kamienie młyńskie, kamienie szlifierskie, ściernice i inne podobne artykuły (w tym koła, głowice, tarcze i zwrotnice do szlifowania, ostrzenia), z kamienia naturalnego (spiekanego lub nie), ze spiekanych materiałów ściernych naturalnych bądź sztucznych lub z ceramiki, ze rdzeniami, uchwytami, oprawkami, osiami lub bez, a także z innych podobnych materiałów, lecz bez kratownic; segmenty i inne wykończone części takich kamieni i kół (tarcz), z kamienia naturalnego (spiekanego lub nie), ze spiekanych materiałów ściernych naturalnych bądź sztucznych lub z ceramiki

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
68.06	Proszek lub ziarno z naturalnych lub sztucznych materiałów ściernych, na podłożu z materiału włókienniczego, papieru, tektury lub innych materiałów, cięte do kształtu, zszywane lub inaczej ukształtowane lub nie
68.09	Panele, tafle, deski, płyty, płytki, bloki i podobne wyroby z włókien roślinnych, włókien drzewnych, słomy, wiórów i innych odpadów drzewnych (w tym trocin), spojonych cementem, gipsem lub innym spoiwem mineralnym
68.10	Wyroby z materiałów tynkarskich
68.11	Wyroby z cementu (w tym cementu żużlowego), betonu lub sztucznego kamienia (w tym granulowanego marmuru spajanego cementem), wzmocnione lub nie
68.12	Wyroby azbestowo-cementowe, celulozowo-cementowe i inne podobne
68.14	Materiały cierne (segmenty, tarcze, podkładki, pasy, arkusze, okładziny rolki itp.) odpowiednie do hamulców, sprzęgieł i podobnych urządzeń, na bazie azbestu, innych substancji mineralnych lub celulozy, łączone z materiałami włókienniczymi lub nie
Rozdział 69	Wyroby ceramiczne, z wyłączeniem pozycji 69.02, 69.03, 69.04 i 69.05, narzędzi i aparatury do celów laboratoryjnych i przemysłowych, pojemników do przewożenia kwasów i innych substancji chemicznych oraz podobnych artykułów stosowanych w rolnictwie, ujętych w pozycji 69.09, a także wyrobów porcelanowych ujętych w pozycjach 69.10, 69.13 i 69.14
Rozdział 70	
70.04	Szkło lane i walcowane (w tym szkło powlekane i szkło zbrojone), ukształtowane lub nie, w prostokątnych arkuszach, nie obrobione inaczej
70.05	Szkło ciągnione i dmuchane (w tym szkło powlekane) w prostokątnych arkuszach, nie obrobione inaczej
ex 70.06	Szkło lane, walcowane, ciągnione i dmuchane (w tym szkło powlekane i szkło zbrojone), w prostokątnych arkuszach, oszlifowane lub polerowane lecz dalej nie przetworzone, z wyłączeniem szkła nieuzbrojonego do produkcji luster i zwierciadeł

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 70.07	Szkło lane, walcowane, ciągnione i dmuchane (w tym szkło powlekane i szkło zbrojone), przycięte do kształtu innego niż prostokątny, gięte lub obrobione w inny sposób przetworzone (np. o obrobionych krawędziach lub grawerowane), oszlifowane bądź polerowane lub nie; oprawione w ołów lub obrobione w inny podobny sposób
70.08	Szkło bezpieczne, złożone ze szkła hartowanego lub warstwowego, ukształtowane lub nie
70.09	Szklane lustra i zwierciadła (włącznie z lusterkami wstecznymi), nieoprawione w ramy, oprawione w ramy lub wzmocnione:
70.10	Balony, butle, butelki, słoje, słoiki, dzbany, donice i inne podobne pojemniki ze szkła, powszechnie używane do transportu lub pakowania towarów; wieczka, przykrywki i inne zamknięcia szklane
ex 70.13	Wyroby ze szkła (inne niż artykuły ujęte w pozycji 70.19), powszechnie używane do celów stołowych, kuchennych, toaletowych, biurowych, dekoracji wnętrz lub innych podobnych celów, z wyłączeniem ognioodpornych wyrobów ze szkła powszechnie używanych do celów stołowych lub kuchennych o niskim współczynniku rozszerzalności cieplnej, takich jak Pyrex lub Durex
70.14	Wyroby świecące i sygnalizacyjne ze szkła, elementy optyczne ze szkła, nieobrobione optycznie ani niewykonane ze szkła optycznego
ex 70.15	Szkło wykorzystywane do produkcji okularów słonecznych (lecz z wyłączeniem szkła służącego do wyrobu szkieł korekcyjnych), zakrzywione, wygięte, wklęsłe lub obrobione w inny podobny sposób
ex 70.16	Szkło wielokomórkowe w blokach, płytach, płytkach, panelach i innych podobnych formach
ex 70.17	Szklane wyroby laboratoryjne, higieniczne lub farmaceutyczne, skalowane lub nie, kalibrowane lub nie, z wyłączeniem wyrobów szklanych stosowanych w laboratoriach chemicznych; szklane ampułki
ex 70.21	Inne artykuły ze szkła, z wyłączeniem artykułów wykorzystywanych w przemyśle
Rozdział 71	
ex 71.12	Wyroby jubilerskie (biżuteria) ze srebra (w tym ze srebra pozłacanego oraz srebra platynowanego) lub metalu platerowanego metalem szlachetnym

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
71.13	Wyroby złotnicze ze złota lub srebra oraz ich części, z metalu szlachetnego lub metalu platerowanego metalem szlachetnym, z wyłączeniem wyrobów ujętych w pozycji 71.12
ex 71.14	Inne wyroby z metalu szlachetnego lub metalu platerowanego metalem szlachetnym, z wyłączeniem artykułów i przyborów wykorzystywanych w warsztatach i laboratoriach
71.16	Sztuczna biżuteria
Rozdział 73	Żelazo i stal oraz artykuły wykonane z żelaza i stali, z wyłączeniem: d) produktów objętych kompetencją Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali ujętych w pozycjach 73.01, 73.02, 73.03, 73.05, 73.06, 73.07, 73.08, 73.09, 73.10, 73.11, 73.12, 73.13, 73.15 i 73.16 e) produktów ujętych w pozycjach 73.02, 73.05, 73.07 i 73.16, które nie są objęte kompetencją Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali f) pozycji nr 73.04, 73.17, 73.19, 73.30, 73.33 i 73.34 oraz resorów i elementów do resorów wagonów kolejowych z żelaza i stali, ujętych w pozycji 73.35
Rozdział 74	Miedź i wyroby z miedzi, z wyłączeniem stopów miedziowych zawierających w swej masie więcej niż 10 % niklu oraz artykułów ujętych w pozycjach 74.01, 74.02, 74.06 i 74.11
Rozdział 76	Aluminium i wyroby z aluminium, z wyłączeniem pozycji 76.01 i 76.05 oraz szpul, kołowrotków oraz podobnych podstawek do błon fotograficznych i filmowych lub do taśm, filmów i innych podobnych produktów ujętych w pozycji 92.12 (ex 76.16)
Rozdział 78	Ołów i wyroby z ołowiu
Rozdział 79	Cynk i wyroby z cynku, z wyłączeniem pozycji 79.01, 79.02 i 79.03
Rozdział 82	
ex 82.01	Narzędzia ręczne: łopaty, szufle, kilofy, grace, motyki, widły i grabie; siekiery, tasaki i inne podobne narzędzia do rąbania i ciosania; kosy, sierpy, nożyce do trawy, kliny do drewna oraz inne narzędzia tego rodzaju używane w rolnictwie, ogrodnictwie i leśnictwie

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
82.02	Piły ręczne (niemechaniczne) oraz brzeszczoty do pił ręcznych i mechanicznych (w tym brzeszczoty bez zębów)
ex 82.04	Przenośne narzędzia kowalskie; tarcze szlifierskie z ramami (obsługiwane ręcznie lub za pomocą pedału), artykuły do użytku domowego
82.09	Noże z ostrzami tnącymi, ząbkowane lub nie (w tym noże ogrodnicze), inne niż noże ujęte w pozycji 82.06 i ostrza do tych noży
ex 82.11	Brzytwy, maszynki do golenia i żyletki oraz półfabrykaty do ich wyrobu
ex 82.13	Pozostałe artykuły nożownicze (np. sekatory, maszynki do strzyżenia włosów, topory rzeźnicze, noże do papieru), z wyłączeniem nożyc ręcznych oraz ich części
82.14	Łyżki, widelce, noże i widelce do ryb oraz inne podobne artykuły kuchenne lub stołowe:
82.15	Uchwyty metalowe do artykułów ujętych w pozycjach 82.09, 82.13 i 82.14
Rozdział 83	Różne artykuły metalowe, z wyłączeniem pozycji 83.08, statuetek i innych ozdób do użytku domowego (ex 83.06) oraz koralików i cekinów (ex 83.09)
Rozdział 84	
ex 84.06	Silniki spalinowe z zapłonem iskrowym o pojemności cylindrów 220 cm^3 lub większej; silniki spalinowe średnioprężne; silniki spalinowe wysokoprężne o mocy 37 kW lub mniejszej
ex 84.10	Pompy do cieczy (w tym motopompy i pompy turbinowe), wyposażone w urządzenia pomiarowe lub nie
ex 84.11	Pompy powietrzne lub próżniowe (w tym motopompy i pompy turbinowe), wentylatory, dmuchawy i inne podobne urządzenia, z wbudowanymi silnikami o wadze mniejszej niż 150 kg oraz wentylatory lub dmuchawy bez silnika, o wadze 100 kg lub mniej

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 84.12	Urządzenia klimatyzacyjne, funkcjonujące w sposób niezależny, zawierające wentylator napędzany silnikiem oraz elementy służące do zmiany temperatury i wilgotności powietrza, do użytku domowego
ex 84.14	Piece piekarskie i ich części
ex 84.15	Chłodziarki, lady chłodnicze i inne urządzenia chłodzące wyposażone w agregat chłodniczy
ex 84.17	Błyskawiczne, nieelektryczne podgrzewacze wody oraz bojlery wodne
84.20	Urządzenia do ważenia (z wyjątkiem wag o czułości 5 cg lub większej), w tym maszyny do liczenia lub kontroli przez ważenie; wszelkiego rodzaju odważniki do wag
ex 84.21	Urządzenia mechaniczne (obsługiwane ręcznie lub nie) do rozrzucania, rozpraszania lub rozpylania cieczy lub proszków do domowego użytku; podobne urządzenia obsługiwane ręcznie do użytku w rolnictwie; podobne urządzenia używane w rolnictwie, montowane na ciężarówkach, o wadze 60 kg lub mniejszej
ex 84.24	Pługi o masie 700 kg lub mniejszej przystosowane do ciągnienia przez zwierzęta pociągowe lub ciągniki mechaniczne; pługi ciągnikowe wyposażone w dwa lub trzy lemiesze lub tarcze; brony przystosowane do ciągnienia przez zwierzęta pociągowe lub ciągniki mechaniczne, z nieruchomą ramą lub nieruchomymi zębami; pługi tarczowe o masie 700 kg lub mniejszej
ex 84.25	Młocarnie; młocarnie i łuskarki kukurydzy; maszyny żniwne ciągnione przez zwierzęta pociągowe; prasy do belowania słomy i paszy; wialnie i podobne urządzenia do przesiewania nasion oraz ziarna
84.27	Prasy, tłocznie, rozdrabniacze i podobne urządzenia stosowane w produkcji wina, jabłecznika, soków owocowych lub podobnych napojów:
ex 84.28	Urządzenia do kruszenia ziarna; maszyny do mielenia używane w gospodarstwach rolnych
84.29	Urządzenia stosowane w przemyśle zbożowym i młynarskim oraz maszyny inne niż urządzenia stosowane w gospodarstwach rolnych do obróbki zbóż lub suszonych roślin strączkowych
ex 84.34	Maszyny poligraficzne

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 84.38	Czółenka; płocha do krosen
ex 84.40	Pralki o napędzie elektrycznym lub nie do użytku domowego
ex 84.47	Obrabiarki do cięcia i strugania drewna, korka, kości, ebonitu (wulkanitu), twardych materiałów z tworzyw sztucznych lub innych materiałów trudnych do obróbki nie będące maszynami i urządzeniami ujętymi w pozycji 84.49
ex 84.56	Urządzenia do spiekania, formowania i kształtowania masy ceramicznej, nieutwardzonych cementów, materiałów gipsowych lub innych produktów mineralnych
ex 84.59	Prasy do wytłaczania oleju i olejarnie; maszyny do wyrobu mydła stearynowego
84.61	Krany, kurki, zawory i podobna armatura do rur, płaszczy kotłów, zbiorników, kadzi itp., także zawory redukcyjne i zawory sterowane termostatycznie
Rozdział 85	
ex 85.01	Generatory o mocy wyjściowej 20 kVA lub mniejszej; silniki o mocy 74 kW lub mniejszej; przetwornice jednotwornikowe o mocy 37 kW lub mniejszej; transformatory i przekształtniki statyczne inne niż używane do celów związanych z nadawaniem programów radiowych, w radiotelefonii, radiotelegrafii oraz w odbiornikach telewizyjnych
85.03	Ogniwa galwaniczne i baterie galwaniczne
85.04	Akumulatory elektryczne
ex 85.06	Wentylatory pokojowe
85.10	Lampy przenośne zasilane bateriami elektrycznymi i magnetoelektryczne nie będące lampami ujętymi w pozycji 85.09
85.12	Elektryczne błyskawiczne podgrzewacze do wody lub bojlery elektryczne oraz grzejniki nurkowe; elektryczne urządzenia do ogrzewania gruntowego i przestrzennego; urządzenia elektryczne stosowane w zakładach fryzjerskich (np. suszarki do włosów, lokówki i maszynki do fryzowania) i żelazka elektryczne; urządzenia elektrotermiczne domowego użytku; elektryczne rezystory grzejne niebędące rezystorami węglowymi
ex 85.17	Elektryczne urządzenia do sygnalizacji dźwiękowej

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
ex 85.19	Urządzenia elektryczne służące do otwierania i zamykania obwodów elektrycznych w celu ochrony obwodów elektrycznych lub do dokonywania połączeń do lub w obrębie obwodów elektrycznych (np. przełączniki, przekaźniki, bezpieczniki, ochronniki przepięciowe, eliminatory fal, wtyczki, oprawki lampowe i skrzynki (puszki) przyłączowe)
ex 85.20	Żarówki elektryczne i lampy wyładowcze, z wyłączeniem promienników lampowych podczerwieni i nadfioletu
85.23	Izolowane (w tym emaliowane i anodyzowane) przewody elektryczne, kable, pręty, taśmy i inne podobne artykuły (w tym kable koncentryczne), z przyłączami lub bez
85.25	Izolatory wykonane z dowolnych materiałów
85.26	Oprawy izolujące do maszyn, urządzeń i sprzętu elektrycznego wykonane w całości z materiału izolacyjnego, poza niewielkimi ilościami innych komponentów lub metalu służącymi wyłącznie do montażu lecz z wyłaczeniem izolatorów objętych pozycją 85.25,
85.27	Elektryczne rurki kablowe i złącza do nich, wykonane z metalu oraz obłożone materiałem izolacyjnym
Rozdział 87	
ex 87.02	Pojazdy samochodowe służące do publicznego przewozu osób oraz pojazdy samochodowe do przewozu towarów lub materiałów (z wyłączeniem podwozia wymienionego w przypisie 2 do rozdziału 87
87.05	Nadwozia (w tym kabiny) pojazdów mechanicznych ujętych w pozycjach 87.01, 87.02 lub 87.03
ex 87.06	Podwozia bez silników oraz ich części
ex 87.11	Pojazdy inwalidzkie (z wyłączeniem pojazdów z napędem silnikowym lub w inny sposób napędzanych mechanicznie)
ex 87.12	Części i akcesoria do pojazdów inwalidzkich (z wyłączeniem pojazdów z napędem silnikowym lub w inny sposób napędzanych mechanicznie)
87.13	Wózki dziecinne i części do nich

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 89	
ex 89.01	Lichtugi i barki; zbiornikowce przeznaczone do ciągnienia; statki żaglowe
Rozdział 90	
ex 90.01	Soczewki korygujące
90.03	Ramki i oprawki oraz części do okularów, binokli, okularów z rączką (lornetek teatralnych) gogli itp.
90.04	Okulary, binokle, okulary z rączką (lornetki teatralne), gogle itp. oraz ich części, korekcyjne, ochronne lub inne
ex 90.26	Przyrządy pomiarowe do ręcznych pomp oraz wodomierze (wolumetryczne i tachometryczne)
Rozdział 92	
92.12	Płyty gramofonowe i inne nagrania dźwiękowe lub podobne; matryce do produkcji płyt, gotowe półfabrykaty do produkcji płyt, taśma do mechanicznego zapisu dźwięku, gotowe taśmy, przewody i inne artykuły powszechnie używane do zapisu dźwięku lub dokonywania nagrań o podobnym charakterze
Rozdział 93	
ex 93.04	Broń sportowa i myśliwska
ex 93.07	Przybitki do broni krótkiej; amunicja sportowa, amunicja do rewolwerów i innej broni palnej, pociski pełne i śrutowe do strzelania do tarczy kalibru do 9 mm; łuski nabojów do pistoletów i karabinów sportowych, z metalu lub kartonu; pociski, pociski jednolite i śrutowe do pistoletów i karabinów sportowych
Rozdział 94	Meble i ich części; podkłady pod łóżka, materace, wsporniki do materacy, poduszki i inne wyścielane elementy mebli, z wyłączeniem pozycji 94.02
Rozdział 96	Miotły, szczotki, puszki do pudru i sitka, z wyłączeniem gotowych elementów (węzłów, kłaczków) do produkcji mioteł lub szczotek ujętych w pozycjach 96.05 i 96.06

Nr pozycji (kod) wg. Nomenklatury Brukselskiej (NCCC)	Wyszczególnienie
Rozdział 97	
97.01	Zabawki na kołach zaprojektowane w ten sposób, aby dzieci mogły na nich jeździć (np. zabawkowe rowery i rowery na trzech kołach oraz zabawkowe samochody na pedały) wózki i foteliki dla lalek
97.02	Lalki
97.03	Inne zabawki; modele wykorzystywane w celach rekreacyjnych
ex 97.05	Serpentyny i konfetti
Rozdział 98	Inne artykuły przetworzone, z wyłączeniem długopisów (stylografów) ujętych w pozycjach 98.04, 98.10, 98.14 i 98.15

1. Wykaz produktów EWG

Nr pozycji (kod) WTC (WTC)	Wyszczególnienie
73.01	Surówka wielkopiecowa, żeliwo i surówka zwierciadlista w gąskach, blokach i innych podobnych formach
73.02	Żelazostopy:
	B. Żelazomangan
	2. Zawierający — w ujęciu wagowym — więcej niż 2% węgla (żelazomangan wysokowęglowy)
73.03	Odpady metalowe i złom metalowy żelaza i stali
73.05	Żelazo sproszkowane lub stal sproszkowana; żelazo gąbczaste lub stal gąbczasta
	B. Żelazo gąbczaste lub stal gąbczasta
73.06	Sztaby pudlarskie i ściany szczelinowe; wlewki, bloki, bryły i podobne formy z żelaza lub stali
73.07	Łupy, sztabki, płyty i sztaby (w tym dachówka do wyrobu blachy białej) z żelaza lub stali; kawałki obrobione zgrubienie przez kucie, z żeliwa i stali:
	C. Łupy i sztabki: II. Walcowane D. Płyty i sztaby (dachówka do wyrobu blachy białej) II. Walcowane
73.08	Zwoje żelaza lub stali przeznaczone do ponownego walcowania
73.09	Blachy uniwersalne żelazne lub stalowe
73.10	Pręty i żerdzie (w tym druty) z żelaza lub stali, stal do wyrobu rdzeni wiertniczych walcowana na gorąco, kuta, wytłaczana, formowana lub wykańczana na zimno (w tym wykończenie precyzyjne):
	C. Nieobrobiona inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco lub wytłaczanie

	D. Platerowana lub obrobiona powierzchniowo (np. polerowana lub powlekana)
	I. Nieobrobiona inaczej niż poprzez platerowanie:
	b) walcowana na gorąco lub wytłaczana
73.11	Kątowniki, kształtowniki i profile żelazne lub stalowe, walcowane na gorąco, kute, wytłaczane, formowane lub wytłaczane na zimno; stosy arkuszy blach żeliwnych lub stalowych, przewierconych lub nie, z otworami lub wykonanych ze zmontowanych elementów
	C. Kątowniki, kształtowniki i profile:
	I. Nieobrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco
	IV. Platerowane lub obrobione powierzchniowo (np. polerowane, powlekane)
	b) nie obrobione inaczej niż poprzez platerowanie:
	Walcowane na gorąco lub wytłaczane
	D. Stosy arkuszy
73.12	Obręcze i taśmy, z żelaza lub stali, walcowane na gorąco lub na zimno:
	A. Nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco
	B. Nieobrobione inaczej niż poprzez walcowanie na zimno:
	1. W zwojach do produkcji cienkich blach
	C. Platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób
	III. Cynowane
	Blacha biała
	V. Pozostałe (np. pokryte miedzią, sztucznie utlenione, emaliowane, niklowane, lakierowane, platerowane, parkeryzowane, z tłoczonym nadrukiem)
	c) nieobrobione inaczej niż poprzez platerowanie
	1. Walcowane na gorąco
73.13	Arkusze i płyty z żelaza lub stali, walcowane na gorąco lub na zimno:
	A. Arkusze i płyty do produkcji materiałów elektrycznych

	B. Pozostałe arkusze i płyty:
	I. Nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco
	II. Nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na zimno o grubości:
	b) więcej niż 1 mm lecz mniej niż 3 mm
	c) 1 mm lub mniej
	III. Nie obrobione inaczej niż poprzez gładzenie, polerowanie lub glazurowanie
	IV. Platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób
	b) cynowane
	1. Biała blacha
	2. Pozostałe
	c) pokryte cynkiem lub ołowiem
	d) Pozostałe (np. pokryte miedzią, sztucznie utlenione, lakierowane, niklowane, platerowane, parkeryzowane, z tłoczonym nadrukiem)
	V. Kształtowane lub obrabiane w inny sposób
	a) przycinane do kształtu innego niż prostokątne arkusze lecz nie obrobione inaczej
	2. Pozostałe
73.15	Stopy stalowe i stal wysokowęglowa w formach wymienionych w pozycjach od 73.06 do 73.14
	A. Stal wysokowęglowa
	I. Wlewki, bloki, łupy, sztabki, płyty i sztaby
	b) Pozostałe
	III. Zwoje do powtórnego walcowania
	IV. Płyty uniwersalne
	V. Pręty i żerdzie (w tym druty) z żelaza lub stali, stal do wyrobu rdzeni wiertniczych; kątowniki, kształtowniki i segmenty:

b) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco lub wytłaczanie

d) platerowane lub obrobione powierzchniowo w inny sposób (np. polerowane, powlekane):

1. Nie obrobione inaczej niż poprzez platerowanie:

aa) walcowane na gorąco lub wytłaczane

VI. Obręcze i taśmy:

a) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco

c) platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób

1. Nie obrobione inaczej niż poprzez platerowanie:

aa) walcowane na gorąco

VII. Arkusze i płyty

a) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na gorąco

b) nie obrobione inaczej niż poprzez walcowanie na zimno, o grubości:

2. Mniej niż 3 mm

c) polerowane, platerowane, powlekane lub obrabiane powierzchniowo w inny sposób

d) formowane lub obrobione w inny sposób

1. Przycinane do kształtu innego niż prostokątne arkusze. lecz nie obrobione inaczej

B. Stal stopowa

I. Wlewki, kęsiska, kęsy i sztaby z blach cienkich

d) Pozostałe

III. Kręgi do ponownego walcowania

IV. Płyty uniwersalne

V. Sztaby i pręty (z włączeniem prętów i sztab drążonych ze stali stopowej, kątowniki, kształtowniki) i profile:

	nieobrobione więcej oprócz walcowania na gorąco lub wyciskania d) platerowane lub obrobione powierzchniowo (np. polerowane, powlekane): 1. Nieobrobione więcej oprócz platerowania: aa) Walcowane na gorąco lub wyciskane VI. Obręcze i taśmy: b) nieobrobione więcej oprócz walcowania na gorąco) platerowane, powlekane lub w inny sposób obrobione powierzchniowo 1. Nieobrobione więcej oprócz platerowania: aa) Walcowane na gorąco VII. Arkusze i płyty: a) Elektrotechniczne arkusze i płyty b) Pozostałe arkusze i płyty: 1. Nieobrobione więcej oprócz walcowania na gorąco Nieobrobione więcej oprócz walcowania na zimno o grubości bb) mniejszej niż 3 mm Polerowane, platerowane, powlekane lub w inny sposób obrabiane powierzchniowo W inny sposób kształtowane lub obrobione: aa) pocięte w kształty inne niż prostokątne lecz nieobrobione
73.16	Następujące materiały z żelaza i stali do budowy linii kolejowych i tramwajowych: szyny kolejowe i tramwajowe, szyny ochronne, iglice zwrotnic, skrzyżowania (lub krzyżownice), szlabany do przejazdów kolejowych, pręty, szyny zębate, podkłady kolejowe, nakładki stykowe, siodełka szynowe, kliny szynowe, podkładki (bazowe), zaciski szynowe, płyty fundamentowe, pręty rozciągane oraz inne materiały specjalistyczne służące do łączenia i mocowania szyn: E. Szyny II. Pozostałe F. Szyny ochronne G. Podkłady kolejowe

	H. Nakładki stykowe i podkładki bazowe I. Walcowane

ZAŁĄCZNIK VIII

Wykaz, o którym mowa w artykule 128 Aktu Przystąpienia

I. TRANSPORT

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 roku (Dz.U. nr L 175, z 23.07.1968, str. 1),

   zmienione Aktem Przystąpienia (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

   W przypadku Grecji zakaz, ustanowiony na mocy artykułu 2 niniejszego rozporządzenia będzie miał zastosowanie od dnia 1 lipca 1981 roku do umów, decyzji i uzgodnionych procedur obowiązujących w momencie przystąpienia, które — na skutek przystąpienia — podlegać będą temu zakazowi.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 543/69 z dnia 25 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 77, z 29.03.1069, str. 49),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 514/72 z dnia 28 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 67, z 20.03.1972, str. 1),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 515/72 z dnia 28 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 67, z 20.03.1972, str. 11),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2827/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 1),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2829/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 11).

   Stosowanie przepisów tego rozporządzenia do przewozów krajowych na terytorium Grecji odracza się do dnia 1 stycznia 1984 roku.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 156, z 28.06.1968, str. 1),

   zmienione Aktem Przystąpienia (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14).

Prawo do kompensaty przywołane w treści akapitu drugiego artykułu 6 ustęp 3 oraz w pierwszym akapicie artykułu 9 ustęp 2 zacznie obowiązywać w Grecji od dnia 1 lipca 1982 roku.

4. Dyrektywa Rady 76/914/EWG z dnia 16 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 357, z 29.12.1976, str. 36).

   Republika Grecka może odłożyć wprowadzenie w życie postanowień niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1984 roku w odniesieniu do przewozów krajowych na terytorium Grecji.

5. Dyrektywa Rady 77/143/EWG z dnia 29 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 47, z 18.02.1977, str. 47).

   Republika Grecka może odłożyć wprowadzenie w życie postanowień niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1983 roku w odniesieniu do przewozów międzynarodowych pomiędzy Grecją a obecnymi Państwami Członkowskimi Wspólnoty oraz do dnia 1 stycznia 1985 roku w odniesieniu do przewozów krajowych na terytorium Grecji.

   W chwili wprowadzenia w życie postanowień dyrektywy w odniesieniu do ruchu wewnątrzwspólnotowego, Republika Grecka udzieli wszelkich gwarancji, iż pojazdy samochodowe i ich przyczepy przywołane w treści dyrektywy, które są zarejestrowane w Grecji i uczestniczą w ruchu, rzeczywiście zostały poddane odpowiednim badaniom technicznym.

II. PODATKI

1. Druga Dyrektywa Rady 68/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 roku (Dz.U. nr 71, z 14.04.1967, str. 1303/67).

   a) Republika Grecka może stosować, pod warunkami określonymi w treści niniejszej dyrektywy, postanowienia zawarte w artykule 17 myślnik czwarty maksymalnie przez okres trzech lat.

   b) Republika Grecka może stosować postanowienia zawarte w artykule 17 myślnik ostatni do czasu zniesienia systemu naliczania i zwalniania z podatku importowego w handlu pomiędzy Państwami Członkowskimi.

      Ułatwienie to nie może mieć jednak zastosowania do czasu wprowadzenia obniżonych stawek.

2. Szósta Dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977, str. 1).

   a) W celu wprowadzenia w życie postanowień zawartych w artykule 24 ustępy 2 — 6, Republika Grecka może zapewnić zwolnienie z podatku osobom podlegającym opodatkowaniu, których obrót kształtuje się na poziomie niższym niż ekwiwalent 10 000 europejskich jednostek rozrachunkowych w walucie krajowej według kursu wymiany obowiązującego w dniu przystąpienia.

b) Do celów związanych z wdrażaniem postanowień zawartych w artykule 28 ustęp 3 litera b), Republika Grecka jest uprawniona do zwolnienia — na warunkach określonych w artykule 28 ustęp 4 — następujących transakcji wymienionych w zał. F:

„2. usługi świadczone przez autorów, artystów, wykonawców, prawników i innych wykonawców wolnych zawodów innych niż zawody medyczne i para medyczne, o ile nie stanowią one usług wyszczególnionych w załączniku B do drugiej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r.;

9. leczenie zwierząt przez weterynarzy;

12. dostarczanie wody przez władze publiczne;

16. zaopatrzenie budynków i działek opisanych w art. 4 ust. 3;

18. dostarczanie, modyfikowanie, naprawa, utrzymanie, czarterowanie i wynajmowanie komercyjnych statków śródlądowych oraz dostarczanie, wynajmowanie, remonty i utrzymanie sprzętu będącego na wyposażeniu lub wykorzystywanego do takich usług;

23. dostarczanie, modyfikowanie, naprawa, utrzymanie, czarterowanie i wynajmowanie statków powietrznych łącznie ze sprzętem będącym na wyposażeniu lub wykorzystywanym do takich usług przez instytucje państwowe;

25. dostarczanie, modyfikowanie, naprawa, utrzymanie, czarterowanie i wynajmowanie okrętów wojennych.”

3. Dyrektywa Rady 69/169/EWG z dnia 28 maja 1969 roku (Dz.U. nr L 133, z 4.06.1969, str. 6),

zmieniona:

- dyrektywą 72/230/EWG z dnia 12 czerwca 1972 roku (Dz.U. nr L 139, z 17.06.1972, str. 28),

- dyrektywą 78/1032/EWG z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 366, z 28.12.1978, str. 28),

- dyrektywą 78/1033/EWG z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 366, z 28.12.1978, str. 31).

Niezależnie od postanowień artykułu 6 ustępu 2 dyrektywy 69/169/EWG, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych na mocy artykułu 3 litera a) dyrektywy 78/1032/EWG, Republika Grecka może — do czasu wejścia w życie wspólnego systemu VAT i w każdym wypadku przez okres nie wykraczający poza 31 grudnia 1983 roku — podejmować niezbędne działania w odniesieniu do sprzedaży na poziomie detalicznym umożliwiające, w przypadkach i na warunkach określonych w wyżej wymienionym

artykule 6 ustępy 3 i 4, zwolnienie z podatku obrotowego towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych opuszczających jej terytorium.

III. POLITYKA GOSPODARCZA

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 397/75 z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 46, z 20.02.1975, str. 1).

   Republika Grecka nie będzie uczestniczyć w gwarancjach kredytowych udzielonych przez Wspólnotę przed jej przystąpieniem, w odniesieniu do których udziały procentowe w gwarancjach obecnych Państw Członkowskich ustalone w momencie udzielania gwarancji nie ulegają zmianie.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 398/75 z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 46, z 20.02.1975, str. 3).

   Republika Grecka jest zwolniona z obowiązku dostarczenia niezbędnych kwot w walutach obcych koniecznych do zapewnienia obsługi kredytów udzielonych przez Wspólnotę przed jej przystąpieniem.

3. Decyzja Rady 75/250/EWG z dnia 21 kwietnia 1975 roku (Dz.U. nr L 104, z 24.04.1975, str. 35).

   Decyzja Komisji 3289/75/EWWiS z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 327, z 19.12.1975, str. 4).

   Decyzja Komisji 3289/75/EWWiS z dnia 18 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr L 327, z 19.12.1975, str. 4).

   Rozporządzenie finansowe z dnia 21 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 356, z 31.12.1977, str. 1).

   Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3180/78 z dnia 18 grudnia 1978 roku (Dz.U. nr L 379, z 30.12.1978, str. 1).

   Efektywne włączenie drachmy w skład koszyka walutowego zostanie zrealizowane przed dniem 31 grudnia 1985 roku, jeśli do tego czasu zostanie dokonany przegląd składu koszyka zgodnie z procedurami i pod warunkami określonymi w rezolucji Rady Europejskiej z dnia 5 grudnia 1978 roku dotyczącej europejskiego systemu walutowego.

   W każdym wypadku włączenie drachmy w skład koszyka walutowego nastąpi najpóźniej w dniu 31 grudnia 1985 roku.

IV. ENERGIA

Dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 roku (Dz.U. nr L 308, z 23.12.1968, str. 14),

zmieniona dyrektywą 72/425/EWG z dnia 19 grudnia 1972 roku (Dz.U. nr L 291, z 28.12.1972, str. 154).

Republika Grecka stopniowo i nie później niż do dnia 1 stycznia 1984 roku wprowadzi w życie przepisy niezbędne do wykonania postanowień zawartych w tych dyrektywach. W tym celu dysproporcje w stosunku do poziomu zapasów, o których mowa w treści artykułu 1, istniejące w dniu 1 stycznia 1981 roku, będą rocznie zmniejszane o co najmniej jedną trzecią począwszy od dnia 1 stycznia 1982 roku.

ZAŁĄCZNIK IX

Wykaz, o którym mowa w artykule 142 ustęp 1 Aktu Przystąpienia

1. Komitet Transportowy

   przewidziany w artykule 83 Traktatu EWG, którego regulamin został ustanowiony na mocy decyzji Rady z dnia 15 września 1958 roku (Dz.U. nr 25, z 27.11.1958, str. 509/58), zmienionej decyzją 64/390/EWG z dnia 22 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 102, z 29.06.1964, str. 1602/64).

2. Komitet Doradczy Agencji Zaopatrzenia

   powołany w oparciu o statut Agencji z dnia 6 listopada 1958 (Dz.U. nr 27, z 6.12.1958, str. 534/58), zmieniony decyzją 73/45/Euratom z dnia 8 marca 1973 roku (Dz.U. nr L 83, z 30.03.1973, str. 20).

3. Komitet Doradczy ds. Swobodnego Przepływu Siły Roboczej

   powołany na mocy rozporządzenia nr 15 z dnia 16 sierpnia 1961 roku (Dz.U. nr 57, z 26.08.1961, str. 1073/61), zmienionego:

   - rozporządzeniem nr 38/64/EWG z dnia 25 marca 1964 roku (Dz.U. nr 62, z 17.04.1964, str. 965/64),

   - rozporządzeniem (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 roku (Dz.U. nr L 257, z 19.10.1968, str. 2).

4. Komitet Doradczy ds. Szkolenia Zawodowego

   powołany na mocy decyzji Rady 63/266/EWG z dnia 2 kwietnia 1963 roku (Dz.U. nr 63, z 20.04.1963, str. 1338/63).

5. Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Pracowników Migracyjnych

   powołany na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 roku (Dz.U. nr L 149, z 5.07.1971, str. 2), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2595/77 z dnia 21 listopada 1977 roku (Dz.U. nr L 302, z 26.11.1977, str. 1).

ZAŁĄCZNIK X

Zestawienie, o którym mowa w artykule 142 ustęp 2 Aktu Przystąpienia

a) 1. Komitet Arbitrażowy,

przewidziany w artykule 18 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, ustanowiony na mocy rozporządzenia Rady nr 7/63/Euratom z dnia 3 grudnia 1963 roku (Dz.U. nr 180, z 10.12.1963, str. 2849/63).

2. Komitet Doradczy ds. Spraw Socjalnych w Transporcie Samochodowym,

powołany decyzją Komisji 65/362/EWG z dnia 5 lipca 1965 roku (Dz.U. nr 130, z 16.07.1965, str. 2184/65).

3. Komitet Doradczy ds. Spraw Socjalnych w Sektorze Kolejowym,

powołany decyzją Komisji 72/172/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 roku (Dz.U. nr L 104, z 3.05.1972, str. 9).

4. Komitet Doradczy ds. Spraw Socjalnych w Rybołówstwie Morskim

powołany decyzją Komisji 74/441/EWG z dnia 25 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 243, z 5.09.1974, str. 19).

5. Stały Komitet ds. Zatrudnienia,

powołany decyzją Rady 70/532/EWG z dnia 14 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 273, z 17.12.1970, str. 25), zmienioną decyzją 75/62/EWG z dnia 20 stycznia 1975 roku (Dz.U. nr L 21, z 28.01.1975, str. 17).

6. Komitet Doradczy ds. Celnych,

powołany decyzją Komisji 73/351/EWG z dnia 7 listopada 1973 roku (Dz.U. nr L 321, z 22.11.1973, str. 37), zmienioną decyzją 76/921/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 362, z 30.12.1976, str. 55).

7. Komitet Konsultacyjny Konsumentów,

powołany decyzją Komisji 73/306/EWG z dnia 25 września 1973 roku (Dz.U. nr L 283, z 10.10.1973, str. 18).

8. Komitet Ekspertów Europejskiej Fundacji ds. Poprawy Warunków Życia i Pracy

powołany rozporządzeniem (EWG) nr 1365/75 z dnia 26 maja 1975 roku (Dz.U. nr L 139, z 30.05.1975, str. 1).

9. Komitet Naukowy ds. Kosmetologii,

powołany decyzją Komisji 78/45/EWG z dnia 19 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 13, z 17.01.1978, str. 24).

b) Komitety doradcze ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej, w odniesieniu do których decyzje w sprawie celowości ich całkowitego odnowienia w momencie przystąpienia zostaną podjęte — przed akcesją — na mocy porozumienia pomiędzy Republiką Grecką a Komisją.

ZAŁĄCZNIK XI

Wykaz, o którym mowa w artykule 144 Aktu Przystąpienia

USTAWODAWSTWO CELNE

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1150/70 z dnia 18 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 134, z 19.06.1970, str. 33), zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1490/75 z dnia 11 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 151, z 12.06.1975, str. 7),

   1 stycznia 1986 roku.

2. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1570/70 z dnia 3 sierpnia 1970 roku (Dz.U. nr L 171, z 4.08.1970, str. 10),

   zmienione:

   - rozporządzeniem (EWG) nr 2465/70 z dnia 4 grudnia 1970 roku (Dz.U. nr L 264, z 5.12.1970, str. 25),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 1659/71 z dnia 28 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 172, z 31.07.1971, str. 13),
   - Aktem o Przystąpieniu 1972 (Dz.U. nr L 73, z 27.03.1972, str. 14),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 1937/74 z dnia 24 lipca 1974 roku (Dz.U. nr L 203, z 25.07.1974, str. 25),
   - rozporządzeniem (EWG) nr 223/78 z dnia 2 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.02.1978, str. 7).

   1 stycznia 1986 roku.

3. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1641/75 z dnia 27 czerwca 1975 roku (Dz.U. nr L 165, z 28.06.1975, str. 45),

   Zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 224/78 z dnia 2 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 32, z 3.02.1978, str. 10),

   1 stycznia 1986 roku.

4. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1025/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 124, z 18.05.1977, str. 5),

   1 stycznia 1986 roku.

5. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1033/77 z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 127, z 23.05.1977, str. 1),

   1 stycznia 1986 roku.

TRANSPORT

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 543/69 z dnia 25 marca 1969 roku (Dz.U. nr L 77, z 29.03.1969, str. 49),

zmienione:

- rozporządzeniem (EWG) nr 514/72 z dnia 28 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 67, z 20.03.1972, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 515/72 z dnia 28 lutego 1972 roku (Dz.U. nr L 67, z 20.03.1972, str. 11),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2827/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 1),
- rozporządzeniem (EWG) nr 2829/77 z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 11).

1 stycznia 1982 roku.

OCHRONA ŚRODOWISKA I KONSUMENTA

Decyzja Rady 77/795/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 29),

1 stycznia 1982 roku.

ZAŁĄCZNIK XII

Wykaz, o którym mowa w artykule 145 Aktu Przystąpienia

I. TRANSPORT

1. Dyrektywa Rady 74/561/EWG z dnia 12 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 308, z 19.11.1974, str. 18).

   1 stycznia 1984 roku.

2. Dyrektywa Rady 74/562/EWG z dnia 12 listopada 1974 roku (Dz.U. nr L 308, z 19.11.1974, str. 23).

   1 stycznia 1984 roku.

3. Dyrektywa Rady 74/796/EWG z dnia 12 grudnia 1977 roku (Dz.U. nr L 334, z 24.12.1977, str. 37).

   1 stycznia 1984 roku.

II. PODATKI

1. Pierwsza Dyrektywa Rady 67/277/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 roku (Dz.U. nr 71, z 14.04.1967, str. 1301/67).

   1 stycznia 1984 roku.

2. Druga Dyrektywa Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 roku (Dz.U. nr 71, z 14.04.1967, str. 1303/67).

   1 stycznia 1984 roku.

3. Szósta Dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 roku (Dz.U. nr L 145, z 13.06.1977, str. 1).

   1 stycznia 1984 roku.

III. POLITYKA SPOŁECZNA

1. Dyrektywa Rady 75/129/EWG z dnia 17 lutego 1975 roku (Dz.U. nr L 48, z 22.02.1975, str. 29).

   1 stycznia 1983 roku.

2. Dyrektywa Rady 77/167/EWG z dnia 14 lutego 1977 roku (Dz.U. nr L 61, z 5.03.1977, str. 26).

   1 stycznia 1983 roku.

IV. ZBLIŻENIE USTAWODAWSTWA

1. Dyrektywa Rady 77/627/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku (Dz.U. nr L 13, z 15.01.1977, str. 29).

   1 stycznia 1983 roku.

V. EURATOM

Dyrektywa Rady 76/579/EWG z dnia 1 czerwca 1976 roku (Dz.U. nr L 187, z 12.07.1976, str. 1).

1 stycznia 1982 roku.

VI. ENERGIA

Dyrektywa Rady 78/176/EWG z dnia 13 lutego 1978 roku (Dz.U. nr L 52, z 23.02.1978, str. 32).

1 stycznia 1982 roku.

Protokół nr 1
w sprawie Statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego

CZĘŚĆ PIERWSZA

DOSTOSOWANIA W STATUCIE EUROPEJSKIEGO BANKU INWESTYCYJNEGO

Artykuł 1

Artykuł 3 w sprawie Statutu Banku otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 3*

Zgodnie z artykułem 129 niniejszego Traktatu, członkami Banku są:

- Irlandia,
- Królestwo Belgii,
- Królestwo Danii,
- Królestwo Holandii,
- Republika Federalna Niemiec,
- Republika Francuska,
- Republika Grecka,
- Republika Włoska,
- Wielkie Księstwo Luksemburga,
- Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej."

Artykuł 2

Artykuł 4 ustęp 1 Protokołu w sprawie Statutu Banku otrzymuje brzmienie

„1. Kapitał Banku wynosi 7 200 milionów jednostek rozliczeniowych, subskrybowanych przez Państwa Członkowskie w następujący sposób:

Niemcy	1 575	milionów,
Francja	1 575	milionów,
Zjednoczone Królestwo	1 575	milionów,
Włochy	1 260	milionów,
Belgia	414,75	milionów,
Holandia	414,75	milionów,
Dania	210	milionów,
Grecja	112,50	milionów,
Irlandia	52,50	milionów,
Luksemburg	10,50	milionów."

Artykuł 3

Artykuł 7 Protokołu w sprawie Statutu Banku otrzymuje brzmienie

„*Artykuł 7*

1. Gdyby wartość waluty Państwa Członkowskiego zmalała w stosunku do jednostki rozliczeniowej określonej w artykule 4, państwo to dostosuje wysokość udziału kapitałowego wniesionego w swojej walucie, proporcjonalnie do zmiany wartości poprzez dodatkową wpłatę do Banku.

2. Gdyby wartość waluty Państwa Członkowskiego wzrosła w stosunku do jednostki rozliczeniowej określonej w artykule 4, Bank dostosuje wysokość udziału kapitałowego wniesionego przez to państwo w jego walucie, proporcjonalnie do zmiany wartości poprzez dokonanie zwrotu temu Państwu.

3. Dla celów niniejszego artykułu, wartość waluty Państwa Członkowskiego w stosunku do jednostki rozliczeniowej, określonej w artykule 4, będzie odpowiadać kursowi

wymiany tej jednostki rozliczeniowej na tę walutę i odwrotnie, ustalonemu na podstawie kursów rynkowych.

4. Rada Gubernatorów, działając jednogłośnie na wniosek Rady Dyrektorów, może zmienić metodę przeliczenia kwot wyrażonych w jednostkach rozliczeniowych na waluty krajowe i odwrotnie.

Ponadto, działając jednomyślnie na wniosek Rady Dyrektorów, może określić metodę dostosowania kapitału wymienionego w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu; dostosowanie płatności musi być dokonywane co najmniej raz w roku."

Artykuł 4

Pierwsze trzy akapity artykułu 11 ustęp 2 otrzymują brzmienie:

„2. Rada Dyrektorów składa się z 19 dyrektorów i 11 zastępców.

Dyrektorów mianuje Rada Gubernatorów na pięć lat, w następujący sposób:

- trzech dyrektorów nominowanych przez Republikę Federalną Niemiec,
- trzech dyrektorów nominowanych przez Republikę Francuską,
- trzech dyrektorów nominowanych przez Republikę Włoską,
- trzech dyrektorów nominowanych przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- jednego dyrektora mianowanego przez Królestwo Belgii,
- jednego dyrektora mianowanego przez Królestwo Danii,
- jednego dyrektora mianowanego przez Królestwo Holandii,
- jednego dyrektora mianowanego przez Republikę Grecką,
- jednego dyrektora mianowanego przez Irlandię,
- jednego dyrektora mianowanego przez Wielkie Księstwo Luksemburga,
- jednego dyrektora mianowanego przez Komisję.

Zastępcy są mianowani przez Radę Gubernatorów na pięć lat, w następujący sposób:

- dwóch zastępców nominowanych przez Republikę Federalną Niemiec,
- dwóch zastępców nominowanych przez Republikę Francuską,
- dwóch zastępców nominowanych przez Republikę Włoską,
- dwóch zastępców nominowanych przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- jeden zastępca nominowany na mocy wspólnej umowy Królestwa Danii, Republiki Greckiej i Irlandii,
- jeden zastępca nominowany na mocy wspólnej umowy krajów Beneluksu,
- jeden zastępca nominowany przez Komisję."

Artykuł 5

Artykuł 12 drugie zdanie Protokołu w sprawie Statutu Banku otrzymuje brzmienie:

„Większość kwalifikowana wymaga 13 głosów popierających."

Artykuł 6

Artykuł 13 ustęp 1 Protokołu w sprawie Statutu Banku otrzymuje brzmienie: „1. Komitet Zarządzający składa się z Przewodniczącego i pięciu Wiceprzewodniczących, nominowanych na okres sześciu lat przez Radę Gubernatorów, na wniosek Rady Dyrektorów. Ich mandat jest odnawialny."

CZĘŚĆ DRUGA

INNE POSTANOWIENIA

Artykuł 7

1. Republika Grecka wpłaci kwotę 8 840 000 jednostek rozliczeniowych jako swój wkład do kapitału subskrybowanego, wpłaconego przez Państwa Członkowskie z dniem 31 grudnia 1979 r., w pięciu równych sześcio-miesięcznych ratach, przypadających na 30 kwietnia i 31 października. Pierwsza rata zostanie wpłacona w tym dniu z dwóch powyższych, który pierwszy przypada po dacie przystąpienia, pod warunkiem, że występuje co najmniej dwumiesięczna przerwa pomiędzy tą datą i terminem należności raty.

2. Poczynając od dnia przystąpienia, Republika Grecka będzie przyczyniać się do powiększania kapitału Banku, ustalonego 19 czerwca 1978 r., dokonując wpłat na rzecz tego powiększenia, proporcjonalnie do jej wkładu do kapitału subskrybowanego i zgodnie z harmonogramem określonym przez Radę Gubernatorów. Jeżeli Państwa Członkowskie dokonały już jednej lub więcej takich wpłat przed przystąpieniem Republiki Greckiej, sumę tej wpłaty (tych wpłat) odpowiadającą udziałowi w kapitale subskrybowanym przez Republikę Grecką doda się w pięciu równych ratach do płatności, których Republika Grecka ma dokonać na podstawie ustępu 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Republika Grecka, w terminach wymienionych w artykule 7 ustęp 1, wniesie do rezerwy statutowej, rezerwy dodatkowej i zabezpieczeń w wysokości rezerw oraz do kwoty wyasygnowanej na rezerwy i zabezpieczenia, odpowiadającej saldu rachunku zysków i strat z dniem 31 grudnia roku poprzedzającego przystąpienie, w jednostkach rozliczeniowych zgodnie z zatwierdzonym bilansem Banku, wkład odpowiadający 1,56% tych rezerw i zabezpieczeń.

Artykuł 9

Republika Grecka dokona wpłat przewidzianych w artykułach 7 i 8 niniejszego Protokołu w swojej swobodnie wymienialnej walucie krajowej. Kwotę do zapłacenia obliczy się na podstawie kursu wymiany pomiędzy jednostką rozliczeniową i drachmą, który obowiązywał w ostatnim dniu roboczym miesiąca poprzedzającego odpowiednie terminy płatności.

Artykuł 10

1. Z dniem przystąpienia, Rada Gubernatorów powiększa skład Rady Dyrektorów poprzez mianowanie jednego dyrektora, wyznaczonego przez Republikę Grecką oraz jednego zastępcy wyznaczonego wspólnie przez Królestwo Danii, Republikę Grecką i Irlandię.

2. Kadencje dyrektora i zastępcy, nominowanych w ten sposób, wygasną z końcem dorocznego posiedzenia Rady Gubernatorów, w trakcie którego będzie rozpatrywane sprawozdanie finansowe za rok 1982.

Artykuł 11

Rada Gubernatorów, działając na wniosek Rady Dyrektorów, mianuje piątego wiceprzewodniczącego wymienionego w artykule 6 niniejszego Protokołu, nie później niż na dorocznym posiedzeniu, w trakcie którego będzie rozpatrywane sprawozdanie finansowe za rok 1981.

Protokół nr 2

w sprawie ustalenia podstawowej opłaty celnej za zapałki wymienione w pozycji nr 36.06 Wspólnej Taryfy Celnej

Dla zapałek wymienionych w pozycji nr 36.06 Wspólnej Taryfy Celnej stawka podstawowej opłaty celnej, na podstawie której Republika Grecka wprowadzi stopniowe obniżki przewidziane w artykule 25, będzie wynosić 9,6%.

Dla tych samych produktów, stawka podstawowej opłaty celnej pobieranej zgodnie z artykułem 31 w celu dostosowania do Wspólnej Taryfy Celnej, będzie wynosić 17,2%.

Protokół nr 3

w sprawie przyznawania przez Republikę Grecką zwolnień od opłat celnych za import określonych towarów

Postanowienia dotyczące dostosowania opłat celnych w greckiej taryfie celnej do opłat Wspólnej Taryfy Celnej nie będą stanowić przeszkód dla utrzymania przez Republikę Grecką zwolnień przyznanych przed 1 stycznia 1979 r. na podstawie:

– Ustawy nr 4171/61 (Ogólne środki na pomoc w rozwoju gospodarki kraju),
– Dekret z mocą ustawy nr 2687/53 (Inwestycje i ochrona kapitału zagranicznego),
– Ustawa nr 289/76 (Bodźce ekonomiczne mające na celu wspieranie rozwoju regionów granicznych i regulację wszelkich kwestii z tym związanych),

do czasu wygaśnięcia umów zawartych przez Republikę Grecką z osobami korzystającymi z tych środków.

Protokół nr 4

w sprawie bawełny

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

Uznając wielkie znaczenie produkcji bawełny dla gospodarki greckiej,

Uznając szczególny charakter rolny tej produkcji,

Uznając, że z powodu znaczenia bawełny jako surowca, system handlu z krajami trzecimi nie powinien ulec zakłóceniu,

Uważając, że celem uniknięcia wszelkiej dyskryminacji między producentami we Wspólnocie, na całym obszarze Wspólnoty należy stosować system przyjęty na podstawie niniejszego Protokołu,

UZGODNIŁY CO NASTĘPUJE:

1. Niniejszy Protokół dotyczy nie zgrzeblonej i nie czesanej bawełny, wymienionej w pozycji nr 55.01 Wspólnej Taryfy Celnej.

2. We Wspólnocie wprowadza się system, głównie w celu:

– wspierania produkcji bawełny w tych regionach Wspólnoty, w których jest to ważne dla gospodarki rolnej,
– umożliwienia zainteresowanym producentom osiągnięcia rozsądnego dochodu,
– stabilizacji rynku, poprzez usprawnienia strukturalne na poziomie dostaw i sprzedaży.

3. System wymieniony w ustępie 2 będzie obejmować udzielanie pomocy dla produkcji.

Celem ułatwienia zarządzania i nadzoru, pomoc dla produkcji zostanie udzielona poprzez przedsiębiorstwa oczyszczania bawełny. W tym celu należy zapewnić, że nie będzie zakłóceń konkurencji wewnątrz Wspólnoty na dalszych etapach przetwarzania.

Wysokość tej pomocy będzie czasowo ustalana na podstawie różnicy istniejącej pomiędzy:

– ceną docelową, ustaloną dla nie oczyszczonej bawełny zgodnie z kryteriami wymienionymi w ustępie 2,
– ceną światową, określoną na podstawie ofert i cen odnotowanych na rynku światowym.

Udzielenie pomocy dla produkcji będzie ograniczać się do ilości bawełny określanej corocznie dla Wspólnoty.

Ilość ta mieści się w skali pomiędzy:

– ilością odpowiadającą produkcji Wspólnoty w latach 1978 - 1980 lub za dowolny rok z tego okresu i
– ilością ustaloną na podstawie powyższego akapitu, zwiększoną o 25%.

Jeżeli faktyczna produkcja w roku gospodarczym przewyższa ilość ustaloną dla danego sezonu rynkowego, kwota dotacji zostanie pomnożona przez współczynnik otrzymany przez podzielenie ilości ustalonej przez ilość faktycznie wyprodukowaną.

4. Celem umożliwienia producentom bawełny koncentracji dostaw i dostosowania produkcji do wymogów rynku, zostanie wprowadzony system zachęcający do formowania grup producentów i związków tych grup.

System ten będzie przewidywał udzielanie pomocy publicznej mającej na celu dostarczenie bodźców do formowania i ułatwiania funkcjonowania grup producentów.

Z systemu tego mogą korzystać wyłącznie grupy:

– utworzone z inicjatywy samych producentów,
– stwarzające wystarczającą gwarancję trwałości i skuteczności ich działań,
– uznawane przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

5. Wspólnotowy system handlu z krajami trzecimi nie może ulec zakłóceniu. W tym celu, szczególnie, nie można ustanowić żadnych środków ograniczających import.

6. Państwa Członkowskie i Komisja przekażą sobie dane konieczne do zastosowania systemu przewidzianego w niniejszym Protokole.

7. Wydatki związane ze środkami ustalonymi lub podjętymi na podstawie niniejszego Protokołu będą finansowane przez Wspólnotę zgodnie z postano-wieniami Traktatu EWG.

8. Rada, na wniosek Komisji, kwalifikowaną większością głosów po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego, ustali każdego roku, przed dniem 1 sierpnia, cenę referencyjną, wymienioną w ustępie 3, dla sezonu rynkowego rozpoczynającego następny rok.

9. Rada, na wniosek Komisji, kwalifikowaną większością głosów ustali środki konieczne do realizowania postanowień niniejszego Protokołu, a zwłaszcza:

(a) przepisy proceduralne i prawidłowego zarządzania dla jego realizacji;

(b) ogólne zasady systemu pomocy dla produkcji, wymienione w ustępie 3 oraz kryteria ustalania światowej ceny rynkowej wymienione w tym samym ustępie;

(c) ogólne zasady systemu zachęcania do formowania grup producentów i związków tych grup;

(d) ogólne zasady dotyczące finansowania wymienione w ustępie 7.

Zgodnie z tą samą procedurą, Rada ustali:

(a) każdego roku i we właściwym czasie przed rozpoczęciem każdego sezonu rynkowego, ilość przewidzianą w ustępie 3;

(b) wysokość pomocy przewidzianej w ustępie 4;

(c) zasady, zgodnie z którymi mogą zostać podjęte środki przejściowe, które są konieczne do umożliwienia przejścia z systemu poprzedniego do systemu wynikającego z zastosowania niniejszego Protokołu, zwłaszcza jeżeli zastosowanie nowego systemu w określonym terminie napotyka na poważne trudności.

10. Komisja określi światową cenę rynkową i wysokość pomocy publicznej, przewidzianej w ustępie 3.

11. Rada oceni, nie później niż pięć lat po zastosowaniu systemu wprowadzonego zgodnie z niniejszym Protokołem, na podstawie sprawozdania Komisji, funkcjonowanie tego systemu. Jeżeli wyniki tej oceny stworzą taką konieczność, Rada, na wniosek Komisji, kwalifikowaną większością głosów
i po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego, podejmie decyzję o wprowa-dzeniu do systemu wszelkich koniecznych zmian.

12. Środki określone na podstawie niniejszego Protokołu zostaną wprowa-dzone nie później niż 1 sierpnia 1981 r. i zastosowane po raz pierwszy do produktów zebranych w 1981 r.

Do czasu tego wprowadzenia Republika Grecka może utrzymać, w drodze odstępstwa, system pomocy publicznej obowiązującej przed przystąpieniem na jej obszarze.

Protokół nr 5

w sprawie uczestnictwa Republiki Greckiej w funduszach Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali

Wkład Republiki Greckiej w fundusze Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali ustala się na trzy miliony europejskich jednostek rozliczeniowych.

Wkład ten zostanie wpłacony w trzech równych, nieoprocentowanych, rocznych ratach, poczynając od dnia 1 stycznia 1981 r.

Każda rata zostanie wpłacona w swobodnie wymienialnej krajowej walucie Republiki Greckiej.

Protokół nr 6

w sprawie wymiany informacji z Republiką Grecką w dziedzinie energii atomowej

Artykuł 1

1. Z dniem przystąpienia, informacje podawane do wiadomości Państw Członkowskich, osób i przedsiębiorstw na podstawie artykułu 13 Traktatu Euratom udostępnia się Republice Greckiej, która rozpowszechnia je na swoim obszarze w ograniczonym zakresie, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym artykule.

2. Z dniem przystąpienia, Republika Grecka udostępnia Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej informacje z dziedziny atomistyki uzyskane w Grecji, o ograniczonym zakresie rozpowszechniania, chyba że mają one wyłącznie zastosowanie handlowe. Komisja przekaże te informacje przed-siębiorstwom Wspólnoty na zasadach określonych w wyżej wymienionym artykule.

3. Informacje te będą przede wszystkim dotyczyć:

– badań nad zastosowaniem radioizotopów w następujących dziedzinach: medycyna, rolnictwo, entomologia, ochrona środowiska naturalnego,
– zastosowania techniki jądrowej w archeometrii,
– rozwoju elektronicznego sprzętu medycznego,
– rozwoju metod poszukiwania rud radioaktywnych.

Artykuł 2

1. W sektorach, w których Republika Grecka udostępnia informacje Wspólnocie, na prośbę, właściwe urzędy udzielą licencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom Wspólnoty, jeżeli posiadają one wyłączne prawa do patentów zarejestrowanych w Państwach Członkowskich Wspólnoty oraz nie mają zobowiązań w stosunku do stron trzecich udzielenia lub zaproponowania wyłącznych lub częściowo wyłącznych licencji dotyczących praw z patentów.

2. Jeżeli udzielono wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji, Republika Grecka będzie zachęcać posiadaczy tych licencji do udzielania ubocznych licencji i ułatwiać ich udzielanie na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom Wspólnoty.

Wyłączne lub częściowo wyłączne licencje będą udzielane na zwykłych zasadach handlowych.

Protokół nr 7

w sprawie rozwoju gospodarczego i przemysłowego Grecji

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

Pragnąc uregulować pewne szczególne problemy istotne dla Grecji,

UZGODNIŁY CO NASTĘPUJE:

Przypomniały, że podstawowe cele Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obejmują stałe podwyższanie poziomu życia i warunków pracy narodów Państw Członkowskich oraz harmonijny rozwój ich gospodarek poprzez redukcję różnic istniejących pomiędzy poszczególnymi regionami i zmniejszanie zacofania regionów mniej uprzywilejowanych;

Odnotowały fakt rozpoczęcia realizacji polityki industrializacji i rozwoju gospodarczego przez rząd Republiki Greckiej, celem zbliżenia poziomu życia w Grecji do poziomu pozostałych narodów europejskich oraz eliminacji bezrobocia, przy jednoczesnym stopniowym niwelowaniu różnic regionalnych w poziomie rozwoju;

Uznały, że osiągnięcie celów tej polityki leży w ich wspólnym interesie;

Uzgodniły, że w tym celu będą zalecać instytucjom Wspólnoty stosowanie wszelkich środków i procedur określonych w Traktacie EWG, zwłaszcza poprzez właściwe korzystanie ze środków własnych Wspólnoty, przeznaczonych na realizację powyższych celów;

Uznały w szczególności, że przy zastosowaniu artykułów 92 i 93 Traktatu EWG należy uwzględnić cele ekspansji gospodarczej i podniesienie poziomu życia ludności.

AKT KOŃCOWY
TEKST AKTU KOŃCOWEGO

Pełnomocnicy

Jego Królewskiej Mości Króla Belgów, Jej Królewskiej Mości Królowej Danii, Prezydenta Republiki Federalnej Niemiec, Prezydenta Republiki Greckiej, Prezydenta Republiki Francuskiej, Prezydenta Irlandii, Prezydenta Republiki Włoskiej, Jego Królewskiej Wysokości Wielkiego Księcia Luksemburga, Jej Królewskiej Mości Królowej Holandii, Jej Królewskiej Mości Królowej Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii I Irlandii Północnej

i

Rada Wspólnot Europejskich

reprezentowana w osobie Przewodniczącego,

zgromadzeni w Atenach dnia dwudziestego ósmego maja tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego dziewiątego roku z okazji podpisania Traktatu w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej,

zarejestrowali fakt sporządzenia i przyjęcie następujących tekstów w ramach konferencji Wspólnot Europejskich i Republiki Greckiej:

I. Traktat o przystąpieniu Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej;
II. Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Greckiej i zmian Traktatów;
III. Teksty wymienione poniżej, załączone do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Greckiej i zmian Traktatów:

A. Załącznik I: Lista, o której mowa w artykule 21 Aktu Przystąpienia,
Załącznik II: Lista, o której mowa w artykule 22 Aktu Przystąpienia,
Załącznik III: Lista produktów, o której mowa w artykułach 36 ustęp 1 i 36 ustęp 2 Aktu Przystąpienia (Euratom),
Załącznik IV: Lista produktów, o której mowa w artykule 114 Aktu Przystąpienia,
Załącznik V: Lista, o której mowa w artykule 115 ustęp 1 Aktu Przystąpienia,
Załącznik VI: Lista, o której mowa w artykule 115 ustęp 3 Aktu Przystąpienia,
Załącznik VII: Lista, o której mowa w artykule 117 ustęp 1 Aktu Przystąpienia,
Załącznik VIII: Lista, o której mowa w artykule 128 Aktu Przystąpienia,
Załącznik IX: Lista, o której mowa w artykule 142 ustęp 1 Aktu Przystąpienia,
Załącznik X: Lista, o której mowa w artykule 142 ustęp 2 Aktu Przystąpienia,
Załącznik XI: Lista, o której mowa w artykule 144 Aktu Przystąpienia,
Załącznik XII: Lista, o której mowa w artykule 145 Aktu Przystąpienia;

B. Protokół 1 w sprawie Statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego,

Protokół 2 w sprawie ustalenia podstawowej opłaty celnej za zapałki wymienione w pozycji nr 36.06 Wspólnej Taryfy Celnej,

Protokół 3 w sprawie przyznawania przez Republikę Grecką zwolnień od opłat celnych za przywóz określonych towarów,

Protokół 4 w sprawie bawełny,

Protokół 5 w sprawie uczestnictwa Republiki Greckiej w funduszach Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali

Protokół 6 w sprawie wymiany informacji z Republiką Grecką w zakresie energii atomowej,

Protokół 7 w sprawie rozwoju gospodarczego i przemysłowego Grecji;

C. Teksty Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, razem z Traktatami zmieniającymi lub uzupełniającymi je, łącznie z Traktatami w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w języku greckim.

Pełnomocnicy zanotowali decyzję Rady Wspólnot Europejskich z dnia 24 maja 1979 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali.

Ponadto, pełnomocnicy i Rada przyjęli deklaracje wyszczególnione poniżej i załączone do niniejszego Aktu Końcowego:

1. Wspólna deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników;

2. Wspólna deklaracja w sprawie określonych środków przejściowych, które mogą okazać się konieczne w stosunkach pomiędzy Grecją oraz Hiszpanią i Portugalią, po przystąpieniu tych ostatnich państw;

3. Wspólna deklaracja w sprawie Protokołów, które zostaną zawarte z określonymi krajami trzecimi na podstawie artykułu 118;

4. Wspólna deklaracja w sprawie Góry Athos,

5. Wspólna deklaracja w sprawie procedury wspólnej kontroli krajowej pomocy publicznej udzielanej przez Republikę Grecką w sektorze rolnictwa, przed przystąpieniem,

6. Wspólna deklaracja w sprawie procedury wspólnej kontroli rocznych zmian w cenach produktów rolnych w Grecji przed przystąpieniem,

7. Wspólna deklaracja w sprawie cukru, produktów mlecznych, oliwy z oliwek oraz przetworów owocowych i warzywnych;

8. Wspólna deklaracja w sprawie pierwszej Dyrektywy Rady z dnia 12 grudnia 1977 r., w sprawie koordynacji ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych dotyczących zakładania i prowadzenia instytucji kredytowych.

Pełnomocnicy i Rada zanotowali również następujące deklaracje załączone do niniejszego Aktu Końcowego:

1. Deklaracja rządu Republiki Federalnej Niemiec w sprawie stosowania wobec Berlina Decyzji w sprawie przystąpienia do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz Traktatu o przystąpieniu do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej,

2. Deklaracja rządu Republiki Federalnej Niemiec w sprawie definicji terminu „obywatele”.

Pełnomocnicy i Rada zanotowali też ustalenia dotyczące procedury podejmowania określonych decyzji i innych środków, które zostaną podjęte przed przystąpieniem, ustalonych w ramach konferencji pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i Republiką Grecką i załączonych do niniejszego Aktu Końcowego.

Ostatecznie, następujące Deklaracje zostały sporządzone i załączone do niniejszego Aktu:

1. Deklaracja Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w sprawie pracowników greckich podejmujących zatrudnienie za wynagrodzeniem w obecnych Państwach Członkowskich,
2. Deklaracja Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego,
3. Deklaracja Republiki Greckiej w sprawie kwestii walutowych.

W dowód powyższego, niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszy Akt Końcowy.

Sporządzono w Atenach, dnia dwudziestego ósmego maja tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego dziewiątego roku.

Wspólna deklaracja
w sprawie swobodnego przepływu pracowników

Poszerzenie Wspólnoty może spowodować pojawienie się pewnych trudności w sytuacji społecznej jednego lub więcej Państwach Członkowskich, w związku ze stosowaniem postanowień dotyczących swobodnego przepływu pracowników.

Państwa Członkowskie w przypadku wystąpienia trudności tej natury zastrzegają sobie prawo do odwołania się do instytucji Wspólnoty, celem rozwiązania tego problemu zgodnie z postanowieniami Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie i postanowieniami przyjętymi przy ich stosowaniu.

Wspólna deklaracja

w sprawie określonych środków przejściowych, które mogą okazać się konieczne w stosunkach pomiędzy Grecją oraz Hiszpanią i Portugalią po przystąpieniu tych ostatnich państw

Przystąpienie Hiszpanii i Portugalii do Wspólnot przed wygaśnięciem środków przejściowych określonych w artykule 9 Aktu może wymagać zastosowania określonych środków przejściowych w stosunkach pomiędzy tymi krajami i Grecją.

Te środki przejściowe będą musiały zostać określone w dokumentach przystąpienia Hiszpanii i Portugalii.

Wspólna deklaracja

w sprawie Protokołów, które zostaną podpisane z określonymi krajami trzecimi na podstawie artykułu 118

W negocjacjach dotyczących Protokołów zawieranych z państwami trzecimi będącymi stronami umowy, wymienionymi w artykule 118, Wspólnota przyjmie za podstawę negocjacji postanowienia uzgodnione w danej kwestii w czasie Konferencji pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i Republiką Helleńską.

Wspólna deklaracja
w sprawie Góry Athos

Uznając, że specjalny status przyznany Górze Athos, zagwarantowany przez artykuł 105 greckiej konstytucji, usprawiedliwiony jest wyłącznie względami natury duchowej i religijnej, Wspólnota zapewni uwzględnienie tego statusu w stosowaniu i późniejszym przygotowaniu postanowień prawa Wspólnoty, zwłaszcza odnośnie zwolnień celnych i podatkowych, i prawa prowadzenia działalności gospodarczej.

Wspólna deklaracja

w sprawie procedury wspólnej kontroli krajowej pomocy publicznej udzielanej przez Republikę Helleńską w sektorze rolnictwa przed przystąpieniem

1. Lista pomocy publicznych wymienionych w artykule 69 (2) Aktu o przystąpieniu i ich wysokości zostały uzgodnione w czasie Konferencji. Jeżeli jest to konieczne, kwoty te mogą być uaktualnione po wprowadzeniu w życie procedury ustalonej poniżej w ustępie 2.

2. Modyfikacje, które władze greckie mogą przewidywać zarówno w zakresie metody przyznawania dotacji, jak i uaktualniania wysokości każdej dotacji krajowej, udzielonej w Grecji w okresie poprzedzającym przystąpienie, będą poddane wspólnej kontroli tych władz i organów Wspólnoty.

W tym celu, Republika Helleńska i Komisja w regularnych odstępach czasu będą wspólnie analizować przewidywane modyfikacje zarówno w zakresie struktury, jak i poziomu dotacji udzielonych w Grecji. Komisja złoży Radzie sprawozdanie z wyników przeprowadzonych analiz.

3. Jeżeli po rozpatrzeniu tego sprawozdania Wspólnota w jej obecnym składzie wystosuje prośbę, to Republika Helleńska poinformuje o decyzjach w sprawie krajowej pomocy publicznej, które przewiduje podjąć w sektorze rolnictwa, celem zastosowania procedury ustalonej gdzie indziej, dotyczącej podejmowania określonych decyzji i innych środków w okresie poprzedzającym przystąpienie.

Wspólna deklaracja

w sprawie procedury wspólnej kontroli rocznych zmian w cenach produktów rolnych w Grecji przed przystąpieniem

1. Celem zastosowania postanowień Aktu o przystąpieniu, określających poziom cen greckich, które w razie potrzeby muszą zostać wyrównane do poziomu cen wspólnych, uzgodniono, że ceny brane pod uwagę w okresie odniesienia, którego długość zostanie określona dla każdego produktu podczas okresu przejściowego, będą cenami wynikającymi z notowań cen sporządzonych w aktach konferencji, aktualizowanymi na podstawie wzrostu cen mającego miejsce od tego czasu lub od chwili obecnej do przystąpienia.

2. Zmiany cen, o których zadecydują władze greckie lub które wynikają z notowań cen sporządzonych w Grecji, będą poddane wspólnej kontroli władz greckich i organów Wspólnoty.

W tym celu Republika Helleńska i Komisja, w regularnych odstępach czasu będą wspólnie analizować dane dotyczące wzrostu cen, który zostanie zdecydowany lub który został odnotowany na greckim rynku. Komisja przekaże Radzie sprawozdanie z rezultatów przeprowadzonych analiz.

3. Jeżeli po rozpatrzeniu tego sprawozdania Wspólnota w jej obecnym składzie wystosuje prośbę, to Republika Helleńska poinformuje o decyzjach, które przewiduje podjąć w zakresie zmian cen rolnych, celem zastosowania procedury określonej gdzie indziej, dotyczącej podejmowania określonych decyzji i innych środków w okresie przed przystąpieniem.

Wspólna deklaracja

w sprawie cukru, przetworów mlecznych, oliwy z oliwek oraz przetworów owocowych i warzywnych

1. O ile system kontyngentów produkcji taki sam lub analogiczny do systemu aktualnie ustalonego w ramach wspólnej organizacji rynku cukrem, będzie stosowany z dniem przystąpienia Republiki Helleńskiej, ta ostatnia będzie traktowana na takich samych zasadach, jak pozostałe Państwa Członkowskie.

W tym celu, maksymalny kontyngent dotyczący produkcji cukru w Grecji zostanie ustalony na poziomie zbliżonym do poziomu odpowiadającego ilościom wyprodukowanym w Grecji w ostatnim okresie odniesienia, którego długość zostanie określona w okresie przejściowym; nie może on jednak trwać dłużej niż sezon rynkowy 1978/79 dla cukru. W ramach tego maksymalnego kontyngentu, rozróżnienie pomiędzy kontyngentem A i kontyngentem B będzie dokonane zgodnie z zasadami ustanowionymi dla maksymalnych kontyngentów, obowiązującymi we Wspólnocie w jej obecnym składzie.

2. O ile system dotyczący współodpowiedzialnej opłaty za mleko i przetwory mleczne, lub system analogiczny, będzie stosowany z dniem przystąpienia, obowiązujące postanowienia Wspólnoty, które zapewniają zwolnienie z tej opłaty na określonych warunkach, będą stosowane do Republiki Helleńskiej na takich samych zasadach, jak do pozostałych Państw Członkowskich.

3. Z dniem przystąpienia dla produkcji oliwy z oliwek zostanie udzielona w Grecji pomoc publiczna dla obszarów drzew oliwkowych. Republika Helleńska podejmie środki konieczne, aby nie dopuścić do powiększenia tych obszarów do chwili przystąpienia, tak aby liczba danych drzew oliwkowych nie była większa od ilości istniejącej pod koniec roku 1978.

4. Postanowienia artykułu 103 Aktu o przystąpieniu stosuje się z uwzględnieniem prawodawstwa Wspólnoty, obowiązującego w zakresie przetworów owocowych i warzywnych w chwili podpisania Traktatu. Artykuł 103 zostanie dostosowany, jeżeli po kontroli, która zostanie przeprowadzona przez Radę, przed dniem 1 października 1982 w zakresie funkcjonowania systemu pomocy wspólnotowej dla produkcji określonych produktów w danym sektorze, obowiązujące zasady zostaną zmienione.

Wspólna deklaracja

w sprawie Pierwszej Dyrektywy Rady z dnia 12 grudnia 1977 roku w sprawie koordynacji ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych dotyczących zakładania i prowadzenia instytucji kredytowych

Przy zmianie artykułu 2 (2) danej Dyrektywy, Rada podejmie decyzję o skreśleniu Pocztowego Banku Oszczędnościowego z wykazu instytucji wymienionych w niniejszym postanowieniu:

- jeżeli statut Pocztowego Banku Oszczędnościowego ulegnie zmianie,
- jeżeli udział tej instytucji na rynku greckim, w zakresie depozytów, kredytów lub aktywów, wzrośnie o ponad 1,5% w stosunku do sytuacji istniejącej 30 listopada 1978 r.

Deklaracja rządu Republiki Federalnej Niemiec

w sprawie stosowania wobec Berlina Decyzji w sprawie przystąpienia do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz Traktatu o przystąpieniu do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

Rząd Republiki Federalnej Niemiec, po uprawomocnieniu przystąpienia Republiki Helleńskiej do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz po złożeniu dokumentu ratyfikującego Traktat w sprawie przystąpienia tego kraju do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, zastrzega sobie prawo uznania, że Decyzja Rady z dnia 24 maja 1979 r. w sprawie przystąpienia do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz Traktat wymieniony powyżej będą również stosowane do *Landu* Berlin.

Deklaracja rządu Republiki Federalnej Niemiec
w sprawie definicji terminu „obywatele”

W przypadku Republiki Federalnej Niemiec termin „obywatele”, używany w Akcie o przystąpieniu i dołączonych do niego Załącznikach oznacza „Niemców w rozumieniu podstawowego prawa Republiki Federalnej Niemiec”.

Deklaracja Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej

w sprawie pracowników greckich podejmujących zatrudnienie za wynagrodzeniem w obecnych Państwach Członkowskich

Zgodnie z postanowieniami przejściowymi w sprawie korzystania z prawa do swobodnego poruszania się, obecne Państwa Członkowskie, które celem zaspokojenia ich zapotrzebowania na siłę roboczą będą korzystać z siły roboczej pochodzącej z krajów trzecich, nie należącej do ich normalnego rynku pracy, będą przyznawać obywatelom greckim taki sam priorytet jak obywatelom pozostałych Państw Członkowskich.

Deklaracja Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej
w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego

Jeżeli w ramach ponownej kontroli, przewidzianej w artykule 22 Rozporządzenia (EWG) nr 724/75, zmienionego Rozporządzeniem (EWG) nr 214/79, Rada nie zdoła w odpowiednim czasie wprowadzić zmian, określających udział Republiki Helleńskiej w środkach Funduszu począwszy od dnia 1 stycznia 1981 r., po przystąpieniu postanowienia artykułu 2 (3) (a) zostaną zmienione zgodnie z procedurą stosowaną dla przyjęcia tego Rozporządzenia, aby zapewnić Republice Helleńskiej korzystanie z tych postanowień.

Deklaracja Republiki Helleńskiej
w sprawie kwestii walutowych

Aby zmiany realnego kursu greckiej drachmy, zwłaszcza w stosunku do walut obecnych Państw Członkowskich, mogły być odnotowane na rynkach wymiany walut, Republika Helleńska, przed przystąpieniem do Wspólnoty:

– stworzy rynek wymiany walut w Atenach,
– podejmie środki konieczne do zapewnienia, że na co najmniej jednym rynku wymiany walut Wspólnoty w jej obecnym składzie drachma będzie podlegać oficjalnym notowaniom, jeżeli takie istnieją, lub notowaniom o podobnym charakterze.

Procedura informacji i konsultacji dla podjęcia określonych decyzji

I

1. Celem zapewnienia Republice Helleńskiej właściwej informacji, wszelkie propozycje lub komunikaty Komisji Wspólnot Europejskich, mogące prowadzić do podjęcia decyzji przez Radę Wspólnot, będą podawane do wiadomości Republiki Helleńskiej po tym, jak zostaną one przekazane Radzie.

2. Konsultacje będą prowadzone na odpowiednią prośbę Republiki Helleńskiej, która wyraźnie określi swoje interesy jako przyszłego członka Wspólnot oraz wyrazi swoje uwagi.

3. Jako ogólna zasada, decyzje administracyjne nie będą prowadzić do konsultacji.

4. Konsultacje będą prowadzone w ramach Komitetu Tymczasowego, składającego się z przedstawicieli Wspólnot i Republiki Helleńskiej.

5. Ze strony Wspólnot, członkami Komitetu Tymczasowego będą członkowie Komitetu Stałych Przedstawicieli lub osoby przez nich wyznaczone. Komisja będzie zaproszona do uczestniczenia w tych pracach.

6. Komitet Tymczasowy będzie wspomagany przez Sekretariat, który będzie sekretariatem, trwającej w tym celu konferencji.

7. Konsultacje będą się zwykle odbywać po tym, jak tylko prace przygoto-wawcze, prowadzone na poziomie Wspólnoty i mające na celu przyjęcie decyzji Rady, określą wspólne wytyczne umożliwiające korzystne zaplanowanie tych konsultacji.

8. Jeżeli poważne trudności będą się utrzymywać po konsultacjach, sprawa może zostać podniesiona na szczeblu ministerialnym, na prośbę Republiki Helleńskiej.

9. Procedura ustalona w powyższych ustępach będzie także stosowana do wszelkich decyzji podjętych przez Republikę Helleńską, które mogą wpłynąć na zobowiązania wynikające z jej stanowiska jako przyszłego członka Wspólnot.

II

Republika Helleńska podejmie środki konieczne do zagwarantowania, że jej przystąpienie do umów lub konwencji wymienionych w artykułach 3 (2) i 4 (2) Aktu dotyczącego warunków przystąpienia i zmian Traktatów zbiegnie się w możliwie jak największym stopniu oraz na warunkach określonych w niniejszym Akcie, z wejściem w życie Traktatu o przystąpieniu.

O ile umowy i konwencje między Państwami Członkowskimi, wymienione w zdaniu drugim artykułów 3 (1) i 3 (2), istnieją jedynie w formie projektów, nie zostały jeszcze podpisane i prawdopodobnie nie zostaną podpisane w okresie poprzedzającym przystąpienie, Republika Helleńska będzie zaproszona, po podpisaniu Traktatu o przystąpieniu i zgodnie z właściwymi procedurami, do przyłączenia się do przygotowywania tych projektów w sposób pozytywny i dążąc do ich zawarcia.

III

Odnośnie negocjacji w sprawie Protokołów przejściowych i dostosowawczych ze współumawiającymi się państwami, wymienionych w artykule 118 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia, przedstawiciele Republiki Helleńskiej będą uczestniczyć w pracach jako obserwatorzy razem z przedstawicielami obecnych Państw Członkowskich.

Określone umowy nie przewidujące preferencji, zawarte przez Wspólnotę i pozostające w mocy po dniu 1 stycznia 1981 r., mogą zostać dostosowane lub zmienione, aby uwzględniały poszerzenie Wspólnoty. Powyższe dostosowania lub zmiany będą negocjowane przez

Wspólnotę przy udziale przedstawicieli Republiki Helleńskiej zgodnie z procedurą określoną w poprzednim ustępie.

IV

Konsultacje między Republiką Helleńską i Komisją, przewidziane w artykule 49 (2) Aktu dotyczącego warunków przystąpienia i zmian Traktatów odbędą się przed przystąpieniem.

V

Republika Helleńska zobowiązuje się, że udzielenie licencji wymienionych w artykule 2 Protokołu 6 w sprawie wymiany informacji z Republiką Helleńską w dziedzinie energii atomowej nie zostanie umyślnie przyspieszone przed przystąpieniem, celem ograniczenia zakresu zobowiązań zawartych w niniejszym Protokole.

VI

Instytucje Wspólnoty sporządzą we właściwym czasie teksty wymienione w artykule 147 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Helleńskiej i zmian Traktatów.